

וועדת כספים – תמליל

מספר הוועדה : 1

מקום ההתכנסות : אולם המועצה

תאריך הוועדה : י"ב באייר תשפ"ד (20.05.2024)

מזכיר הוועדה בדיון : ליאת זכאי, יונה רוט

שעת תחילת הוועדה : 08:45

שעות סיום הוועדה : 16:45

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד-וורק ת M ג ו R ים גולד וורק תמלול והקלטה

משה ליאון:

זה למעשה תכנית עבודה לשנה הבאה. אבל מה הבעיה איתנו? שאנחנו מביאים את זה כבר בסוף מאי. אנחנו כבר חמישה חודשים למעשה עובדים על פי תקציב של שנה שעברה, שזה לא היה רע כל כך מבחינת תכנית העבודה, כי סך הכל אנחנו ממשיכים, ממשיכים את הפיתוח של העיר וממשיכים לעבוד כמו שצריך. אני לא חושב שמישהו, איזה תושב בירושלים הרגיש בחמישה חודשים האחרונים איזו בעיה כלשהי עם הפעילות, עם העבודה של העירייה, אבל בהחלט אנחנו עושים את זה, ולכן אנחנו מאשרים את תקציב העירייה השוטף היום בוועדת הכספים. האישור הרשמי של המועצה יהיה ביום ראשון, עד כמה שאני זוכר, בבית הנשיא אנחנו עושים את זה. במקרה זה יצא ככה, ואגב יהיה אירוע נחמד ויפה, שתדעו.

צביקה כהן:

מרגליות מעורב בטח, לא?

משה ליאון:

ברור. בחודש דצמבר אנחנו אישרנו את תקב"ר העירייה שעמד על 6,200,000,000 שקלים. תקשיבו, אני אומר לכם שבאמת מדובר על מעצמה תקציבית, ירושלים. אנחנו מדברים, בלי עין רעה, ברוך השם, אנחנו מדברים למעשה על 9 מיליארד שקל שוטף ועוד 6 מיליארד שקל, אנחנו כבר עברנו את ה-15 מיליארד שקל. כאחד שהיה מנכ"ל משרד ראש הממשלה ומכיר את תקציבי המדינה של המשרדים, אז אנחנו עוברים הרבה תקציבי משרדים בתקציב הזה, וברוך השם אני מאחל לכולנו שאנחנו רק נייעל את זה לטובת התושבים, לטובת פיתוח העיר, וסך הכל אנחנו מדברים על העלאה בתקציב השוטף של למעלה מ-600 מיליון שקלים, שזה 7% מתקציב '23, לעומת תקציב '23. החלק הגדול של הגידול בתקציב העירייה הוא למעשה, המקור שלו בהוצאות קשיחות של העיר, גם לאור ההתייקרויות במשק וגם הגידול הטבעי בירושלים. אנחנו כוללים כמובן בתקציב מיליארד, קרוב למיליארד מאה שקלים. מה אומרים? מיליארד מאה מיליון. אני לא יודע לספור במספרים האלו. מיליארד,

דובר:

ועוד כמה אגורות.

משה ליאון:

מיליארד מאה מיליון שקל של מענק הבירה, זה המקום עוד פעם ועוד פעם להודות לממשלה, לשר האוצר, באמת על כל הטוב שהם נותנים לנו. כמובן בלעדי זה היה פה, לא היינו יכולים לאזן את התקציב. כמובן שיש עוד 67 מיליון שקלים שבהרשאות תקציבי פיתוח שגם את זה הממשלה נותנת.

היו פה אתגרים לא קלים בתקציב, קודם כל הסכם השכר החדש שהוא מעלה משמעותית את תקציב השכר בעירייה. מישו יכול להגיד לי באיזה סכום?

שמוליק זליגמן:

הסכם השכר?

משה ליאון:

לא, בכמה זה העלה.

דובר:

כמה הסכם השכר משפיע עלינו? סדר גודל, כמעט 150 מיליון שקל בשנה.

משה ליאון:

זה סכום, 150 מיליון שקל, זה סכום ענק. כלומר, זה רק ההעלאה של השכר. זה כמובן במסגרת הסכם השכר שיש בין המדינה לבין ההסתדרות. כמובן שגם היו עליות מחירים וריביות, וצריך לזכור שמאז ה-7.10, מאז שמחת תורה, אנחנו למעשה ירדנו בהכנסות ממיסים. אמנם אני מקווה שלא איבדנו אותם, אבל, ונקבל אותם בהמשך ממי שלא שילם, אבל סבלנו מזה במהלך החודשים האחרונים, אבל למרות הכל אנחנו ברוך השם מצליחים להשיג היום תקציב מאוזן, ובהחלט אני יכול לומר לכם, תקציב שכולכם, ללא יוצא מן הכלל, כל חברי מועצת העיר שזכינו בקואליציה מקיר לקיר, כל הקואליציה יכולה להיות מרוצה מהתקציב הנוכחי. גם במערכת החינוך אנחנו עולים בתקציב ואנחנו מגיעים, תזכרו שמתוך 9 מיליארד שקל תקציב שוטף, 3,160,000,000 הם, זה הולך לחינוך, ויש פה למעשה גידול של יותר מ-10%. גם אנחנו הכפלנו השנה את מספר בתי הספר השותפים לתכנית הדגל בחינוך, שנקרא המרחב השלם. שווה שתיכנסו לזה, תקבלו על זה קצת סקירה. זה נושא מאד מאד מעניין והוא גורם לאיכות התלמידים, איכות הלימודים, ויש שביעות רצון גדולה מאד גם בקרב ההורים וגם בקרב התלמידים. אין ספק שהשקעה בחינוך זה למעשה השקעה בעתיד ילדינו ובעתיד הדורות הבאים. המרחב הציבורי, המרחב הציבורי, אני חושב שכל תושב ותושבת מרגישים את הנושא הזה של שיפור ענק ונרחב במרחב הציבורי, וזה מוסיף להיות מקור גאווה ירושלמי ומופת לכל ערי ישראל. אני חייב לומר לכם שאני הגעתי בלילה משלושה ימים בצרפת, וקיבלתי שמה, עד שם הגיע הנושא הזה של המרחב הציבורי שלנו. כולם מדברים על זה ובהחלט אנחנו יכולים להיות גאים, גאים בהישגים שיש לנו שם, וכאן אנחנו, מינהל התפעול עולה בלמעלה מ-100 מיליון שקלים, 7% לעומת אשתקד, ויעמוד על 1,580,000,000 שקלים. השיפור המיוחד בזה, גם בחינוך וגם במרחב הציבורי, מינהל תפעול, זה חוצה את כל המגזרים. זה חוצה את כל העיר. זה כל אחת ואחד מאיתנו, כולל חרדים, חילוניים, תושבי מזרח העיר, אנחנו עושים הכל על מנת שהמרחב הציבורי ישתפר, וזה משהו שאנחנו צריכים לתחזק אותו בוקר צהרים ולילה, ואנחנו מתקדמים בנושא הזה. שירותי הקהילה שלנו, מינהל קהילה, אפשר לומר שזה אפילו הסוד של ירושלים, הערבות ההדדית הרבה שניתנת לכל התושבים. אנחנו, צריך לזכור שאנחנו עברנו,

עוברים אבל עברנו בעיקר בחודשי המלחמה, כשאנחנו אירחנו פה אלפי משפחות שנאלצו להתפנות מביתן, ודבר אחד היה משותף לכולם, שכולם אמרו שירושלים העניקה להם תחושת בית. זה לא מובן מאליו, זה עבודה אינסופית סביב השעון של כל המינהלים, כשמינהל קהילה מוביל בנושא זה, אבל זה כולל את זה שהיינו צריכים לתת שירותי חינוך לתלמידים שהגיעו מהיישובים המפונים, וכמובן תרבות, וכל מה שאפשר. עשינו את הכל על מנת שהם ירגישו בבית ובהחלט אני מקבל שביעות רצון גבוהה מאד מהתושבים. כאן התקציב של מינהל שירותי קהילה עולה ביותר מ-6%, הוא יעמוד על 1,400,000,000. אנחנו גם ממשיכים בתנופת הבינוי והפיתוח, עלייה של 8% ל-220 מיליון שקל, ודבר נוסף, אנחנו כבר שנה שנייה שאנחנו עולים ומגיעים ל-7,500 היתרי בנייה בשנת 23', וגם ב-22' היה, וב-21' היה 5,400. אנחנו למעשה בקצב של פי שלוש היתרים לדירות, מה שכל כך חסר בירושלים, אנחנו שם, ואנחנו, אני כבר אומר לכם ש-24' בעזרת השם אנחנו, גם אנחנו נסיים בקצב של 7,500 לפחות, ולכן אנחנו בצמיחה גבוהה מאד, גם יחסית לכל עיר בארץ. רשת התחבורה, רשת התחבורה הציבורית ממשיכה להתפתח. אנחנו נתקענו קצת, ב-7.10 נתקענו עם הקו האדום. אני מקווה מאד מאד ששנכון לשבוע שעבר מגיעים סוף סוף להסכמה עם הספרדים שהם שותפים בקו האדום, לפתוח בחודשים הקרובים את הקו האדום. אתם תדעו שלמעשה הכל מוכן, הכל מוכן מבחינה תשתיתית. המסילות פרוסות, התחנות מוכנות, כל מה שנשאר זה עבודה מקצועית, וכתוצאה משמחת תורה אז הספרדים פשוט עזבו את הארץ והם בימים אלה, אני מקווה מאד שהם יחזרו.

דובר:

הספרדים פה, ...

משה ליאון:

כן, כן.

דובר:

... צביקה?

משה ליאון:

לא התכוונו אליכם כמובן. אלינו, לא התכוונו אלינו.

דובר:

אנחנו אסירי ציון.

משה ליאון:

כן. אבל לא, באמת, הם עזבו את הארץ ואני מקווה שהם יחזרו, כי אנחנו חייבים אותם מבחינה מקצועית. מה שקורה, שהקו האדום, שאין ספק שהוא יגרום למהפכה נוספת, הקו האדום להדסה

ולנוה יעקב מהצד השני, יגרום לשיפור משמעותי מאד, כשגם הקו הירוק, אני מקווה שלפחות חציו במהלך שנה הבאה, יעבוד כבר, יפעל כבר. זה חלק מההסכמה שאמורים להגיע בהסכם שיש בין משרד האוצר, משרד התחבורה ומפעיל הרכבת הקלה. טוב, אז יש לנו עבודה רבה בשנים הקרובות, ואני קודם כל רוצה להודות לחברות ולחברי וועדת הכספים. כמובן תודה מיוחדת ליושב ראש הוועדה, ממלא מקום ראש העיר צביקה כהן, שידע לנהל, לנווט את הוועדה בתבונה, במקצועיות רבה, ואני באמת מודה לך על העבודה שאתה עושה, תודה רבה לך. אני רוצה גם להודות למנכ"ל העירייה על העבודה המסורה שהוא עושה. אני חושב שהיום,

(מחיאות כפיים)

משה ליאון:

אני חושב שהיום כולנו מבינים שאיזיק עושה עבודה באמת מסורה כתושב העיר,

צביקה כהן:

אני הבנתי את זה מההתחלה כבר.

משה ליאון:

נכון, גם אני, אבל יש כאלה שלא רואים את זה ולאט לאט מבינים את זה. איזיק, אני ממש, אתה גם חבר שלי אז אני מודה לך באמת על כל מה שאתה עושה, ואתה עושה עבודה נהדרת. גם לפעמים כשיש לנו וויכוחים בינינו, כשאף אחד לא שומע, אבל בסוף אנחנו מסיימים את הוויכוחים בניצחון שלך ובחיסכון כספי שלך.

(מחיאות כפיים)

משה ליאון:

אנחנו רוצים להודות לגזברות, לשמוליק זליגמן היקר על העבודה השקטה והטובה שאתה עושה, וגם לסגן שלו, ברק, על המחויבות הבלתי מתפשרת שלכם מצד אחד למסגרת תקציבית ומקצועיות אמיתית, מצד שני אני חייב לומר שאתם סובלים אותנו, במירכאות, סובלים אותנו בכבוד וזה כיף לעבוד איתכם. אז יחד אנחנו כולנו נמשיך להיות מבוני ירושלים. תודה רבה לכולם, יום קצר וטוב.

צביקה כהן:

אמן. נפלא.

(מחיאות כפיים)

צביקה כהן:

המנכ"ל. המנכ"ל, בכבוד.

איציק לארי:

בוקר טוב לכולם, בוקר טוב לכולם. האמת, אחרי, ראש העיר ממש פירט בהרחבה, אז אני לא רוצה לחזור על כל המספרים, באמת, רק במילה אחת. 9 מיליארד שקל תקציב שוטף ויותר מ-6 מיליארד שקל תקב"ר, סך הכל יותר מ-15 מיליארד שקל, זה מספרים באמת, כמו שהוא אמר, הרבה מאד משרדי ממשלה לא מגיעים לתקציב הזה. יש משרדי ממשלה שפה מנהלי מחלקות מנהלים תקציב יותר גבוה מהם. אבל כמו שאני מציין בכל הזדמנות, התקציב הוא בעצם תרגום של כל תכניות העבודה. החכמה הגדולה היא להוציא את זה אל הפועל. אני אומר לכם שעד לפני כמה שנים אגפים מצטיינים היו מיישמים 60-70% מתכניות העבודה, ובשנים האחרונות אנחנו מיישמים 100%, כמעט 100%, מנצלים את התקציב, וזה דבר שהוא לא מובן מאליה במספרים כאלה. וזה בא לידי ביטוי, אז באמת זה האתגר הגדול, לקחת את המספרים האלה ולהוציא אותם אל הפועל. ואנחנו עושים את זה, אנחנו מצטיינים בזה, ואני מאד מאד מקווה ומאמין שכמובן נמשיך כך. אז אני גם רוצה בקצרה לעבור לתודות. קודם כל תודה, תודה רבה לך ראש העיר. אתה נבחרת כמעט פה אחד בבחירות האחרונות, וזה כתוצאה ממה שקרה פה בחמש שנים האחרונות, מהפכה בכל תחומי החיים. אתה פירטת, אני לא רוצה באמת, ממש תברואה, תחבורה, ניקיון, בנייה, תעסוקה, חזות העיר, רווחה, ספורט, כל תחום מתחומי החיים עברנו מהפכה, מהפכה אדירה בחמש שנים האחרונות, ואני שמח שכולם כולם מעריכים את זה. אז באמת תודה רבה על חמש שנים יוצאות דופן מבחינת העשייה, וכמובן בהצלחה. זה התקציב הראשון שלנו בקדנציה החדשה, אז שיהיה בהצלחה בחמש שנים הבאות, גם בהנהגה, בהובלה של העיר, וכמובן שנמשיך להביא הישגים בכל התחומים. לך באמת צביקה כהן, תודה רבה, כממלא מקום ראש העיר, יושב ראש וועדת הכספים, אנחנו עובדים צמוד ביחד לאורך כל השנה. תודה רבה על המסירות, על שיתוף הפעולה, על המקצוענות, על הניסיון שלך. באמת אתה מביא איתך ניסיון אדיר, לא יודע עד כמה מכירים את זה, גם של ראשות עיר, גם של חברות במועצה במקומות אחרים, ולמרות הוויכוחים, הוויכוחים הנוקבים הרבה פעמים, תענוג לעבוד איתך ובסופו של דבר,

צביקה כהן:

אבל גם אותי אתה תמיד מנצח.

איציק לארי:

אה?

צביקה כהן:

אבל גם אותי תמיד אתה מנצח.

איציק לארי:

לא, אין סיכוי, לצערי. אני רוצה להודות באמת לכל סגני ראש העיר, חברי המועצה, היו"רים של הסיעות שעבדתי איתם על התקציב הזה. תודה רבה על שיתוף הפעולה, ובאמת תודה רבה על כל התרומה לפיתוח ירושלים. אני רוצה תודה לכל העובדים והמנהלים, לכל המנהלים והעובדים שנמצאים פה וששומעים אותי, כמו שאמרתי, האתגר הכי גדול הוא שלכם, שלנו, להוציא את התכניות האלה לפועל. אני אומר לכם שבחמש שנים האחרונות דבר לא מובן מאליו, אנחנו הוצאנו תכניות מאד מאד מורכבות אל הפועל תוך תיאום מרבי, כמו מכונה משומנת, בשיתוף פעולה מדהים בין כל האגפים. התוצאה היא באמת עיר משגשגת, מהפכה בכל תחומי החיים, ובאמת, על כך תודה רבה לכל המנהלים והעובדים בעיריית ירושלים. אחרונים חביבים זה מינהל כספים, תודה רבה לכם. שמוליק זליגמן הגזבר, ברק לוי מנהל אגף תקציבים. אני אומר לכם, אין מקצוענות כזו. אני באתי גם מארגונים אחרים, אין מקצוענות כזו, מקצוענות באמת ברמה הגבוהה ביותר להביא ולנהל תקציבים בסדר גודל כזה זה אתגר גדול, תוך, באמת צריך לרבע את המעגל, להקשיב לכולם, חברי מועצה, עובדים, מנהלים, הנהלה, שבאמת משגעים אותם, ובסופו של דבר להביא תקציב כזה, אז באמת תודה רבה לכל מינהל כספים. אני יודע, גם כשעזבתי פה מאוחר אני יודע שישבתם בשבועיים האחרונים פה כדי שהתקציב הזה יהיה מוכן, ימים ולילות בליתם פה בבניין העירייה כדי שיהיה תקציב מוכן, ועל כך תודה רבה לכם, וכמובן תודה רבה על העבודה לאורך כל השנה בניהול התקציב. אז שיהיה לנו יום מוצלח, פורה, וכמו שראש העיר אמר, קצר ככל הניתן. תודה רבה.

צביקה כהן:

טוב, תודה רבה מנכ"לנו היקר. אני אולי,

(מחאות כפיים)

צביקה כהן:

אולי אני אומר כמה מילים, ברשותכם כמובן, ולאחר מכן ניתן לגזבר לומר כמה מילים ונתחיל את סדר היום. כמובן מכובדי ראש העיר, הסגנים, סגן ראש עיר, משנה לראש עיר, מנכ"ל העירייה, ראש הסגל, גזבר, סגן הגזבר, נמצאת איתנו כאן ממונה על החשבות, ממונה, סליחה, מבקרת העירייה, ראשי מינהלים, אגפים, מזכיר העירייה ואחרונים חביבים חברים וחברות הוועדה היקרים. ברכות מיוחדות לראש העיר לרגל היבחרו, שאנחנו בסך הכל בקדנציה חדשה, כמובן בתוצאה מרשימה כפי שאמר המנכ"ל. ברכות כמובן לעיר ירושלים שקיבלה את ראש העיר, אני חושב שאחד מהטובים שאני מכיר. רק לפני זמן קצר אישרנו את התקציב הקודם, כן, הזמן חולף מהר, כבר אז בירכנו כולנו את ראש העיר לקדנציה נוספת, כבר ראינו את הנולד, וכמובן ברכות מיוחדות. מכירים היטב את האחריות שאתה נושא על כתפך, ראש העיר היקר, תוך שימת לב על פיתוח העיר, שגשוגה, אחריות, מערכות החינוך, פיתוח, תעשייה, כבישים ועוד ועוד. כיום ברוך השם לאחר הבחירות אנחנו נמצאים בקואליציה איתנה כפי שהעמדת מקיר לקיר, ואני מניח שכך נראה בעזרת השם את הדברים לקראת סוף היום. מנכ"ל העירייה היקר שכמובן מוציא לאור כל תכנית וכל שיגעון בצורה מיומנת ומקצועית, העיר ירושלים התברכה בך.

משה ליאון:

באיזה צורה?

צביקה כהן:

במיומנות.

משה ליאון:

אה, מיומנות. חשבתי ממומנת.

צביקה כהן:

זליגמן יקירי, שמכביד מצד ומכבד מאידך, בעצם נוכחותו. מברך את המערכת, ברכות ימים ושנים. ברק היקר בדרכו שלו שיודע להגיע לכל פינה לפי הדרך היפה שלך, שא ברכה. חברים וחברות, בוקר טוב שוב לכולם. זה עתה סיימנו חמש שנים בחברות אמיתית בוועדת הכספים המכובדת הזו, אתם זוכרים שאתם מטביעים את חותמכם בכל תחום הנעשה בפיתוח העיר ושגשוג העיר בעצם אישורכם את התקציב. אין ספק שנידרש לכבד זה את זה בכבוד הדדי, זה שבעצם התקופה, התקופה של ימי העומר, ונאפשר לכל חבר לדבר, להביע את עמדתו, אך כמובן תזכרו, צריך לזכור, אנחנו בלי אופוזיציה, לזכור לסיים במהירות האפשרית כפי שאנחנו מתבקשים. לדאבוננו, מאז אישור התקציב הקודם עד עתה אנחנו מוצאים עצמנו בתוך מלחמה קשה מצפון ודרום עם אויב קשה, רע ואכזר שלא בוחל בשום אמצעים. נישא תפילה לריבון עולם למען חיילינו שישובו במהרה לביתם בריאים ושלמים, ולמען הפצועים היקרים שיחלימו במהרה, וחזרתם המהירה של החטופים, ונזכה לביאת גואל צדק בקרוב. חברים יקרים, כפי שהיה בעבר כך גם עתה, אשתדל בעזרת השם לקיים סיוורים, סיורי למידה בשטח, בכל הקשור לפרויקטים הגדולים שאנחנו מאשרים. כמובן לא נשכח את ארוחת צהרים, ולא נוותר על נוכחות של ראש העיר. ניגש לדיוני התקציב, לוח הזמנים צורף לסדר היום כמובן. אני בטוח ומשוכנע שאתם תקפידו על הזמנים, ואם יהיה פה איזשהו רוח טובה אולי נוכל לקצר את לוח הזמנים בעזרת השם בסופו של יום. תודה רבה לכולם, אנחנו מתחילים את סדר היום.

משה ליאון:

רגע, שניה, שניה, הבטחתי ללורה, יש לה שתי שאלות.

לורה ורטון:

כן.

צביקה כהן:

אנחנו כבר בשאלות?

משה ליאון:

כשאני נמצא, לא, זה ברשותך.

צביקה כהן:

שאלות?

משה ליאון:

בסדר.

לורה ורטון:

כן, זה לפתיחה,

צביקה כהן:

אני אומר לך, אני לא הייתי,

משה ליאון:

לא, היא בהתחלה,

צביקה כהן:

אני לא,

משה ליאון:

היא בהתחלה תמיד נחמדה.

צביקה כהן:

אני לא הייתי מאפשר שאלות בתחילת הדיון, אבל בנוכחותו של ראש העיר,

לורה ורטון:

אבל למזלנו,

צביקה כהן:

הוא,

לורה ורטון:

יש לנו ראש עיר אחר.

צביקה כהן:

בנוכחותו של ראש העיר, הוא היושב ראש תמיד.

לורה ורטון:

תודה.

צביקה כהן:

בבקשה.

לורה ורטון:

אז קודם כל כמובן תודה לכל העמלים בתקציב ובכלל. שתי שאלות, אחת רציתי לדעת אם יש הערכה מתי נתחיל לראות הכנסות מהבנייה למסחר בכניסה לעיר, עם הארנונה לעסקים משם. ושאלה שניה, מה מצב תכנית החומש? כי הבנתי שיש סעיפים בתכנית החומש שמעכבים אותם שעוד לא הגיעו, אז רציתי לדעת אם זה נכון או לא נכון.

איציק לארי:

לגבי הכניסה לעיר, מי שרואה זה כבר רואים את הבניינים עולים ומתרוממים. אני מעריך שנתחיל לראות ולהנות מזה בעוד כשלוש שנים,

לורה ורטון:

שלוש שנים.

איציק לארי:

כשיהיה טופס 4 לחלק מהבניינים, וזה ילך ויצמח כל הזמן. לגבי תכנית החומש תפרטי, אני יושב כמעט כל יום בדיונים, כמו אתמול, על האנרגיה, עם משרד ירושלים והמשרדים הרלוונטיים. לא מכיר בעיות מיוחדות,

לורה ורטון:

הבנתי ב-

איציק לארי:

תגידי לי,

לורה ורטון:

בתכניות לכניסה לאקדמיה שהעירייה השתתפה בהם בהכנות, במכניות,

איציק לארי:

הכניסה לאקדמיה? אה.

לורה ורטון:

כי יש תכניות שהעירייה עשתה כדי לא יודעת, לייעל, לעודד את המעבר מתלמידים בתכנית הישראלית לתוך האקדמיה, אבל,

איציק לארי:

הכניסה, נבדוק כי יש את תקציבי החינוך ש-,

לורה ורטון:

ולא קיבלנו ...

איציק לארי:

אני צריך לבדוק איפה זה עומד אבל, כן, כן.

לורה ורטון:

אהה. אוקי.

איציק לארי:

כן, כן.

לורה ורטון:

וחוץ מזה הכל הולך? כי גם הם פיטרו את הצוות כי לא הביאו תקציב.

דובר:

לא, הם מתייעלים.

לורה ורטון:

מתייעלים? הם פיטרו את כל מי,

איציק לארי:

החינוך,

לורה ורטון:

שעובד שם.

איציק לארי:

החינוך התחיל ראשון, עוד בספטמבר שנה שעברה, וכל השאר,

לורה ורטון:

כל השאר עובר?

איציק לארי:

נכנס עכשיו לתהליך, כן.

לורה ורטון:

כן? אוקי, תודה.

איציק לארי:

אנרגיה, תשתיות.

צביקה כהן:

חברים, לפני שמתחילים את סדר היום, גזבר העירייה בבקשה.

שמוליק זליגמן:

טוב, אני ממש אגיד מילה אחת, אני לא אכנס למספרים. ראש העיר, אתמול הייתי, יש כנס בהייאט, גם איציק היה, של כל חשבי השכר מכל הרשויות, בירושלים, שלושה ימים. אני באמת,

דובר:

שלושה ימים חשבי שכר?

שמוליק זליגמן:

כן, הם עושים שם קורס, לא, לא, זה קורס, באמת, תקשיב, מאות אנשים,

דובר:

באמת?

שמוליק זליגמן:

מדהים. נתתי שם הרצאה קצת על ירושלים אחרי שאיציק נתן ספיץ' בבוקר של שעה אני דיברתי רבע שעה. אנשים היו שם בהלם. יש אנשים שלא היו בירושלים שנים, הם היו בהלם, כשהראיתי

להם גם קצת נתונים תקציביים וזה, בכלל, אנשים שם, באמת, הם באו אחרי זה, דיברו איתי, לא נתנו לי ללכת, על איפה ירושלים נמצאת היום. זה מתקשר לכל מה שאמרת באמת שיש פה היום תנופה שאין, גם בחו"ל אבל בוודאי בארץ אין מי שלא רואה את זה. מהצד שלנו זה אתגר מאד מאד משמעותי, אתה מאתגר אותנו. לא תמיד זה פשוט, אנחנו משתדלים לספק את הסחורה, מקווה שמצליחים. אז קודם כל אני רוצה להודות לך, תמשיך לאתגר אותנו כי זה הכיף בעבודה, לבוא,

משה ליאון:

אל תדאג, אני אמשך.

שמוליק זליגמן:

אני יודע. זה הכיף בעבודה לבוא כל יום לאתגרים ולפתור בעיות, אז באמת תודה רבה. לכל חברי המועצה, במיוחד לידידי היקר הרב צביקה כהן, באמת, שזכיתי להכיר את האישיות שנקראת, שעזר לי גם בדברים אישיים בתקופה האחרונה. אותו כנ"ל לגבי מנכ"ל העירייה איציק לארי, גם, באמת אני יכול להגיד מה שאמרת, אני קונה כל מילה. מנהל ברמה, באמת, הוא מכיר כל פסיק. הוא לא צריך את הגזבר, אולי את סגן הגזבר, את הגזבר הוא לא צריך. אז באמת נתברכנו ואני מאחל לכולם באמת שתהיה לנו שנת תקציב בכלל מאושרת, בריאה, שמחה, ושנצליח להתקדם ולעשות את כל מה שאתה רוצה לעשות, ואולי גם דברים שאתה עוד לא חושב עליהם ותחשוב עליהם במסגרת תכנית החומש.

משה ליאון:

תודה רבה. אני רק רוצה שתי מילים לומר. אין ספק, ברוך השם, שירושלים, אתם, כל חברי הנהלת העיר, אני, הסגנים וחברי המועצה, חברי הנהלת העיר, זכינו שאנחנו בירושלים שהיא מתפתחת. אני כראש העיר אני כבר רואה את זה בחמש שנים הקרובות. פשוט הפרויקטים יצאו לדרך. הפריחה, מה שעכשיו אנחנו רואים, זה כלום לעומת מה שהולך להיות בחמש שנים הקרובות. ולכן, לכן היה לי מאד חשוב שאנחנו נהיה כולם ביחד, במטרה אחת, לבנות את ירושלים ולעשות אותה עיר מושכת. זה בדיוק הפוך למה שקורה במדינת ישראל. במדינת ישראל כרגע, המצב כרגע במדינה הוא שאין אחדות בין התושבים, ואנחנו צריכים להיות אור לכולם ולהמשיך. לא להסתכל מה השני מקבל, אלא לדאוג לכך שכולם יקבלו וכולם יהיו מרוצים, כי אנחנו צריכים לדאוג לכולם כאן מהשולחן. אני גם רוצה להודות באופן מיוחד לראש הסגל שלי, למרגליות,

(מחאות כפיים)

משה ליאון:

וודאי, וודאי אתם כבר זכיתם להכיר אותו, במיוחד החדשים ואם לא אז זה בעיה שלו, אבל אני חושב שסך הכל כל בעיה שיש הוא הראשון שנרתם לסייע, אז תודה רבה לך ולמאיה היקרה.

(מחיאות כפיים)

משה ליאון:

בעזרת השם השנה החתונה שלך, את יודעת את זה,

צביקה כהן:

אמן.

משה ליאון:

אז שהכל יהיה במזל טוב.

צביקה כהן:

אמן.

משה ליאון:

תודה.

צביקה כהן:

יאללה.

שמוליק זליגמן:

צביקה, רק שכחתי, כמובן, ראש הסגל מרגליות, ואת אגף התקציבים, כל המינהל הכספי, במיוחד את האגף התקציבי בראשות ברק לוי, עשו פה כמו שאמר המנכ"ל, בשבועיים האחרונים עבדו פה סביב השעון, אתה מכיר אותם. סיירת מטכ"ל של העירייה.

צביקה כהן:

תביא את התקציב להצבעה, בוא.

שמוליק זליגמן:

אחד אחד, ובאמת,

צביקה כהן:

שמוליק,

שמוליק זליגמן:

אני לא אעבור על כל השמות אבל תודה רבה לכולם.

צביקה כהן:

תגיש את התקציב להצבעה,

שמוליק זליגמן:

תודה רבה לכל אחד ואחד מהאגף, ובמיוחד למנהל האגף ברק לוי.

(מחיאות כפיים)

משה ליאון:

תודה רבה.

צביקה כהן:

טוב, חברים, תודה ראש העיר, ראש העיר תודה רבה.

משה ליאון:

תודה רבה.

צביקה כהן:

המנכ"ל, משוחרר לסדר היום שלך היקר. תודה רבה לכולם. אנחנו מתחילים את סדר היום, למרות שהקדמנו קצת, אבל אנחנו ברשותכם כמובן מתחילים את סדר היום. מזכירנו, זה בסדר? עידו?

עידו רוזנברג:

אולי נגיד כבר לפרוטוקול שככל הנראה היום יתעדכן וישתנה אז אנחנו ממליצים לכולם להיות איתנו בקשר. אנחנו כמובן נעדכן גם את ראשי המינהלים ומנהלי האגפים.

צביקה כהן:

אתה בסדר?

עידו רוזנברג:

אבל אנחנו רוצים לרוץ, המטרה היא לרוץ.

צביקה כהן:

אנחנו יכולים להתחיל לרוץ, ברשותכם?

עידו רוזנברג:

בשמחה.

צביקה כהן:

אלי, אני יכול להתחיל את סדר היום?

מלכא:

כן, אתה מכיר את הנוהל.

צביקה כהן:

אני מכיר את הנוהל, אני אוהב שאתה מהנהן בראשך תמיד.

מלכא:

ככל ש-,

צביקה כהן:

אלי.

מלכא:

ככל שיש למישהו הסתייגות אז היא תירשם על ידי המזכיר באישור היושב ראש. בסדר? ובתום הדיונים תיערך ההצבעה על ההסתייגויות. זהו.

צביקה כהן:

אלי, תודה רבה. אני מתכבד ברשותכם לפתוח את סדר היום במינהל אסטרטגיה וחדשנות, למה זה מדי גבוה לי?

שמוליק זליגמן:

אז תוריד אותו.

צביקה כהן:

איך מורידים?

שמוליק זליגמן:

יש לך שני לחצנים. תלחץ עליהם.

חיים:

צביקה, תחליף כיסא.

צביקה כהן:

צודק, לא חשבתי על החידוש הזה. זה גבוה.

חיים:

זה בשבילו, לא בשבילך. זה בנוי בשבילו.

צביקה כהן:

ממש גבוה, אני לא יכול לעמוד עם זה. סחרחורת. מי מנהל את החדשנות, אסטרטגיה?

רני רוזנהיים:

אני פה, אני פה, צביקה.

צביקה כהן:

איפה רני?

רני רוזנהיים:

צביקה, איזה שאלה זאת? צביקה, נעלבתי.

צביקה כהן:

הו, היי רני, ברוך הבא. חברים, אנחנו הצגנו בפניכם את ספר התקציב, פרק א' מינהל אסטרטגיה וחדשנות. רני, מספר מילים. אם יהיה שאלות אנחנו נתייחס, ולאחר מכן נגיע לפרק הבא. בבקשה, רני.

רני רוזנהיים:

טוב, אז המינהל שלנו ארבעה אגפים, קידום עסקים,

צביקה כהן:

רגע, רגע, מפריעים לך, רני. שניה אחת. חברים, בואו נשמור על סדר ועל תקינות הדיון.

רני רוזנהיים:

צריך לקבוע סטנדרט בדיון הראשון, הרב צביקה.

צביקה כהן:

רני, הכל תלוי בראשון. בכבוד, בוא נראה.

רני רוזנהיים:

טוב, בקצרה מאד. ארבעה אגפים, אני מזכיר, נכסים, קידום עסקים, מחשוב, ודיגיטל ושירות. יש לי צוות שמתעסק בתעסוקה במזרח ירושלים, יש לנו עוד צוות שמתעסק בחדשנות והתייעלות עירונית, זה מעניין מאד אבל אין לנו זמן כרגע לפרט. זהו, הרב צביקה, אם יש שאלות נענה.

אריאל גולן:

אם לא עכשיו אימתי, רני?

יוחנן וייצמן:

אפשר,

רני רוזנהיים:

יש לי מספיק לדבר בבית. כן, הרב וייצמן.

יוחנן וייצמן:

אדוני מנהל המינהל,

רני רוזנהיים:

כן.

יוחנן וייצמן:

שאלה, סעיף,

רני רוזנהיים:

רגע, מנהלי האגפים בבקשה תבואו לפה.

יוחנן וייצמן:

סעיף 7710797/8, זה פיתוח עסקי 1,861,000. אתה יכול לפרט לנו למה זה הולך? זה לכאלה ששומרים על, שאין להם עבירות בנייה, ששומרים על חוקי העזר או ש-

רני רוזנהיים:

אז קודם כל,

יוחנן וייצמן:

איפה זה מתפזר?

רני רוזנהיים:

לא, אז רגע, אז אמיר פה גם יכול להגיד, אבל בגדול קידום עסקים אחראי גם על הרישוי אז אנחנו, אנחנו אלף עושים צעדים מאד משמעותיים כדי לקדם את אחוז העסקים שיש להם רישיון. זה אני אומר באופן כללי, ויש עלייה משמעותית בשנים האחרונות, משמעותית מאד, מספרים גדולים מאד,

יש עבודה מאד טובה של צוות הרישוי, זה אחד. ובית, אנחנו כמובן מקפידים שמי שאנחנו עובדים איתו אז זה על פי החוק ויש להם רישוי ועל הדרך גם עוזרים לדאוג שיהיה להם רישיון. בסדר? זה אותו אגף שעושה את שתי הפעולות ביחד.

יוחנן וייצמן:

לא, אני הבנתי שיש להם רישוי ואני מכיר את העבודה,

רני רוזנהיים:

לא, לא, אז אני אומר, כשאנחנו עושים קידום,

יוחנן וייצמן:

השאלה הייתה אם כל הגופים האלה שומרים על החוקים.

רני רוזנהיים:

אז אני אומר באופן עקרוני, כשאנחנו עושים פיתוח עסקי זה לגופים שיש להם רישיון. אנחנו,

יוחנן וייצמן:

לא שאלתי אם יש להם רישיון, יש רישיון גם למי שלא שומר על החוק.

רני רוזנהיים:

לא,

יוחנן וייצמן:

אדם יכול לקבל רישיון עסק ועל זה, ולבנות,

רני רוזנהיים:

לא, לא, הוא לא יכול.

יוחנן וייצמן:

בוא נגיד, או שכל לילה,

רני רוזנהיים:

הוא לא יכול.

יוחנן וייצמן:

יש עליו תלונות ב-106 על ראש,

רני רוזנהיים:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

לכן אני שואל את השאלה הזאת.

רני רוזנהיים:

לא, אז בוא נחלק רגע. אי אפשר לבנות באופן לא חוקי ולקבל רישיון עסק, זה לא עובד. בסדר? יכול להיות עם תלונה והוא בבית משפט, אבל זה לא, זה חלק מהרישיון. בסדר? זה לגבי זה. בן אדם שיש עליו תלונה ב-106 או מישהו שהוא קיצוני מאד אנחנו לא נעבוד איתו. אם לא אז עובדים איתו על התלונות שיש לו וכולי. אבל זה חלק מהתפיסה, זה לא בנפרד.

יוחנן וייצמן:

לא, אדם שיש עליו פעם אחת תלונה ל-106 שהוא הוציא,

צביקה כהן:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

מקרר החוצה,

צביקה כהן:

יוחנן, לא התחלנו את היום, יוחנן.

רני רוזנהיים:

כן.

צביקה כהן:

נו?

רני רוזנהיים:

רגע, הרב יוחנן, חצי משפט, חלק מהעסקים זה עסקים בלי רישיון, הרב יוחנן. זה עסקים עצמאיים,

יוחנן וייצמן:

שלא צריכים רישוי עסק.

רני רוזנהיים:

כן, לא, וגם אין להם משרדים.

יוחנן וייצמן:

אבל אני לא שאלתי על רישוי עסק. עסק שיש לו עבירת בנייה מקבל מהתקציב הזה?

רני רוזנהיים:

לא.

יוחנן וייצמן:

לא. עסק שעובר על חוקי עזר?

רני רוזנהיים:

לא, בגדול לא.

יוחנן וייצמן:

זהו, זה היה השאלה, תודה.

צביקה כהן:

תודה, יוחנן. השאלות שלך מדריכות וטובות, אני חייב לומר. רני, הלאה.

יוחנן וייצמן:

תפגע בי, תפגע בי, אני עובר את זה.

אריאל בזיז:

רני, אני גם אשמח לשאול שאלה רגע,

רני רוזנהיים:

כן.

אריאל בזיז:

על האגף של העסקים. יש לנו גידול של למעלה מ-120,000 שקל בציווד משרדי ושונות, למה?

רני רוזנהיים:

אז הסעיף הזה,

אריאל בזיז:

יותר נכון למה הכסף הולך לשם ולא,

רני רוזנהיים:

לא, לא, לא, מעולה, מעולה, מעולה. האמת שאתמול עברתי על התקציב, הסתכלתי ברכיבי הזה. אם תסתכל יש פירוט, בסדר? זה לא ציוד משרדי של עטים של אמיר, זה רישיונות, זה מכתבים וכולי, כל ההיבטים ה-, בסדר? שבסוף הם בהתנהלות, שהרי אתה בסוף מדבר עם מנהלי העסקים סביב שילוט, החובות שלהם וכולי וכולי. בסדר? זה לא הציוד המשרדי של האגף.

אריאל בזיז:

אוקי, וזה גידול הגיוני בסכומים האלה?

רני רוזנהיים:

זה העלויות הריאליות פשוט.

אריאל בזיז:

אני דווקא חושב,

רני רוזנהיים:

בסדר?

אריאל בזיז:

... איך לקחת את הכסף למקומות אחרים בתוך ...

רני רוזנהיים:

לא, דרך אגב,

אריאל בזיז:

לכן אני שואל.

רני רוזנהיים:

אנחנו מנהלים עכשיו אזור עסקי לעסקים, בסדר? שהוא יהיה גם הרבה יותר בדיגיטל. ונכון להיום יש הוצאות פשוט שעדיין, של משלוח דואר וכולי. בסדר? אז זה ההוצאות הריאליות.

אריאל בזיז:

הוצאות ארגוניות שונות 20,000, בתקציב 2023 לא מופיע כלום, בתקציב '24 .

רני רוזנהיים:

אז פשוט איגמנו את התקציבים אחרת, זה חלק מהעניין, לקחת את זה למקומות אחרים. בסדר?

אריאל בזיז:

זאת אומרת הכסף לא הלך, הוא פשוט במקום אחר.

רני רוזנהיים:

בסדר גמור.

אריאל בזיז:

בסדר גמור,

רני רוזנהיים:

בסדר?

אריאל בזיז:

ובניגוד לוייצמן, פיתוח עסקי, דווקא הייתי חושב ש-, קיוויתי שיהיה שם יותר גידול אבל בסדר.

רני רוזנהיים:

טוב.

יוחנן וייצמן:

אני גם בעד.

צביקה כהן:

הלאה, שאלות,

מרים סלע:

אני רוצה לשאול.

רני רוזנהיים:

דרך אגב, זה לא גידול, זה הזזה מסעיף אחר פשוט, זה לא גידול באמת אבל בסדר.

צביקה כהן:

חברים,

רני רוזנהיים:

לא, רק תהיה עדכני.

צביקה כהן:

חברים, אני מבקש שמרגע זה בואו נעשה רישום של החברים שמבקשים לדבר כדי שלא נעשה אחד על השני. אתה סיימת?

אריאל בזיז:

אני סיימתי.

צביקה כהן:

תודה. לורה, בבקשה.

לורה ורטון:

כן, כמה שאלות. קודם כל היה קיצוץ של 10% במבנים מסוכנים, ורציתי לדעת למה, כי עד כמה שאני יודעת,

רני רוזנהיים:

אצלנו? זה לא אצלנו, לא משהו שאני מכיר.

לורה ורטון:

מה? זה לא אצלכם?

רני רוזנהיים:

לא.

דובר:

מבנים מסוכנים זה במינהל תכנון.

לורה ורטון:

אה, אוקי.

רני רוזנהיים:

סיכונים, אנחנו לא מתעסקים בסיכונים.

לורה ורטון:

טעות, סליחה.

צביקה כהן:

תרשמי את ההערה הזאתי לתכנון ובינוי.

לורה ורטון:

אוקי.

צביקה כהן:

באמת שאלה מעניינת.

לורה ורטון:

שניה. גם לגבי נכסים, יש, אני מאד שמחתי שיצא לפני כמה שנים, התפרסם ספר נכסים, ספר הקצאות וזה, אבל זה עדיין מאד מאד לא ידידותי למשתמש, ורציתי לדעת אם בזה תם הפרויקט או מכניסים עוד שיפורים, כי כמעט בלתי אפשרי לעבוד עם זה. זאת אומרת, ניסיתי ורמת השקיפות והמידע שאפשר לקבל נמוך מאד.

ריטה לדז'ינסקי:

הספר נכסים הוא נבנה בהתאם להנחיות של משרד הפנים לפי הנושאים שחייבים להיות, וזה מה שמופיע, גם ספר הקצאות וגם לאחרונה טייבנו נתונים ואנחנו כל הזמן עובדים על טיוב. פעם היה נתונים פעם בשנה ולא נגעו בהם, עכשיו זה כל הזמן מתעדכן אם יש איזשהו עדכון. והנתונים נמצאים שם.

לורה ורטון:

כן, אבל זה כל הזמן נתקע, זה בעייתי, דברים לא רשומים בצורה עקבית, אז אם רוצים לחפש דברים מסוימים זה ממש,

רני רוזנהיים:

נעשה בדיקה אם אפשר לשפר משהו,

לורה ורטון:

אז אני, בוא נגיד ככה, אני אשמח אם תשקיעו בזה כי זה נורא חשוב,

רני רוזנהיים:

אוקי.

לורה ורטון:

זאת אומרת, כל הדבר הזה עלה כי החוק מחייב את השקיפות הזאת אבל הוא מאד מאד לא ידידותי עד,

דובר:

צביקה,

לורה ורטון:

בלתי אפשרי. אז תודה.

מרים סלע:

אני, מי?

אריאל גולן:

תודה רבה, הרב צביקה. רני, ייעוץ ומחקר חצי מיליון שקל, במה מדובר?

רני רוזנהיים:

רגע, מה זה, שמה?

אריאל גולן:

ייעוץ ומחקר חצי מיליון,

רני רוזנהיים:

איפה? רק תן לי את הסעיף, ... ייעוץ ומחקר של מי, איזה אגף רק? לא, לא, זה לא אני, אחי. לא אני. שם משותף, אבנר סעדון. בסדר? לא, לא, כפוף ללשכת ראש העיר.

צביקה כהן:

אריאל, עוד שאלה?

רני רוזנהיים:

זה לא אותה יחידה. בהזדמנות נעשה הסבר על ההבדל ביניהם.

צביקה כהן:

אריאל, עוד שאלה? בבקשה. איך שמך?

מרים סלע:

מרים.

צביקה כהן:

מרים, בבקשה.

מרים סלע:

רני,

רני רוזנהיים:

כן.

מרים סלע:

בסעיף של ירושלמי,

רני רוזנהיים:

כן.

מרים סלע:

יש הוצאות של 2,600,000.

רני רוזנהיים:

כן.

מרים סלע:

אנחנו יודעים להגיד כמה הכנסות יש לאותם בעלי עסקים? כאילו, יש על זה עבודה? הכנסות לעומת הוצאות? לעומת השקעות, שלנו.

רני רוזנהיים:

אני אנסח רגע את השאלה אחרת, בסדר? ברשותך. אוקי? אני צריך לבדוק כמה בסופו של דבר,

מרים סלע:

מימושים.

רני רוזנהיים:

אני יכול לעשות מימושים, ואז לראות, כי אני לא יודע להגיד כמה בסוף העסק הרוויח או, בסדר?
אני לא יודע להגיד את החלק שלו. אני אין לי את הנתון, בדרך כלל אני יכול לדעת, בגדול, כן. אני
יכול להוציא כזה דוח, לבדוק את זה.

מרים סלע:

סבבה, ועוד,

רני רוזנהיים:

בסדר?

מרים סלע:

תודה. וההסכם של מייקרוסופט הוא גדל משנה לשנה,

רני רוזנהיים:

נכון.

מרים סלע:

למרות ש-,

רני רוזנהיים:

נכון.

מרים סלע:

הגיוני שהוא ירד משנה לשנה.

רני רוזנהיים:

הוא לא,

מרים סלע:

לא?

רני רוזנהיים:

הוא לא ירד משנה שעברה, הוא רק יעלה משנה לשנה. איפה איתמר? ... אני אענה בשמו.

צביקה כהן:

טוב.

רני רוזנהיים:

בגדול קודם כל עיריית ירושלים מתפתחת מאד בעולמות המחשוב, אנחנו גם עולים לענן יותר עם כלים יותר חדשניים, זה נכון, וגם מספר עובדי העירייה עולה כל הזמן אז יש לזה ... זה נכון, וגם דרך אגב מייקרוסופט כמו חברות אחרות דגים אותך כשאתה קטן ואז,

צביקה כהן:

רני, זה מאד מעניין,

מרים סלע:

זה יותר רישיונות.

צביקה כהן:

מאד מעניין מה שאתה עושה והיה חשוב מאד פעם שנלמד את זה ככה מקרוב יותר, לא ככה על קצה האצבעות.

רני רוזנהיים:

אני אשמח.

צביקה כהן:

יופי, תודה. שאלות נוספות? בבקשה.

מרים סלע:

תודה, רני.

רני רוזנהיים:

בכיף.

צביקה כהן:

סליחה, אריאל. בבקשה.

אלדד רבינוביץ:

שלום.

צביקה כהן:

תקצר אבל, תקצר, תקצר, כמה שיותר.

אלדד רבינוביץ:

בסעיף של שכר דירה ודמי חכירה אני רואה שיש גידול מאד משמעותי. תתקן אותי אם אני טועה, זה הרבה מאד נכסים במזרח העיר, נכון?

רני רוזנהיים:

ריטה יכולה לפרט, יש גם רשימה מסודרת דרך אגב,

ריטה לדז'ינסקי:

כן.

רני רוזנהיים:

אתם יודעים שיש לכם תקציב מפורט, כן? אז יש לכם אחר כך, יש פה רשימה מסודרת של כל הנכסים, אתה יכול לראות.

ריטה לדז'ינסקי:

... עבור מוסדות חינוך, אבל יש גם מימונים, עם, כמובן שמנסים עם הזמן לבנות יותר שיהיה פחות שכירויות, שיהיה ...

אלדד רבינוביץ:

אז השאלה שלי, אם יש איזשהו ניסיון למצות את השטחים החומים ואת כל ה-,

רני רוזנהיים:

כן, כן, בוודאי,

אלדד רבינוביץ:

את כל נכסי העירייה,

רני רוזנהיים:

בוודאי, בוודאי, בוודאי.

אלדד רבינוביץ:

את כל המאווט,

ריטה לדז'ינסקי:

כל הזמן.

רני רוזנהיים:

אין הרבה, כולם מחכים, מחפשים נכסים, כל הזמן,

ריטה לדז'ינסקי:

... במזרח העיר.

רני רוזנהיים:

כן, גם כל הזמן פונים אליי אנשים שרוצים הקצאות של נכסים עירוניים. אין כמעט נכסים עירוניים, בטח לא פנויים. אנחנו לא עשירים. שטחים חומים יש, ובאמת הבנייה, חלקה לפחות אמורה להשלים, להחליף, צריך להגיד בכנות שבגלל שיש חוסר אז הרבה פעמים גם בונים וגם צריך להמשיך את השכירויות, אבל בטווח ארוך זו המטרה. שוב, זה לא, אנחנו, ריטה מטפלת בשכירויות, לא בבנייה. בסדר? אבל בגדול זה שני צירים שאמורים איכשהו טיפה לצמצם אחד את השני.

אלדד רבינוביץ:

שאלת המשך, יש ניסיון לבדוק מול רמ"י או מול כל מיני גופים משפטיים עירוניים איזה שטחים בעצם בבעלות המדינה, בבעלות העירייה, שהם לא מסומנים כחומים, מאווט וכאלה, ובעצם לממש אותם?

ריטה לדז'ינסקי:

קודם כל אם השטחים הם בבעלות המדינה, אז הם צריכים, הם לא,

אלדד רבינוביץ:

כן.

ריטה לדז'ינסקי:

אלא אם כן יש בתב"עות שזה מאפשרים הפקעה. אם מאפשרים הפקעה ויש תקציב ממשרד החינוך, אנחנו מפקיעים לטובת החינוך. אבל קרקעות של המדינה אנחנו לא יכולים לממש אותם.

אלדד רבינוביץ:

השאלה שלי האם יש ניסיון לבדוק איתם ולמתן את התחום הזה, כי לכאורה יש לא מעט שטחים כאלה.

ריטה לדז'ינסקי:

אנחנו, הם לא בדיוק, לא רוצה לומר פה, לא בדיוק משתפים איתנו פעולה בקרקעות שלהם. מאד קשה להתנהל מולם בלא מעט נושאים, גם כשאנחנו חוכרים או מחכירים, הם מתנהלים כמדינה,

צביקה כהן:

טוב, חברים,

ריטה לדז'ינסקי:

ולא בכל מקום אומרים שאפשר לשתף פעולה.

צביקה כהן:

תודה, תודה רבה, אלדד,

מרים סלע:

רגע, צביקה,

צביקה כהן:

תודה.

מרים סלע:

אני אשמח לשאול עוד שאלה, שאלת המשך.

צביקה כהן:

מרים, קצרה,

מרים סלע:

קצרה, קצרה,

צביקה כהן:

אנחנו לא נותנים פעם שנייה ושלישית.

מרים סלע:

בפיתוח מערכות מחשוב, רני, יש שם 160,000 שקל שכתוב שהביצוע באמצעות חברת אריאל.

רני רוזנהיים:

כן, כי זה,

מרים סלע:

זה תקן,

רני רוזנהיים:

זה פשוט פרויקטור שאנחנו מעסיקים דרך אריאל.

מרים סלע:

פרויקטור.

רני רוזנהיים:

זה הכל. בסדר?

מרים סלע:

אוקי.

צביקה כהן:

אריאל, קצר.

אריאל בזיז:

צביקה, אני ממחר לעבודה, אל תדאג, אני גם רוצה ללכת מוקדם. רני, שאלה חשובה. אנחנו היינו אמורים לקבל חמישה תקנים לאגף קידום עסקים,

רני רוזנהיים:

כן.

אריאל בזיז:

וקיבלנו בסוף ארבעה.

רני רוזנהיים:

לא, יש חמישה כמדומני. צריך לראות איפה זה רשום, אבל זה רשום,

אריאל בזיז:

... אצלי בסוף ארבעה.

רני רוזנהיים:

אני אראה, כי יש שם קיזוז של תקן, יש חמישה.

ברק לוי:

יש חמישה,

רני רוזנהיים:

חמישה.

ברק לוי:

התוספת היא של חמישה, ובמקביל יש אחד שירד משם כי בוצע איזה שיוך ארגוני למקום הנכון שלו, לכן אתה רואה את הנטו פה בספר שזה ארבע.

צביקה כהן:

אה, זאת אומרת המשבצת לקחה את כח האדם איתה.

אריאל בזיז:

תודה.

צביקה כהן:

בסדר? תודה. לורה, קצר.

לורה ורטון:

כן, לא, רק בהמשך, זאת אומרת, יש עלייה קטנה בקידום עסקים אבל, רציתי אלף לשבח את האגף, העבודה שם, אני חושבת שזה נורא חשוב, נראה לי שזה עוד יותר חשוב בתקופה האיומה הזאת, אז אם יש אפשרות לעזור או בכח אדם או בעוד תקציבים שיעזרו להם,

דובר:

רני, רני,

לורה ורטון:

אנחנו חייבים לעזור לכל העסקים בעיר הזאת, גם בגלל התקופה הכללית וגם בגלל ה-, לא יודעת, נדמה לי 40,000 מילואימניקים ששירתו בעיר, משהו כזה.

דובר:

רני?

רני רוזנהיים:

בבקשה, נו, בבקשה.

אריאל גולן:

הרב צביקה,

צביקה כהן:

כן, כן?

אריאל גולן:

יש פה מנהל אגף, 35 שנה עובד עירייה, שבוע הבא, הוא עשה עבודת קודש בעיריית ירושלים, לפי מה שאני שמעתי ומבין.

צביקה כהן:

כן?

אריאל גולן:

ועוד שבוע הוא פורש לנו מעיריית ירושלים.

צביקה כהן:

למה אתה עושה לנו את זה?

אריאל גולן:

אני חושב שרני וכולנו נרצה לברך אותו.

צביקה כהן:

רק עכשיו התחלנו.

רני רוזנהיים:

היה לך בעיות באספקת המים בחודשים האחרונים?

צביקה כהן:

תודה,

רני רוזנהיים:

אז עכשיו כבר לא יהיו, אתה מבין?

אריאל גולן:

לא, אז זה ההזדמנות להגיד לו תודה רבה וברכת הדרך,

רני רוזנהיים:

לגמרי, יישר כח.

אריאל גולן:

דרך צלחה.

(מחיאות כפיים)

דוברת:

תודה, איתמר.

רני רוזנהיים:

יישר כח, הרב גולן.

צביקה כהן:

תודה רבה חברים.

שמוליק זליגמן:

קודם כל רגע, אריאל, אני כבר אומר לך שזה שהוא עוזב בסוף החודש, טוב, אני לא יכול לעצור את זה, אבל יש מערכת אחת שהוא נשאר לעבוד איתנו כבר תקופה ארוכה וזה מערכת הגבייה,

(צוחקים)

שמוליק זליגמן:

לא, לא, שברוך השם אנחנו כבר במקום,

רני רוזנהיים:

שמוליק, אני הייתי אומר, יש מערכת אחת,

שמוליק זליגמן:

הרבה הרבה יותר טוב.

רני רוזנהיים:

שהוא לא נשאר לעבוד איתנו.

שמוליק זליגמן:

איתמר, אמרתי לו, זה תנאי לחתימה על הזה, שהוא ממשיך ללוות אותנו כל שבוע כי זה נושא באמת ליבה, ואיתמר היה שותף שנים רבות לפיתוח וגם להעלאה, אז על זה אנחנו לא נוותר לו, אין מצב.

צביקה כהן:

יפה, בפרט ש...

אריאל גולן:

גם על זה נמחא לו כפיים.

צביקה כהן:

טוב, תודה רבה חברים.

מרים סלע:

תושבי ירושלים חייבים לך הרבה.

צביקה כהן:

רבותיי, לא להתפזר, תודה שוב. אנחנו מסיימים פרק א', שברוך השם לא נרשמו, לראשונה, כל מיני, כל מיני הערות והסתייגויות למיניהן. אני ברשותכם מתחיל את המינהל הכללי, בבקשה. מי מנהל, מי נמצא מטעם ה-,

שמוליק זליגמן:

הכללי זה כל מיני יחידות, עידו, נכון?

עידו רוזנברג:

אני פה בשם מזכירות העירייה.

צביקה כהן:

אתה פה לרשותנו.

עידו רוזנברג:

אם יש למישהו שאלות על הסעיפים של מזכירות העירייה אני אשמח לעזור.

צביקה כהן:

האמת היא, כשאני רואה אותך, עידו, הכל מופשט תמיד,

עידו רוזנברג:

ברור, מה זה.

צביקה כהן:

נקי וחלק.

עידו רוזנברג:

בוא נראה מישהו שישאל שאלות, אחר כך הם צריכים אותי, כן?

דובר:

עידו, אני, אני אשמח,

אריאל גולן:

... אותו באמצע הכיכר, יזרקו אותו מכל החדרים.

צביקה כהן:

אני מפנה את התשובה שלך למבקרת העירייה.

עידו רוזנברג:

יש ארוחת צהרים בצהרים, תזכרו.

יוחנן וייצמן:

עידו,

צביקה כהן:

טוב, עידו,

יוחנן וייצמן:

עידו, אפשר עוד בקבוק דיאט לוועדת תכנון?

צביקה כהן:

חמוד, יוחנן,

דוברת:

וייצמן.

צביקה כהן:

טוב, תודה.

דובר:

עידו, אני,

צביקה כהן:

לורה, שאלה. ברצינות?

דובר:

בכבוד, לורה.

לורה ורטון:

כן.

צביקה כהן:

לורה, לורה, יש לך איזה חשבון עם עידו?

לורה ורטון:

מה?

צביקה כהן:

יש לך איזה חשבון איתו משהו?

לורה ורטון:

חשבון? למה?

עידו רוזנברג:

לא, יש עוד יחידות במינהל הכללי,

צביקה כהן:

בכבוד, לורה.

עידו רוזנברג:

אז יכול להיות ש-,

לורה ורטון:

קודם כל רציתי לשאול משהו, קורה, בקשה שהגשנו כמה חברי מועצה בקדנציה הקודמת לגבי שיפור התנאים לעוזרים,

צביקה כהן:

תואילי בבקשה קצת להרים את קולך.

לורה ורטון:

שיפור התנאים לעוזרים לחברי מועצה. יש כמה, במיוחד הוותיקים, וותיקות בעיקר, חלק מהן,

עידו רוזנברג:

אני רק חושש,

לורה ורטון:

30 שנה בזה.

עידו רוזנברג:

שזה בדיון של מינהל משאבי אנוש, לא של,

לורה ורטון:

לא של זה?

עידו רוזנברג:

מזכירות העיר.

לורה ורטון:

אוקי, זה הגיוני, אוקי.

צביקה כהן:

בוא, בוא, היא אמרה את מה שהיא אומרת. תקשיב לי,

לורה ורטון:

קיבלתי,

צביקה כהן:

עידו, תקשיב,

לורה ורטון:

אבל אני חושבת שזה חשוב,

צביקה כהן:

היא אמרה משהו שהוא מאד רגיש מבחינתה,

עידו רוזנברג:

כן, ברור.

צביקה כהן:

שיירשמו הדברים ויתלבנו. זה לא משנה, זה נאמר לך. הפוך, אתה האיש, באמת הכתובת,

עידו רוזנברג:

כן.

צביקה כהן:

שתקבל את ההערה הזאת או את הבקשה הזאת ותבדוק אותה. למה צריך לטלטל אותה לעוד גורמים? בסדר? תודה.

לורה ורטון:

טוב, בסדר, אבל כנראה ההערה במקום,

צביקה כהן:

בבקשה, לורה.

לורה ורטון:

מקבלת, בסדר. ונדמה לי שזהו, רק רציתי לשאול בעניין הזה.

צביקה כהן:

טוב.

לורה ורטון:

אני חושבת שצריכים להסדיר את המעמד אבל זה לא לך.

צביקה כהן:

בסדר גמור. עוד שאלה, לורה? תודה רבה, חברים, אני מודה לכם.

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה להכניס הסתייגות על 5 שקל תוספת?

שמוליק זליגמן:

על מה?

צביקה כהן:

לגבי הזירו?

יוחנן וייצמן:

כן, שיש עוד,

צביקה כהן:

עזוב, זה בינינו. חברים,

יוחנן וייצמן:

פלוס 5 שקל שיוסיף, מה,

לורה ורטון:

ראיתי שהחזקת את זה לידך כל הישיבה אתמול.

יוחנן וייצמן:

מה?

לורה ורטון:

זירו. ראיתי שהחזקת את הבקבוק של זירו לידך,

יוחנן וייצמן:

הנה, יש לי עד.

לורה ורטון:

כל היום אתמול.

יוחנן וייצמן:

יש לי עד.

צביקה כהן:

מהניסיון, כל מי ששמן שותה זירו, הזירו משמין אנשים. תודה רבה, אנחנו ממשיכים הלאה ברשותכם את סדר היום, מינהל חינוך.

דובר:

חינוך?

שמוליק זליגמן:

לא, קהילה, קהילה.

דובר:

מינהל קהילה.

שמוליק זליגמן:

יש לכם את המעודכן, תביאו רגע ליושב ראש, פשוט לא נעים שאין לו את,

צביקה כהן:

שירותי קהילה. למה זה ככה? של מי? עידו?

שמוליק זליגמן:

הנה, הוא יביא לך.

צביקה כהן:

עידו? כאילו מה, אולי זה היה כבר לפני,

דובר:

לא, לא, שלחו עוד אחד אחר כך.

צביקה כהן:

אה, זה לפני חמש ימים.

שמוליק זליגמן:

... גם השתנה, ... כמו התקציב,

צביקה כהן:

אני מתנצל, חברים, דקה אחת. אנחנו נמצאים ב-,

דובר:

מינהל שירותי קהילה.

צביקה כהן:

שירותי קהילה.

דובר:

קהילה.

צביקה כהן:

בסדר גמור.

דובר:

תודה רבה, תודה.

שמוליק זליגמן:

גיל ריבוש, אתה מכיר אותו, צביקה?

צביקה כהן:

גיל, בבקשה. כמה מילים לפתיחת ה-, בבקשה.

גיל ריבוש:

תודה רבה. תקציב מינהל קהילה בנוי בעיקרון מתקציב אגף רווחה, שהוא תקציב די קבוע ונובע מתקצובי משרד הרווחה במציג של של 25:75. יש שמה גידולים, הרבה מהם גידולים של גידול בתעריפים או גידול טבעי. חוץ מזה יש לנו הרבה מאד הסתמכות על משרדי ממשלה, גם בתחום הקליטה והתעסוקה וכמובן בתחום טיפות החלב, שזה מול משרד הבריאות. בסך הכל בשנה האחרונה בטח מאז המלחמה המשרדים משקיעים בנו הרבה מאד כסף, גם ב-100% מימון שלהם, כלפי המפונים, כלפי מילואימניקים, כל מיני נושאים כאלה, שמביאים הרבה כספים מבחוץ לזה. אני אשמח לענות על שאלות.

לורה ורטון:

כן.

צביקה כהן:

בבקשה חברים, נא להירשם. לורה, בבקשה.

לורה ורטון:

רציתי לשאול,

צביקה כהן:

רק מבקש מהחברים להירשם ונעשה את זה קצר, בסדר? ... שאנחנו עושים יפה על סדר היום שלנו.

יוחנן וייצמן:

אפשר להירשם ולעשות את זה ארוך?

דוברת:

לא.

צביקה כהן:

לא, אין כזה משבצת.

דוברת:

לא, לא.

לורה ורטון:

אז קודם כל רציתי לשאול מה קורה עם טיפות חלב, כי העירייה התחייבה מזמן לבנות עוד טיפות חלב, רציתי לדעת אם זה מתקדם, אם יש תכניות, אם תוכל לתת איזה סקירה של המצב, וגם הבנתי שהיה קיצוץ או יש קיצוץ בשירות, איך זה נקרא? בכוח אדם לשירותי בריאות הציבור, ורציתי לדעת למה דווקא בייחוד אחרי קורונה, אני יודעת שיש בעיות עם החיסונים וזה, אם יש סיבה שיש קיצוץ שם. ודבר שלישי, העבודה הקהילתית אצלך, נכון?

גיל ריבוש:

כן.

לורה ורטון:

אם יש אפשרות להרחיב את זה או אם תוכל להגיד משהו על ה-, לא יודעת אם זה מחלקה, על המחלקה הזאת, אולי להפוך את זה לאגף, אני חושבת שזה נורא חשוב, בייחוד עם כל הבנייה המאסיבית בעיר, יש ליווי נפלא שהם נותנים לתושבים כשיש, מגישים כל מיני תכניות להתחדשות, אז רציתי לדעת מה דעתך על זה, אם זה אפשרי.

גיל ריבוש:

אוקי, אז אני אתייחס, קודם כל לגבי טיפות חלב ובריאות הציבור, אני לא מכיר קיצוץ בכוח אדם בטיפות חלב, להיפך,

לורה ורטון:

לא, בכלל,

גיל ריבוש:

אנחנו התרחבנו, לא יודע,

לורה ורטון:

לא, שני דברים שונים. אחד זה טיפות חלב,

גיל ריבוש:

לא, לגבי כוח אדם,

לורה ורטון:

אם יש כוונות לזה,

גיל ריבוש:

ובריאות הציבור,

לורה ורטון:

ולגבי בריאות הציבור, זה ככה מופיע.

מרים סלע:

יש ירידה,

לורה ורטון:

יש ירידה.

מרים סלע:

של כמעט 2 מיליון שקלים.

גיל ריבוש:

איפה אתם רואים ירידה?

לורה ורטון:

בריאות הציבור.

מרים סלע:

הסעיף המדויק זה 83201112.

לורה ורטון:

8320, הסיכום שם, יש שם,

גיל ריבוש:

אני מניח שזה משהו פרוצדורלי, כי בשירותים לא היה קיצוץ, אבל תיכף נראה.

לורה ורטון:

אוקי.

גיל ריבוש:

אני אענה בינתיים על הטיפות חלב בזמן שהם בודקים.

לורה ורטון:

כן, אשמח, כן.

גיל ריבוש:

בגדול טיפות חלב זה שירות שלא פשוט להפעיל אבל אנחנו מנסים להוציא ממנו הרבה מעבר לטובת כל המגזרים. את שואלת במה שהעירייה התחייבה לגבי מזרח העיר, אני מניח.

לורה ורטון:

בעיקר, אבל לא רק,

גיל ריבוש:

אז,

לורה ורטון:

כי יש לנו, אני לא יודעת כמה יש היום אבל העירייה נתנה הבטחה לבית משפט עליון בזמנו,

גיל ריבוש:

זה למזרח העיר.

לורה ורטון:

כן.

גיל ריבוש:

אז למזרח העיר יש פריחה עצומה בטיפות החלב, כשאנחנו גם שיפצנו וגם נכנסו בחדשה,

לורה ורטון:

כן.

גיל ריבוש:

בוואדי ג'וז.

לורה ורטון:

כן.

גיל ריבוש:

משפצים את כולם, נפתחה חדשה בצהובה לפני כשנתיים. משרד הבריאות הולך להפעיל, עושה מכרז לספק שיפעל במ"פ שועפט וזה עד שאנחנו נבנה שם במסגרת התכנית הציבורית הגדולה של מ"פ שועפט גם טיפת חלב מאד מאד גדולה. חוץ מזה יש טיפות חלב שמתוכננות במסגרת מבני ציבור גדולים יותר בא-טור, בגיאבל מוכבר למטה בצומת קומבר, ובעיסאווייה, ככה שהעתידי בהקשר הזה הוא מצוין. אנחנו גם קיבלנו תקציבים בתכנית החומש שלא היו בעבר לשפר מאד את השירותים לגיל הרך, התפתחות הילד וכאלה דברים במזרח העיר, ככה ששמה יש צמיחה מאד גדולה.

לורה ורטון:

אז אתה אומר שמתכננים עוד טיפות חלב בא-טור ובגיאבל מוכבר ובעיסאווייה?

גיל ריבוש:

זה לא בהכרח חדש, זה לא עוד, לפעמים זה במקום, משהו יותר ראוי, יותר טוב, יותר נגיש.

לורה ורטון:

בעיסאווייה יש כבר, כן.

גיל ריבוש:

מה זה?

לורה ורטון:

אוקי, בעיסאווייה יש כבר נדמה לי, אבל כן, אז להרחיב.

גיל ריבוש:

לא, בעיסאווייה אין.

לורה ורטון:

לא? אוקי. אז בכל אופן זה כן על סדר יום,

גיל ריבוש:

כן, כן,

לורה ורטון:

לשים עוד,

גיל ריבוש:

מתעסקים בזה הרבה מאד.

לורה ורטון:

אוקי. וכמה טיפות חלב יש עכשיו בכלל בעיר?

גיל ריבוש:

30-31.

לורה ורטון:

31? וכמה במזרח העיר אם ככה, אתה יודע? זה חמישה?

גיל ריבוש:

אחת, שתיים, שש שהם רק מזרח העיר, יש גם תחנות שבהם מקבלים יהודים וערבים, יש עוד תחנה שמשרד,

לורה ורטון:

מקווה שכולם מקבלים יהודים וערבים.

גיל ריבוש:

לא, אבל שיש מסה גדולה. כמובן כל אחד יכול ללכת לכל תחנה, אגב.

לורה ורטון:

אוקי. טוב, תודה. ולגבי העבודה הקהילתית?

גיל ריבוש:

עבודה, משאבי קהילה זה בעצם יחידה עירונית שבה יש עבודה קהילתית, גישור, התנדבות, מיצוי זכויות, שירות וייעוץ לאזרח,

לורה ורטון:

הם עושים עבודה נהדרת, אגב, מי שלא מכיר.

גיל ריבוש:

כן. כל התחומים האלה הם בגדול, רוב התקציבים שלהם הם ממשרד הרווחה, אבל כיוון שבירושלים יש לנו מינהלים קהילתיים אנחנו מסתכלים על נושא הקהילה קצת יותר רחב מאשר ערים אחרות, אז אצלנו זה באיזשהו מעמד נפרד מחוץ לאגף. יש התפתחות מאד מאד יפה גם בנושא שיתוף ציבור והתחדשות עירונית ותכנון,

צביקה כהן:

תודה.

גיל ריבוש:

וגם בנושאים אחרים.

צביקה כהן:

גיל, תודה רבה. אריאל, בבקשה.

דובר:

אפשר אחרי אריאל?

אריאל גולן:

גיל,

צביקה כהן:

אחרי אלדד.

אריאל גולן:

בוקר טוב.

גיל ריבוש:

אהלן.

צביקה כהן:

אריאל.

אריאל גולן:

קודם כל תודה על כל העבודה במהלך השנה והכל, אנחנו נחשפים מדי פעם לפעילות והיא באמת פעילות ענפה ויעילה. תקציב נח"ם, הבנתי שיש ירידה של איזה 100,000 לפחות?

גיל ריבוש:

תקציב נח"ם גדל לפני שנה,

אריאל גולן:

לא, הוא ירד, ירד מ-4 מיליון,

גיל ריבוש:

לא,

אריאל גולן:

ל-3,900,000, אני חושב שהוא הסעיף היחיד שנקטן פה.

גיל ריבוש:

אני מניח שזה בגלל שאיזושהי תכנית עברה מ-75 ל-100 או שבהשמה ישירה של המשרד. בפועל התכנית גדלה מאד.

צביקה כהן:

בפועל התכנית גדלה.

גיל ריבוש:

במיליונים רבים.

אריאל גולן:

לא, אני רואה יחסית ל-23',

גיל ריבוש:

ובסעיף אחר היא צמחה ב-3 מיליון שקל.

יהודה:

המשרד החליט לתקצב את זה ... בעוד 3 מיליון.

אריאל גולן:

בסעיף אחר?

גיל ריבוש:

זה צמח ב-3 מיליון שקל, זה כמעט הכפיל את עצמו,

אריאל גולן:

אוקי.

גיל ריבוש:

שנוכל לעשות גם בנים וגם בנות ברוב השכונות.

אריאל גולן:

בסעיף אחר אבל.

יהודה:

הסעיף, הסעיף הוא 84323203.

אריאל גולן:

איך, מה, מה הסעיף? 84.

גיל ריבוש:

זה יהודה מולד, אחראי על התקציבים שלנו, איש יקר.

אריאל גולן:

גיל, רציתי לבקש עוד משהו. אני קצת נחשפתי טיפה לכל מיני,

צביקה כהן:

אריאל, תגביה את הקול קצת.

אריאל גולן:

מקרי רווחה. לפי מה שהבנתי גם במדיניות התכנון וגם במבני ציבור אין להם איזשהו מיפוי של צרכים של מינהל קהילה או שיתוף לגבי עתודות קרקע או הקצאות או מטלות יזם לפעילויות בשכונות.

גיל ריבוש:

אז גם,

אריאל גולן:

זאת אומרת שהם שוכרים יותר מדי מקומות, הם אומרים שהם יכולים להתבסס על מטלות יזם או על הקצאות קרקע, הפרשות קרקע וכאלה,

גיל ריבוש:

רגע, תכנית,

אריאל גולן:

שזה צריך יותר,

גיל ריבוש:

אני אסביר. תכנית למטלות יזם ולתחומים קהילתיים שהעירייה מחויבת בהם יש, מול עופר אהרן ומול אהרל'ה וגם אגף נכסים מכיר. יש הרבה שירותי רווחה שהרשות המקומית היא לא זאת שעושה. למשל פנימיות או כל מיני נושאים כאלה, ושמה אכן לא תמיד יש. יש נושאים אחרים שהם יותר כואבים, לי לפחות, כמו מעון יום שיקומי שנופל בין הכיסאות. זה לא משרד החינוך, זה לא עירייה, משרד הרווחה לא מתפקד עם זה כמו שצריך.

צביקה כהן:

אין איזה וועדה בין משרדית שמטפלת בדברים האלו?

גיל ריבוש:

לא באמת.

צביקה כהן:

לא באמת.

אריאל גולן:

צביקה, אנחנו יש לנו מעון יום שיקומי, מה זה, אנחנו נחשפנו לאיזשהו משהו,

צביקה כהן:

יש לנו כמה מטרות.

אריאל גולן:

איד?

צביקה כהן:

יש לנו כמה מטרות, קריית משה, כל מיני כאלה.

אריאל גולן:

כן, כן, כן, קריית משה, רמת שלמה,

גיל ריבוש:

מעון יום שיקומי, תינוקות עם מוגבלות זה נושא,

צביקה כהן:

צריך אולי לקחת את גיל איתנו איזה יום לסיור,

גיל ריבוש:

זה נושא, דיברנו על זה, צביקה, בעבר. אנחנו צריכים עוד שניים שלושה בעיר. במדינה,

אריאל גולן:

הבנתי שיש איזה קול קורא של משרד הרווחה, יש איזה קול קורא של משרד הרווחה עכשיו,

גיל ריבוש:

נכון מאד.

אריאל גולן:

למעונות יום שיקומיים,

גיל ריבוש:

במימון מלא.

אריאל גולן:

ניסינו לעזור להם גם כן לאתר,

צביקה כהן:

אריאל, מפאת קוצר הזמן אני מציע, אבל באמת אני רוצה,

גיל ריבוש:

יש קרקע שאותרה,

צביקה כהן:

אתה, אתה, אתה, ביחד אצלי,

גיל ריבוש:

ודיברנו עם לשכת מנכ"ל ועם אהרליה.

צביקה כהן:

אולי נשב נדבר על זה יום אחד.

אריאל גולן:

אוקי, אני אשמח מאד, גיל. התחלנו לדבר על זה קצת אבל אני רוצה שזה יהיה מוכר, הנושא הזה. תודה.

אריאל גולן:

תודה רבה, אריאל. אלדד, בבקשה.

אלדד רבינוביץ:

אני מצטרף לתודה על כל העשייה. אני מבין שחלק לא מבוטל מהפעילות שלכם זה דרך מיקור חוץ, גם אני מבין מול משפחות רווחה וגם בכל הסוגיות של קהילה. נכון?

גיל ריבוש:

מה הכוונה מיקור חוץ?

אלדד רבינוביץ:

זאת אומרת,

גיל ריבוש:

תאגידים עירוניים?

אלדד רבינוביץ:

דרך עמותות, לא תאגידים עירוניים אלא דרך עמותות או במכרזים, גם מדינתיים וגם עירוניים. אני צודק במה שאני אומר?

גיל ריבוש:

יש שלוש דרכים להפעיל ישירות, דרך חברה עירונית או מינהל קהילתי שזה דומה, או באמצעות מכרזים שבהם יש ספקים חיצוניים, נגיד מועדוניות ודברים כאלה.

אלדד רבינוביץ:

אז אני רציתי רק לשאול לגבי הפיקוח על המקומות האלה, זאת אומרת, אם אתם בעצם בפיקוח ישיר על אותם גופים,

צביקה כהן:

יוחנן,

אלדד רבינוביץ:

לגבי המידע שהם שואבים. זאת אומרת, אני קיבלתי איזושהי שמועה שיש גופים ששואבים מידע שאסור להם, זה משהו,

צביקה כהן:

מרים, בבקשה,

אלדד רבינוביץ:

שאתם מטפלים בו ואתם,

צביקה כהן:

את אחרי יוחנן.

אלדד רבינוביץ:

בודקים אותו? אם נגיד יש איזושהי עמותה שמבצעת פעילות בקהילה, אתם בודקים שהם לא מכניסים תכנים, אם זה במזרח ירושלים יש כאן חשש להכנסה של תכנים שהם שליליים כלפי המדינה. יש להם פיקוח על הסוגיות האלה?

גיל ריבוש:

אלוי לא הגיע דבר כזה, ואם היינו יודעים אז היינו כמובן נוקטים. זה לפעמים טוב שאומרים לנו, אם מגיע לך מידע אז תעביר לנו. בגדול על מה שהוא פרי מכרז של העירייה המעורבות שלנו יותר גדולה. מה שהוא חוץ ביתי ושזה משהו שמשדר הרווחה מפקח ישירות אין לנו הרבה השפעה ישירה, אבל ככל שאנחנו יודעים אנחנו אומרים להם והם פועלים, ועל כל מה שהוא שלנו, קרי אריאל או מרו"ם או מינהלים קהילתיים זה אחריות ניהולית מלאה לגמרי שלנו ואנחנו חייבים לדעת הכל.

צביקה כהן:

תודה, תודה רבה אלדד, אני מודה לך. יוחנן, בבקשה.

יוחנן וייצמן:

גיל, דבר ראשון תודה רבה לכם. השאלה היא, יש פה כמה סעיפים שאם היית יכול סתם לספר לנו, לוועדה,

צביקה כהן:

לייזר,

יוחנן וייצמן:

מה הם, כי סעיפים גדולים. פעולות סיוע, 13 מיליון שקל. תכנית לפיתוח חברתי כלכלי, 11 ועוד 5. אפיקי הצלחה, משפחות במצוקה. רק אם יש לך סבלנות להקדיש לנו דקה שתיים,

גיל ריבוש:

לא, זה כמעט כל פעילות המינהל. אפיקי הצלחה זה תכניות לחילוץ מעוני, אוקי? שהם מעבר למה שמשדר הרווחה נותן. כל מיני תכניות שאנחנו עושים באופן ישיר מול האוכלוסייה. שאר,

יוחנן וייצמן:

דרך המינהלים? איך עושים את זה?

גיל ריבוש:

לפעמים דרך עמותות, לפעמים דרך מינהלים,

יוחנן וייצמן:

אני עני, תסביר לי מה אתה עושה לי.

גיל ריבוש:

יכולה להיות עמותה שמתמחה בסוג מסוים של משפחות חד הוריות ואנחנו נפעיל איתה קבוצה. יכולה להיות עמותה שמתמחה בניהול תקציב לאוכלוסייה חרדית,

צביקה כהן:

ואתה,

גיל ריבוש:

נעבוד איתה.

צביקה כהן:

אתה מתקצב אותה?

גיל ריבוש:

זה סעיף אפיקי הצלחה שאתה רואה שם.

יוחנן וייצמן:

זה אפיקי הצלחה.

גיל ריבוש:

שאר הדברים, יש שמה מיליון תכניות,

יוחנן וייצמן:

ומשפחות במצוקה? לכן שאלתי אותך כאילו את הסעיפים הגדולים, לא נכנסתי,

גיל ריבוש:

משפחות במצוקה זה העזרות הכלכליות שאנחנו נותנים למשפחות רווחה, זה נקרא ככה, משפחות, זאת אומרת, נגיד עוזרים למישהו עם מקרר או משהו כזה, זה שם.

יוחנן וייצמן:

אה, אז יש לך, וחברתי כלכלי מה זה? ה-5 וה-11.

גיל ריבוש:

אה, זה התכנית חומש של מזרח העיר.

יוחנן וייצמן:

מזרח העיר, הבנתי. ופעולות סיוע 13?

גיל ריבוש:

מה?

יוחנן וייצמן:

פעולות סיוע.

גיל ריבוש:

פעולות סיוע זה פעולות ... אוריינות דיגיטלית. אתה רוצה לפרט? דבר.

דובר:

שלום, מדובר בסעיף מותנה, זה לא מימון עירוני ולא מימון של משרד הרווחה, זה מגיע,

יוחנן וייצמן:

אה, זה מדינה.

דובר:

ממקורות חיצוניים כמו, כמו מפעל הפיס, ג'וינט, כל מיני פרויקטים כדוגמת אוריינות דיגיטלית וכדומה שיש מימון חיצוני לפעולות אלה.

יוחנן וייצמן:

תודה.

צביקה כהן:

תודה רבה. מרים, בבקשה.

מרים סלע:

קודם כל תודה רבה על כל מה שאתם עושים, עבודה מדהימה, מינהל חשוב,

צביקה כהן:

גיל.

מרים סלע:

בירושלים.

צביקה כהן:

שים לב, מי שפתח אמר תודה רבה על מה שאתם עושים.

מרים סלע:

לגמרי, עבודה מדהימה. אני אשמח לשאול כמה שאלות, אחד בתחום התעסוקה. אני רואה שיש כאן שני סעיפים, גם סעיף של תעסוקת חרדים וגם מרכז תעסוקת חרדים, ושניהם דרך מרכז כיוון, אז מה, מה ההבדל ביניהם, וגם במוקד תעסוקה של סטודנטים ואקדמאים אני אשמח להבין כמה אנשים בסך הכל עוברים שם בסוג הפעילות הזאת סביב התקציב הזה. ועוד שאלה,

גיל ריבוש:

שאני לא אשכח. מרכז תעסוקת חרדים זה מרכז כיוון, יש שם, הסעיף מפוצל בגלל שיש שם חלק עירוני שאנחנו ... במצינו. יש עוד קצת פעולות שאנחנו מבצעים עירונית באופן ישיר במינהלים הקהילתיים ואחרים. לגבי המרכז האוניברסיטאי, זה מרכז שקיים שנתיים שלוש, פרויקט משותף עם האוניברסיטה ועם הארלי. הוא הולך וצומח יפה, המלחמה קצת עיכבה את זה אבל עכשיו עוד פעם יש בו הרבה אנשים. אני לא יודע כרגע, אני אחזור אליך לגבי הכמות. זה הגיע נדמה לי ל-500-600.

מרים סלע:

אוקי.

גיל ריבוש:

המטרה היא דווקא לא לקחת סטודנטים שנה א' וב' אלא יותר לקראת סיום התואר וזה היה האתגר העיקרי. זאת אומרת, שלא יבואו אלינו שנה א' וב'.

מרים סלע:

אוקי, תודה. ומה שדיברת מקודם על מעונות היום זה הסידור, זה הסעיף של סידור במעונות יום, זה 1,200,000 שקל? כאילו, יש ש,

גיל ריבוש:

לא, מה שאני דיברתי זה על משהו כואב, של מעונות יום שיקומיים שזה ילדים עם נכויות או מוגבלויות. זה לא עבר למשרד החינוך, וגם משרד הרווחה לא בונה מבנים. מה שיוצר מצב זה בעוד

מגיל 3 אנחנו מתעדפים, כל המערכת מתעדפת את הילדים עם המוגבלויות או החינוך המיוחד, עד גיל 3 אין להם תמיד מבנים, זה לא מתוכנן בשום מקום וזה נסמך על ידי כל מיני או פילנטרופים או דברים כאלה שזה בעיה, בעיה של המדינה. אנחנו מנסים עכשיו, מה שאריאל אמר, יש קול קורא ייעודי למימון של זה, לפחות למעון אחד אני מקווה. הם עוד לא הוציאו את הפרטים אבל כבר איתרנו קרקע.

צביקה כהן:

טוב.

גיל ריבוש:

זה פשוט כואב.

מרים סלע:

רגע,

צביקה כהן:

תודה.

מרים סלע:

אבל שניה, אני רוצה רגע להבין. יש סעיף שנקרא סידור במעונות יום, 37 מיליון שקלים. זה, כאילו, מי, מי,

גיל ריבוש:

לפי חוק,

מרים סלע:

מי נהנה מסידור מעונות יום?

גיל ריבוש:

זה לפי חוק פעוטות ב-,

מרים סלע:

זה קשור למנח"י, זה 0-3.

צביקה כהן:

תודה רבה מרים.

גיל ריבוש:

אני אסביר,

מרים סלע:

שניה, אני רוצה רגע להבין.

גיל ריבוש:

מילה אחת אני אסביר.

מרים סלע:

כי זה חשוב לי להבין,

גיל ריבוש:

יש כזה דבר,

מרים סלע:

מה זה המעונות יום האלה.

גיל ריבוש:

יש כזה דבר שנקרא חוק פעוטות בסיכון, וזה אם יש לקוח רווחה במצוקה או בסכנה אפשר לשים את הילד שלו במעון רווחה,

צביקה כהן:

טוב.

גיל ריבוש:

ב-100% מימון של המדינה, וזה הסעיף שמתקצב את זה.

מרים סלע:

אז זה כסף של הרווחה?

צביקה כהן:

עידו,

מרים סלע:

זה לא,

גיל ריבוש:

כסף של הרווחה,

צביקה כהן:

עידו,

גיל ריבוש:

עבור ילדים מסוימים בתוך המעונות.

צביקה כהן:

עידו,

מרים סלע:

אוקי, תודה.

לורה ורטון:

אפשר גם?

צביקה כהן:

לוח זמנים.

לורה ורטון:

עוד שאלה, האמת,

צביקה כהן:

לורה, אני חושב שאת דיברת הראשונה בסעיף הזה.

לורה ורטון:

אני יכולה לדבר פעמיים?

צביקה כהן:

את יכולה כמה שאת רוצה, רק בוא נצמצם.

לורה ורטון:

תודה רבה, רק רציתי לבדוק, תודה.

צביקה כהן:

בוא נצמצם.

לורה ורטון:

אני חושבת שאני שואלת,

צביקה כהן:

תודה.

לורה ורטון:

שאלות ענייניות.

לורה ורטון:

כן, בהחלט.

לורה ורטון:

נכון? אוקי, ...

מרים סלע:

יש לנו זימון עד שמונה וחצי בערב.

צביקה כהן:

וואי, זה המלצה, לא מעבר.

מרים סלע:

ננצל את הזמן.

צביקה כהן:

לורה,

דוברת:

זה לא אומר שחייב לנצל כל רגע, אתם יודעים.

צביקה כהן:

לורה, בבקשה.

דוברת:

הכל יהיה בסדר אם נקדים.

לורה ורטון:

לא, אבל זה אומר,

צביקה כהן:

חברים,

לורה ורטון:

שיש לנו זמן,

צביקה כהן:

לורה, לורה, לורה, לורה,

לורה ורטון:

יום בשנה,

צביקה כהן:

לורה,

לורה ורטון:

לאשר תקציב,

צביקה כהן:

הכל בסדר.

לורה ורטון:

של 15 מיליארד שקל.

צביקה כהן:

לורה,

לורה ורטון:

נדמה לי שזה לא מוגזם לשאול,

צביקה כהן:

לורה, בבקשה.

לורה ורטון:

שתי שאלות.

צביקה כהן:

לורה.

לורה ורטון:

כן, תודה רבה.

צביקה כהן:

אני רק מקצר אותך תמיד, אין מה לעשות.

לורה ורטון:

רציתי לשאול, יש עלייה של 4 מיליון שקל, מה שמרים העלטה לגבי המרכז תעסוקה לחרדים, לא, 2 שם ועוד במזרח העיר. רציתי לדעת אם יש גם עלייה בתפוקה, אם רואים שינויים, אם אפשר לדווח על מה קורה במרכזים האלה, כי היו ספקות ולפעמים ביקורת על איך שהם עובדים.

גיל ריבוש:

אני לא מכיר ספקות או ביקורת לאיך שמרכז כיוון עובד,

לורה ורטון:

אז אני כן,

גיל ריבוש:

את מוזמנת להעביר.

לורה ורטון:

אבל אני אגיד שוב,

גיל ריבוש:

להיפך, זה הפך,

לורה ורטון:

אני אצטרף, רגע, אני אצטרף לעוד, גם, עוד דבר שמרים אמרה, שכל הכבוד, בעיניי זה באמת המינהל הכי חשוב ונותן,

צביקה כהן:

נכון.

לורה ורטון:

שירותים לאנשים שבאמת זקוקים לזה, אז אני לא,

גיל ריבוש:

רגע, אני אגיד לך.

לורה ורטון:

אני רוצה להתחיל עם פרגון אבל בכל זאת זה הרבה כסף,

גיל ריבוש:

תקציב, זה מדובר בתקציב ממשלתי,

לורה ורטון:

אני לא יודעת אם יש לזה תוצאות.

גיל ריבוש:

מדובר בתקציב ממשלתי שהגדילו את הפרויקט של כיוון, חלקו להכשרה לאקדמיה ולכל מיני נושאים אחרים, להייטק, דברים כאלה. הוא פשוט גדל בהתאם, זה לא חלק עירייה, ואז הסעיף גדל לפי הדברים, לפי ה-,

לורה ורטון:

אבל יש מספרים על כמה אנשים,

גיל ריבוש:

אה, כן,

לורה ורטון:

נקלטים בזה?

גיל ריבוש:

יש דוחות מפורטים, נעביר לך.

לורה ורטון:

מה?

גיל ריבוש:

יש חברת בקרה מאד מאד מפורטת, הכל עם תעודות זהות, מעקב לשלוש שנים אחרי הסיום, יש דוחות מאד יפים.

לורה ורטון:

ויש עלייה שתואמת את ההשקעה?

גיל ריבוש:

יש כ-5,000 נהנים בשנה, חדשים. יש מידע לגבי כמה מופנים להכשרה, כמה לאקדמיה וכמה להשמות, עומדים בכל היעדים שהמדינה מציבה להם, לנו. ואני אעביר לך פשוט דוח, זה ממש ספר מעניין מאד, מאד מעניין.

לורה ורטון:

אוקי, כי, טוב, כי, תודה. אם אפשר לקבל את הדוח אני אשמח. איפה, יש,

דובר:

כן.

לורה ורטון:

קובץ, אם אפשר לשלוח לי או דרך ה-, תודה.

צביקה כהן:

טוב, תודה רבה.

מרים סלע:

צביקה, ברשותך עוד שאלה קטנה.

צביקה כהן:

בבקשה, מרים.

מרים סלע:

יש פה סעיף של פעולות התנדבות, אני רואה שהוא גדל קצת, ל-290,000 שקל. במלחמה האחרונה לא צריך להכביר במילים כמה מתנדבים היו חשובים במערכה הזו. אני חושבת שזה סעיף שהיה אפשר לתגבר אותו, יש לנו המון ארגונים של מתנדבים, 400 ארגונים בירושלים שאני יודעת עליהם, מכלל המגזרים. האם יש, האם אפשר לשקול להוסיף שם תקציב?

גיל ריבוש:

אז אנחנו מול משרד הרווחה הגשנו בקשות בנושא הזה. לא לגמרי נענינו, מול העירייה נענינו חלקית, כמו שאת רואה, שזה גם גידול יפה, לא היה בעבר. אנחנו מתגברים את הפעולות שמה מתקציבים נוספים של הפיס ואחרים, אבל כרגע זה המקורות שיש לנו. אנחנו נמשיך לנסות להשיג עוד, אין לנו כרגע יותר מזה.

מרים סלע:

אולי אפשר לחשוב על זה, צביקה.

גיל ריבוש:

הרבה פעמים עובדי ההתנדבות ממנפים תקציבים אחרים של אגף חברה או של רשות הצעירים או כל מיני כאלה.

מרים סלע:

תודה.

גיל ריבוש:

תודה לכולם.

לורה ורטון:

... חד משמעית כישלון, גם במחקרים הארציים והמועצה לכלכלה לאומית.

עידו רוזנברג:

תודה רבה. מינהל תפעול בבקשה.

לורה ורטון:

... מובן מאליו, אבל הם לא רוצים. כישלון מוחלט.

(מדברים ביחד)

לורה ורטון:

עיתונים, מידע, יש לי את הדוח של ... כלכלה, ירידה בתעסוקת חרדים.

(מדברים ביחד)

לורה ורטון:

קודם כל ירידה, כאילו, אין לזה ... וחץ מזה, התכניות האלה, אני יודעת מהאוניברסיטה, הרוב נושרים אחרי שנה. אני חושבת 60%. וגם בכל זה משקיעים 5,000,

דובר:

מה נראה לך,

יוחנן וייצמן:

נראה לי שנצליח, כן.

לורה ורטון:

... 13, 15 מיליון לנושא ...

צביקה כהן:

חברים, תודה רבה. אנחנו מודים לך, גיל. גיל יצא מהאולם. אנחנו מתחילים את מינהל התפעול, בבקשה. איציק נידם.

יוחנן וייצמן:

אני לא רואה מה המקור החוקי של זה.

צביקה כהן:

איציק, תודה רבה שהגעת. אנחנו מתחילים במינהל הגדול הזה שעושה הרבה סדר בירושלים. גיל, אילן, ברוכים הבאים. איציק, מספר מילים, ככה מתומצת. חברי הוועדה ישאלו מספר שאלות ונמשיך את סדר היום. בבקשה. חברים, תודה. דוד. שש.

דוברת:

... שקט בבקשה.

צביקה כהן:

חברים. איציק, בבקשה.

איציק נידם:

בד בבד עם המהפכה הגדולה שהתחלנו אותה לפני חמש שנים במרחב הציבורי ואני חושב שכל מי שעובר והולך בעיר חש ורואה אותה בכל ההיבטים, וההיבטים האלה כוללים את כלל האגפים של המינהל. יש לנו את אגף התברואה עם הניקיון, את שפ"ע בחזות העיר, אגף האכיפה, חירום וביטחון, המוקד, אגף לשירותי חניה, בסך הכל כלל המינהל פועל ועובד על המרחב הציבורי. האתגר שלנו בד בבד עם הפיתוח הגדול שמתרחש בעיר, וכפי שראש העיר דיבר עליו בתחילת הדברים,

לורה ורטון:

סליחה,

איציק נידם:

זה לשמר,

לורה ורטון:

סליחה, צביקה, אפשר לבקש שקט?

דובר:

כן.

לורה ורטון:

לא שומעים.

צביקה כהן:

רבותיי, לימיני,

לורה ורטון:

זה מינהל מאד חשוב,

צביקה כהן:

ולשמאלי,

דוברת:

חבר'ה, שבו בבקשה.

צביקה כהן:

חברים, אנחנו מפריעים להמשך הדיון, בבקשה. תודה. איציק.

איציק נידם:

בד בבד עם הפיתוח, האתגר הגדול שלנו של המינהל זה המשך ושדרוג האחזקה במרחב הציבורי. אנחנו חייבים לשמר את הפיתוח, חייבים לדאוג לאחזקה ראויה ונאותה ביחס למה שאנחנו עושים, וזה התקציב שלנו, אלה הפעולות שאנחנו עושים בשוטף. כמובן התקב"ר הוא פעולות פיתוח, וכמובן תכנית רב שנתית שאנחנו בונים ועובדים עליה בימים אלה בהובלת ראש העיר והמנכ"ל, שהיא תכלול כמובן גם את ההיבטים התפעוליים במרחב הציבורי. ההיבטים התפעוליים במרחב הציבורי.

צביקה כהן:

תודה רבה.

דובר:

צביקה,

צביקה כהן:

חברים, אני אתן לפי רישום מראש. בבקשה.

לורה ורטון:

רציתי,

צביקה כהן:

יעל, שלום.

לורה ורטון:

אה, יעל?

צביקה כהן:

לא, לא, לא, לורה, זה את, זה הזכות שלך.

לורה ורטון:

אה, בסדר.

צביקה כהן:

זכות שלך, אני בטוח ש-

לורה ורטון:

קודם כל תודה, אני חושבת שלא רק נעשתה עבודה יפה כל השנה, אבל איציק, באמת מודה לך, הוא אחד שעונה תמיד וטוב לעבוד מולו. רציתי לשאול לגבי הנת"צים, מה, מה קורה, אני זוכרת שאישרנו תכנית עירונית לנת"צים והייתי רוצה לדעת איפה זה עובד, זה חוק מאוד חשוב בעיניי.

איציק נידם:

נת"צים באיזה היבטים, בפיתוח או בהיבטים של,

לורה ורטון:

בפיתוח, זאת אומרת, מתי נראה יותר בעיר, איך זה, איך אתם קובעים, כמה קילומטרים של נת"צים יש,

איציק נידם:

האמת, זה לא,

לורה ורטון:

כמה יהיו,

איציק נידם:

יושב אצלי,

לורה ורטון:

זה לא יושב אצלך?

איציק נידם:

זה יושב אצל מהנדס העיר, לא. הפיתוח של נת"צים,

לורה ורטון:

כן?

איציק נידם:

מהנדס העיר, תכנית אב לתחבורה.

יוחנן וייצמן:

זה תכנון.

איציק נידם:

תכנון.

לורה ורטון:

הבנתי.

צביקה כהן:

אצלך זה ביצוע, אני מבין, נכון?

לורה ורטון:

אוקי.

איציק נידם:

אצלנו זה הביצוע ואחרי זה האכיפה,

לורה ורטון:

אז על הביצוע,

איציק נידם:

הנת"צים.

צביקה כהן:

על אכיפה נדבר בהזדמנות.

אילן ששון:

אבל הכל בתכנון, אין בעיה,

איציק נידם:

כן.

צביקה כהן:

לא מספיק.

לורה ורטון:

אוקי, אבל על ביצוע ואכיפה אתה יכול להגיד משהו אם זה מתבצע, איך האכיפה, אם יש תלונות, אם זה מצליח? אתה יכול להתייחס?

איציק נידם:

קודם כל הביצוע, בד בבד עם התכנון יש גם ביצוע של נת"צים. אפשר לראות את בגין, העבודות בבגין הגדולות,

לורה ורטון:

כן.

איציק נידם:

זה עבודה של נת"צ גדול מאד שהולך לחבר את בגין מצפון לדרום ומדרום לצפון, להמשיך את הנת"צ מבן ציון, ויהיה לצידו גם שביל אופניים, על כל נת"צ כזה יהיה גם שביל אופניים, עם כל נת"צ כזה יש גם פעולות אכיפה שאנחנו מבצעים, בסך הכל האכיפה מתבצעת באמצעות אגף האכיפה עם מצלמות, והן מוכיחות את עצמן, בסך הכל כמות הרכבים שנוסעת על הנת"צים האלה היא בירידה, ואנחנו רואים באמת הרבה יותר תחבורה ציבורית על הנת"צים. האכיפה מוכיחה את עצמה בנת"צים.

לורה ורטון:

אוקי, תודה. אני גם, אני רואה את גילי גורני פה אז זה גם, גילי,

דובר:

גילי.

לורה ורטון:

תודה רבה, גם על העבודה וגם על ההיענות, באמת תמיד מקבלים מענה.

צביקה כהן:

תודה בשם כולנו,

לורה ורטון:

ממש.

צביקה כהן:

כמובן איציק וגילי.

לורה ורטון:

כן, תודה.

צביקה כהן:

תודה בשם כולנו, תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

אני גם נרשמתי.

צביקה כהן:

יוחנן, יוחנן,

דובר:

צביקה, אני אחר כך?

יוחנן וייצמן:

שלום,

צביקה כהן:

כן.

יוחנן וייצמן:

בוא נתחיל בצד דווקא הטוב שלכם, דווקא, גם בקנסות חניה וגם בנת"צים אני רואה שאתם דווקא בצד ההכנסות, לא בצד ההוצאות, אתם מעלים בכמה מיליונים וזה טוב. לדעתי זה לא מספיק. זאת אומרת, אפשר להגביר קצת את האכיפה, כמו שאמרה הגברת ד"ר ורטון, גם בנת"צים וגם,

אריאל גולן:

נראה לי שיש אכיפת יתר בנת"צים ובהכל ...

יוחנן וייצמן:

אין לנו אכיפת יתר,

אריאל גולן:

יש המון אכיפה.

יוחנן וייצמן:

לפעמים יש לנו פה ושם,

אילן ששון:

לא יתר ולא פחות,

יוחנן וייצמן:

אני יכול לתת לכם דוגמה, מלכי ישראל יש נת"צ, אין שם אכיפה.

אילן ששון:

איפה, איפה?

יוחנן וייצמן:

מלכי ישראל.

אילן ששון:

מה זה אין אכיפה? קודם כל,

יוחנן וייצמן:

מלכי ישראל.

אילן ששון:

במלכי ישראל היה שמה מצלמה שהיה וונדליזם עליה, הרסו אותה פעמיים, ... אנחנו עושים שמה צמתים, עושים שמה אכיפה,

ישראל קלרמן:

מה מלכי ישראל, שבת?

יוחנן וייצמן:

ביום חול, לא בשבת, בסדר?

ישראל קלרמן:

אמרת שבת, איך הגעת לשבת?

יוחנן וייצמן:

מי דיבר על שבת? בחייד.

צביקה כהן:

יוחנן, תמשיך, יוחנן, תמשיך.

יוחנן וייצמן:

זה דבר, הדבר הראשון. הדבר השני שאני רוצה לשאול אתכם זה כן על שבת. אנחנו נפגשנו בזמנו עם ראש העיר על השירותים הציבוריים האוטומטיים, הוא הנחה אתכם לעשות פתרון מכני לשבת.

(מדברים ביחד)

אריאל גולן:

יוחנן, תספר את הסיפור.

ישראל קלרמן:

... שהוא נתקע שמה,

אריאל גולן:

יוחנן, תספר את הסיפור.

דובר:

הוא נתקע, ...

ישראל קלרמן:

שבת שלמה היה שם בפנים.

צביקה כהן:

ישראל, זה לא בדיחה, ישראל, זה רציני מאוד,

ישראל קלרמן:

נכון,

צביקה כהן:

וצריך לפתור את זה. זהו.

ישראל קלרמן:

הוא צריך להגיד את זה, הוא צודק.

דובר:

מה אמרתי?

יוחנן וייצמן:

אז תספרו לנו מה התקדם.

דובר:

באוטומטי אין לנו בקרת שבת.

איציק נידם:

באוטומטי מה שעשינו, הדלת נפתחת אוטומטית אחרי 15 דקות. אם מישהו נתקע בפנים, נפתח אחרי 15 דקות אוטומטית בלי נגיעת יד אדם. יש שילוט ואנחנו יותר לא שמים את האוטומטיים במקומות האלה, זה ה-,

יוחנן וייצמן:

אבל זה לא פותר את הבעיה.

איציק נידם:

אבל אי אפשר להוציא את האוטומטיים, ואנחנו,

יוחנן וייצמן:

אז בוא נפתור, אז בוא נעשה מנגנון שבת.

איציק נידם:

אין מנגנון, אי אפשר לעשות מנגנון שבת, בלתי אפשרי.

יוחנן וייצמן:

אין בריח בארץ הזאת?

איציק נידם:

יש בריח, אבל כל המנגנון הוא אוטומטי בתוך השירותים,

יוחנן וייצמן:

אז נשלח שמה מנקים,

איציק נידם:

אי אפשר.

יוחנן וייצמן:

נו באמת.

דובר:

מה, לנעול אותם בשבת?

איציק נידם:

לא, לנעול ...

יוחנן וייצמן:

לא, חלילה,

איציק נידם:

לא, שזה יהיה ידני.

יוחנן וייצמן:

פתרון מכני.

איציק נידם:

שזה יהיה ידני בשבת.

דובר:

אה.

איציק נידם:

בדקנו, אני מוכן לעשות סבב נוסף,

צביקה כהן:

איציק, איציק,

איציק נידם:

גם במפעל.

צביקה כהן:

הבקשה,

איציק נידם:

מונל היה בצרפת.

צביקה כהן:

הבקשה צודקת,

דוברת:

חבר'ה, חבר'ה,

צביקה כהן:

צריכים לראות, לבדוק את הנושא הזה,

איציק נידם:

אין בעיה.

צביקה כהן:

איך מביאים אותו לפתרון.

איציק נידם:

בסדר.

צביקה כהן:

בסדר? הבקשה צודקת.

איציק נידם:

קיבלתי.

צביקה כהן:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

תודה לכם.

צביקה כהן:

מי הבא בתור, חברים? בבקשה.

אריאל בזיז:

אז קודם כל למרות שאמרו תודה אני אגיד שוב פעם גם לאיציק ולגילי ולזיווה ולכל מינהל התפעול,

דובר:

לכל המינהל.

אריאל בזיז:

באמת תודה רבה גם על המענה תמיד וגם על העבודה בשטח, רואים את זה כל יום בעיר. יש לי שאלה רגע בקשר לאגף תברואה בנושא שכר הדירה. ראיתי שם שכר דירה, שירותים במזרח העיר, 100,000 שקל והשני ב-476 שקל. זה, אני לא יודע, אולי זה טעות כתיבה אבל,

צביקה כהן:

תחזור שנית.

דובר:

שכר דירה.

אריאל בזיז:

שירותים ציבוריים אחד ב-100,000 שקל והשני ב-300 שקל, 476 שקל. משהו פה לא מסתדר.

צביקה כהן:

400,000 שקל?

אריאל בזיז:

יש שירותים,

צביקה כהן:

רגע,

אריאל בזיז:

ציבוריים,

צביקה כהן:

400,000 שקל?

אריאל בזיז:

לא, לא, 100,000 שקל בשנה,

צביקה כהן:

זה הבנתי, והשני?

אריאל בזיז:

שכר דירה לשירותים ציבוריים,

צביקה כהן:

כן?

אריאל בזיז:

ועוד אחד, ויש שם עוד כמה, אחד 476, אחד 300 שקל. משהו לא מסתדר פה,

צביקה כהן:

דקה תקבל תשובה.

אריאל בזיז:

או טעות כתיבה או ש-,

צביקה כהן:

דקה.

שמוליק זליגמן:

עוד שניה תקבל תשובה.

אריאל בזיז:

תודה רבה.

צביקה כהן:

דקה אחת.

יעל ענתבי:

אפרופו שירותים ציבוריים, כדאי לעשות, כדאי להרבות בשירותים ציבוריים בתוך העיר.

איציק נידם:

אנחנו בתכנית, הוספנו בקדנציה האחרונה, הוספנו, היו 20 תאים, הוספנו מעל 50 בקדנציה האחרונה ואנחנו כל הזמן בגידול.

צביקה כהן:

ועוד היד נטויה.

איציק נידם:

סליחה.

צביקה כהן:

ועוד היד נטויה.

איציק נידם:

אנחנו כל הזמן בגידול.

יעל ענתבי:

יופי, אני שמחה לשמוע.

איציק נידם:

גידול משמעותי. אפילו ברחמילביץ', שניים.

יעל ענתבי:

כן, זה אני יודעת.

איציק נידם:

רואה?

דובר:

עשינו גם ...

צביקה כהן:

חברים, תקלה, ברק, זה תקלה?

שמוליק זליגמן:

הנה, תענה לו, ברק.

ברק לוי:

לא, לא, אלה המספרים. יש מקומות שיש בהם בש"צים יותר גדולים, ה-100,000 שקל זה בש"צ ענק, לפי מה שמאיר אומר,

דובר:

בש"צ ענק.

ברק לוי:

והקטנים יותר, באזורים יותר זולים, במקומות שהיה לנו הסכמים היסטוריים, תעריפים נמוכים.

שמוליק זליגמן:

זה הכל לפי, עוד פעם, זה חוזים, זה בעיקר,

צביקה כהן:

טוב,

שמוליק זליגמן:

בש"צים וותיקים.

צביקה כהן:

תודה.

אריאל בזיז:

אגב, ברק, זה אותו שוק. זאת אומרת, באותו שוק,

דובר:

זה תלוי במגרש.

שמוליק זליגמן:

כן, אבל יכול להיות שזה תא אחד, וזה 50 תאים.

דובר:

נכון.

אריאל בזיז:

הבנתי.

צביקה כהן:

טוב,

דובר:

נכון.

צביקה כהן:

חברים.

אריאל בזיז:

אוקי, רק עוד שאלה לאגף שפ"ע, יש תוספת של כוח אדם 1 ועלייה של 100,000 שקל, בבגדי עבודה.
זה, בהקשר לזה.

דובר:

בבגדי עבודה?

אריאל בזיז:

בבגדי עבודה, יש תוספת של כוח אדם 1 ועלייה של 100,000 שקל בבגדי עבודה.

שמוליק זליגמן:

איזה, על איזה,

דובר:

... יכול להיות.

אריאל בזיז:

בגדי עבודה, אגף,

ברק לוי:

הבגדי עבודה, בגדי עבודה זה מחושב, זה משהו מאד מסודר שמחושב לפי תקן לכל עובד, לפי סוג התפקיד שלו. יש מכרזים עם תעריפים אחידים,

צביקה כהן:

הוא רק שואל מדוע זה,

ברק לוי:

עכשיו יכול להיות שזה,

צביקה כהן:

מה זה ההעלאה הזאת, זה מה שהוא שואל.

ברק לוי:

זה,

שמוליק זליגמן:

התייקרויות של,

צביקה כהן:

התייקרויות, בדיוק.

ברק לוי:

יש, בדיוק, יש שנים,

צביקה כהן:

טוב.

ברק לוי:

יש דברים שקונים אחת לכמה שנים כמו נעלי עבודה, אז יש שנים שפתאום התקציב עולה,

איציק נידם:

אה, הבנתי את השאלה.

ברק לוי:

ויש שנים שזה יורד.

איציק נידם:

השאלה כאילו אם יש תוספת של תקן אחד, למה יש גידול,

שמוליק זליגמן:

זה לא קשור,

איציק נידם:

של 100,000 שקל.

(מדברים ביחד)

דובר:

התקן זה.

שמוליק זליגמן:

גם אם אין תוספת של תקן שזה יעלה ב-300,000 שקל.

אריאל בזיז:

הבנתי,

שמוליק זליגמן:

זה לא רלוונטי.

אריאל בזיז:

בלי קשר ל... הגידול, זה בגלל שהיה עלייה במחיר או משהו.

צביקה כהן:

טוב, חברים. קיצרנו, קדימה. הבא בתור.

אדיר שוורץ:

אני מצטרף לדברי הברכות לעבודת אגף תפעול, ללא ספק עבודה מדהימה. יש לי שאלה לגבי הסעיף של פרחים עונתיים. אלף, למה לשתול פרחים עונתיים ולא פרחים ש-,

צביקה כהן:

וואו, זה יפה, נו מה,

אדיר שוורץ:

ולא פרחים,

צביקה כהן:

זה הכי יפה שיש בעולם.

אדיר שוורץ:

שניה. לא, על האסתטיקה,

יעל ענתבי:

עדיף עצים.

אדיר שוורץ:

באסתטיקה,

צביקה כהן:

סליחה?

אדיר שוורץ:

באסתטיקה,

יעל ענתבי:

עדיף עצים.

צביקה כהן:

עדיף גם זה וגם זה.

איציק נידם:

רגע, אבל נענה, נענה.

אדיר שוורץ:

שניה, אני אשאל את השאלה, צביקה. באסתטיקה אני מבין קטן מאד, יעידו כל מכריי. אני אומר דבר מאד פשוט, במקום לשתול פרח עונתי שמחזיק לעונה אחת בלבד, אפשר לשתול פרחים שהם רב עונתיים, פעם אחת. פעם שנייה, העירייה שותלת פיטוניות, שזה הצמח העונתי היקר ביותר. תלך

לכל משתלה, אתה תראה שפיטוניה עולה 15 שקל לשתיל, שפרח אחר יפה לא פחות, עוד פעם, אני מבין קטן, יכול לעלות לך גם 10 שקלים.

צביקה כהן:

איציק, תיזהר לשנות.

אדיר שוורץ:

במספרים שהעירייה שותלת פרחים,

איציק נידם:

מה?

צביקה כהן:

תיזהר לשנות, איציק.

אדיר שוורץ:

במספרים שהעירייה שותלת פרחים, צביקה, והיא שותלת המון פרחים, אפשר פה לחסוך הרבה מאד כסף שאפשר להשתמש בו לכל שאר הפעולות החשובות שאנחנו מקדמים כאן בתקציב הזה, וללא ספק יש כאן הרבה הרבה דברים טובים.

צביקה כהן:

טוב.

אדיר שוורץ:

אני אשמח להתייחסות בעניין הזה.

צביקה כהן:

בבקשה, איציק.

איציק נידם:

טוב, קודם כל הגיע הזמן שהעיר ירושלים גם תיצבע בצבעים,

צביקה כהן:

יפה,

איציק נידם:

ולא רק,

צביקה כהן:

נהדר.

איציק נידם:

ברב עונתי. אנחנו משלבים,

דוברת:

שחור לבן.

דוברת:

ולא רק בשחור לבן.

איציק נידם:

שניה, אנחנו משלבים, אנחנו משלבי גם עונתי וגם רב עונתי, גם במפרדות, גם בפארקים, ואנחנו סוף סוף באמת עושים את הדברים הנכונים. עכשיו, זה מאד בולט כי זה מסות שלא היו, ולכן יש גם חשיבות לנראות הזאת,

אדיר שוורץ:

לכן זה גם מאד יקר.

איציק נידם:

ויש, יש תמהיל מסודר עם מדשאות, עם רב עונתי, עם עונתי, ואנחנו מנסים ויש, באמת, אנחנו שומרים גם וגם וגם. עכשיו יש, אנחנו עושים מיקסים של פרחים, לא רק פיטוניות ולא רק רקפות ולא חוונטמו. עושים שילוב של פרחים, וגם השיקול של המים וגם השיקול של החיסכון, גם הוא נלקח בחשבון, אבל הגיע הזמן שתהיה פה נראות אחרת ואנחנו רואים את זה וגם מקבלים על זה את הפידבקים החיוביים. רוצה להוסיף איזה משהו?

אדיר שוורץ:

קודם כל אני את התשובה מקצועית ומקיפה ותודה על המענה. אני מודה שקשה לי להשתכנע ביחס לכמה דברים ששמוליק וברק אמרו לי לא עליהם.

דובר:

איד?

אדיר שוורץ:

אני אומר, הרבה מאוד דברים שאני בטוח שאני לא היחיד, ששמוליק וברק אמרו לי לא, לא, לא, לא, חסר כסף, חסר כסף, חסר כסף, אנחנו בשנה שההכנסות ירדו וכולי וכולי וכולי. השאלה אם לא ניתן בהפחתה, לא מטורפת, בהפחתה מסוימת, להגיע לתוצאות יפות במידה גם אם לא זהה אלא דומה, בסיפור הזה של הפרחים העונתיים.

איציק נידם:

אז בהחלט כן,

אדיר שוורץ:

כי אתה יודע, יש פה דברים שאני לא יודע לקצץ בהם. יש פה דברים, הסעות לחינוך המיוחד, אני לא יודע לקצץ. אי אפשר, הלב של אף אחד פה לא יאפשר לעשות את זה. דברים אחרים, הטיפות חלב שדיברנו עליהם קודם, היבטים אחרים במנח"י. כן? אבל בסוף הפרחים, יהיה פיטוניה, יהיה ביגוניה, יהיה זה, אני מבין קטן אבל אפשר לחסוך פה 300,000 שקל, לשים אותם ב-

איציק נידם:

אז אנחנו כן עושים,

אדיר שוורץ:

דבר אחר שמתאים לערכי המועצה.

איציק נידם:

אנחנו כן עושים, ואיפה שאפשר לעשות רב עונתי עושים רב עונתי ורב שנתי, בהחלט.

אדיר שוורץ:

אגב, אפילו אצלך במינהל, קח 300,000 שקל, שים אותם במתקנים לילדים, שהם יותר ערכיים.

איציק נידם:

בסדר, אבל כרגע אנחנו לא יכולים להשאיר את המפרדות, קבענו נוסחה למפרדות, קבענו איך שזה ייראה. העיר ראויה להיראות טוב, והמראה הטוב הזה הוא באמת הפרחים העונתיים עם הצבעוניות שלהם, אנחנו הוספנו פה ושינינו גם את שיטת השתילה שהיא יותר צפופה אז היא טיפה יותר יקרה. אבל בוא, זה עושה את שלו, יש לזה נוכחות ואנחנו דואגים גם לשלב את הרב עונתי. אגב, הדשא לצורך העניין הוא בדיוק ההפוך של העונתי, הוא יותר חסכוני, הוא פחות מים, פחות אחזקה, וזה החיסכון שלנו בשאר המקומות.

צביקה כהן:

אתם עושים עיר יפה,

איציק נידם:

ויש הרבה מאד דשא.

צביקה כהן:

שאפו, כל הכבוד.

אדיר שוורץ:

על זה אין מחלוקת.

צביקה כהן:

הבא בתור, חברים, מרים. אוי, סליחה, סליחה, מרים, אני מתנצל. אלדד, לא? אלדד.

מרים סלע:

רציתי לברך. רציתי להגיד,

צביקה כהן:

לברך, רציתי לברך.

מרים סלע:

קודם כל באמת שהעיר נראית מדהים, תודה לכולכם, מהבכיר ביותר והזוטר ביותר, באמת, העיר נראית מדהים, שאפו. יש לי שאלה, יש כאן סעיפים שקשורים לניקיון ואחזקת שפ"פים. מה המדיניות? כאילו, איך בוחרים? לא יודעת, ליד הבית שלי בקטמונים יש כל מיני אזורים שלדעתי לא נגעו בהם שנים.

איציק נידם:

אוקי.

מרים סלע:

אז מה המדיניות? אני אשמח לדעת.

איציק נידם:

אז קודם כל יש לנו מיפוי של השפ"פים הגדולים בעיר. עשינו אותם גם עם המינהלים הקהילתיים, ואנחנו נכנסים לניקיון לא יומי, זה לא כמו הניקיון ברחובות, זה לא הניקיון בפארקים. נכנסים ברמה יומיומית, ברמה של אחת לתקופה נכנסים, עושים ניקיון, עושים עכשיו גם ניכוש עשבייה, ומטפלים במפגעים בטיחותיים בלבד. יש מקומות שהם באמת מקומות מאד בעייתיים מבחינת תאורה, שעשו שמה,

צביקה כהן:

גילי,

איציק נידם:

כל מיני תמהילים לא הגיוניים, והשפ"פים חשוכים. אז גם שמה אנחנו לאט לאט,

צביקה כהן:

טוב.

איציק נידם:

רוצים להעביר את התאורה לתאורה עירונית, כן.

צביקה כהן:

תודה רבה.

איציק נידם:

עכשיו, אם יש שפ"פ,

יעל ענתבי:

רגע, צביקה,

איציק נידם:

ליד הבית, תפתחי פנייה ב-106, זה יטופל. בסדר?

יעל ענתבי:

צביקה,

איציק נידם:

באמת.

צביקה כהן:

יעל, את אחרי,

יעל ענתבי:

אוקי.

צביקה כהן:

אלדד.

אלדד רבינוביץ:

אז אני מצטרף באמת גם לברכות,

צביקה כהן:

מרים, תודה.

אלדד רבינוביץ:

ירושלים עיר נקייה באופן מעורר השתאות ועיר יפה, באמת גם בהשוואה לערים אחרות. יש לי קצת, קצת הרבה שאלות. אני תושב של מזרח ירושלים, אוכלוסייה שהיא לא מיוצגת כאן. אני בהרבה מובנים מרגיש כמייצג של האוכלוסייה הזאת. אני חושב שיש פערים מאד משמעותיים בטיפול בין מערב העיר לבין מזרח העיר.

איציק נידם:

כן.

אלדד רבינוביץ:

אלף, אני רוצה לשאול. יש תכניות יזומות, נגיד של הדברה, של ווטרינריה, של בטיחות בדרכים, גם במזרח ירושלים? כי, זאת אומרת, אני יודע שאם פותחים פנייה אז מקבלים טיפול, הרבה פעמים הטיפול, נגיד בנושא הדברה הוא טיפול לא אפקטיבי כי הבעיה היא all over. זאת אומרת, עכברושים מתרוצצים בין הרגליים, וגם אחרי שפותחים פנייה אז אולי כמה זמן מרעילים אותם, זה לא באמת עוזר, זה משהו שאולי צריך איזשהו טיפול,

צביקה כהן:

גיל,

אלדד רבינוביץ:

טיפול הרבה יותר,

צביקה כהן:

איציק, בבקשה.

אלדד רבינוביץ:

משמעותי. אולי אני אשאל את השאלות אחד אחד,

דובר:

בסדר.

אלדד רבינוביץ:

כדי לקבל תשובות.

צביקה כהן:

איציק.

גילי גורני:

קודם כל בנושא ההדברה, התפקיד הוא לא רק של עובדי אגף התברואה, התפקיד הוא שלנו בבתים, אנחנו קודם כל צריכים לדאוג שכל המערכת היא מערכת שהיא סגורה, לא שבורה, לא עקומה, עם מכסים תקינים והכל.

צביקה כהן:

בלי גרוטאות מסביב.

גילי גורני:

וחצרות נקיים שלא מזמינים עכברושים וחולדות.

צביקה כהן:

יפה.

גילי גורני:

מה ש-,

צביקה כהן:

זה מתחיל בחצר.

גילי גורני:

לימדו אותנו, תעזור למי שעוזר לעצמו. לא יכול תושב להזמין הדברה, כשמסביב לבית שלו יש מלא גרוטאות ויש מנו שבור או מכסה שבור או איזה חור בצנרת, ואנחנו נעשה הדברה עד בלי די וזה לא יעזור. אז כמובן שאנחנו מתייחסים לכל פנייה של הדברה, יש לנו צוותים מצוינים של הדברה בכל רחבי העיר. אנחנו מתייחסים לכל פנייה, יוצרים קשר עם כל תושב שפונה ומשאיר מספר טלפון, ועושים לו את ההדברה המתאימה. כמובן שחייב פה במקרה הספציפי הזה של הדברה, שיתוף פעולה משמעותי מאד מצד התושבים.

אלדד רבינוביץ:

לכן כמו שאמרתי, באמת אתם מגיעים לכל פנייה, ואני חושב שאנחנו כעירייה צריכים לתפוס את זה קצת יותר הוליסטי. זאת אומרת, אם יש כאן אוכלוסייה שאולי לא מטפלת כמו שצריך באזור שלה, אני אין לי מנו שבור בבית אבל לשכנים שלי וודאי יש, אין לי גרוטאות בבית, לשכנים שלי וודאי יש. יכול להיות שאתם צריכים בעצם לבוא כעירייה, אנחנו צריכים לבוא כעירייה, לטפל גם בגרוטאות שנמצאות all over במזרח העיר, גם לטפל במנו'אים. אנחנו לא יכולים לאפשר את המפגע התברואתי הזה של העכברושים ושל היתושים ושל כל מה שבעצם קורה במזרח העיר, ובאמת אולי הפתרון, לכן שאלתי אם יש איזושהי תכנית שהיא קצת יותר יזומה, לא רק טיפול בפנייה של תושב שאומר יש לי עכברושים ליד הבית, משהו שהוא קצת יותר מקיף.

גילי גורני:

אני מציע לערב פה את, לעשות שיתוף ציבור ולערב את כל ה-, את המינהלות, את התושבים, נציגי התושבים, בניקיון חצרות פרטי.

אריאל גולן:

גילי,

גילי גורני:

זה לא העבודה של אגף התברואה.

אריאל גולן:

גילי, שאלת המשך,

גילי גורני:

נו?

אריאל גולן:

הוציאו צווי גינן בשנה האחרונה? גילי, אני פה,

גילי גורני:

מה, עוד פעם?

אריאל גולן:

אני פה.

גילי גורני:

סליחה.

אריאל גולן:

צווי גינן, צו גינן, יש כזה דבר צו גינן שנותנים לדיירים צוויים לנקות את הגינות.

איציק נידם:

לא, לא, זה לא צו גינן.

אריאל גולן:

אז משהו כזה, יש צו כזה,

איציק נידם:

צווי ניקיון.

אריאל גולן:

צווי ניקיון.

איציק נידם:

כן, אבל לא מוציאים לחצרות פרטיים צווי ניקיון.

אריאל גולן:

למה שלא יוציאו באמת?

איציק נידם:

כי לא מוציאים לבתים פרטיים, זה לא,

לורה ורטון:

יש כאן בעיה באזורים,

(מדברים ביחד)

איציק נידם:

כי שניה, חבר'ה, בואו רגע. מזרח העיר, בעיית התשתיות ידועה. העירייה פועלת עם הרבה מאד משאבים כדי לטפל בתשתיות, גם ביוב, גם מים, גם כבישים, זה לא ייפתר ביום אחד. להוציא צווי ניקיון לבתים פרטיים, יש אלפים כאלה, אם הם לא מנקים זה מחייב את העירייה לנקות, זה אירוע הרבה יותר מורכב ממה שנדמה לנו,

אריאל גולן:

לא, לפעמים אתה רק,

איציק נידם:

ולכן,

אריאל גולן:

מוציא צו, כבר הוועד בית מתחיל לזוז.

איציק נידם:

אין וועדי בתים במזרח העיר, זה בתים פרטיים.

אריאל גולן:

לא, אני מדבר גם על מערב העיר, לא רק מזרח העיר.

איציק נידם:

זה בתים פרטיים. בסדר, במערב העיר זה קצת יותר פשוט. במזרח העיר,

אלדד רבינוביץ:

אני מבין שזה אירוע מורכב,

איציק נידם:

אירוע יותר מורכב,

אלדד רבינוביץ:

השאלה אם יש תכנית סדורה לטיפול בדבר הזה.

איציק נידם:

אין לנו תכנית, ואני לא בטוח שצריך לעשות תכנית לטיפול בבתיים פרטיים, לא בטוח.

אלדד רבינוביץ:

מרחב ציבורי ...

איציק נידם:

מרחב ציבורי עושים,

אלדד רבינוביץ:

... ציבוריים.

איציק נידם:

בהחלט, אז משפרים גם תשתיות.

לורה ורטון:

אם אפשר רק להתייחס, אריאל. הנושא מתקשר לזה שיש כבישים לא ראויים שהמשאיות לא יכולות לעשות, לנסוע עליהם,

אלדד רבינוביץ:

התכוונת כבישים לא חוקיים.

לורה ורטון:

אז אין פינוי אשפה. יש מקומות ששיפרו את הכבישים ואז יש, וכתוצאה מזה שיפרו את התברואה ושיפרו את הנראות של כל הבתים. למשל בראס אל עמוד, יש מקומות שלא מגיעים, יש מקומות שיש שטחים לשפיכת פסולת צמודים לבתים, כמו במחנה הפליטים.

אלדד רבינוביץ:

וזה הכל כמובן אחריות שלנו.

לורה ורטון:

אז צריכים לדאוג לשטחים כאלה, לטפח אותם. זה הרבה עבודה, זה לא רק להתנפל על התושבים.

צביקה כהן:

יעל, בבקשה.

אלדד רבינוביץ:

לא, ברשות כבוד היושב ראש,

יעל ענתבי:

טוב,

אלדד רבינוביץ:

אני אמרתי,

צביקה כהן:

חברים, חברים,

אלדד רבינוביץ:

שיש לי כמה שאלות.

צביקה כהן:

דקה, דקה, דקה.

אלדד רבינוביץ:

הנושא הזה קרוב מאוד לליבי.

צביקה כהן:

אנחנו עכשיו בתור של יעל, דקה אחת.

אלדד רבינוביץ:

לא, אני,

לורה ורטון:

הלכלוך, כן.

אלדד רבינוביץ:

אני באמצע השאלות, ברשותך.

צביקה כהן:

בבקשה. יעל, אני מתנצל.

אלדד רבינוביץ:

... הנושא הזה,

יעל ענתבי:

בסדר.

צביקה כהן:

... לקראת סיכום.

אלדד רבינוביץ:

אני, פשוט הנושא הזה מאד קרוב לליבי אז אני מתנצל, יש לי קצת אריכות.

צביקה כהן:

לא, לא ידעתי, אגב.

אלדד רבינוביץ:

אני גר בתוך הסחי הזה, לי עוברים עכברושים בין הרגליים, ולכן זה כואב לי.

צביקה כהן:

טוב, בבקשה. חברים.

לורה ורטון:

אתה באמת חי על לכלוך, זה הכל.

צביקה כהן:

חברים, קצת שקט באולם, בבקשה.

אלדד רבינוביץ:

אני אשאל בעצם בהמשך לאותה שאלה, כשאנחנו מדברים על פיקוח יזום, האם יש, יש לי תחושה ואני אולי לא צודק, שיש פער בכמות המפקחים בעצם בין מזרח העיר למערב העיר, למרות שלכאורה הצורך הוא הפוך. זאת אומרת, אני שואל, למה לא להתאים את כמות המפקחים לכמות הצרות? זאת אומרת, אם יש במזרח העיר יותר בעיות, אז צריכים יותר מפקחים ולא הפוך. אותו דבר, אני כבר אקצר, לגבי מאור. אני ראיתי בתקב"ר שאמנם הוא לא כרגע בשולחן, אבל ראיתי שהתקב"ר היה יותר תקציב לעמודי תאורה במערב העיר מאשר במזרח העיר, למרות שמזרח העיר הרבה יותר חשוכה, וזה נוגע לעוד הרבה מאד דברים.

איציק נידם:

אוקי, אז קודם כל בתקב"ר של המאור, זה ביחס לעמודי התאורה הקיימים. בנוסף, יש גם תקציבי פיתוח שהמאור עושה ומשקיע גם במזרח העיר בהחלפת לדים בדיוק כמו במערב העיר באופן יחסי. לגבי אגף אחיפה ושיטור, אנחנו במהלך גדול מאד עם המשטרה להגדיל באופן משמעותי את השיטור העירוני ולייצר 40 פקחים ו-40 שוטרים, יש כבר אישור של המדינה, יש אישור של העירייה, 40 פקחים ו-40 שוטרים שיהיו מיועדים אך ורק למזרח העיר. זה יעשה, זה gain changer במזרח העיר בהיבטי האכיפה. אנחנו על זה, אנחנו ממתנינים כרגע לאישור הסופי של המשטרה וזה ייתן מענה וזו תהיה בשורה ענקית למזרח העיר,

צביקה כהן:

נפלא.

איציק נידם:

בהיבטי האכיפה.

צביקה כהן:

נפלא.

אלדד רבינוביץ:

תודה רבה. עכשיו לגבי, לגבי הדבר הזה, אחד הפתרונות שאני יודע שקיימים במזרח העיר זה מצלמות אוטומטיות. אני יודע שיש היום קושי להכניס לחלק מהאזורים פקחים, יכול להיות שהמענה הנכון יהיה בעצם יותר אוטומציה של הדברים ואז הדוח נשלח אוטומטית ואין כאן איזושהו עימות, אין חיכוך, לא זורקים אבנים וכולי, זה משהו שנתנו עליו את הדעת כדי להגביר באופן משמעותי את האוטומציה?

איציק נידם:

הם עובדים גם עם אוטומציה.

אלדד רבינוביץ:

אבל אני ראיתי שבמערב העיר יש הרבה יותר אוטומציה מאשר במזרח העיר ...?

איציק נידם:

יש אותה, יש מערכות אוטומציה במזרח העיר, גם ניידות, גם קבועות, יש מערכות אוטומציה. זו לא הבעיה שלנו, האוטומציה. אנחנו צריכים יותר כוח אדם, השיטור העירוני יעשה את המכפיל כוח.

אלדד רבינוביץ:

טוב. דבר אחד לפני אחרון, בעצם דיבר כאן אריאל על זה שעלויות השכירות של בתי השימוש במזרח העיר הם מאוד גדולות. אני מציע לבדוק אפשרות עם המחלקה המשפטית לעשות בתי שימוש בתוך שטחים פתוחים, לכאורה יש לזה היתכנות, חלק גדול מהשטחים הפתוחים הם בעצם בתב"ע לגינון, אפשר לעשות שמה את הדבר הזה.

איציק נידם:

אם יש לך נקודות שאפשר להציב בהם בתי שימוש,

אלדד רבינוביץ:

כל השטחים הפתוחים, ...

איציק נידם:

צריך לראות של מי, שניה, מי הבעלות. זה שהשטח הוא פתוח או אפילו ירוק זה לא בהכרח שזה בבעלות עירייה. תעביר לי שטחים כאלה, נבחן אותם, אם באמת בעלות תועלת יש שמה מספיק תנועה להקים שם,

אלדד רבינוביץ:

לא בהכרח ... בעלות עירייה, אני אומר, זה משהו שכדאי לבחון אותו,

איציק נידם:

תעביר לי,

אלדד רבינוביץ:

באופן מפורט עם הזה.

איציק נידם:

מקומות שאתה חושב שאפשר,

אלדד רבינוביץ:

אותו דבר לגבי,

איציק נידם:

נבחן את זה.

אלדד רבינוביץ:

מרכזי טיאוט. ושאלה אחרונה ומכילה לגבי כיתות הכוננות, אני ראיתי שניתן תקציב, לפי מה זה נותח? כי אני רואה צרכים מאד מאד גדולים, אני עוד פעם, חי במזרח העיר, אני מכיר את הקהילות של מזרח העיר, אני לא רואה את התקציבים האלה יורדים עד אלינו לכיתות הכוננות, רציתי להבין איך זה נבנה ואיך זה מגיע.

עוזי חן:

ככה, כיתות הכוננות הם באחריות משטרת ישראל. גם הניהול, גם ההפעלה וגם ההצטיידות. אנחנו לא מציידים את כיתות הכוננות החמושות של משטרת ישראל. האם לכיתות הכוננות האלה אתה מתכוון?

אלדד רבינוביץ:

... אני ראיתי שיש כאן תקציבים של הצטיידות,

עוזי חן:

לא, כי אמרת שזה לא יורד אלינו, אז אני שואל,

אלדד רבינוביץ:

נכון.

עוזי חן:

מי זה אלינו?

אלדד רבינוביץ:

כן, חשבתי שיש שיתוף פעולה בין משטרת ישראל לעירייה ועל זה יוצא התקציב. אז אתה אומר שלא?

עוזי חן:

יש שיתוף פעולה מצוין בין עיריית ירושלים למשטרת ישראל בנושא כיתות הכוננות, רק נושא התקצוב, ההצטיידות, ההכשרה, האימונים, ההפעלה הוא 100% באחריות משטרה. מה שאנחנו רוצים לעשות ומה שראית בתקצוב זה לעודד עוד מתנדבים להתגייס ולסייע למשטרה גם בתחזוקה או בשימור שלהם, זה כל הרעיון.

צביקה כהן:

תודה. אני, יש עוד מישהו שרוצה,

יעל ענתבי:

טוב,

צביקה כהן:

לומר?

יעל ענתבי:

כן.

צביקה כהן:

יעל,

יעל ענתבי:

כן.

צביקה כהן:

יעל,

יעל ענתבי:

כן.

צביקה כהן:

יעל.

יעל ענתבי:

בוקר טוב.

צביקה כהן:

שבנו אלייך,

יעל ענתבי:

קודם כל תודה לכם, תודה למינהל הזה,

צביקה כהן:

שבנו אלייך שנית.

יעל ענתבי:

ואני אתחיל בסוף הדברים של חברי על כיתות הכוננות. תודה לאגף הביטחון גם שאתם עושים עבודה נהדרת, עוזי. לגבי כיתות הכוננות,

צביקה כהן:

תודה גם ממני.

יעל ענתבי:

נכון שאנחנו דיברנו על זה שההצטיידות וכל הדברים האלה זה משטרה, אבל אם אנחנו רוצים לעודד יותר את כיתות הכוננות, את חברי כיתות הכוננות, אנחנו צריכים ואם זה יתאפשר, עוד בתקציב הזה, לתקצב אותם באירועים, אפילו לאירועים להם ולבני המשפחה, לעשות להם ימי כיף, שהם יתאחדו, שיכירו אחד את השני. זה מאד מאד חשוב, אם אנחנו רוצים להביא אותם צריך לחבר אותם אלינו. אז אולי את הכוונות אנחנו נשיג ממקומות אחרים, וברוך השם גם השגתי, אבל בואו נעשה להם את התקציב לימי כיף ומשהו מלכד יותר. זה מאד חשוב, כי הם, איכשהו אחרי 7.10 שהיה כזה פיק כזה, פתאום עכשיו הם מרגישים זנוחים, לא כאן, לא כאן. התפקיד של העירייה מלבד להצטלם איתם, גם לתת להם ולהעניק להם, אני חושבת. עכשיו,

צביקה כהן:

תודה רבה.

יעל ענתבי:

רגע, רגע, רגע. לגבי, קודם כל אני רוצה מילה טובה לגיל גורני, שהוא תמיד בכל מצב נענה לכל הבקשות עם תשובה עניינית וטובה, אז תודה רבה לך. ויחד עם,

אריאל גולן:

כולם מצטרפים, אני חושב.

יעל ענתבי:

... אני רוצה לדבר על ה-, יש הרבה מקומות של שטחי מסחר שהם לא נקיים. גם בגלל בעלי, הסוחרים, וגם בגלל,

גילי גורני:

איפה, יעל?

יעל ענתבי:

איפה למשל? פסגת זאב, בכמה מקומות. למשל כל השטח של מאיר גרשון נראה לא טוב. לא טוב. אתם,

צביקה כהן:

זה לא נקי או שזה נראה לא טוב?

יעל ענתבי:

נראה לא טוב.

צביקה כהן:

הבניין לא נראה טוב?

יעל ענתבי:

המדרכה מלוכלכת, עכשיו, אני לא יודעת אם זה כבר אפשר לנקות או לא לנקות, אבל צריך לעשות עם זה משהו כדי שזה ייתן הרגשה טובה. כאשר יש לנו שטחים ציבוריים נקיים ומאירי עיניים האנשים יותר שומרים,

צביקה כהן:

נכון.

יעל ענתבי:

זה מזמין יותר לשמור. עכשיו,

צביקה כהן:

תהליך.

יעל ענתבי:

בנושא הצמחייה, אני רוצה להגיד לך כל הכבוד, תשימו כמה שיותר פרחים, זה עושה הרגשה טובה, זה חשוב. יש לי בעניין הזה שאלה. יש עצים שמושכים עטלפים, ויש כמה אזורים, צביקה, אתה שומע? יש כמה אזורים בירושלים,

צביקה כהן:

בהחלט.

יעל ענתבי:

שהעצים מושכים עטלפים. זה לא נחמד להיות ליד עטלפים, ולעירייה אין פתרון.

איציק נידם:

אין לנו עצי פרי, אנחנו לא שותלים עצי פרי בעיר. רוב העטלפים נמשכים לעצי פרי, וברוב המקומות זה בגינות פרטיות.

יעל ענתבי:

מסתבר שלא רק בגינות פרטיות,

איציק נידם:

אנחנו יותר לא שותלים עצי פרי.

יעל ענתבי:

אבל הפירות של העצים זה לא פירות שאנחנו אוכלים, זה גם,

איציק נידם:

אני יודע, אנחנו לא שותלים עצים, אנחנו לא שותלים עצים עם פרות לעטלפים.

יעל ענתבי:

אז איך מגיעים,

איציק נידם:

אנחנו לא שותלים,

יעל ענתבי:

זאת אומרת, יש לי תמונות,

איציק נידם:

בגינות פרטיות, הרוב בגינות פרטיות.

יעל ענתבי:

אבל יש לי תמונות שהם מגיעים לעצים של העירייה.

איציק נידם:

פרטיות, כן, כן.

יעל ענתבי:

לא, לא, בשדרה.

איציק נידם:

אז אולי עצים ישנים, בסדר. אבל אין לנו, אנחנו לא שותלים עצי פרי חדשים. אין יותר עצי פרי, אנחנו לא שותלים כאלה.

יעל ענתבי:

הבנתי.

איציק נידם:

זו אחת הסיבות.

יעל ענתבי:

הבנתי. עכשיו, עוד נקודה,

צביקה כהן:

... את התשובה הזאת.

יעל ענתבי:

התחלת לדבר על השפ"פים.

צביקה כהן:

איציק, תודה על התשובה.

יעל ענתבי:

התחלת לדבר על השפ"פים. זה נושא שראש העיר עוד בקדנציה הקודמת הגיע ואמר, אני אבטל את כל השפ"פים. לא הצליח לבטל את כל השפ"פים, אבל זה בעיה רצינית מאד ואני לא יודעת איך מתמודדים. איך אנחנו נבטל את השפ"פים?

איציק נידם:

אין לבטל שפ"פים, מה זה לבטל שפ"פים?

יעל ענתבי:

שרחוב,

איציק נידם:

אי אפשר לבטל.

יעל ענתבי :

שלא יהיו קיימים רחובות פרטיים,

איציק נידם :

זה, תראי, בקדנציה הנוכחית לא הוגדר בהליך תכנוני שפ"פ. אין יותר שפ"פים בהליך תכנוני. אוקי?

יעל ענתבי :

אוקי, זה,

איציק נידם :

כלומר, מהיום והלאה או מלפני חמש שנים והלאה,

יעל ענתבי :

נכון.

איציק נידם :

אין יותר שפ"פים,

יעל ענתבי :

אבל מה שהיה בעבר?

איציק נידם :

מה שהיה בעבר,

יעל ענתבי :

אנשים מאד סובלים.

איציק נידם :

אנחנו מקצים הרבה מאד משאבים לניקיונות, לטיפול בטיחות, לניכוש עשבייה, להחליף לתאורה איפה שאפשר. לעשות את זה עכשיו בבעלות עירונית ציבורית, זה בבעלות הדיירים, זה לא יקרה.

יעל ענתבי :

אז מה שאנחנו עושים זה ברמה של תעשו לי טובה, בואו תנקו בחצר?

איציק נידם:

לא, לא תעשו לי טובה, ממש לא.

יעל ענתבי:

אלא?

איציק נידם:

זה ממש לא תעשו טובה. קודם כל יש מפגע, פותחים ב-106 ומטפלים, ויש את המשאבים לטפל בזה.

יעל ענתבי:

ואז ב-106 אומרים להם, מצטערים, זה רחוב פרטי.

איציק נידם:

אין דבר כזה, תביאי לי מקרה,

צביקה כהן:

ברק,

איציק נידם:

תביאי לי מקרה. יש שני רחובות כאלה בפסגת זאב והם טופלו, פרידלר למטה והזה שליחו, טופל, נכנסים לשם. אוקי?

יעל ענתבי:

אוקי.

איציק נידם:

היו שתי בעיות,

יעל ענתבי:

גם מבחינת תאורה?

איציק נידם:

גם מבחינת תאורה, הם טיפלו בתאורה, .. כן. כן. כן.

יעל ענתבי:

טוב, קודם כל הכבוד,

איציק נידם:

תבדקי את זה.

יעל ענתבי:

על הבקיאאות, אבל בסדר ...

צביקה כהן:

לורה, בבקשה.

יעל ענתבי:

תודה רבה.

צביקה כהן:

תודה, יעל.

איציק נידם:

בפרידלר זה לא שפ"פ, דרך אגב.

יעל ענתבי:

איך?

צביקה כהן:

איציק,

איציק נידם:

זה שונה לגמרי.

צביקה כהן:

איציק,

איציק נידם:

פרידלר זה לא שפ"פ,

צביקה כהן:

תודה רבה.

איציק נידם:

אני אסביר לך אחרי זה.

צביקה כהן:

תודה על העטלפים. בבקשה, לורה.

לורה ורטון:

אוקי, שלושה דברים. אחד, היה איזה הליך משפטי נגד העירייה על השחתת תמונות של נשים בעירייה,

צביקה כהן:

לורה, אנחנו לא שומעים אותך. לורה.

לורה ורטון:

מה?

דובר:

השחתת תמונות נשים.

צביקה כהן:

לא שומעים אותך. שש, חברים, חברים, אולי נעשה הפסקה? נקדים את ההפסקה אולי? מה דעתכם? יש כזה רעש, לא יודע. לורה, בבקשה.

לורה ורטון:

אוקי, שוב, אני אזכיר ברקע מחמאות לך ולאגף, אבל שלושה דברים. אחד, היה הליך משפטי נגד העירייה לגבי השחתת תמונות של נשים בכל העיר, והעירייה התחייבה, זה כנראה לעוזי, לטפל בעניין, לייעד אנשים שיטפלו, לעורר את הערנות לנושא. רציתי לדעת אם כל הנושאים שהתחייבו אליהם בוצעו כי התופעה נמשכת. זה אחד. דבר שני, לגבי כריתת עצים, ראיתי לדעת אם יש, דובר על זה באגף המשפטי אבל זה מתקשר אליהם כי הם צריכים פקחים. באגף המשפטי אמרו שיתחילו להגיש תלונות על כריתת עצים אם יהיו פקחים שיטפלו בזה. אז רציתי לדעת אם נוצר הקשר הזה ביניכם,

צביקה כהן:

בוודאי שכן,

לורה ורטון:

וזה.

צביקה כהן:

מה זאת אומרת?

לורה ורטון:

לא,

איציק נידם:

כן.

לורה ורטון:

עד עכשיו היה מקרה אחד לפני כמה שנים של תביעה נגד קבלן שכרת עצים. אחד. ואתמול אני ראיתי במקרה מקום אחר, אז תהיתי. ודבר שלישי, רציתי רק לקבל הבהרה אם באמת המדיניות עכשיו היא שבכל מקום שמחדשים מדרכות וכבישים נוטעים עצים. אז זהו, שלוש שאלות,

איציק נידם:

קודם כל לגבי,

צביקה כהן:

תודה, לורה, תודה.

לורה ורטון:

אחד לגבי התמונות, אחד לגבי כריתות,

איציק נידם:

תמונות,

לורה ורטון:

ואחד לגבי נטיעות.

איציק נידם:

תמונות,

צביקה כהן:

תמונות.

איציק נידם:

קודם כל התופעה פחתה באופן משמעותי.

לורה ורטון:

המה?

איציק נידם:

התופעה פחתה באופן משמעותי. קיימנו את כל הפעולות שהתחייבנו עליהן, מצלמות, אגף אכיפה ושיטור עם המשטרה עשו מארבים, אגף הביטחון עם מצלמות על השילוט הזה 24/7, ותפסנו כמה משחיתים,

צביקה כהן:

ותפסנו ו-?

לורה ורטון:

אה, כן?

איציק נידם:

תפסנו, הועבר למשטרה,

צביקה כהן:

יפה.

איציק נידם:

לחקירה פלילית במשטרה.

לורה ורטון:

מצוין.

איציק נידם:

יש לנו את הזה.

צביקה כהן:

תודה.

איציק נידם:

זה אחד. שתיים,

לורה ורטון:

כריתת.

איציק נידם:

לגבי כריתת עצים, יש לנו פקחים מוכשרים לטיפול בכריתת עצים,

צביקה כהן:

איציק, אבל איך,

איציק נידם:

יש כמה מקרים,

צביקה כהן:

אבל היה אחד,

איציק נידם:

שמטופלים.

לורה ורטון:

אני לא שומעת, סליחה.

צביקה כהן:

יש דוח אחד היא אומרת.

איציק נידם:

לא, לפני 100 שנה. יש כמה דוחות, אני אגיד לך גם אחרי זה איפה,

צביקה כהן:

טוב.

איציק נידם:

אני אתן לך נתונים. שלוש, בכל רחוב שמשודרג יש גם שתילת עצים בכמות,

צביקה כהן:

זה נכון.

איציק נידם:

בכמות המקסימלית,

צביקה כהן:

זה נכון.

איציק נידם:

שניתן לבצע.

צביקה כהן:

נכון. תודה רבה,

לורה ורטון:

תודה רבה.

צביקה כהן:

חברים, אני מודה לכם מאד.

יוחנן וייצמן:

אפשר, אדוני?

צביקה כהן:

יוחנן,

דוברת:

חברים, אני מבקשת. מי שלא חבר וועדה, בבקשה לשמור על השקט. אי אפשר להמשיך ככה. תודה.

יוחנן וייצמן:

וואו.

צביקה כהן:

יוחנן, זכותך, בבקשה.

יוחנן וייצמן:

שאלה, אני אשיג לכם,

צביקה כהן:

ישראל,

יוחנן וייצמן:

רבע מיליון שקל,

צביקה כהן:

ישראל.

יוחנן וייצמן:

תוכלו לטפל בזה?

צביקה כהן:

ישראל,

יוחנן וייצמן:

אני אשיג רבע מיליון שקל, נוריד מתרבות, נעביר לכם. תוכלו לטפל בשירותים?

איציק נידם:

לא,

צביקה כהן:

יוחנן, על מה אתה מדבר,

איציק נידם:

זה לא קשור לכסף,

צביקה כהן:

יוחנן?

איציק נידם:

לא, אין קשר לכסף.

צביקה כהן:

יוחנן, על מה אתה מדבר?

יוחנן וייצמן:

מה? לא שמעתי.

צביקה כהן:

על מה אתה מדבר?

יוחנן וייצמן:

אני מדבר על השירותים הציבוריים. אמרתי שאני,

איציק נידם:

זה לא קשור,

יוחנן וייצמן:

אין בעיה, נוריד מאגף תרבות רבע מיליון שקל, תורידו אירוע לחרדים,

לורה ורטון:

מתרבות תורנית, סליחה.

יוחנן וייצמן:

קבלו את,

לורה ורטון:

מתרבות תורנית, אני מבקשת.

יוחנן וייצמן:

מתרבות תורנית, בסדר,

לורה ורטון:

תודה.

יוחנן וייצמן:

תרבות תורנית, ונעביר את זה לתפעול בשביל לטפל בבש"צים.

צביקה כהן:

חברים, מה שיוחנן אומר זה דברים רציניים,

יעל ענתבי:

אני בעד, יונתן.

צביקה כהן:

אנחנו נצטרך להקים איזשהו צוות בראשותך, איציק, שיתמודד ויפתור את הבעיה הזאת.

איציק נידם:

מקובל.

צביקה כהן:

טוב. תודה רבה חברים, אנחנו סיימנו את הפרק של מינהל התפעול, תודה לכולם. תודה לעומדים
בראש המינהל הזה, איציק, כל החברים האחרים,

דובר:

תודה רבה.

צביקה כהן:

אנחנו מתחילים ברשותכם משאבי אנוש. המינהל העירוני משאבי אנוש, ברוכים הבאים, מוזמנים.
ליאור, ברוך הבא, ליאור. וואו, כמה חבר'ה מפנים את האולם, מינהל תפעול, איזה יופי. ברוכים
הבאים. אלו יוצאים ואלו באים. אילן, תודה על הכל, אילן. חברים. גילי, תודה. אנחנו במשאבי
אנוש. המבקרת, אני יכול ברשותך להתחיל את הפרק הזה?

דוברת:

מחילה.

צביקה כהן:

מחילה. אני מודה לך שאת פה איתנו. תודה רבה. חברים, התחלנו את סדר היום שלנו, משאבי אנוש,
בבקשה ליאור, מספר מילים. אם תהיינה שאלות בבקשה.

ליאור ישראלי:

כן, אז קודם כל,

צביקה כהן:

עידו.

ליאור ישראלי:

אני רוצה באמת להודות לך, הרב צביקה, וכמובן לגזברות העירייה, לשמוליק ולברק, על התקציב.

(מחיאות כפיים)

ליאור ישראלי:

כמובן אנחנו ישבנו איתם, המנכ"ל נתן לנו את ברכת הדרך, ישבנו, עשינו עבודה סביב התקציב. לא קל, הם עושים עבודה מצוינת, ובסופו של יום הצלחנו לקבל כמעט את כל מה שרצינו,

צביקה כהן:

יפה.

ליאור ישראלי:

כמעט אני מדגיש. וזהו, אני מקווה שהתקציב הזה באמת יהיה טוב.

צביקה כהן:

מקווה שאנחנו נרגיש את זה בקרוב.

ליאור ישראלי:

לגמרי.

צביקה כהן:

יפה.

יוחנן וייצמן:

אתה יודע שצריך להיזהר לא להגיד את המשפט שאמרת.

צביקה כהן:

טוב.

ליאור ישראלי:

מה, שכמעט קיבלתי?

צביקה כהן:

טוב, יוחנן.

יוחנן וייצמן:

כן.

צביקה כהן:

יוחנן, יוחנן,

ליאור ישראלי:

אבל יוחנן, אני הדגשתי כמעט.

צביקה כהן:

אתה מבזבז,

יוחנן וייצמן:

זה משפט מסוכן.

ליאור ישראלי:

כמעט.

צביקה כהן:

אתה מבזבז את הזכות שלך עוד מעט שיש לך, יוחנן. חברים, שאלות? תודה.

לורה ורטון:

רגע.

צביקה כהן:

לורה, ראשונה.

לורה ורטון:

אותה שאלה ששאלתי קודם את האדם הלא נכון. רציתי לשאול אם נעשה משהו כפי שכמה חברי מועצה ביקשו, לשפר, להגדיר את התנאים של עוזרים לחברי מועצה. יש עוזרים ועוזרות שעובדים עשרות שנים בעירייה ונתקעו בכל מיני דברים, ושינו,

צביקה כהן:

בכל מיני משבצות שלא יודעים לפרוץ אותם.

לורה ורטון:

שינו כמה פעמים את ההגדרה של התפקיד, מול ראש לשכה של סגן ראש עיר וזה, ורציתי לבקש שתנסו לעשות סדר,

צביקה כהן:

ליאור, הייתה, זו הייתה השאלה,

לורה ורטון:

בעניין.

צביקה כהן:

בפרקים הקודמים, וביקשנו להשאיר אותה שאתה תתמודד,

לורה ורטון:

אז אני, אם תוכל,

צביקה כהן:

בגלל שאתה יודע,

לורה ורטון:

להתייחס,

צביקה כהן:

גם לפתור את הבעיות האלה.

לורה ורטון:

כן. אבל הדברים לא ברורים ואני חושבת שיש, אין אחידות ויש גם כמה אנשים, אני לא אסתיר, גם במשרד שלי אני מרגישה שיש קיפוח של כמה מול אחרים, אז אשמח אם תוכל להתייחס. בכל מקרה, ויותר חשוב, ...

אריאל גולן:

מה, יש לך כמה, לורה?

אריאל בזיז:

אני רגע רק רוצה לחזק,

אריאל גולן:

יש לך כמה עוזרים?

אריאל בזיז:

את לורה פה במה שהיא אומרת, זה גם,

אריאל גולן:

לורה, כמה יש לך?

אריאל בזיז:

בטח שנה,

אריאל גולן:

כמה עוזרים יש לך?

לורה ורטון:

יש לי אחת, ויש לי, יש סטודנטית שעוזרת לי בדברים מסוימים כפי ש...

אריאל גולן:

אז יפה, אז את מופלית לטובה.

לורה ורטון:

מה?

אריאל גולן:

את מופלית לטובה.

לורה ורטון:

אני לא מדברת על עצמי, אני מתנדבת.

ישראל קלרמן:

לא, היא דיברה על כל העוזרים.

לורה ורטון:

אני לא,

(מדברים ביחד)

צביקה כהן:

סליחה,

דובר:

שניה, רגע,

צביקה כהן:

סליחה,

אריאל גולן:

לא, היא דיברה גם עליה, ...

לורה ורטון:

אני בזמנו,

צביקה כהן:

חברים, סליחה, היא דיברה דבר רציני,

לורה ורטון:

אני בזמנו הוצאתי,

צביקה כהן:

חברים.

לורה ורטון:

מכתב,

צביקה כהן:

סליחה.

לורה ורטון:

עם איזה שישה חברי מועצה שגם דאגו,

אריאל גולן:

לא, אני בעד מה שאת אומרת,

לורה ורטון:

לעוזרים שלהם. אני,

אריאל גולן:

אני בעד מה שאת אומרת,

לורה ורטון:

אני פה מתנדבת,

צביקה כהן:

את אומרת משהו,

לורה ורטון:

זה לא לי,

צביקה כהן:

לורה, את,

לורה ורטון:

זה גם לא אישית,

אריאל גולן:

לורה,

לורה ורטון:

אבל זה תופעה.

אריאל גולן:

לורה, אני מצטרף אלייך גם כן לשיפור תנאי העוזרים, רק הנושא שאת מופלית לרעה, אז אני חושב שאת מופלית לטובה. זהו.

אריאל בזיו:

אני רק רוצה לחזק את לורה, זה באמת נושא שבסוף גם יעזור בטח לחברי מועצה שלא מקבלים משכורת, זה נושא שבאמת יעזור לנו לעבוד בצורה טובה יותר, וקשה להתמודד עם 60-120 שעות סטודנטים או משרה מלאה של, ממשרת מינימום. אני אומר בכנות, העוזרים שלי ב-120%, 20% זה העבודה שהם מקבלים, כל השאר זה התנדבות מלאה וזה באמת משפיע עלינו לעבוד.

ישראל קלרמן:

ליאור, אז אולי באמת,

צביקה כהן:

טוב,

ישראל קלרמן:

אולי אפשר להעלות את זה באמת?

צביקה כהן:

חברים, חברים.

ישראל קלרמן:

רגע, שניה, צביקה, אבל הם אומרים פה משהו לגבי העוזרים,

צביקה כהן:

חברים,

ישראל קלרמן:

אני יכול לשאול שאלה? שניה.

ליאור ישראלי:

אחד הנושאים הכי מעניינים.

צביקה כהן:

מרים ביקשה,

ישראל קלרמן:

אבל רגע.

צביקה כהן:

מרים ביקשה לדבר.

ישראל קלרמן:

אה, מרים. סליחה.

צביקה כהן:

בבקשה, מרים.

מרים סלע:

לימדו אותי בכיתה,

צביקה כהן:

ישראל, אתה אחריה.

מרים סלע:

לימדו אותי בכיתה א', דברי חכמים בנחת נשמעים, אז אני מחכה. יש לי שאלה, יש לנו 40,000 סטודנטים בירושלים.

דוברת:

50.

מרים סלע:

50. יש איזה תכנית לקלוט אותם בתוך העירייה, משהו, תכנית רב שנתית? זה באמת, זה מעסיק אותי מאד איך אנחנו מכניסים צעירים לעירייה, איך אנחנו גורמים להם להישאר בעיר, להשקיע בעיר, להתחבר לעשייה שקורית פה, עשייה מדהימה. מעניין אותי ההתייחסות שלך, כי לא היה פירוט לזה בתקציב, אבל אני כן אשמח,

צביקה כהן:

בבקשה.

ליאור ישראלי:

טוב, אז אני אתחיל עם התשובה השנייה קודם כל, השאלה השנייה, אני אתחיל, ככה. משרות סטודנט,

דובר:

צביקה,

ליאור ישראלי:

בעיריית ירושלים קיימות כמעט כמעט בכל המינהלים, ויש מקומות שזה מאד מאד בולט כמו עבודה סטודנטאלית שאנחנו מאד מעודדים במוקדים וכיוצא בזה, ומעבר לזה יש גם תפקידים מקצועיים של סטודנטים שאנחנו מעסיקים בתוך המינהלים והאגפים השונים. מטבע הדברים לא כל המשרות מאוישות, יש פרסומים של המשרות האלה, אנחנו משתדלים להיות מאד מאד אטרקטיביים, גם בפרסומים אבל גם בתנאי ההעסקה שלהם. מצד שני צריך לזכור שסטודנטים, לעירייה אין פריבילגיה לבוא ולהגדיל שכר אלא מדובר בהסכמים שהם קיבוציים ברמה הארצית שמאשרים על ידי משרד האוצר,

דוברת:

נכון.

ליאור ישראלי:

וכמובן המדינה, ומבחינתנו אנחנו נצמדים לתוך ההסכמים האלה, ולכן אנחנו לא תמיד תמיד תמיד מצליחים לאייש את כל המשרות. אבל סטודנטים טובים שראויים ורוצים ומגישים מועמדות, כמובן השיקולים נשקלים בנפש חפצה, כמובן, ולא מעט סטודנטים מועסקים בעיריית ירושלים.

צביקה כהן:

זאת אומרת,

לורה ורטון:

אבל,

צביקה כהן:

אתה יכול לקלוט סטודנט על בסיס של משבצת שתכננת לפרסם,

ליאור ישראלי:

בהחלט.

צביקה כהן:

הוא יכול למלא?

ליאור ישראלי:

בהחלט.

צביקה כהן:

אוקי.

ליאור ישראלי:

זאת אומרת, אם הוא, לצורך העניין סטודנט יכול להיקלט בשני מקרים, או במשרה רגילה אם הוא מסוגל, בסדר? במשרה מלאה, ואז הוא לא משרת סטודנט.

צביקה כהן:

ואז הוא לא סטודנט.

ליאור ישראלי:

כן, ולחילופין הוא יכול למשרת סטודנט שיש התאמות, שהוא יכול לצאת למבחנים, מגיעים לו זכויות לטובת העניין הזה,

צביקה כהן:

טוב.

מרים סלע:

לא, אבל רק,

ליאור ישראלי:

והשעות הם הרבה יותר נוחות.

מרים סלע:

רק שאלת המשך, זה מעולה, מהמם, אני בעצמי כשעבדתי בעירייה העסקתי סטודנטים מדהימים. השאלה שלי היא מעבר לזה, זאת אומרת, האם יש איזושהי תכנית שאחר כך מכניסה אותם לתוך העירייה כעובדים מן המניין? בסוף הם אנשים שהכירו את המערכת, יש להם יתרונות של הירות עם המערכת.

צביקה כהן:

זה קורה, זה קורה, מרים.

מרים סלע:

לא,

ישראל קלרמן:

ב... מכרזים.

מרים סלע:

השאלה אם יש איזושהי תכנית מוסדרת,

צביקה כהן:

זה קורה לא במעט מקומות.

מרים סלע:

בסוף זה אינטרס שלנו,

צביקה כהן:

ראינו את זה,

מרים סלע:

זה חברה מצוינים.

צביקה כהן:

לא במעט מקומות שסטודנטים נקלטו לעירייה תוך כדי, ראינו את זה.

ליאור ישראלי:

אגב, אני יכול לומר שבעבר,

מרים סלע:

כעובדים מן המניין?

צביקה כהן:

מן המניין.

ליאור ישראל:

לא, אז אני,

לורה ורטון:

יש,

ליאור ישראל:

אני רוצה להתייחס לזה רגע. אני, בעבר, בסדר? יושבים פה אצלי ממונים היום שהם התחילו כסטודנטים בעירייה,

צביקה כהן:

יפה.

ליאור ישראל:

כולל סימה שיושבת פה שהתחילה כסטודנטית והיא אחד האנשים הכי ראויים. יוסי פרץ, מנהל אגף משאבי אנוש, היה סטודנט.

ישראל קלרמן:

אני חושב גם ליאור ישראל.

ליאור ישראל:

שיקו, מנהל אגף לוגיסטיקה היה סטודנט.

ישראל קלרמן:

ליאור,

ליאור ישראל:

לא, אני לא התחלתי כסטודנט,

ישראל קלרמן:

לא?

ליאור ישראל:

לא. אבל אני אומר, באמת, סטודנטים טובים,

צביקה כהן:

יפה.

ליאור ישראלי:

שהגיעו לרמת מנהלי אגפים.

צביקה כהן:

יפה מאוד.

ליאור ישראלי:

עכשיו צריך לזכור, המסלולים של הסטודנטים מאד ברורים מבחינתנו. רק לצערי הרב מה שקרה, והרב צביקה, זה חשוב שנכיר, בשנת 2012 אני חושב או 13' משרד הפנים פרסם בחוזר שסטודנטים הם לא נחשבים עובדים מן המניין ולכן הם לא יכולים להתמודד למכרזי פנים אלא אך ורק למכרזי פנים חוץ.

צביקה כהן:

וזה תוקן מאז,

ליאור ישראלי:

המגבלה הזו,

צביקה כהן:

או שזה לא תוקן?

ליאור ישראלי:

זה הנחיה של משרד הפנים, לכל הרשויות. ניסינו במספר פעמים לנסות, מה שנקרא,

צביקה כהן:

זה היה בזמן ... כמדומני.

ליאור ישראלי:

לשנות, לשנות את זה, וזה לא עבד. אז נכון להיום סטודנט כמו ששאלת, אם הוא עובד מן המניין, הוא לא עובד מן המניין. בסדר? הוא לא נחשב עובד שיכול להתמודד למכרזי פנים,

מרים סלע:

והוא גם לא יכול להתמודד אחר כך לתפקידים,

ליאור ישראלי:

למכרזי פנים הוא לא יכול להתמודד, אבל למכרזי פנים חוץ הוא יכול, הם מתמודדים והם גם זוכים, לעתים.

ישראל קלרמן:

למה, אחרי התקופה שהם נמצאים הם כן יכולים, ליאור.

ליאור ישראלי:

מה?

ישראל קלרמן:

אחרי התקופה שהם נמצאים הם כן יכולים להתמודד, לא?

מרים סלע:

לא,

ליאור ישראלי:

לא, למכרזי פנים חוץ,

מרים סלע:

הוא אומר שהם מתחילים מאפס, זה לא נחשב להם.

ליאור ישראלי:

הם יכולים להתמודד. למכרזי פנים הם לא נחשבים עובדי עירייה מן המניין ולכן הם לא יכולים.

צביקה כהן:

האמת, יש בזה גם,

ישראל קלרמן:

אבל איך אתה ממשיך אותם אחרי זה, את ההעסקה שלהם אחרי שמונה חודשים ...

צביקה כהן:

הוא לא נכנס ...

ליאור ישראל:

לא,

צביקה כהן:

הוא נכנס ככה.

ליאור ישראל:

אם הם עוברים ל... דרגות 5-7, בוא, סליחה,

ישראל קלרמן:

לא, 5-7 כן.

ליאור ישראל:

לא, הם לא ...

צביקה כהן:

... עובד חיצוני.

ליאור ישראל:

הם לא תקופות צינון.

צביקה כהן:

אבל צריך לראות איך עושים את זה,

ליאור ישראל:

הם לא נדרשים לתקופת צינון.

צביקה כהן:

מול משרד הפנים,

מרים סלע:

שווה, שווה לראות,

צביקה כהן:

צריך לחשוב,

מרים סלע:

כי בסוף,

צביקה כהן:

כן.

מרים סלע:

זה אינטרס שלנו, יש פה המון,

צביקה כהן:

כן.

מרים סלע:

צעירים ששווה לנו להעסיק אותם.

צביקה כהן:

אבל יש בזה גם הרבה היגיון, בואי.

לורה ורטון:

יש,

צביקה כהן:

את מקבלת אותו לא במסגרת הרגילה, ופתאום הוא מתמודד במכרז פנימי. צריך לחשוב משהו ביניים מול משרד הפנים.

מרים סלע:

בסדר, יש לו יתרונות,

צביקה כהן:

כן.

מרים סלע:

אני אומרת, זה תכנית שהיא,

צביקה כהן:

טוב.

מרים סלע:

בעיניי היא לא מהרגע להרגע,

צביקה כהן:

כן,

מרים סלע:

צריך לחשוב עליה.

צביקה כהן:

בהחלט, ברור ש-, זה גם לא בשליטה שלנו, זה משרדי הממשלה, אבל צריך לחשוב איזשהו רעיון כדי להנגיש אותו מולם. ישראל, בבקשה.

לורה ורטון:

אפשר? אה.

צביקה כהן:

ישראל, בבקשה.

ישראל קלרמן:

אני רציתי לשאול את ליאור אם באמת אפשר להעלות את זה מ-120. ה-120 שעות חייבים להישאר עליהם או שאפשר להעלות אותם ל-150, כמו שאריאל אמר שהוא בקושי מסתדר עם ה-,

ליאור ישראלי:

לא, אז ה-120 אי אפשר לשנות אותם, זה הסכם ארצי, זה הסכם קיבוצי שאנחנו מחויבים להיצמד אליו, אין אפשרות לעלות. יש מתכונת העסקה אחרת, יש, אנחנו נותנים פתרונות אחרים, יש מתוך הפול יש עובדים שהם וותיקים שהם נמצאים בפול ואנחנו מנסים לנייד ואז מקבלים אותם למשרות מלאות. אלה הפתרונות.

צביקה כהן:

טוב, תודה.

ליאור ישראלי:

ללורה,

צביקה כהן:

לורה, בבקשה.

ליאור ישראלי:

ללורה אני חייב להשיב,

צביקה כהן:

לורה, לסיכום. אנחנו בסיכום.

ליאור ישראלי:

כן, אז תראה, אני אגיד משהו. קודם כל לפי פקודת העיריות בכלל לכאורה לחברי מועצה,

לורה ורטון:

במה?

ליאור ישראלי:

אני אומר, לפי הפקודה אין הכרה שלחברי מועצה מגיע איזשהו סיוע אדמיניסטרטיבי. אני חושב שאנחנו העירייה אולי היחידה,

צביקה כהן:

ליאור, אתה נמצא,

ליאור ישראלי:

בין הבודדות,

צביקה כהן:

בעיריית ירושלים,

ליאור ישראלי:

כן, כן, כן,

צביקה כהן:

בבירת מדינת ישראל,

ליאור ישראלי:

לגמרי.

צביקה כהן:

משכך,

ליאור ישראלי:

לגמרי.

צביקה כהן:

בירת העולם. משכך, זה התוצאות.

ליאור ישראלי:

נכון. ועדיין, הרב צביקה, אנחנו מנסים במסגרת הרגולציה הקיימת לתת פתרונות ואנחנו כן נותנים פתרונות.

צביקה כהן:

מודה על כך.

ליאור ישראלי:

נכון, אז אני אומר, יש תקינה שלסגנים הרבה יותר קל לנו כי לסגנים יש להם תקינה מאוד ברורה מה מגיע ומה לא מגיע,

דוברת:

על פי חוק.

ליאור ישראלי:

לעומת זאת אצל חברי מועצה זה קצת יותר מורכב,

צביקה כהן:

נכון.

ליאור ישראלי:

לכן אנחנו משתדלים להשתמש בתוך הפול הקיים. אפשרות נוספת זה סטודנטים שאנחנו מאפשרים. יש במסגרת, בהתחלה גם לפעמים ...

צביקה כהן:

באמת אני עד לזה,

ליאור ישראלי:

חברת כוח אדם וכיוצא בזה.

צביקה כהן:

שליאור עושה כל שביכולתו,

ליאור ישראלי:

באמת,

צביקה כהן:

את כל המניפולציות לראות איך אנחנו,

אריאל בזיז:

הרב צביקה, ברשותך,

לורה ורטון:

אבל זהו,

אריאל בזיז:

שאלה קטנה לליאור, אחרונה.

צביקה כהן:

ללורה, אני הבטחתי,

לורה ורטון:

אבל,

צביקה כהן:

ללורה, דקה אחת.

אריאל בזיז:

אה, סליחה, אז בסדר,

לורה ורטון:

אוקי,

אריאל בזי:

... לורה.

לורה ורטון:

אז קודם כל בהמשך לזה, אני דווקא לא בעד כל מיני, לא רציתי, לא התכוונתי לזה שיהיו דברים מיוחדים ובאמת דווקא מכיוון שהנושא לא מוסדר כמו עוזרים לסגני ראש עיר, אני חושבת שזה חשוב להסדיר את העניין של המשכורות, התנאים והכל של חברי מועצה, כי אני יודעת אפילו מהפרוזדור שלי, יש כל מיני פערים וזה נראה לי לא הוגן ולא יפה, והייתי רוצה באמת, מבקשת שתעשה בדיקה בנושא.

ליאור ישראלי:

בסדר גמור.

לורה ורטון:

שלושה דברים האחרים, אחד, בזמנו כשאני התחלתי פה לפני 200 שנה, היה שירות לאומי בתוך העירייה, וזה הופסק בגלל שינויים וזה,

ליאור ישראלי:

קיים, קיים, לורה, גם השירות הלאומי ואפילו שירות אזרחי אנחנו עושים,

לורה ורטון:

שירות אזרחי, כן.

ליאור ישראלי:

מה אנחנו עושים, יוסי?

לורה ורטון:

ואני רציתי לדעת אם יש אפשרות לחדש את זה כי אני חושבת שזה היה מעולה, והייתי רוצה אם אפשר להציע לך, לבקש ממך,

ליאור ישראלי:

אוקי.

לורה ורטון:

לבדוק את האפשרות להחזיר את זה.

ליאור ישראלי:

אוקי. יוסי, אתה רוצה להתייחס?

לורה ורטון:

אוקי, רגע, רק שניה. דבר שני, בהמשך למה שמרים אמרה, יש צוערים לשירות המדינה שזה תכנית ארצית מצוינת, אני לפעמים מדברת עם קבוצות כאלה, אם אפשר לעשות יותר, להביא יותר לכאן אני בעד, אבל זה תכנית ממשלתית טובה, ו-, אה, לא, בעצם, זהו, זהו, זה מה שרציתי להגיד.

ליאור ישראלי:

יוסי, תתייחס.

יוסי פרץ:

לורה, בנוגע לשירות לאומי זה לא הופסק, לא רק שלא הפסקנו, הרחבנו את זה. יש לנו, אנחנו עובדים עם שש או שבע עמותות שמגייסות לנו בנות שירות לאומי,

לורה ורטון:

זה,

יוסי פרץ:

אנחנו פונים,

לורה ורטון:

זה חדש? שחידשו, אם ככה. אבל יופי, אני שמחה לשמוע.

יוסי פרץ:

תראה, לפני בערך ארבע או חמש שנים הייתה דעיכה בנושא,

לורה ורטון:

כן, זה נסגר.

יוסי פרץ:

בגלל מישהי במינהל שירותי קהילה שהייתה מטפלת בזה ופרשה לגמלאות,

לורה ורטון:

כן.

יוסי פרץ:

ואז היה איזשהו וואקום.

לורה ורטון:

כן, זה היה ...

יוסי פרץ:

זה עבר, זה עבר לאחריות אגף משאבי אנוש לפני בערך שלוש ארבע שנים ומאז אנחנו נתנו בוסט לעניין הזה. יש לנו התקשרויות, ואנחנו בכל שנה פונים לכל אשכולות כוח אדם בכל המינהלים בעירייה ואנחנו מציעים להם, הם פונים אלינו, אנחנו מגייסים ויש לנו קשר. ואנחנו מאד מעודדים את זה, אנחנו חושבים שזה כח עבודה מאד מאד טוב והוא גם בעלות מינימלית,

לורה ורטון:

כן.

יוסי פרץ:

זה בערך 1,500 שקלים לחודש שזה באמת,

לורה ורטון:

מצוין.

יוסי פרץ:

מוכיח את עצמו,

ישראל קלרמן:

גם,

יוסי פרץ:

ואנחנו על זה ממש.

ישראל קלרמן:

יוסי, גם שירות אזורי, לא?

לורה ורטון:

אני שמחה לשמוע,

ישראל קלרמן:

יוסי,

יוסי פרץ:

גם שירות אזרחי,

לורה ורטון:

זה נהדר.

ישראל קלרמן:

גם שירות אזרחי.

ליאור ישראלי:

שירות אזרחי,

לורה ורטון:

כן, כן, כן,

ליאור ישראלי:

זה בשנתיים האחרונות, הוספנו את זה גם.

לורה ורטון:

כן, כן. אה, מצוין, לא ידעתי,

ליאור ישראלי:

כן, כן.

לורה ורטון:

אני שמחה מאד. אם אבל מדברים על זה אני אשאל עוד, אשחיל עוד שאלה, וזה לגבי התכניות לסדנאות על התעמרות בעבודה,

ליאור ישראלי:

אז אני רק,

לורה ורטון:

שהיו, הייתה סדרה, ורציתי לדעת, לוודא שהסדנאות ממשיכות להתקיים כי זה נושא נורא חשוב, בעיניי.

ליאור ישראלי:

לגבי הצוערים אני אחזור רק.

לורה ורטון:

כן.

ליאור ישראלי:

אני מבטיח לענות על הכל, לורה, את רואה? אני לא,

לורה ורטון:

אוקי.

ליאור ישראלי:

צוערים זה תכנית חשובה, אנחנו מעודדים אותה, קיימים צוערים בעירייה, וגם עכשיו אנחנו נמצאים ממש בהליך בחירה של צוערים נוספים לתוך העירייה, אני חושב שזה באמת תכנית חשובה, זה כוח אדם איכותי,

לורה ורטון:

כן, ממש.

ליאור ישראלי:

באמת יוצא מן הכלל, מהבחינה הזו. לגבי ההתעמרויות, הסדנאות, ניקול, את רוצה להתייחס?

צביקה כהן:

טוב, חברים,

דוברת:

רגע, רגע, רגע,

לורה ורטון:

היא עונה.

צביקה כהן:

לא שומע.

לורה ורטון:

אולי תבואי לכאן.

צביקה כהן:

בואי, קחי מיקרופון. רגע, רגע, שניה, שניה. בבקשה.

ניר:

שלום לכולם. בעצם אנחנו עשינו, חסר לנו באמת רק קבוצה אחת אבל כעיקרון עשינו את ההפסקה מאז המלחמה, התעסקנו הרבה יותר בלתת את התמיכה לכל המילואימניקים, משפחות, עובדים והכל. אז בעצם בעזרת השם קצת יירגע ואנחנו כמובן ממשיכים, אבל ממשיכים לטפל בכל המקרים, בכל ...

לורה ורטון:

ומחדשים את הסדנאות ... ?

ניר:

כן.

צביקה כהן:

טוב,

ניר:

נחדש את זה בעזרת השם כש-, איך אומרים,

צביקה כהן:

השם יעזור לכולם,

ניר:

אבל כמה זה, נשאר לנו רק,

ליאור ישראלי:

אני חושב שרוב המינהלים,

ניר:

כן.

ליאור ישראלי:

כבר אחרינו.

ניר:

כמעט, עשינו, חסר לנו מינהל אחד שבדיוק התחיל, היה מתוכנן,

לורה ורטון:

אוקי, אבל עד שמגיעים לסוף,

ניר:

בנובמבר.

לורה ורטון:

אז אפשר להתחיל מההתחלה עוד פעם.

ניר:

נכון, נכון, אבל אנחנו ממשיכים בכל מקרה.

צביקה כהן:

חברים, הבא בתור.

לורה ורטון:

תודה רבה.

אדיר שוורץ:

צביקה, לי יש גם שאלה.

צביקה כהן:

בבקשה.

אדיר שוורץ:

קודם כל אני רוצה לשבח את,

צביקה כהן:

דקה, דקה, דקה, אני חייב לך.

אדיר שוורץ:

סליחה, לא, בזיז,

אריאל בזיז:

למרות שאדיר, אתה, כן, בכבוד. ליאור,

צביקה כהן:

או שאתם ביחד אולי.

אריאל בזיז:

ליאור,

אדיר שוורץ:

אנחנו אחד עם שתי פיות, זה בסדר.

אריאל בזיז:

אני, מה שאני מבין ממך בעצם לצורך העניין מה שאנחנו, חברי המועצה מקבלים, אם זה שעות סטודנטיות או משרה מלאה בשכר מינימום וכדומה, זה בעצם תקנה שהיא באה מהמדינה, משרד הפנים?

ליאור ישראלי:

לא, לא, ממש לא, לפי ה-, לכאורה,

לורה ורטון:

לא.

ליאור ישראלי:

אין שום מקור שבא ואומר שצריך לתת,

אריאל בזיז:

לא, זה מה שאני אומר,

עידו רוזנברג:

ההיפך, רגע,

אריאל בזיז:

שהמדינה אומרת שאין שום דבר ...

עידו רוזנברג:

סליחה שאני מתערב, בסדר? אני עושה את זה ככה אולי שכל חברי המועצה ישמעו. ההיפך, אסור לנו לתת לכם,

אריאל בזיז:

לא, לא, אני מבין, זה מה שאמרת, כאילו,

ישראל קלרמן:

מה?

עידו רוזנברג:

אנחנו לפנינו משורת הדין,

ישראל קלרמן:

מה, עידו, מה אסור לכם?

עידו רוזנברג:

נותנים לחברי המועצה,

ליאור ישראלי:

לא, לא, עזוב את הסגנים.

עידו רוזנברג:

אתה לא, ... סגנים.

ישראל קלרמן:

למה, אבל עידו, למה?

עידו רוזנברג:

אני מדבר על חברי המועצה.

ישראל קלרמן:

אבל ליאור אמר את זה כבר יותר טוב, למה אתה עושה לו את זה? תן לו, מה שליאור אמר, תשאיר את זה כך, הכי טוב.

עידו רוזנברג:

לפנים משורת הדין באה העירייה ונותנת לכם עוזרים, נותנת לכם חדר, מחשבים, חניות, הרבה הרבה,

שמוליק זליגמן:

אין עוד רשויות כאלה.

אריאל בזיז:

טוב.

עידו רוזנברג:

אגב, בתל אביב, באשדוד, ברשויות הכי גדולות, לא מקבלים לא רבע,

דובר:

נכון.

עידו רוזנברג:

מאית ממה שחברי המועצה ...

אריאל בזיז:

אז אני רגע רוצה להגיד משהו בדבר הזה.

צביקה כהן:

אתם עוד תראו את זה בארוחת צהרים היום.

ישראל קלרמן:

צודק, עידו,

אריאל בזיז:

לא, לא, שניה רגע, אני,

ישראל קלרמן:

עידו,

אריאל בזיז:

משהו שחשוב לי,

צביקה כהן:

אתם עוד תראו את זה,

אריאל בזיז:

כל הכבוד.

צביקה כהן:

היום בארוחת צהרים, תראו מה שעידו הכין לכם.

אריאל בזיז:

אני בטוח, אני קודם כל,

ישראל קלרמן:

אה,

אריאל בזיז:

אני רציתי,

ישראל קלרמן:

שכחת להגיד את זה, גם זה. ארוחות מדי פעם.

צביקה כהן:

ששש, חברים.

אריאל בזיז:

אני קודם כל,

אדיר שוורץ:

צביקה, כל התקציב של העירייה שמה.

צביקה כהן:

... לא עוזרים לי.

מרים סלע:

אבל עידו, יש משהו,

אריאל בזיז:

רגע, שניה,

מרים סלע:

סליחה.

צביקה כהן:

טוב.

אריאל בזיז:

חבר'ה, אני, קודם כל תודה באמת על מה שהעירייה נותנת, אני לא אומר את זה בציניות, אני אומר את זה בכנות, אני גם יודע שזה באמת לא משהו שהוא חובה, לכן פתחתי את דבריי בזה שאמרתי שזה לא משהו שהוא מובנה בעצם בחוק. אבל אני כן רוצה להגיד, גם הרשות השנייה הכי גדולה במדינת ישראל היא בערך חצי מעיריית ירושלים, בסדר? גם מבחינת תושבים, תקציבים וכולי וכולי. להיות חבר מועצה בעיריית ירושלים, והנה אני מבין את זה מיום ליום, זה לא משרה מלאה, זה משרה אבו-אבוהה מלאה. בסדר? סליחה על הביטוי.

צביקה כהן:

מה זה אבו אבוהה?

אריאל בזיז:

מוזמנים, מוזמנים,

צביקה כהן:

תסביר לי.

אריאל בזיז:

מה?

צביקה כהן:

מה זה אבו אבוהה?

(צוחקים)

אריאל בזיז:

הבנו, נו, בכוונה אמרתי סליחה על הביטוי. חבר'ה, זה באמת נושא רציני, אני מבקש שנייה,

צביקה כהן:

שומע, ... נו?

אריאל בזיז:

בקיצור, מוזמנים גם לבוא לראות את הלוח שלי איך הדבר הזה נראה. אז באמת קודם כל תודה לעירייה על האקסטרות שאנחנו מקבלים וכולי וכולי. לא מדבר על משכורת לחברי מועצה, אני יודע שזה לא יושב בשולחן כאן. אבל בשורה התחתונה, כדי לתפקד בצורה יותר טובה בתור חבר מועצה ולתת שירות יותר טוב לציבור ולהניע יותר מהלכים, אתה צריך לפחות לפחות צוות שיוכל לעבוד באיזושהי צורה יותר רלוונטית. ושוב אני חוזר ואומר, תודה על כל מה שהעירייה נותנת שלא מחובתה, אבל אני כן אומר, לא במחשבה אישית על עצמי, אני גם לא מדבר על משכורת בשבילי, אני מדבר על רגע להגדיל את המשכורת שהעובדים שלי יוכלו לקבל כדי שאני אוכל לעבוד בצורה טובה יותר.

צביקה כהן:

יקירי, דנו בזה.

אריאל בזיז:

האם, רגע, שניה, צביקה, שניה. האם יש דרך להגדיל יותר את הסל הזה,

צביקה כהן:

אבל לורה,

אריאל בזיז:

לאור הדברים האלה,

צביקה כהן:

לורה דיברה על זה,

אריאל בזיז:

למרות שזה לא חובה.

צביקה כהן:

הראשונה בסדר היום שהייתה, לורה, דיברה על זה פעם ראשונה ושנייה ושלישית.

אריאל בזיז:

אתה צודק, וליאור,

(מדברים ביחד)

ליאור ישראלי:

... אם אתה רוצה לשמוע את עמדתי,

צביקה כהן:

תודה רבה, ליאור, ליאור,

ליאור ישראלי:

אני אגיד את זה, נגיד בקצרה?

צביקה כהן:

משפט אחד,

ליאור ישראלי:

משפט אחד. אני תומך בזה, בסדר? ואני חושב שצריך לעשות את זה ברמת המדינה, ובלבד שמדובר במשרות אמון, שכשחבר המועצה מסיים משרת האמון מסיימת איתו. היום מה שקורה,

צביקה כהן:

וואו, נכון.

ליאור ישראלי:

הם נשאים בתוך המערכות ואנחנו צריכים להתמודד איתם וזה סיפור שאנחנו משלמים משכורות וזה מורכב.

צביקה כהן:

נכון.

ליאור ישראלי:

לכן אני אומר. ברמת המדינה כשזה יקרה אני הראשון שאתמוך בזה.

צביקה כהן:

אגב, אם זה, כשזה יקרה,

לורה ורטון:

אני לא חושבת שחבר מועצה,

צביקה כהן:

גם אם ... משכורות אתה עדיין תרוויח.

ליאור ישראלי:

נכון.

לורה ורטון:

יכול להיות,

צביקה כהן:

תודה.

אריאל בזיז:

תודה.

צביקה כהן:

בבקשה, מי עכשיו?

לורה ורטון:

... מה שאנחנו ...

אדיר שוורץ:

אני רוצה להגיד ממש בקצרה. קודם כל דברי שבח בכלל למינהל, בפרט לאגף לוגיסטיקה על איך שהמעבר עכשיו של החדרים וכולי מתנהל בתוך כל הלחץ ואיך שהכיכר נראית, כבוד להביא אורחים לכיכר עיריית ירושלים. אז זה דבר ראשון. לגבי,

צביקה כהן:

רק צריך להסיר את האנטנה פה על ידינו.

אדיר שוורץ:

איזה אנטנה?

צביקה כהן:

האנטנה הצמודה לבניין.

אדיר שוורץ:

היא מפריעה לך?

צביקה כהן:

לא צריכים להרגיש שהיא מפריעה.

אדיר שוורץ:

אז תעלה הסתייגות.

צביקה כהן:

אני מקווה שאף אחד לא ירגיש שהיא מפריעה.

אדיר שוורץ:

אני אומר,

דוברת:

למה? היא עוזרת לך לקלוט יותר טוב את הפלאפון ודברים כאלה. זה דווקא לא מזיק.

אדיר שוורץ:

אבל החיים מאושרים בלי אינטרנט וסרטים.

צביקה כהן:

אני לא אוסיף עוד משפט. אמרתי ולא אוסיף עוד.

אדיר שוורץ:

לגבי כל סאגת העוזרים אין לי הרבה מה לתרום, רק מבקש להאיץ כמה שניתן את הקליטה של מי שטרם נקלט, זה מאד מאד חשוב לעבודה הרציפה כמו שנאמר לפניי. יש לי פה שאלה, לא הסתייגות. לגבי בית המשפט לעניינים מקומיים שזה יושב פה, איפשהו בכותרת, שנה שעברה היה אפס, השנה יש 1,290,000, אני מניח שזה קשור לאיזשהו הסכם חדש, לאיזשהו משהו חדש, אשמח לשמוע.

צביקה כהן:

גזבר. ברק?

אדיר שוורץ:

כן, כתוב בהסבר שזה על התפעול של המקום, זה אני מבין, אבל מה נשתנה 24' מ-23'?

ברק לוי:

כן, השתנה, הגענו להסכם עם המדינה על כל, כולל רכיבים בתפעול של בית המשפט, מעבר לנט המשפט, כל מיני דברים שמתבצעים דרכם, ולכן גם כל שיטת התקצוב שלנו ושיטת העבודה ותשלומים מולם השתנה בהתאם. יעל, את רוצה להסביר לו יותר לעומק?

צביקה כהן:

יש פה ממש דברים שהם, אני חושב שאפילו הם בניגוד עניינים בכלל, הסעיף הזה. אבל, כאילו, מה, אתה מתקצב את בית המשפט? אתה תובע, בית המשפט זה,

שמוליק זליגמן:

אבל בית המשפט, אני לא משלם את שכרו. זה השירותים, לא אני קובע אותם, זה שופטים של בית המשפט ...

צביקה כהן:

זה עובר דרך אבל.

שמוליק זליגמן:

אז מה אם זה עובר דרכי?

צביקה כהן:

זה ניגוד עניינים אבל בסדר, טוב.

שמוליק זליגמן:

... משפטיים קשורים לעירייה, אין להם שום,

צביקה כהן:

יש פה ניגוד עניינים מוחלט, אבל,

שמוליק זליגמן:

היה על זה בג"ץ.

ליאור ישראלי:

היה בג"ץ ... בעבר, נכון.

אריאל גולן:

מובנה, מובנה, וזה באמת אירוע מאד בעייתי.

צביקה כהן:

זה ניגוד עניינים וואו, אבל,

דני ליבמן:

אל תשתמש במילה ניגוד עניינים, יש בעייתיות שניסו כמה שיותר לפתור אותה,

צביקה כהן:

נכון.

דני ליבמן:

גם הייתה וועדה בשנות התשעים,

צביקה כהן:

נכון.

דני ליבמן:

ועיריית ירושלים גם בבג"ץ הזה שאני טיפלתי בו, עושה את מקסימום הדרישות והאפשרויות.

דובר:

אה, אתה ייצגת בבג"ץ, דני?

דני ליבמן:

אני, כן.

דובר:

יפה.

דני ליבמן:

יורם ... שהגיש בג"ץ,

דובר:

נכון,

דני ליבמן:

נגד בית המשפט,

דובר:

היה חבר מועצה.

דני ליבמן:

ובסוף יצא בכלל שאת בית המשפט הטריד דבר אחר, הטריד אותו שעובדי בית המשפט, מזכירות
בית המשפט הם עובדי עירייה. זה כל מה שהטריד אותם.

צביקה כהן:

נכון, גם זה מטריד.

אריאל גולן:

לא, זה וודאי מעל האנושיות, שום דבר לא יפגע בהם.

צביקה כהן:

אתה גם תובע בסוף, אתה זוכר, כן? טוב חברים, תודה רבה. לורה,

לורה ורטון:

אפשר?

צביקה כהן:

משפט,

לורה ורטון:

כן.

דובר:

רגע, שניה, ...

צביקה כהן:

משפט מאסף.

דובר:

יש לי תשובה. ... יעל.

צביקה כהן:

בבקשה.

יעל חקלאי:

לגבי,

צביקה כהן:

סליחה.

יעל חקלאי:

לגבי שינוי שיטת התקצוב, אז כמו שבאמת נאמר, העירייה הגיעה להסדר כספי עם הנהלת בתי המשפט בדיוק בשביל השינויים. כן אני רוצה לציין שאנחנו עובדים בדיוק לפי הכללים, אנחנו מאד מאד,

צביקה כהן:

ברור לנו.

יעל חקלאי:

מקפידים על ההפרדה, מאד מקפידים,

צביקה כהן:

אין לנו ספק בזה,

יעל חקלאי:

לשמור.

צביקה כהן:

לא היה ספק בזה.

יעל חקלאי:

אז,

צביקה כהן:

אנחנו דיברנו על הקונספט, על הרעיון.

יעל חקלאי:

בסדר, אבל ככה זה עובד,

צביקה כהן:

תודה רבה.

יעל חקלאי:

אבל ככה זה עובד בכל הארץ, אנחנו לא היחידים.

צביקה כהן:

לא, לא, זה לא, לא, לא, זה לא עובד ככה בארץ.

ליאור ישראלי:

כולל, הרב צביקה, השיפוץ שדווקא אדיר מדבר עליו שעבר בית המשפט, שבו, הפעם גם דאגנו להוריד את כל הסממנים לכאורה שאולי יעידו שזה חלק מהעירייה,

צביקה כהן:

לא, אתם,

ליאור ישראלי:

גם על זה ...

צביקה כהן:

חבר'ה, אתם מדברים על הדברים, הסממנים החיצוניים, אנחנו מדברים במהות. בסדר, אוקי, תודה רבה.

יעל ענתבי:

רגע, ליאור, בנושא אחר, אני פה.

שמוליק זליגמן:

... אין להם שום קשר לעיריית ירושלים.

צביקה כהן:

טוב.

שמוליק זליגמן:

שום קשר.

צביקה כהן:

טוב.

יעל ענתבי:

ליאור,

צביקה כהן:

תודה.

יעל ענתבי:

איזה אחוז מעובדי העירייה עדיין לא מחתימים כרטיס פעמיים?

(מדברים ביחד)

דובר:

קלרמן.

שמוליק זליגמן:

קלרמן.

צביקה כהן:

קלרמן הכי מעניין.

ליאור ישראלי:

יוסי,

צביקה כהן:

נו, מי מדבר, חברים?

ליאור ישראל:

יעל כנראה שמעה אותנו מדברים מחוץ לאולם, כשנכנסנו בדיוק דיברנו על זה. היא שואלת שאלה,

יעל ענתבי:

לא, לא שמעתי.

ליאור ישראל:

כמה אחוז מעובדי עיריית ירושלים עדיין לא חותמים כרטיס.

צביקה כהן:

יש דבר כזה?

ליאור ישראל:

יש סקטורים, זה,

צביקה כהן:

עובדי שטח.

יעל ענתבי:

פעמיים.

יוסי פרץ:

בדיוק היום אנחנו קצת הסתכלנו על הנתונים.

יעל ענתבי:

כיוונתי לדעת גדולים.

צביקה כהן:

יוסי, דבר לתוך המיקרופון, נשמע אותך. אתה מעניין אותנו.

יוסי פרץ:

אני אומר, רוב עובדי העירייה חותמים כרטיס, מתוך כמעט 11,000 עובדים משהו כמו 9,000 בערך חותמים. בנוסף כל, הסקטורים שלא חתמו, רוב הכנסנו אותם כמו סייעות, כמו עובדים סוציאליים. חלקם חותמים באמצעים דיגיטליים אחרים, טלפון קווי או אפליקציות,

דובר:

בדיוק.

יוסי פרץ:

או דברים כאלה. כי יש מקומות שאין טעם להכניס שעון נוכחות בשביל שתי סייעות,

צביקה כהן:

כן, אבל יש לך היום את כל האפשרויות הדיגיטליות.

יוסי פרץ:

אבל עדיין יש סקטורים במוסדות חינוך כאלה ואחרים שלא חותמים, אבל אנחנו כל הזמן על זה ואנחנו בשאיפה גם מול ארגון העובדים להכניס,

ליאור ישראלי:

צריך לזכור שחלק מזה זה גם ברמה הארצית, זה לא ...

צביקה כהן:

כן, אבל,

ליאור ישראלי:

למשל הסכם הסייעות שהיה עכשיו ברמה הארצית, חלק מההסכם היה,

צביקה כהן:

ליאור,

ליאור ישראלי:

שסייעות יחתמו.

צביקה כהן:

יש לך היום,

יעל ענתבי:

זאת אומרת שאנחנו מדברים בערך,

צביקה כהן:

יש לך היום את כל הפתרונות,

יעל ענתבי:

על קצת פחות מ-20%.

צביקה כהן:

להביא את ה-,

ליאור ישראלי:

אבל,

צבי

אתה יכול להביא את זה ל-100% היום.

אלדד רבינוביץ:

כל אחד יכול,

צביקה כהן:

מכיר את העניין,

אלדד רבינוביץ:

לחתום באפליקציה?

צביקה כהן:

מכיר את העניין.

ליאור ישראלי:

אתה יודע כמה שילמו לסייעות כדי שהם יחתמו, הרב צביקה?

שמוליק זליגמן:

הרבה כסף.

ליאור ישראלי:

בהסכם מסגרת עכשיו שהיה? כן, כן.

צביקה כהן:

כנראה שהיה משתלם.

אלדד רבינוביץ:

כל אחד יכול לחתום באפליקציה?

דובר:

כן, כן, כן.

צביקה כהן:

כנראה שזה מהלך משתלם היה.

ליאור ישראלי:

כן, כן, כן.

צביקה כהן:

כנראה שזה היה מהלך משתלם, מה אני אגיד לך, תשמע.

ליאור ישראלי:

כן, נכון, אבל צריך להבין שזה לא אירוע ש-,

צביקה כהן:

אבל שוב אני אומר,

ליאור ישראלי:

קבלת החלטה של ההנהלה.

צביקה כהן:

יש לך היום את כל הפתרונות, כל נושא שהוא טכני נפתר היום בפתרונות.

ליאור ישראלי:

כן, טכני זה לא בעיה, הרב צביקה, מחר בבוקר אפשר לפתור טכנית.

צביקה כהן:

לזה,

ליאור ישראלי:

אבל המהות,

צביקה כהן:

לזה מכוונים החברים.

ליאור ישראלי:

הבעיה זה המהות. למה שהם יחתמו? יש להם הסכמים, הסדרים, מנהגים, בכל הארץ, ... סקטורים כאלה ואחרים,

צביקה כהן:

איזה מנהגים, נו בחייאת,

ליאור ישראלי:

שלא חותמים.

צביקה כהן:

אתה משלם משכורת, תבקש את החתימות, מה.

ליאור ישראלי:

אני איתך.

צביקה כהן:

טוב, תודה רבה חברים.

אלדד רבינוביץ:

כל אחד יכול לחתום באפליקציה או שזה רק ...

צביקה כהן:

לורה, משפט מאסף.

אלדד רבינוביץ:

בזה?

לורה ורטון:

נזכרתי בעוד משהו. אני הבנתי שב-2019 העירייה התחייבה לקלוט 300 עובדים של אריאל לעירייה. רציתי לדעת אם באמת נקלטו כאלה? כי בעיניי המצב שיש כתף אל כתף, אנשים שעובדים, עובדי

עירייה וכאלה שלא, כאלה שיש להם תנאים, כאלה שמקבלים שי וכאלה שלא, ממש לא טוב. אז רציתי לדעת אם ההסכם הזה בוצע.

צביקה כהן:

איפה היה סיכום כזה? אני לא זוכר סיכום כזה.

ליאור ישראלי:

היה הסכם קיבוצי.

לורה ורטון:

אני יכולה לשלוח לך אותו,

ליאור ישראלי:

היה הסכם,

לורה ורטון:

זה הסכם,

ליאור ישראלי:

עם ההסתדרות.

לורה ורטון:

מ-2019,

ליאור ישראלי:

עד 300 עובדים, נכון.

לורה ורטון:

חתומים ארנון בן דוד, משה ליאון,

צביקה כהן:

טוב.

לורה ורטון:

דני בונפיל ואיציק לארי,

צביקה כהן:

אוקי.

לורה ורטון:

וחיים גבאי.

צביקה כהן:

אוקי.

ליאור ישראלי:

ההסכם הזה קיבל תוקף, הוא בוצע בפועל. לא נקלטו 300, נקלטו 100 ומשהו,

דובר:

130.

ליאור ישראלי:

130. לא כי אנחנו לא רצינו, כי גם הרבה עובדים בחברת אריאל, זה דור אחר, אני אומר תמיד, יש את הדור שלנו שרצה ביטחון תעסוקתי, היום יש דור שמבקש ביטחון כלכלי ולא תעסוקתי בהכרח, וכשראו את השכר בעירייה לעומת מה שמקבלים בחברת אריאל הם לא ממש התלהבו,

דובר:

לבוא לכאן.

ליאור ישראלי:

להיות עובדי עירייה, הם וויתרו על זה. אבל בגדול אנחנו מבחינתנו,

צביקה כהן:

אולי, רגע, אולי תעסיקו את הסגנים דרך חברת אריאל?

שמוליק זליגמן:

רעיון מעולה.

צביקה כהן:

גם לנו אין פה ...

ליאור ישראלי:

יאללה. אתה יודע, זה יעלה לנו,

צביקה כהן:

לא,

ליאור ישראלי:

אגב, לנו זה עולה יותר,

צביקה כהן:

טוב.

ליאור ישראלי:

שלא נתבלבל.

לורה ורטון:

כן.

ליאור ישראלי:

אז אנחנו,

צביקה כהן:

אוקי.

ליאור ישראלי:

אין פה עניין של חלילה חיסכון.

צביקה כהן:

לורה, תודה.

לורה ורטון:

אני חושבת אבל, צריכים לממש את זה. אם חסרים לכם,

צביקה כהן:

אבל הוא משיב לך,

לורה ורטון:

מי שרוצים להיקלט,

צביקה כהן:

הוא נותן לך תשובה. הוא הציע את המסלול,

לורה ורטון:

לא, הוא אמר ש-130,

צביקה כהן:

ולא הסכימו לעבור. הוא נותן לך תשובה.

ליאור ישראלי:

לורה, גם היום,

לורה ורטון:

אבל, אבל,

ליאור ישראלי:

גם היום,

לורה ורטון:

יש, אם אני לא טועה יש בנוסף ל-11,000 עובדי עירייה יש עוד כ-11,000 שעובדים בהעסקה לא ישירה, בחברות הבת. אז אני חושבת שצריכים לעשות מאמץ לקלוט אותם, ואם, אני מכירה עובדי אריאל שישמחו להיקלט, אז אם חסרים לך, באמת תפנה.

צביקה כהן:

הוא לא מכיר אותם, לורה,

לורה ורטון:

אז אני חושבת שזה חשוב.

צביקה כהן:

את אלה שאת מכירה הוא לא מכיר.

ליאור ישראלי:

לא, אני אומר, תראו, יש עובדים שהם פרויקטאליים ואין סיבה לקבל אותם כי מחר בבוקר כשיגמר הפרויקט לא יהיה לנו מה לעשות.

צביקה כהן:

זה ברור.

ליאור ישראלי:

יש עובדים, כמו שאת אומרת, שהם עובדים באמת לאורך זמן, ומבצעים עבודה שלא הולכת להסתיים,

לורה ורטון:

כן.

ליאור ישראלי:

כמובן, עובדים כאלה אנחנו, מבחינתנו ראויים. ואם יש כאלה אנחנו תמיד נשמח לקבל. אגב, הם ניגשים למכרזים, הם לא צריכים אותנו גם, ונכנסים לתוך העירייה, ואנחנו על זה. לא מזמן היה לנו דיון סביב הנושא,

לורה ורטון:

טוב, אני אפנה אליך.

צביקה כהן:

טוב,

לורה ורטון:

אני אפנה אליך.

ליאור ישראלי:

לורה, אני רוצה שתדעי שעובד אריאל עולה יותר מעובד עירייה.

צביקה כהן:

ליאור,

לורה ורטון:

מה?

ליאור ישראלי:

אין פה עניין של חיסכון, אנחנו לא, לא מנסים לחסוך.

צביקה כהן:

ליאור, הייתי בטוח שאתה תוך 10 דקות מסיים,

ליאור ישראלי:

אני גם.

לורה ורטון:

תודה.

צביקה כהן:

אבל תראה כמה שאנשים מכבדים.

ליאור ישראלי:

פעם שעברה, הרב צביקה, ישבתי ואמרת לי, אתה משוחרר.

צביקה כהן:

יופי.

ליאור ישראלי:

הפעם באתי, אמרתי,

צביקה כהן:

ליאור,

ליאור ישראלי:

... חמש דקות.

צביקה כהן:

אני מודה לך, לורה, תודה רבה לכולם, אני שוב מודה. אנחנו ברשותכם קופצים,

ליאור ישראלי:

תודה רבה.

צביקה כהן:

קופצים למספר דקות למינהל כספי. מי שירצה לדבר יירשם מראש. בבקשה, אלדד.

אלדד רבינוביץ:

בעבר היה, הייתה תכנית להעמקת,

שמוליק זליגמן:

רק בקול, אנחנו לא שומעים.

אלדד רבינוביץ:

בעבר הייתה תכנית להעמקת גביה של ארנונה במזרח העיר, היה איזשהו ניסיון לייצר שמה שמות רחובות ומספרים וכולי וכולי. בשנים האחרונות אני פחות שומע על התכנית הזאתי וגם אני רואה, עוד פעם, את האנשים מסביבי שבאמת יש הרבה מאד הונאה של ארנונה ...

צביקה כהן:

ספר לי איפה אתה גר סוף סוף.

אלדד רבינוביץ:

אני גר בכפר השילוח המכונה סילוואן,

צביקה כהן:

אה, יפה.

אלדד רבינוביץ:

במקום שנקרא כפר התימנים.

לורה ורטון:

תדע לך, הגביה,

אלדד רבינוביץ:

אמצע,

לורה ורטון:

בהרבה שכונות במזרח העיר יותר גבוהה מאשר השכונות החרדיות. תסתכל,

צביקה כהן:

לורה, לורה,

לורה ורטון:

על הגבייה בגאולה.

אלדד רבינוביץ:

אני לא מתעסק עכשיו בחרדים, לא יודע,

צביקה כהן:

לורה, ...

אלדד רבינוביץ:

אני כרגע ...

לורה ורטון:

זה שאתה רודף,

צביקה כהן:

לורה,

אלדד רבינוביץ:

... בהחלט יכולה להעלות עוד סוגייה אם את רוצה.

צביקה כהן:

לורה, סיכמנו,

לורה ורטון:

ברקע גזעני,

צביקה כהן:

לורה,

לורה ורטון:

אני לא מופתעת.

צביקה כהן:

לורה, סיכמנו,

לורה ורטון:

אבל תנסה,

צביקה כהן:

זה עתה סיימנו,

לורה ורטון:

פעם אחת להתייחס,

צביקה כהן:

לורה,

לורה ורטון:

בלי,

צביקה כהן:

לורה,

לורה ורטון:

בלי להתבטא כגזעני.

צביקה כהן:

לורה, את לפני דקה דיברת,

אלדד רבינוביץ:

אני לא חושב ששאלה,

צביקה כהן:

על תרבות תורנית. בואי, עזבי את זה, בואי. הוא שאל שאלה את הדרג המקצועי,

לורה ורטון:

אני מציעה לו,

אלדד רבינוביץ:

אני לא חושב ששאלה על העמקת גבייה,

לורה ורטון:

להתבסס על נתונים ולנסות,

צביקה כהן:

לורה,

לורה ורטון:

למתן,

צביקה כהן:

הוא שואל,

לורה ורטון:

ולרסן את עצמו כגזען מקצועי. ככה הוא מגיע ...

צביקה כהן:

לורה, אני מודה לך,

אריאל גולן:

... שום דבר גזעני.

צביקה כהן:

אבל הוא שאל את הדרג המקצועי. בבקשה.

אלדד רבינוביץ:

אני לא חושב ששאלה על העמקת גבייה,

צביקה כהן:

בואי, בואי נשאיר ככה את הגלים ברמת הכנרת ולא במקום אחר, בסדר? הכל גרוע,

לורה ורטון:

...

צביקה כהן:

בואי,

לורה ורטון:

במקרה אני צריכה לצאת עכשיו,

צביקה כהן:

כן.

לורה ורטון:

אבל,

צביקה כהן:

בוא, לכן לא צריך להגיע אחרי הצהרים ...

לורה ורטון:

אני ... מישוהו אחר כדי להעמיד את האיש הזה,

צביקה כהן:

בבקשה,

אלדד רבינוביץ:

אז בתור אחד שנפגש,

לורה ורטון:

הלא ראוי במקומו.

אלדד רבינוביץ:

בתור אחד שנפגש לא מעט,

צביקה כהן:

רגע, רגע, אני, את הולכת? למה?

אלדד רבינוביץ:

דווקא היה נחמד, לורה.

לורה ורטון:

יש אנשים שצריכים לעבוד.

צביקה כהן:

אבל אני לקחתי אותך,

לורה ורטון:

יש אנשים שלא מקבלים שכר לשבת פה,

צביקה כהן:

אבל אני,

לורה ורטון:

מה לעשות?

צביקה כהן:

לקחתי אותך לארוחת צהרים היום. טוב, תודה רבה, לורה. בבקשה.

אלדד רבינוביץ:

אני רוצה לומר שנפגשתי לא מעט בעבר בעצם ברישומי ארנונה של נכסים במזרח העיר שלחלוטין לא שיקפו את הנכס. בזמנו היה איזשהו סקר, סקר ארנונה שניסו להיכנס, אני יודע שהייתה בעיה עם הסוקרים, הסוקרים בעצם לא דיווחו דיווחים נכונים, נגיד את זה בעדינות. אני רק שואל האם הדבר הזה בעצם נעשה עדיין בצורה אינטנסיבית, ואם לא אני מציע לעשות את זה.

שמוליק זליגמן:

אז אני אענה. קודם כל יש לנו לא מהיום, כבר הרבה שנים, חברת סקר גם במערב העיר, גם במזרח העיר, שכל המטרה שלה זה לעבור ולמצוא נכסים שאנחנו לא מכירים או גידול בנכסים קיימים שהוסיפו מטרים ואנחנו לא יודעים עליהם.

אריאל גולן:

צביקה,

שמוליק זליגמן:

אנחנו,

צביקה כהן:

בוודאי, אריאל.

שמוליק זליגמן:

הנושא של מזרח העיר מוכר לכולנו, ואנחנו, יש צוות בראשות המנכ"ל שאנחנו יושבים מדי כמה שבועות. כפי שאתה יודע, מזרח העיר זה לא כל כך פשוט, יש מקומות שאתה לא יכול להיכנס, אתה צריך בשביל זה,

צביקה כהן:

הוא ביקש,

שמוליק זליגמן:

כפר...

צביקה כהן:

הוא ביקש מצלמות על המקומות האלו.

שמוליק זליגמן:

למשל כפר עקב אנחנו יודעים שיש שמה כמות לא מבוטלת של נכסים שאנחנו לא יודעים של מי הם. ובשביל להיכנס לכפר עקב צריך, זה אפילו לא משטרה ולא מג"ב, זה באחריות הצבא. ויש עוד שכונות שאנחנו צריכים, אנחנו עכשיו, היה לנו כבר כמה דיונים יחד עם המשטרה, עם מפקד המחוז. אנחנו מצליבים נתונים עם כל הדאטה בייסיים שיש לנו בעירייה ויש לנו הרבה,

צביקה כהן:

... החלטה, מה שלא נמצא אצלך ...

שמוליק זליגמן:

ואנחנו משקיעים הרבה הרבה תשומות בלמצוא מבנים שאנחנו לא מכירים, לפעמים אנחנו יודעים על מבנים, אנחנו לא יודעים למי הם שייכים. אוקי? אנחנו על זה, משקיעים בזה הרבה תשומות.

צביקה כהן:

יוחנן, תתכונן.

שמוליק זליגמן:

גם אצלנו בבית, גם יחד עם גופים כמו הגיחון, כמו חברת חשמל, כמו המשטרה, מג"ב.

אלדד רבינוביץ:

יש שיתוף פעולה של חברת חשמל במזרח ירושלים?

שמוליק זליגמן:

לא כל כך, אנחנו מנסים. לא פשוט, ממש לא פשוט.

אלדד רבינוביץ:

יש לנו דירקטור שם, זאת אומרת, זה משהו שאפשר ... הרבה כיוונים.

שמוליק זליגמן:

אנחנו יודעים שיש לנו דירקטור, זה עדיין, זה שיש דירקטור, גם נגיד קח את העירייה, יש חבר מועצה, זה לא אומר שמחר אני יכול לקבל מעירייה כלשהי נתונים. אתה יודע, זה לא עובד ככה. יש הרבה רגישות סביב נתונים, גם לקבל חומר מחברת הגיחון לדוגמה, אני מקצר, זה לא פשוט, להעביר מידע היום זה צריך וועדות, זה דברים מאד מאד חסויים,

צביקה כהן:

תודה, שמוליק.

שמוליק זליגמן:

אבל אנחנו על זה,

צביקה כהן:

תודה.

שמוליק זליגמן:

חזק, עושים הכל,

צביקה כהן:

תודה רבה.

שמוליק זליגמן:

כדי להביא את כל הכסף שמגיע לעירייה.

צביקה כהן:

יוחנן, בבקשה.

יוחנן וייצמן:

... 3,800,000 לבחירות ב-24'.

אריאל גולן:

לא, 5 מיליון, 5.

יוחנן וייצמן:

לא, 5 זה מותנה. 3.8 לא מותנה.

שמוליק זליגמן:

כפי שאתה יודע, בשנת, הבחירות היו מתוקצבות בשנת 23'.

צביקה כהן:

נכון, בסוף.

שמוליק זליגמן:

5 מיליון עירוני ו-5 מיליון משרד הפנים,

צביקה כהן:

מדינה.

שמוליק זליגמן:

שאמור לשלם לנו את העלות. מה לעשות, יצאו חלק מההוצאות ב-23', אבל הבחירות נדחו ל-24'.

יוחנן וייצמן:

נכון.

שמוליק זליגמן:

אז עיקר ההוצאות יצאו ב-24'.

יוחנן וייצמן:

אבל זה ה-5 מיליון, זה לא ה-3,

שמוליק זליגמן:

לא, זה ...

צביקה כהן:

תנוח דעתך, תנוח דעתך,

שמוליק זליגמן:

יש לך שני סוגים,

צביקה כהן:

... עוד חמש שנים.

שמוליק זליגמן:

הרב וייצמן, שניה. יש שני סוגים.

יוחנן וייצמן:

אני לא אהיה.

שמוליק זליגמן:

יש כסף עירוני,

אריאל גולן:

אתה אומר את זה כל הזמן, לא מאמינים לך כבר.

שמוליק זליגמן:

יש כסף עירוני שהעירייה מתקצבת,

צביקה כהן:

אריאל.

שמוליק זליגמן:

ויש כסף שאנחנו נקבל החזר, זה סעיף מותנה, ממשרד הפנים, שזה עלות,

צביקה כהן:

100% אתה מקבל חזרה?

שמוליק זליגמן:

רק של מזכירי הקלפיות. נמצא פה גזבר הבחירות, אם אתה רוצה לשאול אותה שאלות ...

צביקה כהן:

כמה אתה מממן מכספי העירייה,

שמוליק זליגמן:

דודו, בבקשה, דודו.

צביקה כהן:

את הבחירות.

יוחנן וייצמן:

זה ה-5 מיליון.

צביקה כהן:

כמה אנחנו מממנים את הבחירות?

שמוליק זליגמן:

קח את ה-,

צביקה כהן:

כספים עירוניים.

דודו אמזלג:

החלק העירוני מגיע ל-5.3 מיליון שקל, בפריסה על שנתיים, '23 ו-'24.

צביקה כהן:

הבנתי.

דודו אמזלג:

תקציב,

שמוליק זליגמן:

משרד הפנים.

דודו אמזלג:

משרד הפנים, 5, 6 מיליון הגענו השנה על מזכירים וקולטים,

צביקה כהן:

בסדר, זה ...

דודו אמזלג:

שאר ההוצאות, תפעול ושכר של עובדי יום הבחירות, זה מהתקציב העירוני.

צביקה כהן:

עירוני?

יוחנן וייצמן:

... לחפש כסף יש את הסעיפים האלה.

צביקה כהן:

בסך הכל כמה?

שמוליק זליגמן:

הוא אמר לך,

דודו אמזלג:

בסך הכל 11.3.

צביקה כהן:

לא, בסך הכל העירוני כמה?

שמוליק זליגמן:

5.3.

דודו אמזלג:

העירוני 5.3,

צביקה כהן:

תודה רבה.

דודו אמזלג:

בפריסה לשנתיים.

אריאל גולן:

ב-2025,

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

שאלה מספר 2, אדוני, שניה. כמה החובות של מוסדות הדת לארנונה?

צביקה כהן:

מוסדות?

יוחנן וייצמן:

דת לארנונה.

שמוליק זליגמן:

מה זה מוסדות דת?

יוחנן וייצמן:

לא נכנס לאיזה דת.

שמוליק זליגמן:

תקשיב, בוא נעשה,

יוחנן וייצמן:

לורה לא פה, לא נדבר על איזה דת.

שמוליק זליגמן:

רגע.

אלדד רבינוביץ:

אני אשמח לשמוע לפי פירוט,

שמוליק זליגמן:

קודם כל, רגע, רגע,

אלדד רבינוביץ:

של דתות.

שמוליק זליגמן:

הרב וייצמן, מוסד דת, תלוי מה זה מוסד דת. בית כנסת, מסגד, כנסייה, רגע, על פי חוק פטורים מארנונה. השאלה זה כל המסביב.

יוחנן וייצמן:

נכון, ברור.

שמוליק זליגמן:

יופי. מכל המסביב יש הרבה חובות, ואם אני מדבר על הכנסיות זה מאות מיליונים שאנחנו לא מצליחים, אנחנו יודעים את זה, זה משהו וותיק, אנחנו כל פעם עם המדינה. לא מזמן עשינו איזה קיזוז לאיזה כנסייה, לא משנה איזה,

דובר:

יש ... מוסדות הדת.

שמוליק זליגמן:

יש על זה מלחמת עולם עכשיו. בנושא של בתי כנסת, יש לנו הרבה מקרים,

צביקה כהן:

כן?

שמוליק זליגמן:

שלצערנו יש חובות כי לצד בית הכנסת יש מבנה, נגיד שגר בו מישוהו והוא לא בית כנסת, אז אני לא יודע להגיד לך כמה כאלו יש, זה אני לא יודע להגיד לך, אבל יש גם כאלו.

צביקה כהן:

הבנתי. טוב, צריך מחשבת עומק בעניין,

שמוליק זליגמן:

נכון,

צביקה כהן:

ברישא של הדברים,

שמוליק זליגמן:

אבל מי שמגיע לו הבית תפילה, על פי חוק, צריך לקבל,

יוחנן וייצמן:

לא, יש פסק דין על, דרך אגב, על זה שגר ליד בית כנסת נדמה לי שיש פסק דין שפטור מארנונה, משהו בזכרון יעקב או בעפולה.

שמוליק זליגמן:

מי שגר ליד בית הכנסת, צמוד לבית כנסת?

יוחנן וייצמן:

צמוד, צמוד.

צביקה כהן:

מה זה צמוד?

יוחנן וייצמן:

לשכת רב, דברים כאלה. לא דירת רב, לשכת רב.

שמוליק זליגמן:

לשכת רב זה לא מקום מגורים.

יוחנן וייצמן:

אה.

שמוליק זליגמן:

אתה, נגיד שיש בית כנסת שצמוד אליו גר הרב של הקהילה, הוא גר שם.

יוחנן וייצמן:

גר שם.

שמוליק זליגמן:

הוא לא פטור מארנונה.

יוחנן וייצמן:

אז זה חייב ארנונה, זה משלם.

שמוליק זליגמן:

לא פטור מארנונה.

יוחנן וייצמן:

ברור.

שמוליק זליגמן:

יש גם מקרים כאלו, אבל מי שמגיע לו בדין, בית תפילה שמגיע,

יוחנן וייצמן:

זה פטור.

שמוליק זליגמן:

פטור מארנונה, פטור, אין שאלה.

יוחנן וייצמן:

בכמה מאות מיליונים מדובר, 200 או,

שמוליק זליגמן:

מה?

יוחנן וייצמן:

בכמה מאות מיליונים מדובר, החובות?

שמוליק זליגמן:

אמיתי, כנסיות,

יוחנן וייצמן:

כן.

שמוליק זליגמן:

כנסיות סדר גודל,

יוחנן וייצמן:

מוסדות דת כללי, כן.

שמוליק זליגמן:

רק הכנסיות,

יוחנן וייצמן:

כן.

שמוליק זליגמן:

סדר גודל חובות עבר של מעל 300 מיליון שקל.

צביקה כהן:

300 מיליון שקל.

יוחנן וייצמן:

מעל 300. וכמה זה לשנה?

שמוליק זליגמן:

שנה, 30-40 מיליון.

יוחנן וייצמן:

30-40. תודה.

אלדד רבינוביץ:

אתה בעצם מדבר על מנזרים ומגורי הכמרים וכולי וכולי,

שמוליק זליגמן:

כן.

אלדד רבינוביץ:

שהם לא פטורים, הם לא מבנה,

שמוליק זליגמן:

הם לא... להיכנס,

יוחנן וייצמן:

... הוא דיבר על מבנים עסקיים שלהם.

שמוליק זליגמן:

אנחנו לא יודעים, למשל,

צביקה כהן:

יש היום רחפנים.

שמוליק זליגמן:

יש כנסיות להיכנס, אני לא יודע להגיד לך,

צביקה כהן:

לא צריך להיכנס, סליחה.

שמוליק זליגמן:

לא, אני צריך לדעת כמה זה באמת,

צביקה כהן:

אתה לא צריך להיכנס.

שמוליק זליגמן:

המקום תפילה, וכמה זה הדברים האחרים,

צביקה כהן:

סליחה, אם אתה,

שמוליק זליגמן:

שהם לא מקום תפילה.

צביקה כהן:

לא יכול להיכנס, אז הכל זה מקום שחייב ארנונה.

שמוליק זליגמן:

יפה מאוד, ככה אנחנו מתנהגים לזה,

צביקה כהן:

שהם ירוצו אליך. בוודאי.

שמוליק זליגמן:

הבעיה שיש פה, כפי שאתם יודעים,

צביקה כהן:

טוב.

שמוליק זליגמן:

כל דבר כזה,

אלדד רבינוביץ:

זה בעצם המישור המדיני,

שמוליק זליגמן:

תבערה בינלאומית,

אלדד רבינוביץ:

זה במישור המדיני,

צביקה כהן:

לא, בסך הכל זה כסף,

אלדד רבינוביץ:

זה בעצם לא בגבייה של העירייה.

צביקה כהן:

שמוליק, איזה תבערה? כולה זה בסך הכל כסף.

שמוליק זליגמן:

סליחה,

צביקה כהן:

דבר טכני.

שמוליק זליגמן:

אין בעיה, תעזרו לנו.

צביקה כהן:

נעזור לכם, בוודאי שנעזור לכם.

שמוליק זליגמן:

... מקרה שלא מזמן עשינו עיקול לאיזושהי כנסייה,

צביקה כהן:

כמו שצריך.

שמוליק זליגמן:

בסדר גודל של 8 מיליון שקל,

צביקה כהן:

ו-?

שמוליק זליגמן:

ויש לזה, וכל העולם ...

צביקה כהן:

הכסף אצלך?

שמוליק זליגמן:

כרגע הוא אצלי.

צביקה כהן:

יפה. תודה רבה, חברים, מינהל הכספי, יש עוד שאלות?

אריאל גולן:

כן.

אדיר שוורץ:

כן, לי יש שתי שאלות.

אריאל גולן:

רגע,

צביקה כהן:

בבקשה.

אדיר שוורץ:

שאלה לסעיף הייעוץ הפיננסי, הוא הכפיל את עצמו, אני אשמח לדעת לאיזה צורך.

צביקה כהן:

זה חיובי.

שמוליק זליגמן:

כן, אני אסביר. הייעוץ הפיננסי,

צביקה כהן:

זה מאד חיובי.

שמוליק זליגמן:

זה סעיף שיושב בהנהלה,

אדיר שוורץ:

יכול להיות שזה חיובי, יכול להיות שגילו שהייעוץ הפיננסי כל כך טוב ש-

שמוליק זליגמן:

לא, לא, הייעוץ הפיננסי, באמת, יועצים שאנחנו משתמשים בהם, יש לנו יועץ מס שהוא באמת מספר 1 בכל עסקאות המקרקעין, למשל, שזה עולם ומלואו. יש לנו עוד כל מיני יועצים כלכליים שאנחנו לוקחים אותם ...

צביקה כהן:

מדוע הייתם צריכים,

שמוליק זליגמן:

לקחנו בשנה האחרונה,

צביקה כהן:

להרים את השכר?

שמוליק זליגמן:

יועצים שמלווים אותנו בתחום הגדלת ההכנסות,

צביקה כהן:

יפה.

שמוליק זליגמן:

לא רק מארנונה, גם בחניה, גם בארנונה, הם עושים עכשיו תכנית חומש לבקשת הנהלת העירייה, ולכן זה הסיבה לסעיף הזה. אבל באמת כל היועצים שנמצאים פה,

אדיר שוורץ:

לא, פשוט אתה יודע, תפוקה שולית פוחתת, כל אחד שאתה מוסיף תורם לך פחות ...

שמוליק זליגמן:

לא, לא, לא, זה כל יועץ יש לו תעסוקה אחרת לגמרי. אחד אני מתייעץ איתו על נושא מיסוי מקרקעין,

צביקה כהן:

כמה הם בסך הכל, שמוליק?

שמוליק זליגמן:

כמה הסעיף הזה עומד, על מיליון שקל?

צביקה כהן:

בערך.

אדיר שוורץ:

הוא היה 1,246,000,

דובר:

כן.

אדיר שוורץ:

עכשיו הוא 2,697,000.

ברק לוי:

זה כסף קטן יחסית שעושה impact גדול.

אדיר שוורץ:

אני רוצה לשתול עוד פיטוניות.

ברק לוי:

כל הנושאים הכלכליים באמת של העירייה. אם זה מקסום הכנסות מכל מיני גורמים, כל מיני משרדי ממשלה,

צביקה כהן:

אין לזה ... הוא בסך הכל מבקש טיפה הרחבה בעניין.

ברק לוי:

כסף קטן שעושה,

שמוליק זליגמן:

למשל, אדיר, יש לנו יועץ שעושה לנו עבודה מדהימה בנושא מקסום הכנסות ממשרד החינוך. בסדר? אני מדבר איתך על מיליונים.

ברק לוי:

עשרות מיליונים.

שמוליק זליגמן:

עשרות מיליונים. מומחיות שאין לאף עובד עירייה.

אדיר שוורץ:

כלומר, זאת השקעה שמחזירה את עצמה.

שמוליק זליגמן:

לא שווה לי להשקיע עובד עירייה.

צביקה כהן:

השקעה, השקעה צודקת, נקודה.

שמוליק זליגמן:

שיהיה לו את ה-, כי הוא יעלה לי מאות אלפי שקלים.

צביקה כהן:

טוב.

שמוליק זליגמן:

אני לוקח אותו בתור יועץ,

אדיר שוורץ:

טוב, שני סעיפים נוספים.

צביקה כהן:

בבקשה, אדיר.

אדיר שוורץ:

אני אשאל אותם ביחד כי הם סמוכים. אחד על מוקד הטלפונים ושניים על דואר. המוקד הטלפוני גדל ב-1,300,000, הדואר גדל ב-700,000.

שמוליק זליגמן:

כן, אז קודם כל,

אדיר שוורץ:

למה?

שמוליק זליגמן:

הדואר גדל מכיוון שהחוק השתנה והיום החוק מחייב אותנו לפני הטלת עיקול לשלוח דואר רשום עם אישור מסירה. אז אם פעם הייתי שולח דואר רשום שהיה עולה לי 8 שקלים, היום אם אישור המסירה הדואר רשום הזה עולה 15 שקלים.

אדיר שוורץ:

בסדר, חשוב, מעולה.

שמוליק זליגמן:

אין לי ברירה, אם לא אני לא יכול,

אדיר שוורץ:

אני שמח, מעולה.

שמוליק זליגמן:

להטיל עיקולים, ולכן זה הקפיץ את תקציב הדואר.

אדיר שוורץ:

חשוב, כי כולנו קיבלנו פה המון פניות מסביב לשולחן על עיקולים שלא ידעו, מה ידעו, מצוין שזה קיים,

צביקה כהן:

יכול להיות שצריך לשקול,

שמוליק זליגמן:

עכשיו,

צביקה כהן:

אפשרות מסירה פרטית.

שמוליק זליגמן:

אני לא יכול להטיל עיקול,

צביקה כהן:

שמוליק.

שמוליק זליגמן:

בלי שיש לי אישור מהדואר שהוא מסר,

צביקה כהן:

שמוליק,

שמוליק זליגמן:

יכול להיות שהבן אדם לא הסכים לקבל את זה,

צביקה כהן:

שמוליק, יכול להיות שאתה צריך להסב את זה למסירה פרטית ויותר זול לך, ויותר,

שמוליק זליגמן:

עם שליח? אני לא יכול. על פי חוק דואר רשום, זה מה שכתוב בחוק. אני לא יכול להפעיל עכשיו חברת שליחויות, בחוק,

צביקה כהן:

אני צריך לבדוק את זה איפה,

שמוליק זליגמן:

כתוב דואר רשום. עכשיו, כפי שאתם יודעים אתמול הדואר,

צביקה כהן:

... יביא לך פתרונות.

שמוליק זליגמן:

הדואר נמכר לחברת מלגם. רק שתבינו, חברת מילגם זה חברה שעובדת עם 90% מהרשויות באיזה נושא?

צביקה כהן:

נכון, ארנונה.

שמוליק זליגמן:

הטלת גבייה.

צביקה כהן:

ארנונה.

שמוליק זליגמן:

זה יהיה מצחיק מה שילך פה. אנחנו לא עובדים איתם, אבל רשויות קטנות שאין להם עובדים הם עובדים עם חברת מלגם ומילגם.

צביקה כהן:

נכון.

שמוליק זליגמן:

ומילגם עכשיו זה זכיינים שעכשיו יעשו את הדואר, את כל המכתבים הרשומים האלו. לא יודע איך זה יעבוד, זה יהיה מעניין.

אדיר שוורץ:

טוב, והטלפוני?

שמוליק זליגמן:

טלפוני, גידול בטלפונים?

אדיר שוורץ:

כן. כי לא נוסף כוח אדם אבל נוסף 1.3 מיליון שקל להפעלת המוקד.

שמוליק זליגמן:

אתה יודע ...

ברק לוי:

שמה?

שמוליק זליגמן:

טלפוני, ב-,

ברק לוי:

בוא נראה.

שמוליק זליגמן:

שומת גבייה.

אדיר שוורץ:

סעיף 62202118.

שמוליק זליגמן:

אני אגיד לך.

ברק לוי:

רגע.

דוברת:

... המוקד הטלפוני,

שמוליק זליגמן:

זה אבל הטלפונים ... שם?

ברק לוי:

טלפונים?

דוברת:

לא הטלפונים ...

ברק לוי:

לא, סעיף טלפונים,

אדיר שוורץ:

כתוב שכוח האדם לא גדל.

שמוליק זליגמן:

איזה, איזה סעיף? תגיד לנו בדיוק איזה סעיף.

אדיר שוורץ:

62202118.

שמוליק זליגמן:

לא, זה לא טלפונים, זה קניית שירות מוקד טלפוני. יש לנו מוקד טלפוני של אגף שומה וגבייה, שנמצא בקומה 0. כדאי לכם לראות אותו.

אדיר שוורץ:

כן, מרשים.

שמוליק זליגמן:

שיושבים בו כ-80-70 נציגים של העירייה,

אדיר שוורץ:

כן.

שמוליק זליגמן:

שהם כל היום, משמונה בבוקר עד שש בערב עונים לשיחות, בין אם זה לתת מידע ובעיקר לגבות כסף או לשחרר עיקולים. לא לשחרר עיקולים, אנחנו הגדלנו את הכמות שם של כמות העובדים שמועסקים שם כדי לתת שירות, זמן התגובה שם, לא נמצא פה רני אבל זה המוקד עם זמן התגובה הכי מהיר ...

אדיר שוורץ:

והתקינה לא עלתה כי זה עובדים בזכיון?

שמוליק זליגמן:

דרך חברת אריאל.

ברק לוי:

כן, זה,

שמוליק זליגמן:

העובדים האלה ... פרויקטאליים,

ברק לוי:

6220211?

שמוליק זליגמן:

מחברת אריאל,

דובר:

כן.

ברק לוי:

אתה מדבר?

שמוליק זליגמן:

אז זה פשוט,

ברק לוי:

כן, זה המוקד.

שמוליק זליגמן:

הגדלנו אותם כדי לתת שירות יותר טוב לתושבים.

אריאל גולן:

צביקה,

שמוליק זליגמן:

במיוחד בפיקים כשיש עיקולים ויש התראות הם מקבלים 6,000-7,000 שיחות ליום.

אדיר שוורץ:

תודה.

ברק לוי:

כן, וגם כי יש קושי לגייס עובדים,

שמוליק זליגמן:

פעם היו שם בעיקר סטודנטים, ...

צביקה כהן:

אריאל, בבקשה, אתה אחרי אדיר. אדיר? תודה רבה, אריאל.

אריאל גולן:

אריאל גולן או אריאל בזי?

צביקה כהן:

אריאל גולן.

אריאל גולן:

אה, יש פה שני אריאל פשוט.

צביקה כהן:

אריאל גולן, האחד והיחיד. אריאל, בבקשה.

אריאל גולן:

שמוליק,

שמוליק זליגמן:

כן.

אריאל גולן:

נתקלנו לאחרונה באנשים שקיבלו עיקולים אף על פי שהם שילמו. קיימים עיקולים אף על פי ששילמו כי יש במערכת הישנה והמערכת החדשה, רשום ששולם במערכת הישנה ולא בחדשה ולכן אי אפשר להסיר את העיקול. יש עדיין כאלה דברים,

שמוליק זליגמן:

לא, לא.

אריאל גולן:

פערים?

שמוליק זליגמן:

קודם כל אני לא מכיר דבר כזה,

אריאל גולן:

להפנות אליך כאלה מקרים?

שמוליק זליגמן:

בוודאי. לא, אין מצב שבן אדם קיבל עיקול למרות שהוא שילם. אני לא מכיר.

אריאל גולן:

יש.

שמוליק זליגמן:

אני מכיר, לא,

צביקה כהן:

תביא.

שמוליק זליגמן:

אני מכיר בעיות שיש,

צביקה כהן:

תביא לו.

שמוליק זליגמן:

שעשינו שנה שעברה בפברואר, כשהעברנו את החומר, את החשבונות ממערכת הגבייה הישנה לחדשה, אנחנו ידענו מראש שיש קבוצה של חשבונות שאנחנו צריכים לעבוד עליהם, ש... שלהם לא תקין. עובדים על זה.

אריאל גולן:

אוקי.

שמוליק זליגמן:

בסדר? ולפעמים בגלל זה נשלחות התראות לאנשים שיכול להיות שאין להם חוב. שהטלנו עיקול על מישהו ששילם? אני לא מכיר דבר כזה.

אריאל גולן:

אז אני אפנה אליך.

שמוליק זליגמן:

אז בבקשה,

צביקה כהן:

תפנה.

אריאל גולן:

בסדר גמור.

שמוליק זליגמן:

בבקשה, בשמחה רבה.

אריאל גולן:

אני אראה אם זה עדיין באותו פער,

צביקה כהן:

עוד משהו, אריאל?

אריאל גולן:

ואני אפנה את זה.

שמוליק זליגמן:

תפנה,

צביקה כהן:

תודה.

שמוליק זליגמן:

כי זה פעם ראשונה,

אריאל גולן:

היה לי שאלות על הבחירות אבל אין לי בעיה ...

צביקה כהן:

אריאל,

אריאל גולן:

כן,

שמוליק זליגמן:

שיביא לנו את האישור שבאמת הוא שילם,

אריאל גולן:

כן, כן, כן,

שמוליק זליגמן:

כי אתה יודע, אנשים אומרים שילמתי שילמתי,

צביקה כהן:

חברים,

שמוליק זליגמן:

או שלא קיבלתי בכלל ...

צביקה כהן:

מינהל,

אריאל גולן:

אבל מערכת הכיול ... של אנשים,

צביקה כהן:

מינהל כספי,

אריאל גולן:

המערכת החדשה והישנה,

צביקה כהן:

מינהל כספי, תודה רבה,

אריאל גולן:

היא נפתרה?

שמוליק זליגמן:

כן, כן, אנחנו,

צביקה כהן:

אריאל,

שמוליק זליגמן:

לקראת סיום של כל ...

אריאל גולן:

טוב.

צביקה כהן:

אריאל, תודה רבה. מינהל כספי, תודה רבה, שמוליק והצוות. אנחנו ממשיכים ברשותכם, קופצים רגע אחד מעל ההפסקה על סדר היום, ממשיכים עם לשכתו, עם מינהל היועמ"ש, היועץ המשפטי. תקציב מינהל היועץ המשפטי ומינהל הביקורת. שלום המבקר.

דוברת:
שלום וברכה.

צביקה כהן:
אנחנו נבקש מהיועץ המשפטי מספר מילים, מבקרת העירייה מספר מילים. אני מניח שאחרי שאתם תסיימו לא תהיינה שאלות, ואם כן אתם פה. בבקשה.

אלי מלכה:
טוב, מינהל הייעוץ המשפטי זה מינהל,

צביקה כהן:
חברים.

אלי מלכה:
שכולל שלושה, יותר נכון ארבעה אגפים, אגף האכיפה הפלילית שזה עורכי דין, כ-30 עורכי דין שמתעסקים באיפה פלילית,

צביקה כהן:
כמה מהם עובדי עירייה?

אלי מלכה:
כולם.

צביקה כהן:
כולם.

אלי מלכה:
כולם עובדי עירייה. באכיפה פלילית אין מיקור חוץ, אין מיקור חוץ, זה רק פנימי.

צביקה כהן:
בחוק. קבוע בחוק.

אלי מלכה:

כן, זה,

צביקה כהן:

התובע העירוני, בדיוק.

אלי מלכה:

אף אחד לא יאשר, גם לא,

צביקה כהן:

ברור.

אלי מלכה:

הייעוץ המשפטי לממשלה לא יאשר שכירת שירותים חיצוניים. אז זה אגף האכיפה הפלילית. יש אגף ליטיגציה שעוסק בליטיגציה אזרחית ומינהלית. יש כ-24 עורכי דין. אגף ייעוץ וחקיקה, גם, 22 עורכי דין, ו-

צביקה כהן:

כ-80 עורכי דין?

אלי מלכה:

כ-95.

צביקה כהן:

כ-95 עורכי דין?

אלי מלכה:

ואגף,

צביקה כהן:

עובדי עירייה כולם, נכון?

אלי מלכה:

עובדי עירייה כולם. התקשרויות ומכרזים. זהו, זה מה ש-, פחות או יותר זה ה-,

צביקה כהן:

מרשים.

אלי מלכה:

התקציב של מינהל הייעוץ המשפטי.

צביקה כהן:

לאט לאט.

אלי מלכה:

מדובר בכל תחומי המשפט שאנחנו מתעסקים, בשלטון המקומי כמובן, וזה התקציב שלנו. כאשר,

צביקה כהן:

מה התקציב של ...?

אלי מלכה:

אתם רואים פה את הסעיפים השונים.

דובר:

המשפטי?

אלי מלכה:

הרוב זה כמובן שכירים, ויש גם קניית שירות.

אריאל גולן:

צביקה,

דובר:

45 מיליון.

אלי מלכה:

זהו.

אריאל גולן:

צביקה,

צביקה כהן:

45 מיליון?

אדיר שוורץ:

עכשיו שאין את מרנס אפשר להוריד את התקציב, לא?

אלי מלכה:

מה?

אריאל גולן:

צביקה,

אדיר שוורץ:

עכשיו שאין את מרנס אפשר להוריד את התקציב, לא?

אריאל גולן:

צביקה,

דובר:

אין את מי?

צביקה כהן:

עכשיו שאין את מה?

אדיר שוורץ:

מרנס.

צביקה כהן:

מה זה מרנס?

דוברת:

מרנס?

דובר:

לא,

אדיר שוורץ:

החבר מועצה אצלנו, אריאל מרנס.

אריאל גולן:

צביקה,

אדיר שוורץ:

כבר הספקת לשכוח?

(צוחקים)

אלי מלכה:

אתה מזכיר לי דברים ...

צביקה כהן:

אריאל, בבקשה, דבר.

אדיר שוורץ:

אפשר לדאוג לזה.

אלי מלכה:

כן.

אריאל גולן:

אלי,

אלי מלכה:

כן?

צביקה כהן:

רגע, רגע, רגע,

אריאל בזיז:

הפעם אריאל הזה.

צביקה כהן:

אריאל א', אריאל ב'.

(צוחקים)

אריאל בזיז:

אלי, קודם כל תודה. יש לי שאלה מעניינת הפעם, דווקא בגלל שאין אופוזיציה.

צביקה כהן:

אתה תאמר את השאלה, אני אגיד לך אם זה מעניין או לא. נו?

אריאל בזיז:

סגור. הרב צביקה, תעדכן אותי אם זה היה מעניין אחר כך.

צביקה כהן:

דבר, אריאל, כן.

אריאל בזיז:

דווקא בגלל שהשנה, הקדנציה כרגע אין לנו אופוזיציה, ובגלל שאמרת עכשיו שלא ניתן לקחת ייעוץ חיצוני לעניינים של וועדות וכדומה בתוך העירייה, האם,

אלי מלכה:

בפלילי, באכיפה פלילית.

אריאל בזיז:

אוקי.

אלי מלכה:

באכיפה פלילית,

אריאל בזיז:

באכיפה פלילית,

אלי מלכה:

זה האכיפה של חוקי תכנון ובנייה, חוקי עזר ורישוי עסקים, בנושא הזה אנחנו עובדים רק עם In house מה שנקרא, עבודה של עורכי דין שכירים. אין קניית שירותים.

אריאל בזיז :

אוקי, אז אני אשאל את השאלה בלי זה. דווקא בגלל שהקדנציה אין לנו אופוזיציה, אני מכיר ממך, נראה לי ששאלתי אותך על זה שלאופוזיציה אין ייעוץ משפטי, זאת אומרת, אם רוצים צריך לפנות החוצה. האם יש לנו אפשרות, דווקא בקדנציה הזאת כשאין אופוזיציה ואין פה ניגוד אינטרסים, לפעול לכך שיהיה, יינתן ייעוץ משפטי גם לאופוזיציה, שתהיה להם את האפשרות הזאת.

צביקה כהן :

גם ל-?

אריאל בזיז :

גם לאופוזיציה. אני אומר, דווקא עכשיו בגלל שאין אופוזיציה, אולי זה הזמן הנכון לקדם את זה. אני לא מתכנן כלום,

צביקה כהן :

אנחנו עכשיו נותנים להם,

אריאל בזיז :

חס וחלילה, חבר'ה.

צביקה כהן :

אין בעיה, אנחנו נותנים להם עכשיו.

(צוחקים)

אלי מלכה :

קודם כל, תראה,

צביקה כהן :

קיבלת.

אלי מלכה :

הסעיף, המגבלה שלי קיימת מכוח סעיף 5 (א) לחוק הייעוץ המשפטי. מכיוון שאני אמור לייעץ, מה שנקרא, לראש עיר ולהנהלת העיר, אז יכול להיות שאני נמצא, זאת אומרת, החוק קובע שאם אני

נמצא בחשש לניגוד עניינים בין הייעוץ מצד אחד לייעוץ לאופוזיציה מצד שני, אני בבעיה. בסדר? ולכן על שולחנה גם של הכנסת וגם של משרד הפנים יש את הנושא הזה של באמת לממן ייעוץ משפטי לטובת אופוזיציות בכלל, בכל רחבי הארץ. הרי זה לא תופעה של ירושלים, זה תופעה בכל הארץ של זה. זה לא מתקדם, חבל, אבל, אתה מעלה טיעון נכון. אין פה, אבל אין לי אפשרות לייעץ לכם או להקציב תקציבים לנושא הזה.

אריאל בזיז:

מה זה לכם? אנחנו פה בקואליציה.

אלי מלכה:

בסדר,

אריאל בזיז:

אנחנו לא באופוזיציה.

אלי מלכה:

שלא יהיה, התקציב פה עובר כאן, זאת אומרת, אתה מבין איך זה. אז לכן זה המצב. אבל שוב, מי שמבקש להיפגש איתי, בשמחה, אני נפגש, אני מייעץ כמה שאני יכול, כל עוד אני לא נמצא בחשש לניגוד עניינים.

אריאל בזיז:

תודה רבה.

יעל ענתבי:

אלי, בוקר טוב.

אלי מלכה:

בוקר טוב.

יעל ענתבי:

מה שלומך? מה אחוז הנשים אצלכם באגף?

אלי מלכה:

אנחנו מעל, לדעתי מעל, בסביבות 60% נשים.

יעל ענתבי:

60% נשים?

אלי מלכה:

כן, משהו כזה.

יעל ענתבי:

תודה.

אריאל גולן:

אלי, צביקה.

צביקה כהן:

בבקשה, אריאל.

אריאל גולן:

אלי, שלום.

אלי מלכה:

כן.

אריאל גולן:

קודם כל תודה רבה, וגם תתחדשו על האגף החדש המרווח שנתנו לכם, אגף מאד יפה, גדול, נראה שיש מקום יפה ונעים לעבודה ליועצים המשפטיים,

צביקה כהן:

אל תסבך אותו, הוא לא הזמין אותי לשם.

אריאל גולן:

אז אני אומר לך, אגף יפה, מכובד, ראוי, עשיתי שם סיור לא מזמן, באמת תתחדשו, כל הכבוד. דבר שני, יש משהו שנתקלתי בו כמה פעמים. פעם אחת אפילו פנית לי ועזרת, אבל אני רואה שזה באמת קורה עוד פעמים. הממשק שבין אגף נכסי עירייה לבין הייעוץ המשפטי. לפי מה שאני מבין, יש עורכת דין אחת, יש ראש צוות ועוד עורכת דין אחת שמטפלים בחוזים והתקשרויות וכתבי התחייבויות של מחלקת נכסים עבור הקצאות וכאלה דברים. יש איזה מערכת שאמורה להיות ממשק בין הנכסים ליועץ המשפטי וזה לא עובד, לפי מה שאני מבין, לפי הניסיון שלי. מעבירים שאילתות או פניות ואז לא פותחים שמה, או שהם מחזירים להבהרות אז בנכסים לא פותחים. משהו שם לא עובד, ואנשים, ועמותות מחכים לפעמים שבועות וחודשים לאיזה נוסח קטן של כתב

התחייבות, או לאיזשהו חוזה סטנדרטי של הקצאה של עמותה, חודשים על גבי חודשים, ומגלגלים מאחד לשני. מהנכסים,

אלי מלכה:

טוב,

אריאל גולן:

ליועץ המשפטי, מהיועץ המשפטי לנכסים, ודברים שמה, ואחרי זה אנחנו באים לעמותות בטענה, חבר'ה, למה אתם, ב-2019 קיבלתם הקצאה, אנחנו ב-2023, למה לא פניתם? אומרים לך, שנה וחצי, הגענו רק בשביל החוזה, לא יכולנו להתקדם.

אלי מלכה:

טוב,

אריאל גולן:

אז אני אומר,

אלי מלכה:

אני אתן לך,

אריאל גולן:

בוא נבקש, אם תוכל, אני פניתי אליך פעמיים וזה עזר.

אלי מלכה:

אני אגיד לך, תשמע. קודם כל יש ראש צוות עם שלושה, שלוש עורכות דין,

אריאל גולן:

שלוש? אני יודע שהיה אחד, ברנשטיין.

אלי מלכה:

לא, שלוש, אני תגברתי את הצוות הזה.

אריאל גולן:

אוקי.

אלי מלכה:

יש ראש צוות, זה מוטי סטי, עם שלוש עורכות דין שנמצאות, פלוס אני קונה מיקור חוץ בגלים, כי למשל עכשיו, שנה לא הייתה וועדת הקצאות כמו שאתה יודע, אז קצת הדברים, איך אומרים? סגרו את הפיגורים שהיו להם בחודשים עברו, אז סגרו את זה. בעיקרון כשיתחילו וועדות הקצאות לפעול ויהיה פה קצב זה, כמות ההקצאות, רק שתדעו, שבעיריית ירושלים היא כמות ההקצאות הכי גדולה בכל רשות.

אריאל גולן:

אנחנו גם מדינה גדולה.

אלי מלכה:

אין רשות, אין אף רשות שמגיעה לכמויות האלו, רק שתדעו. אז לכן אנחנו עובדים על זה שלא יהיו פיגורים, וגם בממשקים שלנו, אנחנו מה שנקרא, יש מערכת מחשוב שבנינו אותה עם, בממשק עם אגף הנכסים, כדי שלא יהיו, מה שנקרא אני יכול לעשות בקרה שעונים בזמן,

אריאל גולן:

יכול להיות שלוקח את הזמן לאנשים להתחיל לעבוד איתה?

אלי מלכה:

אז המערכת לקח לה זמן להיכנס לפעולה אבל היא נכנסת. זה וקח זמן להטמיע את זה בפני האנשים בעבודה שלהם אבל בסוף היא נכנסה לעבודה והם עובדים עליה, וגם המנכ"ל עושה בקרה, ביקש את כל החוזים שנמצאים בפיגור, ביקש את זה, עושה בקרה כמעט כל חודש, חודש וחצי עושה בקרה על אגף הנכסים בנקודה הזאת,

צביקה כהן:

טוב.

אלי מלכה:

כדי לראות ש-,

אריאל גולן:

טוב.

אלי מלכה:

לא יהיו פיגורים בנושא.

אריאל גולן:

אני מקווה שלא נצטרך לפנות בנושא כי,

אלי מלכה:

אם יש משהו תפנו אליי,

אריאל גולן:

אני יודע, תמיד אפשר לפנות אליך, אלי.

אלי מלכה:

...נקודתית, אין לי בעיה.

אריאל גולן:

אני חייב לציין, הדלת שלך תמיד פתוחה,

אלי מלכה:

כן.

אריאל גולן:

ויש בקשות, אתה מטפל, אבל אנחנו רוצים שלא יהיה פניות.

אלי מלכה:

אבל אנחנו מנסים, מנסים לעשות את זה, לכן שכללנו את זה במערכת מחשוב מיוחדת שעושה ממשק בין אגף הנכסים לייעוץ המשפטי,

אריאל גולן:

כן, ... מה שהיה פינג פונג, הם לא פתחו שמה עדיין, כבר עשרה ימים, 20 יום, לא פתחו את הפנייה.

אלי מלכה:

בסדר, זה עניין של כל אחד עם קצב העבודה שלו,

אריאל גולן:

כן.

אלי מלכה:

אבל אנחנו, ואם יש בעיות גם אני וגם המנכ"ל מנסים לפתור את הבעיות.

אריאל גולן:

יכול להיות שצריכים להגדיר מועדים לחוזים וכאלה דברים?

אלי מלכה:

לא, פשוט צריך, איך אומרים? לעבוד.

אריאל גולן:

צריך לבצע.

אלי מלכה:

כן.

אריאל גולן:

לא, כי לפעמים זה משהו שלא נגמר. אוקי.

אלי מלכה:

אני, דרך אגב, אם יש, ויש לפעמים עומסים, אז אני מוציא החוצה כדי שלא יהיו עומסים.

אריאל גולן:

אוקי.

אלי מלכה:

אני, אם אצלי הצוות עמוס ולא מצליח להתגבר על הכמויות אז אני מוציא החוצה.

אריאל גולן:

לא, אני מכיר עמותה שחיכתה לכתב התחייבות לתב"ע שמונה חודשים.

אלי מלכה:

אז לא, לא, לא,

אריאל גולן:

זה משהו, עד שלא פניתי אליך להגיד לך תשמע, אלי, זה משהו הזוי וזה השתחרר באמת תוך יום יומיים.

אלי מלכה:

אבל בשביל זה גם אתם פה, זה בסדר.

אריאל גולן:

אתה משאיר לנו גם עבודה.

אלי מלכה:

כן.

אריאל גולן:

טוב, אוקי, תודה.

צביקה כהן:

תודה רבה חברים. יש עוד שאלות? בבקשה.

אלדד רבינוביץ:

שלום, תודה רבה על העבודה, באמת עבודה גדולה, אני קצת מכיר את מינהל הייעוץ המשפטי גם מהעבר וגם מהיום, ישבתי שם כבר כמה פעמים. יש לי תחושה שאין מספיק כוח אדם בתביעה ובעצם אין יכולת לייצר אכיפה משמעותית ורציפה, בן אדם מקבל דוח והדיון יהיה, זה גם תלוי בבית המשפט, אבל גם תלוי אני חושב בתובעים. הדיון יכול להיות שלוש שנים אחרי, שזה משהו שהוא מאבד כל אפקטיביות. אז גם, זה גם בבנייה וגם בהנחת מכשולים וכולי וכולי. אני אשמח להתייחסות. וכבר אני אשאל את השאלה השנייה, רציתי לדעת אם יש שותפות שלכם בעצם בכל סוגיית ההסדר במזרח העיר, להפוך את העיר הזאתי לעיר נורמלית, אחד הרכיבים הבסיסיים בעצם לייצר הסדר. אני יודע שמשרד המשפטים תקוע בכמה נקודות, ויכול להיות שאתם תוכלו לסייע להם, לפחות בחלק מהדברים, לפחות במידע וכולי.

צביקה כהן:

היית צריך לשאול את זה לפני שלורה עזבה את האולם.

אלדד רבינוביץ:

אני לא רציתי שתעזוב. דווקא אני מאד נהנה מהשיח.

יונתן פולק:

אין בעיה, אני אחליף את לורה, אז אולי את,

אלדד רבינוביץ:

מצוין.

יונתן פולק:

השנה שלפני 7.10 היה שווה להשקיע ב-,

צביקה כהן:

כן.

יונתן פולק:

שיהיו יותר שופטים,

צביקה כהן:

לא, סוף סוף הוא מדבר חיובי.

יונתן פולק:

ולאיש תקנים שיש ואז היה פחות זמן, ואולי עדיף במינהל התכנון קודם לוודא שמתייחסים ב-,
עזוב שוויון, יותר שוויוניות למה שקורה במזרח העיר וליכולת לבנות עם היתרים ולתכנן כמו שצריך
לפני ששולחים עליהם את אגף היעוץ המשפטי לייצר שם את השוויון שאתה כל כך רוצה,

צביקה כהן:

טוב,

אלדד רבינוביץ:

אני מסכים שהרבה מזה לאגף תכנון וגם שם יש לי הרבה מאד שאלות ו-,

יונתן פולק:

בוא נתחיל,

אלדד רבינוביץ:

לא אני קבעתי את סדר היום.

יונתן פולק:

אז בוא נתחיל מהתכנון ואז אפשר לדבר על אכיפה.

אלדד רבינוביץ:

גם וגם.

אלי מלכה:

ככה, לגבי כוח אדם,

צביקה כהן:

אלי, בבקשה.

אלי מלכה:

לגבי כוח אדם, אכן קודם כל היינו בשנת בחירות, קצת בגלל שהבחירות נדחו אז זה היה שנה וחודשיים שבעצם אי אפשר היה לקלוט כוח אדם. זאת אומרת, הייתה הקפאה. אתם יודעים שבשנת בחירות אין קליטה של כוח אדם, יש הנחיות של משרד הפנים לא לקלוט. אז התביעה הפלילית הייתה במצוקה. כרגע בתקציב שאתם מאשרים פה תהיה תוספת תקינה של שמונה עורכי דין לתביעה הפלילית. בסדר? זה מה שמצופה מאיתנו, שמונה, פלוס עוד איזה סטודנט שיעזור להם בנושא נט המשפט, הכנסה של תיקים לתוך הנט, זה משהו שהוא די טכני אבל צריך סטודנט לצורך הזה. אז אנחנו מתגברים את התביעה הפלילית בעורכי דין כדי לעמוד בעומסים מצד אחד. מצד שני יש לנו בעיה של ספיקה בבית המשפט, שהיא לא תלויה בנו. זאת אומרת, יש לנו שלושה שופטים, כאשר מגיע לנו ארבעה שופטים, יש תקן חסר. ובנוסף לזה, הוועדה לבחירת שופטים, למינוי שופטים, בעצם לא הגיעה להסכמות, כי יש דרישה של שר המשפטים שזה יהיה פה אחד ולא יצא פה אחד, ולכן השופטים שמיועדים לירושלים לא מונו ולכן אנחנו במצוקה. הנשיא מודע לזה, הוא מנסה לעזור. אנחנו נתחיל בקיץ במבצע בסיוע של הנשיא כדי להתגבר על הפיגורים שיש, כמו שאתה אומר, שנקבעים מה שנקרא מועדי דיונים, מה שנקרא לעוד שלוש שנים שזה בעייתי, ולכן אנחנו סיכמנו גם עם הנשיא שיהיה בקיץ ניסיון לסגור פיגורים על ידי זה שהצוותים אצלו, השופטים, הוא יתגבר גם בשופטים, יעבדו בתורנויות כדי שנתגבר על הפיגורים האלה. אנחנו עושים את המיטב. לא הכל תלוי בנו, יש פה מערכות שלמות שצריכות מה שנקרא להתמזג אחת עם השנייה ולהתחבר, להסתנכרן. זה לא קורה כרגע, אבל אנחנו מנסים. אז קודם כל אצלנו אנחנו עושים את העבודה שקליטת כוח האדם והיא תיקלט מיד, אנחנו גם, דרך אגב, המכרז,

צביקה כהן:

טוב, אלי,

אלי מלכה:

המכרז נמצא באוויר,

צביקה כהן:

הבנו.

אלי מלכה:

לקליטת עורכי הדין, ולכאורה אין מניעה ...

צביקה כהן:

תודה, אלי. המבקרת, מספר מילים.

אלדד רבינוביץ:

השאלה השנייה, אם תוכל לענות לי.

צביקה כהן:

בבקשה בקצר.

אלי מלכה:

לגבי הסדר, תראה, אנחנו, לגבי הסדר, התפקיד זה של המדינה,

צביקה כהן:

נא לקצר, חברים.

אלי מלכה:

בהסדר המקרקעין, זה לא התפקיד שלנו. אנחנו יכולים לסייע. כל מה שמבקש פקיד ההסדר בסיוע שלנו אנחנו ניתן לו. מה שאני יודע, אני, יש לי תופעה של נושא של נכסי נפקדים,

צביקה כהן:

בעיה.

אלי מלכה:

שזה גם בעייתי. זה בעייתי לכולם, זה מפריע לכולם, גם למהנדס העיר בתכנון שלו, גם ברישוי שלו, גם לנו באכיפה.

צביקה כהן:

אלי, תודה.

אלי מלכה:

זה מפריע לכולנו וחבל שההסדר לא התקדם, אבל זה לא תלוי בנו.

צביקה כהן:

אוקי, תודה רבה אלי. המבקרת, מספר מילים, ונברך אתכם בדרך צלחה, לאחר מכן,

עופרה ברכה:

תודה רבה, תודה רבה. אז האמת היא ש-, טוב, את נושא הביקורת גם שמעתם בהתכנסות שהייתה לחברי המועצה החדשים אבל הביקורת מושתתת בעצם על הוראות החוק, כאשר הביקורת בעירייה היא אחראית על ביקורת בתאגידים עירוניים, מועצה דתית, וועדה לתכנון ובנייה, מינהלים קהילתיים, כל גוף שהעירייה משתתפת בו לכדי 10% ומעלה נתון לביקורת של המבקרת. מבחינת היחידות, כל היחידות העירוניות, כל עובדי העירייה ונבחריה, כולם כפופים לביקורת. פעם בשנה המבקרת אמורה להגיש דוח שמרכז את כל הפעילות שנעשתה בדרך כלל באותה שנה, מגישה לראש העיר עד 1.4 דוח שנתי, כאשר מאותה עת במהלך שבעה חודשים מתקיימים דיונים, בין היתר במסגרת וועדת הביקורת, כשלבסוף הוועדה ממליצה או שלא ממליצה למועצה לאמץ את המלצות הביקורת, או שלא, ולאחר מכן זה מגיע לאישור המועצה, ומאותה עת הדוח הזה מותר לפרסום. זה ממש בגדול, מה שנקרא.

צביקה כהן:

אני מודה לך מאוד, תודה רבה. אנחנו סיימנו את הפרק הזה,

אלדד רבינוביץ:

יש לי שאלה אחת רק, ראיתי יש גידול בהוצאות רכב של הכפלה,

עופרה ברכה:

רכב?

אלדד רבינוביץ:

... לטיפול בתלונות,

צביקה כהן:

ברק?

אלדד רבינוביץ:

רציתי רק להבין, זה בעצם פי שתיים.

צביקה כהן:

המבקרת.

ברק לוי:

רגע.

צביקה כהן:

ברק, בבקשה.

ברק לוי:

שניה, שניה.

אלדד רבינוביץ:

עמוד 80.

ברק לוי:

מבקרת.

עופרה ברכה:

שיש הוצאות מוכפלות ברכב.

ברק לוי:

זה העמסה של ליסינג תפעולי, זה סעיף העמסה.

אלדד רבינוביץ:

אוקי.

ברק לוי:

רכב, עובדים שלוקחים רכב בליסינג.

אלדד רבינוביץ:

זה גידול של פי שניים.

ברק לוי:

מספיק שעוד עובד אחד לקח לעומת עובד שהיה לפני זה, זה פי שניים.

צביקה כהן:

טוב, תודה רבה לכולם, סיימנו את הפרק הזה, תודה רבה לך היועץ המשפטי, המבקרת, ואנחנו ברשותכם ממשיכים במינהל תכנון.

עידו רוזנברג:

תכנון, מהנדס העיר בדרכו אלינו.

דוברת:

אבל יש פה את הנציגים,

צביקה כהן:

יש נציג ליואל פה?

עידו רוזנברג:

יש פה הרבה נציגים.

דוברת:

כן.

צביקה כהן:

נפלא. אז אנא מכם, אני פשוט,

עידו רוזנברג:

נציגי מינהל תכנון, בואו ...

צביקה כהן:

אני מקבל הודעה שמהנדס העירייה, סליחה, העיר, בדרכו לכאן, תקוע פקקים. כמהנדס הוא צריך לדאוג שלא יהיו פקקים.

(צוחקים)

צביקה כהן:

אבל בבקשה, חברים. מי נמצא מטעמו? מי נמצא מטעמו?

דוברת:

אני.

דובר:

גלאדיס.

צביקה כהן:

לא שומע. את? נא תתקרי בבקשה אלינו. ומספר מילים על המינהל, ממש שתיים שלוש שורות, ואם יש שאלות אנחנו נשמח. מאיה, תודיעי גם למחזיק התיק שאנחנו התחלנו. בבקשה. ברוכה הבאה.

גלאדיס משאש:

... מינהל תכנון,

צביקה כהן:

את יכולה להדליק את הרמקול? תדליקי את הרמקול. יפה, תודה. מצוין. הדלת אותו.

גלאדיס משאש:

בסדר, אוקי. מדובר באישור של התקציב הרגיל, התקציב הרגיל במינהל תכנון הוא יחסית זניח לתקציב רגיל במינהלים אחרים. רוב התקציב שלנו הוא תקב"ר של מינהל תכנון אשר מקדם פרויקטים בתחום התכנון והתשתיות. בעצם מדובר פה בתקציב שוטף של הוצאות משרדיות, חוץ מאשר באגף תושי"ה ששם יש ביצועים שוטפים של אחזקת, תחזוקת המנהרות. זהו, האמת לא התכוונתי לדבר אבל אם יש שאלות,

צביקה כהן:

לא, אמרת, אמרת כמה מילים, תודה רבה. חברים, שאלות?

דובר:

דיברת יפה.

גלאדיס משאש:

אוקי.

צביקה כהן:

דיברת מצוין.

גלאדיס משאש:

אוקי.

אריאל גולן:

מה זה אגף רישוי ופיקוח ישן?

צביקה כהן:

בפרט שהזכרת את המנהרות.

אריאל גולן:

מה זה ישן?

גלאדיס משאש:

מה?

צביקה כהן:

חברים, שאלות. בבקשה.

אריאל גולן:

... אגף רישוי ופיקוח ישן.

גלאדיס משאש:

אה,

צביקה כהן:

סליחה, שמך?

גלאדיס משאש:

אני יכולה להסביר,

אריאל גולן:

כן?

יונתן פולק:

יונתן.

צביקה כהן:

יונתן.

גלאדיס משאש:

שבעבר היה אגף רישוי ופיקוח, ויחידות, מחלקות שהיו תחת אגף הרישוי והפיקוח של מידע תכנוני, מבנים מסוכנים, היטלי סלילה, היטלי השבחה. כרגע הפריטו והפכו את הרישוי לאגף ואת הפיקוח על הבנייה לאגף, ונשארו היחידות של מידע תכנוני, מבנים מסוכנים, היטלי סלילה,

צביקה כהן:

זמנית, זמנית,

גלאדיס משאש:

והיטלי השבחה,

צביקה כהן:

גם הם יהיו אגפים.

גלאדיס משאש:

תחת סגן מהנדס העיר.

צביקה כהן:

בבוא הזמן, לא הרבה זמן גם הם יהיו אגפים.

גלאדיס משאש:

למה לא? אנחנו גדלים, מתרחבים,

צביקה כהן:

יפה.

גלאדיס משאש:

ואנחנו נשמח.

צביקה כהן:

יונתן, בבקשה. חברים, מי שירצה עוד לשאול, לדבר, יירשם בבקשה.

יונתן פולק:

אני רוצה לשאול ספציפית לגבי הסעיפים של הרשות להגנת הסביבה, תחת האגף. יש דברים שהם, זה לא nice to have, סעיפים כמו פינוי אובסט או התקשרות לצורך פינוי חומרים מסוכנים

שתיעשה מראש כי ברגע שנצטרך את זה זה כבר יהיה מקרה חירום שצריך לפנות אותו מהר מאוד, זה דברים שלא נכנסו ולא נמצאים למרות שהפערים ידועים ומוכרים.

צביקה כהן:

מי יכול להשיב לנו על הנושא הזה, חברים? דרך,

גלאדיס משאש:

הנושא של פינוי אזבסט מופיע בעצם בתקב"ר, הוא לא מופיע בפעילות השוטפת, ולכן אתה לא רואה לזה ביטוי.

צביקה כהן:

למרות זאת,

גלאדיס משאש:

הוא לא בא לידי ביטוי.

צביקה כהן:

למרות זאת הוא מוטרד מהנושא הזה מאוד, אנא,

גלאדיס משאש:

גם,

צביקה כהן:

תוכלו קצת להסביר,

גלאדיס משאש:

גם המחלקה לאיכות הסביבה, הרשות לאיכות הסביבה,

צביקה כהן:

כן.

גלאדיס משאש:

מאד מוטרדת מהנושא הזה, ואני יודעת שמירי רייס, הממונה, היא פועלת רבות כדי לקדם את הנושא הזה. אני יודעת שיש התקשרות בנושא הזה. קשה לי כרגע,

צביקה כהן:

גם הרב גורא.

גלאדיס משאש:

כי מירי לא שלחה נציג, אבל, כדי להגיד לך באיזה שלב הם נמצאים כרגע, אבל אני יודעת שהנושא מתקצב, הם פועלים כדי,

צביקה כהן:

תודה, תודה רבה.

ברק לוי:

נכון, הם גם,

צביקה כהן:

יונתן, עוד משהו?

ברק לוי:

הם גם פועלים לגייס תקציבים חיצוניים מהמשרד להגנת הסביבה,

צביקה כהן:

לייזר, ביקשתי לקרוא לך.

ברק לוי:

זה לא פה, זה לא קשור לתקציב הרגיל.

צביקה כהן:

תודה.

יונתן פולק:

אני מבין שפועלים, אבל בסופו של דבר, אם עכשיו יהיו, לא יודע, שלוש חביות אמוניה ...

גלאדיס משאש:

בוא, בוא, נמרוד, בוא.

יונתן פולק:

אנחנו נתחיל עכשיו מה, לחפש ...?

צביקה כהן:

איפה הם נמצאים?

יונתן פולק:

נמרוד,

יונתן פולק:

מאיפה הכסף מגיע מעכשיו לעכשיו, כשזה לא גורמים עירוניים שיכולים לפנות?

ברק לוי:

אז מהתקב"ר שלהם, מהתקב"ר של,

גלאדיס משאש:

נמרוד מאיכות הסביבה פה, הוא יכול להשיב לך,

צביקה כהן:

נמרוד, אהלן.

גלאדיס משאש:

יותר ספציפית.

צביקה כהן:

נמרוד, שאלו, שאלו החברים איך ההתייחסות לפינוי אזבסט. תן לנו כמה מילים. יונתן, בסדר? יונתן.

יונתן פולק:

השאלה הייתה בעצם האם כל הצרכים נענו, אני יודע שלא, אני יודע שיש פערים,

צביקה כהן:

לייזר.

יונתן פולק:

ומה התשובות שמקבלים כשהפערים הוצפו, ואני יודע שהם הוצפו.

נמרוד:

יש שני מישורים בהם חייבת הרשות המקומית. האחת זה אזבסט שהושלך במרחב הציבורי, חובה עלינו כרשות מקומית לפנות אותו. לזה הוקצה תקציב חלקי אבל אנחנו מסתדרים איתו איכשהו. המישור השני שחייבת הרשות המקומית זה לבצע סקר אזבסט בכל הנכסים שבבעלותה. לעניין הזה הקצה מהנדס העיר תקציב שלו בשנה שעברה, והנושא הזה של מיפוי אזבסט בנכסים עירוניים לא תוקצב בשנה זו.

יונתן פולק:

כלומר יש עכשיו, אני מעריך, מאות, אלפי נכסים שאין לנו מושג מה הסטטוס אזבסט בהם, נכון? בגלל שזה לא תוקצב.

נמרוד:

יש אלפי נכסים עירוניים כידוע לך, בחלקם הגדול אנחנו לא יודעים מה המצב.

יונתן פולק:

כי העירייה בחרה לא לדעת מה המצב כרגע.

נמרוד:

אני לא אומר שהיא בחרה, אבל,

יונתן פולק:

לא, לא לתקצב זה בחירה.

נמרוד:

אני אומר שאין לזה תקציב. בשנה שעברה מהנדס העיר איכשהו גירד איזושהו תקציב של 200,000 שקל ונעשה סקר חלקי באמצעות חברת עדן.

יונתן פולק:

מה החלקיות שלו, של הסקר?

נמרוד:

הסקר כלל סדר גודל של 500 מבנים עירוניים, מתוך אלפים של נכסים שלעירייה יש זיקת בעלות כזו או אחרת עליהם.

אלדד רבינוביץ:

אז למה לא ממשיכים את הסקר? למה אין תקציב לסקר?

נמרוד:

כי זה לא תוקצב, זה לא אושר.

ברק לוי:

אתם פניתם למשרד להגנת הסביבה לקבל על זה תקצוב? אתם משתתפים בקולות קוראים, אתם יודעים להביא,

נמרוד:

אין להם קול קורא.

ברק לוי:

רגע, נמרוד, אתם יודעים להביא כסף לעירייה, אתם עושים את זה, אתם מביאים. האם פניתם ולחצתם על המשרד להגנת הסביבה שיתקצב את הנושא הזה?

נמרוד:

לא ידוע לי על פנייה מסודרת בעניין הזה. קול קורא של המשרד למטרה הזו אין בנמצא.

יונתן פולק:

הנכסים הם נכסים עירוניים, למה,

ברק לוי:

תנסו לקדם מול מנהל המחוז, שוני גולדברג, יש לכם קשרים הדוקים איתו, אתם עובדים איתו צמוד, שהמשרד יתקצב את זה. זה משימה גדולה, זה לא משהו שאמור ליפול על העירייה, בסופו של דבר,

נמרוד:

במגעים,

ברק לוי:

זה משהו שהוא, שהוא, המדינה אמורה לקדם.

נמרוד:

במגעים בלתי פורמליים טען מנהל המחוז שזו משימה עירונית שצריכה להיות ממומנת מתקציבה של הרשות אבל לא יצא מכתב מסודר.

יונתן פולק:

המשימה הגדולה הזאת,

ברק לוי:

אני מציע שתפנו אליו.

דובר:

כן.

יונתן פולק:

המשימה הגדולה הזאת מצריכה 200,000 שקל.

ברק לוי:

אוקי.

יונתן פולק:

זה גודל המשימה בשביל לקדם את הסקר לנכסים עירוניים. זה לא משימה גדולה שאנחנו חייבים משרד ממשלתי,

ברק לוי:

אנחנו,

יונתן פולק:

כדי שנכסים עירוניים שהם באחריות שלנו, שהסכנה שיכולה להיווצר מהאזבסט הזה תיפול על התושבים שלנו, זה לא משהו שאנחנו ...

צביקה כהן:

אני מסכים איתך לגמרי, בוא, ברק,

יונתן פולק:

200,000 שקל, ברק.

צביקה כהן:

חומר למחשבה.

ברק לוי:

לא, בסדר, תראה. אנחנו שמנו 75,000 שקל לטובת פינוי אזבסט בתקב"ר השנה. יש כרגע בתקציב שלהם ב-24', שמנו 75,000 שקל.

צביקה כהן:

מה קרה עם התקציב הזה, עד עכשיו?

נמרוד:

זה נועד לפינוי אזבסט שהושלך ברשות הרבים,

ברק לוי:

ועשיתם? וביצעתם את זה? פיניתם?

נמרוד:

בוודאי.

יונתן פולק:

אבל,

ברק לוי:

טוב, יפה.

יונתן פולק:

אנחנו מדברים פה בעצם על סעיף שהוא סקר, זיהוי של אזבסט בנכסים עירוניים. חבר'ה, מי נמצא בנכסים העירוניים? ילדים, תלמידים, נוער. זה מקומות שכדאי שנוודא מה מצבם. יש חלק מהמבנים שהם בני עשרות שנים, אנחנו מדברים פה על 200,000 שקל, ברק, לדבר הזה. למה לחכות ל...?

ברק לוי:

אז אני מציע שיעלו את זה בדיוני התקציב, דיוני התקב"ר הקרובים שנקיים, כבר בספטמבר אוקטובר אנחנו הולכים לשבת, שיעלו את זה. נראה, ננסה לתעדף את זה בהתאם ליכולות ולצרכים המרובים של העירייה, ננסה לתעדף את זה.

יונתן פולק:

זאת אומרת, כרגע לחכות שלושה חודשים בשביל להתחיל לדבר על זה?

ברק לוי:

אם זה ברמה שלא סובל דיחוי ומינהל תכנון רוצה לתעדף את זה מתקציביו, לייעד 200,000 על חשבון דברים אולי שמתקדמים פחות, לקדם את זה, זה גם בסדר. שיגידו.

יונתן פולק:

העניין הוא אזובסט שזה סכנה שהיא שקטה עד שאתה מגלה את הדברים בדיעבד.

ברק לוי:

אני איתך, יונתן. אם בעיני המינהל, ויש פה, ראש המינהל כאן, מהנדס העיר, אם זה נושא כרגע מה-top priority אז שיתעדפו את זה על חשבון דברים אחרים, את ה-200,000 האלו.

יונתן פולק:

אני אשמח כרגע גם בהיעדר, עוד שאלה, בהיעדר,

צביקה כהן:

ברוך הבא יואל, מהנדס העיר.

יואל אבן:

תודה רבה. הקדמתם בהרבה.

צביקה כהן:

כן, נכון. אני אגיד לך, אמרו לנו, אמרו לנו שאתה תקוע בפקקים. הבנו שאתה צריך לפתור את הבעיה הזאת.

יואל אבן:

זה נכון.

צביקה כהן:

תודה,

יואל אבן:

זה בסעיף ...

צביקה כהן:

בבקשה, ברק.

יונתן פולק:

יש לי שאלה נוספת באותו התחום, בפינוי חומרים מסוכנים, שבעצם כרגע אם אני מבין נכון אין התקשרות,

צביקה כהן:

ברק.

יונתן פולק:

עם ספק מראש אלא רק במקרה הצורך כשאנחנו צריכים לפנות חומרים שהעירייה לא מסוגלת לפנות בעצמה, בטח שלא להטמין, אז צריך לגשת לזה. מה הסטטוס כרגע? אם הדבר הזה לא קורה, בהנחה שעכשיו פה למטה ברחוב יש חומרים מסוכנים שצריך לפנות, מה עושים וכמה נדרש בשביל לפתור את הבעיה שיכולה להיווצר שזה יכול להיות פתח של כמה שעות, אם זה יום טוב, או פתח של 25 שעות אם זה במקרה נופל על שבת, או פתח של 48 שעות אם זה נופל על שבת ויום טוב.

נמרוד:

על פי רוב אנחנו מזהים את משליך החומרים המסוכנים, אם זה משאית שממנה נפל החומר או מפעל שקשור במפגע הזה, ומחייבים אותו לפנות על חשבונו. יחד עם זאת כפי שציננת, יש מצבים, מצבי חירום שבהם אנחנו צריכים,

צביקה כהן:

יש לנו בירושלים כאלה מפנים?

נמרוד:

אין הסכם עם קבלן כי אין תקציב לצאת ולהתקשר עם קבלן. יש לנו,

צביקה כהן:

אז אולי, אולי מהקריאות האלה תעשו איזושהי תכנית עבודה,

נמרוד:

יש, יש,

צביקה כהן:

ותגישו אותה לתקצוב,

יונתן פולק:

קיימת, הוגשה,

צביקה כהן:

בגלל ש-,

נמרוד:

קיים,

יונתן פולק:

ולא תוקצבה.

צביקה כהן:

יונתן,

נמרוד:

היה נוסח,

צביקה כהן:

לפני זה, קיימת התכנית?

נמרוד:

קיים נוסח,

יונתן פולק:

קיימת,

נמרוד:

של קול קורא לספקים,

יונתן פולק:

הוגשה ולא תוקצבה. פה על פינני חומרים מסוכנים, אנחנו מדברים על, אם אני לא טועה, 150,000 שקל שצריך לצורך התקשרות.

צביקה כהן:

בוא, יונתן, אני דיברתי עם ברק לפני דקה שתיים, יהיה שיחה של ברק ביחד עם יואל לאיזושהי הבנה מסוימת, אני מקווה שנוכל לראות פה איזושהו תכנית בגלל שזה דברים חשובים מאד מאד.

יואל אבן:

מאד, שאם אנחנו לא נעשה אותם זה יגיע לעשרות,

צביקה כהן:

בוא, בוא, אל ...

יואל אבן:

המכפלות הם ...

צביקה כהן:

שמענו, שמענו, נאמרו, הדברים חשובים מאד, ברק, אני דיברתי איתו. הוא ייקח שיחה עם מהנדס העיר, מתוך המערכות הקיימות נראה איך אנחנו מצילים את התקציבים האלה. בסדר?

יואל אבן:

מצוין, תודה.

צביקה כהן:

ברק?

ברק לוי:

כן.

צביקה כהן:

טוב, תודה רבה חברים. עוד שאלות? אריאל?

אריאל גולן:

כן. רציתי לשאול, יש את הסעיפים,

צביקה כהן:

ברק, תרשום את זה, ברק.

אריאל גולן:

יש תקציבים למפעילים, סליחה, מפעילים מתכננים פיזיים בשכונות, מתכנני רובעים. כמה, אם עשו חשיבה מחדש אם זה יעיל, אם זה מועיל, אני מכיר את זה בתור גורם מעכב, לא בתור גורם ש-,

צביקה כהן:

יוחנן.

אריאל גולן:

לא בתור גורם שדואג לתכנון או מקדם תכנון או מקדם איזה משהו. לייזר, אני חושב, גם כן יסכים איתי שהנושא של המינהלים הקהילתיים והמתכננים הפיזיים הם לא, אני חושב ככה לפחות.

צביקה כהן:

הם לא מה?

אריאל גולן:

הם לא גורמים יעילים ומועילים בהרבה, חוץ מאיזה אנשי קשר או איזה כסות עיניים,

צביקה כהן:

מה אתה מציע?

אריאל גולן:

לא יודע, לחשוב על זה מחדש.

אליעזר ראובברגר:

גם המתכננים הרובעיים אותו דבר.

אריאל גולן:

אמרתי, אותו דבר, שניהם. אני מציע לקיים על זה דיון מחודש אם יש צורך בפונקציות האלה בכלל.

צביקה כהן:

בסדר.

אריאל גולן:

בהכירי אותם, חלקם לא מכירים את השכונות, לא יודעים על מה מדובר, הם לא יודעים את השכונות אפילו שהם אחראיים עליהם. חלק מהם,

צביקה כהן:

כן.

דוברת:

אני לא מסכימה איתך.

צביקה כהן:

מחשבה. תודה.

אריאל גולן:

אני מציע,

אליעזר ראוכברגר:

כשעשו,

אריאל גולן:

לקיים על זה דיון,

אליעזר ראוכברגר:

כשעשו,

אריאל גולן:

מחשבה.

אליעזר ראוכברגר:

כשעשו את הדברים האלה לא עשו את זה מתוך מחשבה,

צביקה כהן:

עשו את זה מתוך יצר.

אליעזר ראוכברגר:

לתועלת, עשו מחשבה מתוך זה שהם ישימו מקלות,

צביקה כהן:

מתוך יצר.

אליעזר ראוכברגר:

ומוקשים וכולי.

צביקה כהן:

כן.

אריאל גולן:

אז לייזר, אז אולי באמת אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

ואין כאן המקום להאריך בדבר.

אריאל גולן:

אז בוא, אני אומר, אולי באמת תרים את הכפפה,

צביקה כהן:

... בדיונים תאריכו.

אריאל גולן:

לייזר, זה התחום שלך,

צביקה כהן:

לייזר,

אריאל גולן:

תבדוק את זה.

צביקה כהן:

תודה רבה. אריאל, תודה. עוד שאלות, חברים?

אליעזר ראוכברגר:

אתה יודע מה אני אומר ומה דעתי כשזה מגיע אלינו לוועדה, אתה שומע אותי,

אריאל גולן:

לכן אני אומר, מכיוון שאני יודע, לכן,

אליעזר ראוכברגר:

כשאתה משתתף אתה שומע אותי כל פעם, דעתי.

אריאל גולן:

אז לכן אני אומר, אולי זה הזמן באמת לעשות איזשהו דיון נוסף, מחודש, לראות את העבודה שלהם, לראות אם זה חיוני, לראות אם זה מועיל לתכנון ולבנייה בעיר או שזה אבן נגף.

צביקה כהן:

תודה, תודה אריאל. אלדד, בבקשה, אחרון מסיים.

דוברת:

לגיטימי, כן, בסדר גמור.

אלדד רבינוביץ:

שלום.

יעל ענתבי:

גם לי יש אחר כך שאלה, צביקה.

צביקה כהן:

מי זה לי?

אלדד רבינוביץ:

שלום.

יעל ענתבי:

אחר כך אני.

צביקה כהן:

יעל? את פה?

יעל ענתבי:

כן, כן.

צביקה כהן:

בבקשה.

אלדד רבינוביץ:

שלום יואל, נחשפתי, כבר כמה שנים אני חשוף לעבודה שלכם וב-,

(מדברים ביחד)

צביקה כהן:

טוב,

אלדד רבינוביץ:

אני רוצה לשאול.

צביקה כהן:

בבקשה.

אלדד רבינוביץ:

כבר כמה שנים אני חשוף לעבודה שלכם ובחודש האחרון עוד יותר, כחבר וועדה. ראיתי שיש הרבה מאד עבודה שנעשית על מתחמי מגורים, שעוד רגע אני אשאל לגבי זה. אני לא ראיתי תכנית עבודה מסודרת על תשתיות מזרח העיר, הכוונה כבישים,

דוברת:

... הוא שואל על תשתיות מזרח העיר.

אלדד רבינוביץ:

על מיטוב שלד הכבישים וגם כל העניין של שטחים חומים ושטחים פתוחים במזרח העיר. ראיתי לדעת אם כחלק מכל העבודה הגדולה שנעשית במזרח העיר יש בעצם גם עבודה על תשתיות הכבישים. אני בוועדה דווקא נחשפתי שהרבה מאד מהכבישים שאמורים להיות נפרצים בכל מיני תכנונים אחרים, בעצם אין איזשהו שלד קבוע ומסודר שעל פיו אפשר לבנות הלאה.

יואל אבן:

אז יש הרבה מאד עבודה, אולי כדאי באמת שתכיר, של תשתיות, של כבישים, תכנית החומש של מזרח העיר שמייצרת, רק שנה שעברה, כאילו באמת הרבה מאד עבודה של תשתיות. יש את השלד הראשי של מרכז העיר שמקבל את הכביש האמריקאי, המרכזי. עובדים על תכנון של הטבעת המזרחית לקטע המרכזי, כביש אמריקאי דרומי שנפתח לפני כמה שנים, הצפוני קיבלנו תקציב, עזרו לנו מאד, באמת, כעיקרון 250 מיליון שקל חברת מוריה קיבלה כדי לעבוד על זה. כלומר, יש שם מחשבה אמיתית איך משפרים את התשתיות במזרח העיר, שכוללת כמה רבדים, רבדים מאד יקרים כמו הטבעת המזרחית, ורבדים של כבישים מקומיים שמובילים לבתי ספר, שמקדמים

פיתוח. אז יש הרבה מאד עשייה ועבודה. כדאי אולי באמת, אפשר גם להציג בהזדמנות את כל העבודה שהיא מתקיימת והיא משמעותית.

אלדד רבינוביץ:

אני רק אגיד, וזה לפני השאלה הבאה, שבאמת הרבה מאד תכניות מאושרות ודווקא כשתכנית היא קטנה, של שני בתים וכולי, הרבה פעמים קשה להבין איך תיבנה תשתית נוחה לדבר הזה, לכן אני מציע ומבקש לייצר איזשהו תקציב, בתוך התקציב לייצר תשתית שהיא לא רק על העורקים המאד גדולים אלא באמת תיכנס לתוך השכונות, גם לגבי החום וגם לגבי הירוק. נקודה נוספת, יש לי ברשות היושב ראש כמה נקודות, כי זה עוד פעם, נושא שבליבי. יש הרבה מאד תכניות עכשיו, לאחרונה, לא רק לאחרונה, על כל מיני, על שטחים פרטיים בעצם. עם בעיית בעלות, לא בעיית בעלות, אבל זה דברים שבכל מקום אחר אולי היה איזשהו וועד שאמור להתאגד. אני שואל האם יש גבייה של הדבר הזה אחר כך מאותם תושבים שטוענים ויוכיחו או לא יוכיחו את הבעלות, האם יש גבייה של העירייה, של התכנון, כי זה משהו שאולי במקומות אחרים לא היה נעשה.

יואל אבן:

... הרבה היטלים.

צביקה כהן:

לא הבנתי את השאלה.

יואל אבן:

היטלי סלילה, היטלי,

אלדד רבינוביץ:

יש הרבה תכניות של הכשרת ... הרבה תכניות, בניה לא חוקית, הרבה תכניות שהן לא תכניות מאד מאד גדולות שהעירייה הייתה עושה במערב העיר, שנעשים במזרח העיר. ולכאורה זה תכניות שאמורות היו להיות ממומנות בידי התושבים, הטוענים לבעלות, או אחר כך אלה שיוכיחו את הבעלות. אני שואל האם הדבר הזה נגבה מהם, עלות התכנון שהיא עלות מאד גבוהה כמו שרואים בתקציב.

צביקה כהן:

אוקי.

יואל אבן:

תראה, אנחנו משתדלים להסדיר את המקומות האלה, להרוס איפה שנבנה לא חוקי,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא שאלה למהנדס העיר. יואל, זה לא שאלה למהנדס העיר. תפנה למנכ"ל העירייה.

אלדד רבינוביץ:

בסדר.

צביקה כהן:

אוקי. הקלת עלינו.

אלדד רבינוביץ:

ומבנים, שאלה דומה גם לגבי מבנים מסוכנים, האם נעשית גבייה מאותם אנשים כאשר יש צו מבנה מסוכן,

צביקה כהן:

שלום משה,

אלדד רבינוביץ:

במזרח העיר, האם באמת יש פעולות שנעשות לאתר את הבעלים ולעבוד מולו ישירות.

יואל אבן:

בכל מקום שיש מבנה מסוכן אנחנו עובדים, ואם יש איתורים של מבנים מסוכנים עובדים מול הבעלים, אם זה, יש הרבה מאד דוגמאות, גם כאלה שאנחנו עובדים פשוט מולם, וכן, זה חלק מתהליכי העבודה שבמחלקת מבנים מסוכנים עושים.

אלדד רבינוביץ:

של הגבייה. זאת אומרת, האם זה אחר כך מובא אל מול אותו בעלים?

יואל אבן:

אין הבדל בין מזרח העיר,

אלדד רבינוביץ:

או שזה שירות לציבור, בניגוד למקומות אחרים?

יואל אבן:

מבנה מסוכן זה מבנה מסוכן. יש תהליך עבודה סדור איך אנחנו מבקשים,

אלדד רבינוביץ:

יש צו.

יואל אבן:

קודם כל יש צו,

אלדד רבינוביץ:

נכון.

יואל אבן:

יש קודם כל בקשה שאותו בן אדם יסדיר את הבעיה שקיימת, במידה ולא יש פעילויות שאנחנו יכולים לעשות ולגבות, אבל זה קיים בכל מקום, בכל מבנה מסוכן זה קיים, גם במזרח העיר וגם בכל מקום אחר.

אלדד רבינוביץ:

אז אני מציף שבמזרח העיר הרבה פעמים,

יואל אבן:

אין איזה משהו ייחודי.

אלדד רבינוביץ:

יש איזשהו דילוג על השלב של הצו ובעצם באים ומטפלים ישר ולא באים עם בחינה של הבעלים ולא, אין בעצם ציפייה מהבעלים לבצע וזה עלויות משמעותיות לעירייה, מציף את הנקודה הזאת. עוד דבר, מבחינת רישוי ופיקוח, מבחינת פיקוח, אני, מה שאני יודע, בעצם כמות המפקחים במזרח העיר לא תואמת, זאת אומרת, היא רחוקה מאד מכמות המפקחים במערב העיר, והיא גם לא בקורלציה לכמות העבירות. זאת אומרת, היה מצופה שבמזרח העיר כיוון שיש הרבה יותר עבירות יהיה גם הרבה יותר מפקחים, והמצב הוא הפוך לחלוטין. האם יש איזושהי תכנית להשוואה או להעלאה?

יואל אבן:

אני חושב שאתה טועה, במזרח העיר יש לנו צוות שלם במזרח העיר,

צביקה כהן:

בוא ליד, אייל.

יואל אבן:

של הרבה מאד מפקחים שעובדים במזרח העיר.

צביקה כהן:

אייל,

יואל אבן:

אני לא חושב שיש הבדל, אני לא חושב שיש גם, יש באמת, הפיקוח קיים בהתאם לצורך, במזרח העיר זה יחידה מאד גדולה של פיקוח, יש גם במערב העיר, בכל מקום, אבל בסופו של דבר במזרח העיר יש יחידה מאד משמעותית.

אלדד רבינוביץ:

אפשר את זה במספרים?

יונתן פולק:

זה פשוט מדהים שאתה דורש שוויון במזרח העיר אך ורק בנושאים שקשורים באכיפה נגדם, בגבייה אינטנסיבית. איפה אתה נמצא כשמדברים על מינהלים קהילתיים על השוויוניות שם, בחינוך? איפה אתה, גם שם אתה מרים את השאלות האלה?

אלדד רבינוביץ:

היית בתחילת דבריי? שמעת שאני מדבר על התשתיות, שמעת, על מה, איפה אתה עכשיו נופל?

יונתן פולק:

על זה שכל פעם,

אלדד רבינוביץ:

אני דיברתי על זה שצריך להשוות את התשתיות, תשתיות זה לא ...?

יונתן פולק:

כל פעם שיוצא המילים שלך מזרח העיר,

יוחנן וייצמן:

יונתן,

יונתן פולק:

... יחד עם גבייה.

יוחנן וייצמן:

אם היית קודם היית שומע אותו מדבר על תשתיות ועל כמה שקשה להם וכמה שצריך לטפל.

יונתן פולק:

... סתם פוליטי, אתה לא, זה לא קשור למה ש ...

יוחנן וייצמן:

אתה פשוט איחרת.

יונתן פולק:

לא איחרתי, החלפתי את לורה. לורה הייתה, היינו ראש בראש.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז לורה תספר לך מה הוא דיבר.

צביקה כהן:

יונתן, תודה. עוד שאלות?

יעל ענתבי:

כן.

אלדד רבינוביץ:

שניה,

צביקה כהן:

יעל.

אלדד רבינוביץ:

יש מספרים,

צביקה כהן:

רגע,

אלדד רבינוביץ:

של הפיקוח? שניה,

צביקה כהן:

בבקשה.

אלדד רבינוביץ:

אשמח לקבל תשובה לגבי המספרים. ושאלה אחרונה, יש תקציב של סלילת כבישים, תכנון סלילה של כבישים שהם לא חוקיים? זאת אומרת, שהם לא בהתאם לסטטוטוריקה?

יונתן פולק:

מטורף, אה? אנשים שאכפת להם גם ממי שלא בהכרח הצביעו להם. זה פשוט לא להאמין, אתה עושה ככה?

אריאל גולן:

הנה, הוא דואג,

אלדד רבינוביץ:

אני גר שמה,

אריאל גולן:

אני לא מבין, הוא דואג למזרח ירושלים.

(מדברים ביחד)

אלדד רבינוביץ:

אני אגב גר שם, זאת אומרת, אכפת לי גם מכל הסביבה של מגוריי. אה, אוקי.

אליעזר ראוכברגר:

אלדד, זה ...

אריאל גולן:

אגב, חברת ה-, זאתי שאתה מחליף אותה, יונתן, זה שאתה מחליף אותה תמיד דואגת לחרדים רק לאכיפה, תאמין לי. היא לא דואגת,

אלדד רבינוביץ:

... דרכים,

אריאל גולן:

שיהיה להם מוסדות חינוך ראויים, לא כבישים ראויים. היא דואגת רק לאכיפה אצל החרדים.

אלדד רבינוביץ:

תקציב פריצת דרכים מופיע כאן,

אריאל גולן:

אז תאמין לי שיש,

אלדד רבינוביץ:

בתוך הזה.

אריאל גולן:

יש באמת סימטריה.

אלדד רבינוביץ:

הנה, זה תקציב פריצת דרכים.

יונתן פולק:

אני אגיד לך מה הכי מדהים, אריאל? שכמות החרדים שפונים, אם אתה טוען נגדם, כמות החרדים שפונים אלינו כי הם לא מקבלים מענה אצלכם היא די מדהימה בסך הכל.

אריאל גולן:

יכול להיות, יכול להיות.

יונתן פולק:

די מדהימה.

אריאל גולן:

יכול להיות, אנחנו מנסים, ויש הרבה שמפריעים.

צביקה כהן:

טוב, חברים,

יונתן פולק:

אבל כשרוצים ...

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

לא כל מי שאתה קורא לו חרדי אנחנו גם קוראים לו חרדי.

אריאל גולן:

יש הרבה שמפריעים.

צביקה כהן:

יונתן, תודה.

אריאל גולן:

יש הרבה שמפריעים.

אליעזר ראוכברגר:

לא כל מי שאתה קורא חרדי,

אריאל גולן:

הדבר היחיד שמעניין אותה,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו קוראים לו חרדי.

אריאל גולן:

זה איך חרדים לא יקבלו,

צביקה כהן:

חברים,

אריאל גולן:

לא איך הם כן יקבלו.

צביקה כהן:

חברים, תעצרו פה,

אריאל גולן:

איך ייתנו להם תנאים, איך ייתנו להם כיתות, איך ייתנו להם תקציבים,

צביקה כהן:

כן.

אריאל גולן:

לפעילויות המינהלים הקהילתיים, אלא איך לא לתת להם.

צביקה כהן:

אריאל, תודה רבה,

אריאל גולן:

אז זה בדיוק סימטרי.

צביקה כהן:

יונתן, תודה. שאלות נוספות?

אלדד רבינוביץ:

רק בשאלה האחרונה,

יונתן פולק:

אני שמח שהנושא,

אלדד רבינוביץ:

אני אשמח לקבל את התשובה.

יונתן פולק:

העיר פה שליש מהחברים המנומנים.

אלדד רבינוביץ:

האם,

צביקה כהן:

לא שומע אותך, יונתן.

אלדד רבינוביץ:

האם תקציב,

אריאל גולן:

לא, אתה הגעת עכשיו, היה פה דיונים מאד יפים.

צביקה כהן:

חברים, תודה רבה.

אלדד רבינוביץ:

אני רק, אני רק רוצה לקבל,

צביקה כהן:

תודה רבה לכולם.

אלדד רבינוביץ:

על השאלה,

צביקה כהן:

עוד שאלות?

יעל ענתבי:

כן.

אלדד רבינוביץ:

על השאלה האחרונה שלי, האם בתקציב,

צביקה כהן:

שאלה אחרונה.

אלדד רבינוביץ:

אמרת, שאלה אחרונה. האם תקציב פריצת דרכים זה מדבר על בניגוד לסטטוטוריקה? זאת
אומרת, בניגוד לייעוד של הקרקע?

צביקה כהן:

מהנדס העיר, בבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שניה, יואל. אלדד, אתה נמצא איתנו בוועדה לא מעט. אתה רואה גם שאנחנו עושים הפקעות דרכים, הפקעות של שטח בשביל הדרכים. עושים את אותן הפקעות בשביל להסדיר את הדרך.

אלדד רבינוביץ:

ההפקעה היא תמיד,

אליעזר ראוכברגר:

אם זה למוסדות חינוך, אם זה למוסד חינוך, אם זה למבנים שאין להם גישה נכונה ודרך, ועל זה אנחנו עושים את ההפקעה ולאחר מכן גם את הסלילה.

אלדד רבינוביץ:

כן. ההפקעה היא תמיד בהתאם לסטטוטוריקה. אני שם זרקור,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, נכון,

אלדד רבינוביץ:

על משהו אחר.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, זה מה שאמרתי.

אלדד רבינוביץ:

אני שם זרקור על משהו אחר. יש תקציב פריצת דרכים שעוד פעם, אולי אני טועה, אבל ממה שנמסר לי, הוא מיועד לדרכים לא חוקיות, זאת אומרת, מקומות שבהתאם ליעוד זה ירוק ורוצים לייצר שמה דרך למתחמי בנייה לא חוקיים ועושים כביש, העירייה עושה את הכביש הזה, או משפצת את הכביש הזה.

יואל אבן:

לא, לא, לא, אין דבר כזה. כמעט לא, אני לא מכיר,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מכיר אבל אני לא, שיענה יואל, אני לא מכיר את זה.

אלדד רבינוביץ:

זה השאלה, ... אני לא,

יואל אבן:

אני לא מכיר דבר כזה, פריצת דרכים,

אליעזר ראוכברגר:

אני מכיר שהכל בהתאם איפה שיש דרך, אבל כולנו יודעים שיש הרבה דברים,

אלדד רבינוביץ:

לכן אני שואל,

אליעזר ראוכברגר:

שהם מסומנים כדרך, אבל הם בעצם לא דרך.

אלדד רבינוביץ:

על זה לא שאלתי, זה אני יודע.

יואל אבן:

כל פעם שיש פרויקט במזרח העיר שעולה אליי, ומעלים, תמיד זה מעוגן על סטטוטוריקה, ולפעמים עושים את פריצת הדרכים רק כדי לממש תוואי שלא ינוצל ולא יבוצע אחרי זה בכל מיני בנייה לא חוקית אחרת. אין דברים אחרים. יכול להיות שיש, כשאתה עושה כביש יש לך מימין, משמאל, ייעודים כאלה ואחרים, אבל תמיד זה מעוגן במשהו שאפשר לעשות כביש.

צביקה כהן:

יואל, תודה.

יואל אבן:

לא עושים כבישים סתם.

יעל ענתבי:

רגע,

אלדד רבינוביץ:

תודה רבה.

צביקה כהן:

תודה רבה.

יעל ענתבי:

רגע, רגע, רגע,

צביקה כהן:

מי עוד, ...?

יעל ענתבי:

יש לי עוד שאלה.

צביקה כהן:

יעל.

יעל ענתבי:

שלום. קודם כל תודה על העשייה שלכם, ועל הבנייה,

צביקה כהן:

יואל, אל תתבלבל, יואל.

יעל ענתבי:

המאד רצינית,

צביקה כהן:

יעל היא לא חדשה. זה חדש ישן.

יואל אבן:

אני מכיר את יעל לא יודע אם לפניך, אני מכיר אותה,

צביקה כהן:

לפניי?

יואל אבן:

הרבה שנים.

צביקה כהן:

כן?

יואל אבן:

כן.

צביקה כהן:

יאללה, יעל.

יואל אבן:

... הייתי אז בכובעים אחרים.

צביקה כהן:

שוט.

יעל ענתבי:

תודה על הבנייה הרצינית והמאסיבית בירושלים. ברם, יש לי שאלה לגבי כל הרבי קומות
והאינפילים בכל,

צביקה כהן:

מעצבנים.

יעל ענתבי:

בכל המקומות. רגע, אפשר להיות בשקט?

צביקה כהן:

רגע, יעל, אני אעשה לך סדר. רגע אחד, שניה. חברים,

יעל ענתבי:

יוחנן.

צביקה כהן:

יוחנן, יוחנן.

יעל ענתבי:

אליך.

צביקה כהן:

יוחנן, אתה יודע ש-,

יוחנן וייצמן:

סליחה.

יעל ענתבי:

תודה.

צביקה כהן:

יוחנן, כשאתה מדבר אני שומר עליך.

יוחנן וייצמן:

מקשיב.

צביקה כהן:

בבקשה.

יעל ענתבי:

לגבי הרבי קומות והאינפילים והבנייה בתוך ירושלים. יש לי כמה שאלות בקשר לדברים האלה.
קודם כל,

צביקה כהן:

מותר לך שלוש.

יעל ענתבי:

האינפילים הם נבנים בתוך, בתוך יישוב, זאת אומרת, בתוך השכונות שהם כבר מאוכלסות, ויש בעיה קשה מאד לתושבים עם כל הבעיות באיכות הסביבה. רעשים, מגרסות, אבק, זה בנייה של כמה שנים, זה, צריך לשים לב לזה. הרבה פעמים אני שולחת פיקוח בעקבות תלונות של תושבים, והפיקוח חוזר כלעומת שבא, כאילו, האבנים הם לא אבנים, האבק הוא לא אבק, והדברים בשטח מראים דברים אחרים לגמרי, כולל וידאו וכולל תמונות. אז זה נושא אחד. ולגבי הרבי קומות, האם באמת באמת אתה יכול להגיד עם יד על הלב שאתם נותנים מענה לכל התשתיות מסביב, שזה אומר תחבורה, מוסדות חינוך, קהילתיות, דיור? כאילו, הכל.

יואל אבן:

אז עם יד על הלב, שאלה שנייה, כן, חד משמעית. אני אציג לכם בהזדמנות מה אנחנו עושים, פרויקטור שכונתי, כל המענים שניתנים, עובדים על זה מאד מאד קשה, אני וכל הצוות. לחלוטין כן, עם יד, לגמרי, אני אומר את זה בלב מלא, נציג את זה בנפרד, מן הסתם זה לא לישיבה הזאת. לגבי הנושא הראשון שאמרת, אני גם מכיר את התלונות האלה, אנחנו מטפלים בהם. לא מזמן עצרנו עבודות של יום, החרמנו לו את המגרסה שהוא עבד לא לפי, אצלכם בפסגת זאב, ממש, ביחד עם הפיקוח שלנו, ביחד עם אילן ששון מהפיקוח העירוני, ביחד עם מחלקת, המחלקה שלי של איכות הסביבה ועם רישוי עסקים, ליאת, שיתוף פעולה, כל פעם שיש תלונות ומגיעים אליי או לצוות שלי אנחנו מטפלים. יש מקרים שהתלונות הם נבדקות וזה לא דבר שזה, אבל אני, ברוב המקרים שיש ותמיד כשיש בעיות, תמיד אנחנו מטפלים בהם. ולראיה אותו פרויקט שהיה לפני שבועיים שהחרמנו את המגרסה, הוא לא קיבל אותה, ועצרנו את העבודות, ממש ככה, בפסגת זאב, חברת צרפתי אם אתם זוכרים את מה שהיה שם. אז כן, אנחנו מטפלים בזה. אני באופן אישי גם מטפל בזה לפעמים, והצוות שלי גם.

יעל ענתבי:

אז אני מאד מבקשת שגם אם אתה אומר שזה היה עם צרפתי, אני לא יודעת אם באמת, מה היה בצרפתי, אם אתה אומר, בסדר, אבל יש גם עוד חברות שבונות ואני מאד מבקשת שיתייחסו ברצינו המלאה לתלונות של תושבים. הרבה פעמים זה עובר דרכי, וגם אז, הפקחים באים ואומרים, כאילו אני לא יכולה להעלות על הדעת שהפקחים איכשהו נמצאים בקשר עם הקבלן, אבל להמשיך לראות שאבנים נכנסות למרפסות של אנשים זה באמת, זה לא יעלה על הדעת.

יואל אבן:

אני אומר לך, באמת מטפלים בזה, ואם יש בעיות אני רוצה שתעבירי אליי או כל מי ש... אישית,

יעל ענתבי:

מעולה, מעולה.

יואל אבן:

וואטסאפ,

יעל ענתבי:

מעולה.

יואל אבן:

וזה יטופל. אני אומר לכם שאני מכיר את האנשים, אצלי, אצל אילן ששון, אצל רישוי עסקים, אצל החבר'ה שלי של איכות הסביבה. זה באמת מטופל בנפש חפצה, ואנחנו, ותמיד זה,

יעל ענתבי:

אוקי, אוקי.

יואל אבן:

לא,

יעל ענתבי:

בסדר.

יואל אבן:

לא מכיר מקרה שלא טיפלנו בו.

אריאל גולן:

יעל,

יעל ענתבי:

אוקי, תודה.

אריאל גולן:

יעל, אני יכול להגיד לך, אם תבואי לוועדת תכנון ובנייה, לוועדות של התב"ע, שמגיעים, מגיעות לשם תכניות של פינוי בינוי, כל תכנית עם היושב ראש הוא דן ברצינות ואנחנו בודקים את כל המענים עד כמה שאנחנו מבינים אבל יש את הדרג המקצועי גם כן, אם זה נושא של בינוי, תשתיות, תחבורה, מבני ציבור, מבני דת, כל הנושאים האלה נבדקים, יש מחלקה חברתית שהיא מגיעה ואנחנו חוקרים אותם שתי וערב באמת כמה אחוזים מבוגרים, צעירים, באמת כדי לתת את המענים הכי טובים לפרויקטים של הפינוי בינוי.

צביקה כהן:

כן.

יעל ענתבי:

תקשיב, זה מגיע למצב,

אריאל גולן:

תבואי, אני מציע לך,

יעל ענתבי:

שאנשים רוצים,

אריאל גולן:

לבוא פעם אחת ולראות איך היושב ראש ... את זה.

יעל ענתבי:

זה מגיע למצב,

צביקה כהן:

כן, אנחנו חורגים מסדר היום.

יעל ענתבי:

שאנשים רוצים לעזוב את ירושלים בגלל זה.

אליעזר ראוכברגר:

תודה, אריאל. יעל, בואי אני אגיד לך משהו, תראי, אנחנו בירושלים. את דיברת רק על אינפילים. כל הבנייה בירושלים היא בתוך העיר, כל הבנייה. אין היום בנייה כמעט בירושלים שאין לה שכנים ואין לה גובלים ואין לה כאלה שליד. זה לא דווקא אינפילים, את אמרת את המילה אינפילים אולי בגלל פסגת זאב, ואת תושבת פסגת זאב. בעבר גם היית נציגת פסגת זאב. אבל היום, אם תסתכלי, אין בעיר, אנחנו לא בונים כמעט מחוץ לעיר, לא בונים שכונות חדשות, לא בונים אזורים חדשים שאין בהם שכנים ואין בהם כאלה שנפגעים. גם בפינוי בינוי, כל פינוי בינוי שעושים יש בניין ליד, יש בניין מאחורה, מצפון, ממזרח, ממערב.

יעל ענתבי:

אז אדרבה,

אליעזר ראוכברגר:

כל תמ"א שעושים, יש בניין מימין, משמאל, מאחורה, מקדימה. כל הרחבות בנייה, כל תוספת קומות בתב"ע רגילה. אין מושג לבנות בירושלים בלי, לצערי אבל גם לשמחתי, שזה קצת מפריע לשכנים. זה כמו שאת עושה שיפוץ בבית, או כל אחד שעושה שיפוץ בבית ויש לו אבק, ויש לו לכלוך, ויש לו אבנים, ויש לו עפר,

יעל ענתבי:

אין לנו על זה, אין לנו,

(מדברים ביחד)

יונתן פולק:

... לבנייה בעין לבן,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שניה, שניה, תני לי ...

יונתן פולק:

או בגבעת משואה וכאלה.

אליעזר ראוכברגר:

שניה, שניה, תן לי רק להשלים. יונתן, נכון? כן. שניה, רק להשלים, אחר כך בשמחה. הקשבתי בלי להפריע לאף אחד. אני אומר, גם כשעושים שיפוץ בבית זה סוג של ירידה לצורך עלייה. אדם יש לו לכלוך, אבל בסוף בתוצאה הסופית הוא מקבל בית משופץ, כפי רצונו וכפי מה שהוא עשה. אותו דבר זה בכל בנייה. נכון, אני מסכים איתך, אני לא חולק עליך לגמרי שצריך להקפיד על החוק, צריך להקפיד על התקנות, צריך להקפיד על הכללים, על השעות. את דיברת רק על לכלוך, יש גם שעות. לפעמים קבלנים עובדים בשעות וזה מפריע, יש אנשים מבוגרים שרוצים ללכת לישון, או שיש ילדים, עובדים בבוקר מוקדם לפני השעה שמותר. אנחנו תמיד מכניסים בתוך ההיתר כתנאים להיתר את השעות ואת כל הדברים האלה. אני מסכים שיש לפעמים חריגה,

צביקה כהן:

יעל,

אליעזר ראוכברגר:

של קבלנים,

צביקה כהן:

יעל, יעל,

אליעזר ראוכברגר:

שצריך להקפיד עליהם.

צביקה כהן:

את חברה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל בגדול,

מרים סלע:

אנחנו באותו צד, לייזר.

אליעזר ראוכברגר:

זה הבנייה, זה בתוך העיר, אין מה לעשות.

צביקה כהן:

יעל, את חברה,

אליעזר ראוכברגר:

אין מה לעשות.

צביקה כהן:

בוועדה הזאת? לא חברה? אני חושב שיושב ראש הוועדה צריך להזמין אותך אורחת באיזה אחד מהדיונים האלה. טוב.

יעל ענתבי:

לא,

יונתן פולק:

צביקה, יש לי עוד שאלה אחת,

צביקה כהן:

אני,

יעל ענתבי:

אנחנו באותו צד, אבל אי אפשר,

צביקה כהן:

אני רוצה,

יונתן פולק:

יש עוד שאלה אחת, אני אשמח.

יעל ענתבי:

להרוס את החיים של התושבים.

צביקה כהן:

לא שומע,

אריאל גולן:

לא, אני רק רוצה להגיד עוד,

יונתן פולק:

יש לי עוד שאלה אחת ליואל,

אריאל גולן:

יעל, יעל,

צביקה כהן:

יונתן,

אריאל גולן:

יעל, יש הרבה אנשים שמצרים,

צביקה כהן:

אתה חורג.

אריאל גולן:

לייזר,

צביקה כהן:

שאלה אחת.

אריאל גולן:

צביקה.

צביקה כהן:

אחת.

אריאל גולן:

צביקה, זה תשובת המשך לדיון.

צביקה כהן:

כן.

אריאל גולן:

אני אומר, יש הרבה אנשים שכואב להם שבונים מגדלים בירושלים. אני אומר, אמרתי גם בוועדה, יש עוד מיליון או שניים אנשים בעולם, יהודים, שרוצים לבוא לירושלים,

צביקה כהן:

בוא,

אריאל גולן:

וחייבים לתת להם מקום,

צביקה כהן:

בוא,

אריאל גולן:

... בתת הקרקע,

צביקה כהן:

תקשיב, אריאל,

אריאל גולן:

לא,

צביקה כהן:

זה לא שחור או לבן.

אריאל גולן:

חייבים לבנות.

צביקה כהן:

זה לא שחור או לבן, יש מקומות,

אריאל גולן:

ולתת להם מענים שיהיה להם מקום נעים לגור, ולבוא לבנות.

צביקה כהן:

יש מקומות שזה הפרה בוטה בתכנון העיר שאתה נותן דברים גדולים, יש מקומות,

אריאל גולן:

לא, זה,

צביקה כהן:

שהם יפים ואתה צריך לעשות,

אריאל גולן:

זה עושה טוב לעיר, אני חושב שזה טוב.

צביקה כהן:

זה לא שחור לבן.

אריאל גולן:

תמיד רוצים שאנחנו נהיה כמו תל אביב, אז בסדר,

צביקה כהן:

אנחנו לא נהיה שם.

אריאל גולן:

אפשר להיות בדברים מסוימים כמו תל אביב.

צביקה כהן:

טוב, תודה רבה. יונתן, בבקשה, סיכום.

יונתן פולק:

שאלה אחת,

דובר:

בלי שאלות עכשיו.

יונתן פולק:

אחרונה, אחרונה,

צביקה כהן:

יונתן, סיכום.

יונתן פולק:

אחרונה. הבטחתי, אני נשבעתי. לאור המשבר המטורף שיש כרגע בשוק הבינוי, מחסור של 100,000 זוגות ידיים, חברות שחשופות ב-1.3 טריליון שקל, אני מניחה שהחשיפה של ירושלים ושל פרויקטים בה היא לפחות בחלקה היחסי בישראל. יש איזושהי היערכות לבדוק איפה אנחנו חשופים לזה מראש או שזה משהו שכשיגיע יגיע?

יואל אבן:

זה ברמת המדינה, כרגע יש באמת אירוע משמעותי שבאמת המדינה מטפלת בו. אנחנו משתדלים ככל שניתן ללחוץ, להביא אנשים לפה, קבלנים לפה, ולוחצים גם על חברת מוריה שתביא פועלים, כאילו, כל מה שצריך לעשות בסופו של דבר אנחנו עושים, אבל יש מגבלות לרשות לטפל בזה. יידרש מענה של המדינה, זה לא,

יונתן פולק:

יש איזושהו ידע עירוני לגבי המצב הפיננסי של החברות השונות שפועלות בעיר בהיקפים שהם יותר משיפוץ בית, שיותר מבניית שתי יחידות דיור או שזה,

יואל אבן:

אני יכול להגיד לך ש-, אין לי דרך לקבוע, אני לא יכול לדעת את המצב הפיננסי שלהם. אני כן יכול להגיד לך שכל החברות שעובדים עלינו לא הורידו רגל מהגז. בגלל שאנחנו לוחצים ואנחנו יושבים פה והוועדה עובדת בצורה מופלאה, הוועדה המקומית, ונותנים היתרים ונותנים, אז אין ירידה לרגל מהגז ואנשים שמגיעים לירושלים רוצים לבנות בירושלים. ולכן אני מרגיש, לא מרגיש את זה אצלי במה שקיים. עובדה ששנה שעברה סיימנו 7,500 יחידות דיור,

יונתן פולק:

לא, רגע,

יואל אבן:

למרות המצב.

יונתן פולק:

אנחנו כן רואים את זה עם הספרדים שברחו, האיטלקים שלא חזרו.

יואל אבן:

כן, לא, אתה מדבר כרגע על דברים, זה מקרה ספציפי שקיים בזה של הרכבת הקלה,

אליעזר ראוכברגר:

מה, מה אתה רוצה, שאנחנו נפסיק,

יואל אבן:

אבל זה לא קשור למצב הפיננסי.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, יונתן,

יואל אבן:

זה סיפור אחר.

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה רוצה, שאנחנו נפסיק לאשר תב"עות? שנפסיק לתת היתרים? לא הבנתי.

יונתן פולק:

מה שאני רוצה זה להבין אם יש איזושהי היערכות כדי להבין מראש באיזה פרויקטים אנחנו אולי חשופים יותר או פחות, וזה,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא קשור אלינו, אנחנו לא חשופים. אתה מדבר על פרויקטים עירוניים?

יונתן פולק:

זה לא קשור אלינו,

אליעזר ראוכברגר:

לא, רגע,

יונתן פולק:

עד שזה ממש קשור אלינו.

אליעזר ראוכברגר:

שניה, אתה מדבר על פרויקטים עירוניים או פרויקטים פרטיים?

יונתן פולק:

גם פרויקטים עירוניים וגם פרויקטים בקנה מידה גדול של התחדשות עירונית,

אליעזר ראוכברגר:

פרויקטים, בסדר, פרויקטים בקנה מידה של התחדשות עירונית זה עניין של היזם הפרטי.

יונתן פולק:

כשיש לך, כשיש לך בור בעומק,

אליעזר ראוכברגר:

זה עניין של היזם הפרטי.

יונתן פולק:

בעומק 30 מטר, זה כבר עניין עירוני.

אליעזר ראוכברגר:

אבל כשאני עושה תכנית או כשאני מאשר תכנית זה לא אומר שמחר היא תבוצע. אם היזם יתעכב בביצוע שלו אז הוא יתעכב בביצוע שלו, זה לא קשור אלינו.

יונתן פולק:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

זה אחד,

יונתן פולק:

מה שמדאיג,

אליעזר ראוכברגר:

לגבי הנושא העירוני,

יונתן פולק:

זה פרויקטים שמתחילים ועל זה הוא ענה בעצם, שהוא אומר שהוא לא רואה את זה,

יואל אבן:

לא רואים,

יונתן פולק:

... בפרויקטים הקיימים.

יואל אבן:

כן.

יונתן פולק:

מה שמדאיג אותי,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר שרוב, רוב אלו,

יונתן פולק:

זה רכבת שמורידים, שמשאירים את הבור של 30 מטר והיזם עכשיו תקוע ואנחנו ...

אליעזר ראוכברגר:

נכון. אז אלף זה קורה בהרבה מקומות, זה נושא שאני מקווה בעזרת השם שהוא יחלוף, זה בעיה שהתחיל מהמלחמה. אני מקווה שהאירוע הזה יסתיים כמה שיותר מהר בצורה כזו או בצורה אחרת, אבל מבחינת מדינה, שזה יסתיים. אבל אני לא יכול לעכב יזם מלהוציא תכנית או מלתת לו היתר ושהוא יתחיל לבנות בגלל שאולי בעוד X זמן הוא ייתקע כי יהיה לו בעיה של להביא פועלים.

יונתן פולק:

לא ביקשתי עיכוב, ביקשתי לדעת אם יש לנו ידע לגבי מה הסטטוס בעיר ומה המצב הפיננסי של החברות שפועלות פה בפרויקטים הגדולים.

יואל אבן:

אי אפשר לדעת. עוד פעם, ...

אליעזר ראוכברגר:

לשמחתי רוב היזמים שבעיר הם חברות, לשמחתי רוב היזמים שבעיר הם חברות גדולות, מבוססות, ועם איתנות. ואלה החברות שבאו לפה בשנים האחרונות בגלל תנופת הפיתוח ובגלל שהם הבינו שירושלים הולכת קדימה, מה שלא היה בעבר,

צביקה כהן:

יופי.

אליעזר ראוכברגר:

בתחום הבינוי והתשתיות.

יונתן פולק:

... בהתחדשות עירונית יש לך גם עשרות חברות שהם חדשות לחלוטין ולא ...

אליעזר ראוכברגר:

כמעט ולא, כמעט ולא.

יואל אבן:

לא, לא אלה שבונים, ...

אליעזר ראוכברגר:

מעט מאד,

יואל אבן:

הם בסופו של דבר מוסרים את זה גם לחברות גדולות יותר.

אליעזר ראוכברגר:

מעט מאד. לא אפריקה מגורים, אני לא רוצה ... בשמות אבל מעט.

צביקה כהן:

חברים, תודה רבה.

יואל אבן:

עוד מילה אחת, הדרך שלנו,

אליעזר ראובברגר:

יש, לא אמרתי שאין, אבל מעט.

צביקה כהן:

חברים, מינהל התכנון, תודה רבה.

יואל אבן:

מילה אחרונה, הדרך שלנו,

יונתן פולק:

שניה, רגע, הוא מסיים את התשובה שלו,

יואל אבן:

רק מילה אחרונה,

יונתן פולק:

אני לא שואל שאלה.

יואל אבן:

בהמשך לכל מה שליזר אמר שאני עומד מאחוריו, הדרך שלנו,

צביקה כהן:

אה, יואל מדבר.

יואל אבן:

לסייע בתחום הזה זה לקצר את הביורוקרטיה, נלחמים בזה חזק. אנשים יודעים שהם מגיעים לפה, הם יודעים שהם יכולים לעבוד פה, וזה משמעותי מאד ואני אומר לך בשיחות שיש, יש חברות שמחליטות לא לעבוד במקומות אחרים וכן להשקיע בעיר כי יודעים שפה אחנו עיר שיודעת ורוצה ועושה, וזה משמעותי מאד לחברות, ובאמת בוחרים בסופו של דבר את ירושלים כמקום להשקעה. וזה אחד הדברים החזקים שאנחנו מזהים פה היום.

צביקה כהן:

טוב, יואל, תודה רבה. יוחנן, שאלה אחרונה.

דוברת:

חבר'ה, שקט בבקשה.

יוחנן וייצמן:

תראה, אדוני מהנדס העיר, תראה, אני עובר פה דווקא על הצד השני של החוברת שלא כולם מסתכלים, על צד ההכנסות. כל הכבוד, אני רואה שאתם גדלים פה בהיטלי השבחה, בדברים כאלה. גם בהכנסות העירייה המינהל שלך עומד, גדל יפה. השאלה שלי היא זה בהמשך לזה, דווקא שבוע שעבר הגיעה תכנית מאחד מאגפי התכנון שלך, חגי היה בוועדה להסביר את זה, והוא אמר שזה החלטת מדיניות. הנושא הוא בית הנוער, אני מסביר את זה כי הנושא הוא כלכלי וגדול, יכול להיות אפילו חצי מיליארד שקל לטובת העירייה. בית הנוער העברי, מגרש ששייך לנו, 15 דונם, וביקשנו שם לבנות 300 דירות. בעצם אני שאלתי את חגי ואני שואל את זה כעת אותך כי זה המקום היותר נוח, למה שלא לקחת את המגרש הזה ולבנות עליו 1,000 דירות או כמו מדיניות שיש לנו את המשותפת של העירייה עם הוועדה המחוזית של 40:60, לקחת 40% מהמגרש, לבנות עליו מגורים מכאן להודעה חדשה, ועיריית ירושלים בסך הכל בוא נגיד עירייה ענייה, ייכנס לנו כסף.

יואל אבן:

בית הנוער זה שטח חום.

יוחנן וייצמן:

נכון.

יואל אבן:

וכשטח חום יש לנו את הכללים שלו. לכן הדיור שעושים זה דיור להשכרה ל-20 שנה, ואחד היעדים שלנו לאזור הזה, לשטח הזה, זה לא רק לבנות את יחידות הדיור, זה גם להעצים את מה שיש שם כשטח ציבורי. אגב, מה שיעל שאלה לגבי האם אנחנו דואגים לזה. אז חלק מהמענה שלנו זה זה. אם אני אקח שטח חום כזה ואמלא את כולו ביחידות דיור אז הרגתי שטח חום.

יוחנן וייצמן:

לא,

יואל אבן:

לכן אני חושב שהתכנית שהצענו היא נותנת בדיוק את האיזון שצריך בין מצד אחד יחידות דיור להשכרה שאנחנו צריכים בעיר ואני מסכים איתך, מצד שני להשאיר שטח חום מספיק משמעותי ולהעצים אותו כדי לתת מענה לפיתוח של העיר בשכונת גוננים במקרה הזה.

צביקה כהן:

יוחנן, עוד שאלה?

יוחנן וייצמן:

אז לא הסברתי את עצמי מספיק טוב. אני לא התכוונתי לקחת את כל השטחים החומים בעיר ולעשות מהם יחידות דיור, ממש לא. אבל אמרתי, יש פה שטח גדול שאנחנו עושים ממנו חלקו לדיור, אם נעשה אותו למכירה, אם ניקח את יחידות הדיור שאנחנו רוצים שמה, וכמו המדיניות שאתם עשיתם ביחד של 40:60, אפשר פה לחיות ואנחנו ניהנה מזה.

יואל אבן:

תראה,

יוחנן וייצמן:

אפשר לקחת עוד שטחים חומים,

יואל אבן:

אתה מתכוון במקום השכרה למכירה,

יוחנן וייצמן:

כן.

יואל אבן:

זה מה שאתה מתכוון? אוקי. אז,

יוחנן וייצמן:

זה הכסף הגדול.

יואל אבן:

תראה, אני אגיד לך. יש רצון אדיר בעיר וצורך אדיר לדיור להשכרה.

יוחנן וייצמן:

נכון.

יואל אבן:

אוקי? זה נובע גם בגלל ההתחדשות העירונית וזה נובע גם בכלל. ודיור להשכרה זה מצרך קשה וככל שהריביות גם עולות גם זה עוד יותר נדיר.

יוחנן וייצמן:

ברור.

יואל אבן:

אני חושב שאנחנו כעירייה צריכים לתת דוגמה אישית, כשאני מגיע היום לרמ"י ואנחנו מבקשים מהם דיור להשכרה, אני לא יכול להחיל עליהם את מה שאני לא מחיל על עצמי. ואם אנחנו כבר בונים יחידות דיור בשטח חום, אני חושב שזה גם ערכית נכון לתת דיור להשכרה כי זה דבר, הדבר הזה צריך אותו,

צביקה כהן:

אבל אתה זה,

יואל אבן:

זה נכון,

צביקה כהן:

אתה מייצג יזמות, אתה לא מייצג את עצמך.

יואל אבן:

לא, זה שטח, אני מייצג את הצורך.

צביקה כהן:

אתה יכול לבנות,

אליעזר ראוכברגר:

אני אנסה,

יואל אבן:

יש את הצורך,

אליעזר ראוכברגר:

שניה,

יואל אבן:

אני מייצג את הצורך.

אליעזר ראוכברגר:

יואל, אני אנסה לחדד את מה שאמר יוחנן,

צביקה כהן:

אני רק רוצה להבין את הנושא הזה.

אליעזר ראובברגר:

כי הוא גם דיבר על זה כשזה היה בדיון בוועדה בשבוע שעבר.

דובר:

כן, כן.

אליעזר ראובברגר:

מה שהוא אומר, הוא אומר ככה. תמכור את השטח, כן? תסב אותו למגורים פרטי, יבוא יזם, שמה תיקח ממנו דיור להשכרה כחלק ממה שאנחנו לוקחים מכל יזם חלק של דיור להשכרה. ניתן לו לבנות 200, 300, לא יודע כמה, אני לא זוכר את המספרים של יחידות דיור, ותגיד לו, אדוני, יש לך 300 יחידות דיור, 100 מתוכם להשכרה. לא אנחנו נעשה את זה להשכרה, וככה נכניס,

צביקה כהן:

זה כן.

אליעזר ראובברגר:

גם יותר כסף,

צביקה כהן:

זה בסדר.

אליעזר ראובברגר:

לקופת העירייה וגם יהיה דיור להשכרה. זה בעצם מה שהוא אמר.

צביקה כהן:

זה יפה.

יואל אבן:

אני רוצה,

יוחנן וייצמן:

אפשר ... זכויות ליזמים.

יואל אבן:

אחד, זה לגמרי שאלה לגיטימית.

צביקה כהן:

זה יפה מאוד.

יואל אבן:

שאלה לגיטימית. אבל אני אומר שוב, אני מהנדס העיר, אנחנו צריכים גם לתכנן את העיר, לא רק את צרכי העירייה. כלומר בסופו של דבר אני מבין ואני מסכים שהיום דיור למכירה כלכלי יותר מדיור להשכרה, אבל כשאנחנו מסתכלים על צרכי העיר ואני חושב שזה בדיוק המקום שצריך להסתכל עליו בזווית של שטח חום, צרכי העיר הם לדיור להשכרה כי זה מה שחסר היום, וכשאנחנו לוקחים שטח חום וכבר עושים אותו לדיור,

צביקה כהן:

טוב.

יואל אבן:

דיור להשכרה זה מה שנכון ערכית לעשות לצרכי העיר. אני מסכים שהדיור להשכרה זה לא לנצח, זה דיור להשכרה לטווח זמן שבסוף גם מוכרים את הדירות האלה, כלומר זה לא כלכליות אפס, ואני חושב שערכית זה נכון, כי אני אומר שוב,

צביקה כהן:

טוב.

יואל אבן:

אנחנו מתכננים את העיר, ובשיקולים שלנו,

צביקה כהן:

מיצינו.

יואל אבן:

אני חושב שזה נכון יותר בהקשר הזה.

צביקה כהן:

יוחנן, יואל, תודה, מיצינו, תודה רבה לכולם, אני מודה לכם חברים בכל מה שקשור למינהל התכנון. ברשותכם, אנחנו קופצים הלאה, מינהל תרבות חברה וספורט. אריאלה רג'ואן נמצאת איתנו, ברוכה הבאה. אנחנו נכבד את אריאלה במספר מילים. אם יהיו שאלות, בבקשה.

אריאלה רג'ואן:

... שלום לכולם, ותודה שהקדמתם אותנו.

אליעזר ראוכברגר:

... צריך להזיז את ההוא ...

צביקה כהן:

אריאלה, בבקשה.

אריאלה רג'ואן:

מה? לבוא ממול? אין מקום.

צביקה כהן:

בבקשה, אני לא מסתיר.

אריאלה רג'ואן:

טוב, לא נורא, אז תזיז קצת, זה אפילו מצד ימין. אז, אני אפילו לא רואה את כל ה-,

צביקה כהן:

יואל, תודה רבה, יואל, לך ולצוות.

אריאלה רג'ואן:

לא רואה אפילו את כל מחזיקי התיקים שלנו כאן אבל אני כן אגיד שכל מנהלי האגפים נמצאים פה, ובכלל זה מנהלת אגף הספורט ליאת, מנהל אגף חברה אליסף, מנהלת אגף התרבות תמר, בנצי נמצא פה, כל החבר'ה שלי של החשבונות, כמובן קורין עם מינהלים קהילתיים, וכל בנות הספורט. אז אני מניחה שאם יש שאלות,

אריאל גולן:

אודיה,

אריאלה רג'ואן:

מחזיק תיק אחד פה, יפה, נכון.

אריאל גולן:

מחזיק שני תיקים.

אריאלה רגיואן:

לא, האמת ש-, האמת שבין חברי המועצה, צביקה, אין מישהו שהוא לא מחזיק תיק אצלי, נראה לי, או לפחות בר עניין נגיד, אז,

צביקה כהן:

ואני רוצה לומר שכולם מצוינים.

אריאלה רגיואן:

כולם מצוינים, אין ספק. אז אני אגיד שבניגוד למינהל הקודם, אצלנו באמת כמעט הכל שוטף וחלק לא קטן נקרא תקציב גמיש. כמעט, את מרבית התקציב אתם גם מכירים, אז חוץ מזה שהמינהל שלנו אמון על כל מה שהוא נחמד בעיר, הוא זז, הוא איכות חיים, הוא נוחות לתושב ומשאיר תושבים בירושלים, עם פתיחה כזאת, רק זמן לשאלות שלכם. כן, אין שאלות?

עידו רוזנברג:

תודה רבה, מינהל חינוך.

דוברת:

מינהל חינוך.

צביקה כהן:

יש שאלות? אין שאלות, וואו. תראי איזה אמוץ.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, ...

דור לוי:

יש שאלות.

צביקה כהן:

טוב.

דור לוי:

יש שאלות.

צביקה כהן:

בוא.

דור לוי:

אני רוצה לשאול.

צביקה כהן:

בוא, בבקשה.

דור לוי:

טוב, ראיתי ש-, ראיתי תקציב הכנה לצה"ל 73,000 ש"ח בשנה.

אריאלה רג'ואן:

של?

דור לוי:

תקציב הכנה לצה"ל, 73,000 ש"ח בשנה. נשמע לי מאוד מאוד נמוך, אני אשמח לשמוע,

אריאלה רג'ואן:

אני לא מכירה שזה תקציב ההכנה לצה"ל. אני רגע אגיד שיש לנו מרכז שלם של הכנה לצה"ל שנקרא בית נחמיה שעובד על תקציב הרבה יותר גבוה, אז אני מציעה לחפש את הסעיף של בית נחמיה. אני מניחה ש-73,000 שקלים זה עבור אירועים לחבריה ולש"שים, אבל צריך לקחת בחשבון ש"א י"ב, ש"שים ומכניסטים הם תחת מטריה אחת באגף חברה במינהל, אז התקציב הוא הרבה יותר גבוה. תחפש בית נחמיה.

דור לוי:

אוקי, יש לי עוד שתי שאלות אז,

צביקה כהן:

עוד שאלה.

דור לוי:

רק אני?

אריאלה רג'ואן:

כן.

צביקה כהן:

עוד שאלה.

דור לוי:

אוקי. תקציב מורשת ישראל בחמש שנים האחרונות נרשמה תוספת של 10%. עכשיו, יש התייקרות, יש התייקרות גם בהפקה וגם בציוד של 25% בהפקה, ובציוד משהו כמו 40%.

אריאלה רג'ואן:

זה מתוך ידע או מתוך השערה?

דור לוי:

לא, לא, מתוך,

אריאלה רג'ואן:

אז רגע,

דור לוי:

הפקה חד משמעית זה,

אריאלה רג'ואן:

תקציב מורשת ישראל מחולק על פי חגים, מועדים, עם מחזיק תיק מורשת ישראל שלא נמצא פה כרגע,

דור לוי:

אני הממלא מקום שלו.

אריאלה רג'ואן:

שזה אריה קינג,

דור לוי:

אני הממלא מקום שלו, זה ...

אריאלה רג'ואן:

ואנחנו עומדים בכל הציפיות של כל האירועים שיש במורשת, ואם לא נעמוד בציפיות או איזשהו אירוע יצטרך תקציב אחר אז אנחנו נתקצב בהתאם. אני רגע רוצה להגיד משהו על מצב השוק. לפני שלוש שנים חווינו קורונה, בקורונה היה כמעט אפס פעילות וכמעט כל הספקים העמיסו את שנת ההפסדים הזאת על השנה שאחריה ברזלים. אז דווקא השנה הזאת יש איזושהי ירידה בברזלים ביחס למה שהיה בעלייה המטורפת שאחרי הקורונה. אז כל תקציבי מורשת ישראל עומדים בציפיות שלנו כרגע. אם תהיה איזושהי שאלה אז אני מניחה שאנחנו נטפל בה. לא נפיל אירוע בגלל ברזלים.

צביקה כהן:

טוב, תודה.

דור לוי:

בתחום, אחרון. בתחום השיקום, שיקום בספורט.

אריאלה רג'ואן:

אוקי.

דור לוי:

עכשיו יש הרבה נפגעים בעקבות המלחמה, רציתי לדעת אם יש איזשהו התייחסות לזה, אם יש איזה תכנון להגדיל את ה-

אריאלה רג'ואן:

אז ככה, התחום של השיקום הוא לא אצלי, הוא בתחום הרווחה. אם אנחנו נצטרך לעשות איזשהו שיתוף פעולה יחד עם גיל אנחנו נעשה. אנחנו עושים שיתופי פעולה בכל דבר שקשור. המינהל שלי כרגע מתכלל בכלל את כל הסיפור של מילואימניקים, פנאי למילואימניקים, עזרה לנשים בבית, בייביסיטר, הקראות סיפור, אמבטיות, כל מה שצריך לנשות המילואימניקים, ובוודאי שאם נזדקק לזה ניתן. כן אני אגיד שאנחנו מתקצבים מדי שנה בכמה עשרות שקלים את נכי צה"ל, אז אם שם אנחנו נצטרך לעזור גם נעזור, וכמעט כל בקשה שמגיעה אלינו בסוף נענית בחיוב, אז אנחנו לא יוזמים כי זה לא התחום שלנו אבל אנחנו בהחלט בעד.

דור לוי:

זאת אומרת, אין איזה הגדלה בגלל המצב, כאילו. זה משהו שאפשר ...

אריאלה רג'ואן:

לא אצלנו, לא אצלנו כי אנחנו לא מטפלים בבריאות הנפש. כן בהחלט אם נידרש לעשות, לשנות איזשהו אופי של אירועי ספורט כדי לטפל ביותר אנשים שנזקקים לספורט אחר אז נעשה את זה.

דור לוי:

תודה.

אדיר שוורץ:

יש לי שאלה על הירידות בתקציבי תרבות, או שזה הסטות? יש פה באומנויות ירידה בקניית שירות אומנות ובפעילות אומנות, ירידה משמעותית. יש פה,

דובר:

אין פה, אדיר,

אריאלה רגיואן:

זה לא, זה לא ירידה.

דובר:

אני, אני,

אדיר שוורץ:

זה הסטה או ירידה? אני לא יודע.

דובר:

הכל שם הסטות.

אריאלה רגיואן:

הכל הסטות, אין ירידה ...

דובר:

באגף תרבות המנהלת החליטה שמה לעשות קצת re-ארגון בייעוד של הסעיפים, הכל נשאר בתוך האגף.

אדיר שוורץ:

מעולה, אז זאת השאלה וזאת התשובה.

דובר:

איפה אפשר לראות, אני רואה את התגבור אירועי תרבות, 70 מיליון שקל. איפה אני יכול לראות את הפירוט שהיה ב-23? אני רואה שזה אותו דבר כמו ב-23,

אריאלה רג'ואן:

איפה רואים את הסעיף המינהלי? איפה רואים? אפשר אולי לבקש את זה ואז נוציא לזה פירוט,

דובר:

אז אני,

אריאלה רג'ואן:

אין לזה פירוט סעיף. כאילו, אני יכולה להגיד לך איזה אירועים שנעשו במינהל נעשו מהסעיף הזה,

דובר:

אני אשמח לראות פירוט,

אריאלה רג'ואן:

אבל זה אתה יכול לראות, אגב, זה אתה יכול לראות בכל הוועדות,

צביקה כהן:

טוב.

אריאלה רג'ואן:

כל וועדה, רגע, אני אעשה סדר.

צביקה כהן:

חברים,

אריאלה רג'ואן:

כל וועדה שאלה אתה עולה עם אירוע מסוים יש לו מספר תקציבי לצידו, אז אפשר לראות איזה תקציב יוצא מהסעיף הזה.

צביקה כהן:

תודה רבה, אני מודה לך, אריאלה. אנחנו ברשותכם בדילוג לכיוון מינהל החינוך. זימי איתנו? זימי?

יואב זימרון:

פה.

צביקה כהן:

הו, היי זימי, ברוך הבא. ברשותכם אנחנו נכנסים, נפרדים ממינהל התרבות, בבקשה, חינוך, זימי.

יעל ענתבי:

צביקה, מתי הפסקה?

צביקה כהן:

מספר מילים, חברים,

יעל ענתבי:

צביקה, מתי הפסקה?

צביקה כהן:

מי קורא לי?

דובר:

אחריי, אחריי.

יעל ענתבי:

הפסקה.

צביקה כהן:

אני מציע כך, אני מציע כך,

דוברת:

חבר'ה, שקט.

צביקה כהן:

חברים, אני מציע כך. אנחנו נכנסים לדיון קצר ומצביעים על מינהל החינוך, לאחר מכן נביא את אישור התקציב לסיומו, לאישורו בעזרת השם, נעשה הפסקת צהרים, הפסקת צהרים, ארוחת צהרים, תפילת מנחה מי שירצה להצטרף. לאחר מכן ניכנס מיידית לשוטף. אם זה מקובל עליכם,

יוחנן וייצמן:

אתה צריך להודיע גם למי שלא פה.

צביקה כהן:

יודיעו לכולם. אגב, אגב, כל מי ש-, כל מה שאני אומר לכם, חברי הוועדה שלא נמצאים פה יודעים. בסדר? אין סיבה, באמת, אמרתי ככה, אמרתי, אנחנו נסיים מינהל החינוך, נעשה הצבעת תקציב, הפסקה, לאחר מכן נטפל בשוטף, ומאיה שולחת הודעות למי שצריך בצורה מסודרת. מינהל החינוך, בבקשה. זימי.

יואב זימרון:

טוב, צהרים טובים.

צביקה כהן:

אנחנו בחינוך כבר.

יואב זימרון:

מינהל חינוך, 300,000 תלמידים, מינהל ענק עם הפעילות, סך הכל אם אני מתייחס בהמשך ל-2023, בעצם תקציב מינהל החינוך לא רק שלא נפגע אלא אפילו טיפ טיפה התחזק. למעשה יש מספר תחומים שאנחנו במסגרת הארגון הפנימי עסוקים בהם לחזק אותם, אני מדבר עכשיו על התקציב השוטף. דבר אחד זה הסיפור של חיזוק בתי הספר, מה שאנחנו קוראים לו המרחב השלם או בית הספר השלם, אבל בהחלט הרעיון הוא לתת יותר לבתי הספר אוטונומיה לייצר פעילות משלהם שמחברת בין הפורמלי לבלתי פורמלי. דיברו על שיתופי פעולה, אז החיבורים עם המינהל של אריאלה, תנועות נוער, מינהלים קהילתיים, הולך ומתחזק, שבעצם לשם אנחנו משקיעים לא מעט, והאתגר השני שאנחנו משקיעים בו בכל המגזרים זה הסיפור ש-

צביקה כהן:

ששש, רגע, רגע, זימי, זימי, שניה. שניה. חברים, חברים משמאל, אנא. בבקשה, זימי.

יואב זימרון:

סיפור של חיזוק ומשיכה של כוח הוראה איכותי למערכת החינוך. צריך לומר שבמדינת ישראל יש משבר אדיר בכל המגזרים בנושא של מורים, בעיקר מורות. חשבנו שזה פסח על המגזר החרדי, מסתבר שגם במגזר החרדי יש לנו לא מעט מורכבויות, ואנחנו עסוקים השנה ב-, הסטנו תקציבים פנימיים לטובת חיזוק כל מה שקשור בהכשרת,

צביקה כהן:

נשמח לראות איך זה נושק את המנח"ח, המשפטים החזקים האלה.

יואב זימרון:

אז,

צביקה כהן:

אני אשמח מאד לראות.

יואב זימרון:

אז זה נושק לא בסעיף מנח"ח אלא בסעיף של הכשרות מורים.

צביקה כהן:

אני אשמח מאד לראות את זה.

יואב זימרון:

בשמחה רבה, אתה גם וגם, גם מחזיק תיק וגם מחזיק תיק.

צביקה כהן:

כן, בהחלט.

יואב זימרון:

אז אני אשמח.

צביקה כהן:

תודה.

יואב זימרון:

ובעצם השנה המטרה שלנו היא להמשיך קדימה ולדחוף. ברור לנו שמערכת החינוך זה אחד המנועים הכי משמעותיים לחזק אוכלוסייה בתוך העיר ולמשוך אוכלוסייה צעירה אל העיר, ואנחנו בהחלט נערכים לעניין הזה, בהיבטים תקציביים שוטפים. תקב"ר גם פה או שזה לא קשור?

דובר:

לא.

יואב זימרון:

לא, מעולה.

יוחנן וייצמן:

לא בדיון היום.

צביקה כהן:

תקב"ר אישרנו לפני חצי שנה.

יואב זימרון:

אז שאלות.

יעל ענתבי:

כן, אפשר,

צביקה כהן:

טוב.

יעל ענתבי:

אפשר לשאול?

צביקה כהן:

אחד.

יעל ענתבי:

שלום, זימי.

צביקה כהן:

בבקשה, יעל.

יוחנן וייצמן:

שתי שאלות.

יעל ענתבי:

קודם כל תודה,

יוחנן וייצמן:

אה.

יעל ענתבי:

על העשייה שלכם, ואני יודעת שעבדתם קשה מאד בעקבות כל האנשים שהגיעו מהדרום, מהצפון, לתת להם מענה. אני רוצה לדעת מה קורה עכשיו מבחינת האנשים שנשארו הלא ירושלמיים, לאן הם נרשמים, איך הטיפול בהם, זאת אומרת, מצד אחד הם לא ירושלמיים. האם הם תופסים מקומות של ירושלמים, מה קורה, מה הסיפור כאן. ודבר שני, מה אנחנו עושים במקומות שהם אוכלוסייה הומוגנית יחסית, קשה להגיד בירושלים אוכלוסייה הומוגנית, וכאשר מתפנים מוסדות חינוך מה אנחנו מכניסים לתוך,

יואב זימרון:

אוקי.

יעל ענתבי:

מוסדות החינוך הללו.

יואב זימרון:

טוב. אז לגבי סוגיית המפונים, אני אגיד שאם בהתחלה הרבה מאד מהמפונים היו בבתי מלון ובעצם במערכות נפרדות, או בבתי מלון או שהכנסנו אותם כגופים נפרדים לתוך בתי ספר, אפילו הקמנו בתי ספר, הבנו שהדרך הנכונה ביותר לקלוט את הילדים זה להכניס אותם פנימה להיות תלמידים בתוך בתי הספר שלנו. היום למעשה אין יותר, חוץ מבית ספר אחד חינוך מיוחד, אין יותר בתי ספר נפרדים אלא בעצם מי שפה נקלט לתוך בתי הספר, אני חייב לומר, אני לא, בדרך כלל הייתי אומר בשמחה, פה אני קצת ברגשות מעורבים. לא מעט מהם נשארים בירושלים וכנראה יישארו בירושלים, שזה משמח, זה פשוט לוקח ממקום אסטרטגי אחר ממדינת ישראל את הילדים, אבל בהחלט יש קליטה של ילדים בתוך המערכת לקראת שנה הבאה. ילדים נרשמים, צריך להבין שבדרום זה כבר לגמרי, מי שפה הוא פה. לגבי הצפון יש לנו עוד מסגרות ייחודיות מקריית שמונה ושלומי, אבל אנחנו כבר עושים את זה רק בתוך בתי הספר ורק פנימה,

יעל ענתבי:

אבל אם,

יואב זימרון:

זה לא גורם, זה לא גורם לילדים, זה לא גורם למצב של אין מקום לילדים ירושלמיים, צריך לומר, אנחנו בסוף מקפידים על העניין הזה, ובהחלט יש לנו מקום. לגבי הסיפור של פינוי,

יעל ענתבי:

אז רגע, אז מה, הם עושים רישום כפול? כי אם פתאום הכל יסתדר והם יחזרו לביתם אז הם עושים גם רישום,

יואב זימרון:

אלף, בהתחלה היה מושג שנקרא רישום כפול, זאת אומרת שהם לא מאבדים מקום בבית הספר שם בשדרות והם יכולים להיות פה. זה נגמר למעשה ברגע שהדרום חזר.

יעל ענתבי:

ומה עם הצפון?

יואב זימרון:

אז הם נרשמים פה, ויהיה להם מקום בדרום כשהם יחזרו לדרום. אני לא מוטרד, אני חושב ש-, בזה אני בשיח רציף עם מנהלי אגפי החינוך ברשויות בדרום,

יעל ענתבי:

אז מה, פתחתם עוד כיתות כדי ל-,

יואב זימרון:

אנחנו קולטים אותם, אנחנו סופחים אותם בתוך הכיתות שלנו. יש לנו משלומי וקריית שמונה כיתות הומוגניות, כן, יש לנו, למשל במכללת, במכללת אורט, במכללת אורט יש לנו כיתות של שלומי, יש לנו בבית חינוך כיתות של קריית שמונה. חשבנו שנגמור את השנה, כרגע מדברים איתם עד דצמבר, אנחנו מבינים שאנחנו הולכים איתם לעוד שנה פה. מי שיפתח פה את ספטמבר כנראה יגמור פה את יולי, ומערכת החינוך הירושלמית שבאמת הייתה הכי מוכנה במדינת ישראל לקלוט את הציבור הזה, תמשיך לקלוט בדרך הטובה ביותר. אני חושב שהילדים מרוצים,

יעל ענתבי:

בתוספת,

יואב זימרון:

אנחנו שומעים גם את ההורים ואת ראשי הרשויות.

יעל ענתבי:

קיבלתם לזה תוספת תקציב?

יואב זימרון:

אנחנו מול משרד החינוך בשיח של 1 על 1, אנחנו מסתדרים, זה בסדר.

יעל ענתבי:

אוקי. ולגבי המבנים?

יואב זימרון:

לגבי סוגיית המבנים אני אגיד שבסך הכל אין מוסדות שנסגרים, זאת אומרת, אין מוסדות שנסגרים, יש טיפה תנועה פנימה בתוך המגזרים, אבל בסך הכל אני חייב לומר שיש יציבות, אני מסתכל רגע בשכונות, יש יציבות. יש מגמות שקורים בתוך השכונות, אבל אין מצב שבו מגזר נעלם מתוך השכונה, אז אם פעם הוא היה נדחס ל-40 ילדים בגן והיום הוא 20 ילדים בגן, אבל עדיין אין את המצב הזה, ויחד עם זה התפקיד שלנו לתת פתרון לכולם לכל הצרכים, למי שגדל ולמי שקטן, ואנחנו מאד מאד בפינצטה מנסים לשמור על האיזונים המורכבים של ירושלים.

יעל ענתבי:

תודה.

מרים סלע:

קודם כל תודה רבה על כל העבודה שאתם עושים, בטח בתקופה הזו. זה מטורף לחשוב שכל הילדים מהצפון נשארים לעוד שנה, רק מלמד על המצב שלנו במדינה. יש לי שאלה לגבי תכניות חינוכיות באגף החינוך הכללי. יש תכנית מרכז הכוון האזינו,

צביקה כהן:

תגביהי את הקול קצת, מרים.

מרים סלע:

אה? יש מרכז, יש תכנית למרכז הכוון האזינו?

יואב זימרון:

כן,

מרים סלע:

מיליון,

יואב זימרון:

היא רק לא במגזר הכללי, היא במגזר החרדי.

מרים סלע:

אז כאן היא מצוינת בתכניות חינוכיות באגף לחינוך כללי, ובדיוק על זה אני רוצה לשאול, כי אני מבינה שיש תקציב של 9 מיליון שקל באגף חינוך חרדי לנוער נושר, אז זה,

יואב זימרון:

אז אני,

מרים סלע:

מנסה להבין את הכפילות.

יואב זימרון:

אז בוא, ברק, או שיש פה איזה תקלה טכנית, אבל האזינו זה פרויקט שפועל במגזר החרדי. אני לא מכיר שיש לו 9 מיליון שקלים, ולכן אולי יש פה איזה טעות.

מרים סלע:

לא, מיליון וחצי,

ברק לוי:

יכול להיות,

מרים סלע:

מיליון וחצי שקלים.

ברק לוי:

זה יושב תחתים, שולי? תחת הכללי זה יושב? בסדר, יכול להיות שנכון להעביר אותו, אולי תקציב שנה הבאה תזכירי לי ב-25', נעביר אותו לאגף השני.

יואב זימרון:

... הרישום הטכני, ... האזינו זה פרויקט שפועל במגזר החרדי והוא פרויקט מצוין שמטפל בסוגייה של נוער נושר, פרויקט מעולה. אבל הוא פועל במגזר החרדי. איפה הוא רשום זה יגידו אנשי המקצוע.

צביקה כהן:

תודה רבה, תודה.

מרים סלע:

רגע, יש לי עוד שאלה.

צביקה כהן:

עוד שאלה.

מרים סלע:

אני רואה שיש כאן קפיצה משמעותית, וחייבית אני מקווה,

צביקה כהן:

שלום, ברוכה הבאה.

מרים סלע:

בכל הנושא של סייעות לחינוך מיוחד. אבל זה קפיצה גדולה משנה שעברה, אז מה, גדלו,

יואב זימרון:

אז אני אגיד.

מרים סלע:

איך זה עובד? זה מ-2 מיליון ל-6 מיליון.

יואב זימרון:

אז יש פה שני רכיבים ושניהם ענקיים. אחד, נחתם הסכם קיבוצי בנושא סייעות, שהקפיץ את, את תראי את זה גם בסייעות,

צביקה כהן:

נכון.

יואב זימרון:

שהם לא חינוך מיוחד, את רואה קפיצה אדירה בכסף כחלק מההסכם הקיבוצי. זה סיפור אחד, שאני שמח עליו כי אני חושב שסייעות מגיע להם שכר הגון,

מרים סלע:

לסייעות לגמרי מגיע.

יואב זימרון:

ומגיע ועל זה אני שמח. והדבר השני שאני לא שמח עליו אבל חלק מתפקידנו, החינוך המיוחד גדל כל שנה בצורה משמעותית.

צביקה כהן:

לא, אני אומר לך, הוא לא גדל, פשוט הוא נחשף.

יואב זימרון:

מה הוא?

צביקה כהן:

נחשף מדי שנה, פעם אחר פעם, ואנחנו רואים את הגודל שלו.

יואב זימרון:

מאמץ את האמירה. מעשית, החשיפה יוצרת עוד תקנים, עוד הכרה ועוד תקנים ולכן את רואה את הגידול הבאמת משמעותי,

צביקה כהן:

וזה באמת ברכה שנותנים תקנים.

יואב זימרון:

ואנחנו פותחים כיתות חינוך מיוחד, כן.

צביקה כהן:

נכון.

מרים סלע:

אוקי. כי אני פשוט גם רואה שיש כאן קפיצות משמעותיות מאוד, גם בהסעות וגם בסייעות, קפיצות של עשרות מיליונים.

יואב זימרון:

אז אני,

מרים סלע:

אז אני מנסה להבין, נחשף, אבל זה ב-, כאילו,

יואב זימרון:

אני אגיד.

מרים סלע:

כמה ילדים יש היום בחינוך המיוחד,

יואב זימרון:

אני אגיד. אנחנו,

מרים סלע:

במגזר הכללי?

יואב זימרון:

אנחנו, אנחנו מסיעים משהו כמו 14,000 ילדי חינוך מיוחד,

צביקה כהן:

יוסי.

יואב זימרון:

מתוך 28,000 שאנחנו מסיעים בכלל כי יש לנו,

צביקה כהן:

חביליו.

יואב זימרון:

בעיקר חוצי גדר במזרח העיר. החינוך המיוחד גדל, זאת אומרת, נחשף, נחקר, אבל בסוף הוא גדל והוא גדל בכל המגזרים. יש כמה לקויות כמו בעיקר תקשורת שעולות בצורה משמעותית, אנחנו מכירים ויודעים, ולכן אנחנו רואים את המספרים. אני כן אגיד שבנושא ההסעות שהוא נושא מאד מאד כבד, אתם רואים את המספרים פה, אנחנו עשינו השנה מהלך דרמטי ואנחנו הולכים להרחיב אותו, ולראשונה שינינו את החוקים ככה שהורים יוכלו להסיע את הילדים שלהם ולקבל תגמול על זה, וזה שינוי דרמטי,

צביקה כהן:

שינוי דרמטי.

יואב זימרון:

אין,

צביקה כהן:

משמעותי.

יואב זימרון:

אין במדינת ישראל דבר כזה,

מרים סלע:

מה, הם מקבלים החזר הוצאות?

יואב זימרון:

הם מקבלים,

מרים סלע:

זה ...?

יואב זימרון:

החזר,

צביקה כהן:

לא, הם מקבלים את מה שהיינו משלמים לאחר.

יואב זימרון:

במקום שאני אשלם לקבלן, אני בעצם משלם להורה,

צביקה כהן:

רגישות יתר, מצוין.

יואב זימרון:

ואז באמת הורים שמאד חששו ובמילא סתבו את הילד כי הם פחדו,

צביקה כהן:

כן. השאלה היא,

יואב זימרון:

יכולים גם היום,

צביקה כהן:

זימי,

יואב זימרון:

להיות ...

צביקה כהן:

השאלה אם הפיילוט הזה מתרחב או איך,

יואב זימרון:

כן.

צביקה כהן:

כן?

יואב זימרון:

אז אני אגיד. הוא עמד השנה על 480,

צביקה כהן:

כן?

יואב זימרון:

אנחנו מעלים אותו ל-1,200.

צביקה כהן:

יפה.

יואב זימרון:

אנחנו חוסכים,

צביקה כהן:

יש,

יואב זימרון:

אנחנו חוסכים כסף.

צביקה כהן:

אנחנו כבר יודעים לקבל, יודעים כבר לקבל תוצאות של ה-400 הראשונים? הכל בזמן, הכל מסודר?
הורים מובילים באחריות?

יואב זימרון:

תראה, אף הורה לא יגיד שהוא לא מביא בזמן.

צביקה כהן:

אבל אתה צריך לבדוק אותם.

יואב זימרון:

אנחנו בודקים אותם, אנחנו בודקים נוכחות,

צביקה כהן:

אנחנו לא מחפשים,

יואב זימרון:

לא, לא, לא, אנחנו בודקים נוכחות,

צביקה כהן:

אנחנו לא חברת הובלות.

יואב זימרון:

המשובים,

צביקה כהן:

אנחנו מובילים את הילדים,

יואב זימרון:

אז אני אגיד.

צביקה כהן:

בנעימות,

יואב זימרון:

המשובים, גם של ההורים וגם של המוסדות,

צביקה כהן:

טוב.

יואב זימרון:

מצוינים.

צביקה כהן:

אוקי,

יואב זימרון:

מצוינים.

צביקה כהן:

תודה.

אריאל גולן:

זימי, אני אגיד לך למה הוא מתכוון, הרב צביקה.

מרים סלע:

רגע,

אריאל גולן:

זימי, זימי,

מרים סלע:

דבר אחרון חשוב,

צביקה כהן:

מרים, שאלה אחרונה.

אריאל גולן:

שניה אחת,

מרים סלע:

חשוב מאד.

אריאל גולן:

צביקה התכוון,

צביקה כהן:

מרים, שאלה אחרונה. רגע,

אריאל גולן:

אה, אוקי.

צביקה כהן:

אריאל.

מרים סלע:

זימי, עוד שאלה אחרונה. אני רואה שיש כאן קניית שירותים, שירותי פסיכולוגים,

יואב זימרון:

כן.

מרים סלע:

חיצוניים. אגב שהתקציב לא עלה משנה שעברה, למרות שאני מניחה שהביקוש עולה, בטח סביב התקופה הזו.

אריאל גולן:

אז חשוב ...

מרים סלע:

ואין שום עלייה,

אריאל גולן:

התקציב ירד, לא שהוא לא עלה,

מרים סלע:

למה,

אריאל גולן:

התקציב ירד.

מרים סלע:

למה אנחנו קונים מבחץ ולא מוסיפים תקנים לשפ"ח? אנחנו יודעים שיש מצוקה שם.

יואב זימרון:

אז אני אגיד. קודם כל אנחנו בשיח מתמיד מבחינת תקני משרד החינוך, אנחנו מגדילים את תקני משרד החינוך. יש שלב שבין האישור של משרד החינוך לבין היכולת של העירייה לקלוט. למשל בתקופת הבחירות זה מאד מאד בלט כי חודשים שלמים לא יכולנו לקלוט, ואז בעצם עם קניית השירות הזאת אנחנו מגשרים בעצם,

מרים סלע:

זה מגשר על הפער.

יואב זימרון:

על הפעילות וזה מאפשר לנו גם להגיע למסגרות שלא מתקצבות על ידי המדינה כמו מוסדות פטור, זה כן נותן לנו. אני כן אגיד שהשפ"ח גדל דרמטית גם בכמות העובדים ובעיקר, לפני שנתיים יחד עם גזברות ומשאבי אנוש פתחנו את סיפור השפ"מ, היכולת שבתו ספר מתוך הגפ"ן יקנו שירותים והדרכות וזה הגדיל בצורה דרמטית, ברמה שמבחינתי זה ההישג הגדול, שפסיכולוגים סוגרים קליניקות כי שווה להם להיות מושקעים בתוך העירייה בעזרת השפ"מ, בעזרת השירות הנוסף, וזה בהחלט,

מרים סלע:

כמה פסיכולוגים יש היום בשפ"ח?

יואב זימרון:

אני אומר 270, לדעתי חצינו כבר את ה-300. לצרכי מס, בשביל המשא ומתן, 270, אבל זה השפ"ח כמובן הכי גדול בארץ, השפ"ח הכי מקצועי שיש בארץ. אני אגיד,

צביקה כהן:

מאד מאד רציני, מאד.

יואב זימרון:

אני אגיד יותר מזה, פתחנו הכשרות בקליני, שזה לא קיים בכלל. זאת אומרת, יש לנו היום, היום אנחנו מכשירים פסיכולוגים גם בקליני וגם בהתפתחותי בשביל למשוך, ואני יכול לומר שאפרופו החברה שחסרו לדרום, הפסיכולוגים שלי ביום החופשי שלהם,

אריאל גולן:

צביקה.

יואב זימרון:

יורדים ללוות את הפסיכולוגים בדרום,

אריאל גולן:

צביקה.

יואב זימרון:

ואני מוצא פתרונות לתגמל את זה.

מרים סלע:

תודה רבה.

אריאל גולן:

צביקה,

יוחנן וייצמן:

אפשר, אדוני?

אריאל גולן:

יוחנן. אה, אריאל.

אריאל בזיז:

ביקשתי לפני וייצמן.

אריאל גולן:

זימי, מקודם דיברנו על ההסעות של החינוך המיוחד. קודם כל היה בשנה שעברה הרבה כאוס בסיפור הזה עם ההסעות, אנחנו יודעים את זה. היה דיבור, הבנה, הסכמה עם איזשהם וועד הורים שההורים יהיו מעורבים בתכנון מסלולי ההסעות, שזה משהו שהיה לא הגיוני שילד נמצא איזה שעה פלוס, שעתיים בהסעות, ושיהיה ליווי של הורים בתוך תכנון מערך ההסעות של החינוך המיוחד. השנה זה יהיה? אנחנו יודעים לדעת שזה יהיה כזה דבר?

יואב זימרון:

אני אגיד. השנה, קודם כל הפיילוט שעשינו, ... שאתה מסיע 28,000 ילדים אתה לא יכול בסוף לשבת עם הורה שמעניין אותו רק הילד שלו, ולא יעזור כמה הוא בוועד או לא בוועד, הוא עסוק בזה, ולבנות מסלולים. אנחנו, אני בשיח מתמיד עם וועד ההורים של החינוך המיוחד. הם היו אצלי, הם יהיו אצלי, אנחנו יושבים על התכניות, הם חלק מהפיילוט, אבל להגיד שאני אשב עם כל הורה לראות איפה אני משבץ אותו,

אריאל גולן:

לא, לא, נציגות של הורים,

יואב זימרון:

אז יש,

אריאל גולן:

נציגות של הורים,

יואב זימרון:

יש שיח,

אריאל גולן:

רק נציגות הורית, לא,

יואב זימרון:

יש נציגות הורים,

אריאל גולן:

לא שכל הורה, וודאי שאנחנו ...

יואב זימרון:

יש נציגות הורים מאד חזקה, מאד פעילה בחינוך המיוחד, ואני איתם בקשר רציף.

אריאל גולן:

אני מקווה שהשנה תיפתח עם ההסעות של החינוך המיוחד, אתה אומר,

יואב זימרון:

עוד פעם.

אריאל גולן:

יהיה לנו רגיעה?

יואב זימרון:

תמיד צריך להבין, צריך להבין דבר אחד, יש מחסור גדול מאד, זה היה לפני המלחמה, המלחמה הקשתה עוד יותר. יש לנו סיפור עם מלווים ויש לנו סיפור עם נהגים. זה אירוע שאנחנו מכירים אותו ואנחנו עסוקים בו, ואנחנו מנסים לפתור את הבעיות. להגיד לך שלא יהיו בעיות? יהיו בעיות, אני מקווה שהרבה פחות.

אריאל גולן:

אוקי. עכשיו, אני אגיד לך עוד משהו, בנושא שיבוצים של גני ילדים ובתי ספר תיכוניים, לאו דווקא בחינוך החרדי. לאחרונה, לא יודע, בשנה האחרונה עומס של פניות על אנשים שלא מרוצים מהשיבוצים. ממש כאילו בצורה יוצאת דופן. יש משהו שזה, קרה משהו השנה שונה משנים שעברו?

יואב זימרון:

אלף, שאתה נהיית יותר פעיל בתחום,

אריאל גולן:

יכול להיות,

יואב זימרון:

יותר ידוע, אז פונים אליך.

אריאל גולן:

יכול להיות. לא, ראיתי ... נהניתם.

יואב זימרון:

הצרות האלה, אני עשר שנים פה, עשר שנים אני מתעסק איתם. אני אגיד ש-,

אריאל גולן:

לא, מדברים על שיבוצים בשכונות אחרות,

יואב זימרון:

לא, שניה.

אריאל גולן:

דברים,

יואב זימרון:

גם זה לא אותו, יש הבדל בין גנים ליסודי, לתיכון,

אריאל גולן:

נכון.

יואב זימרון:

זה שונה. אני אומר, בגני ילדים תמיד יש מקומות יוקרתיים שרוצים ויש לנו גנים עם רישום של 90 ילדים אבל מה לעשות שגננת, יותר מ-32,

צביקה כהן:

טוב.

יואב זימרון:

30 וזה לא יכולה, ואז אנחנו מפנים. מאז ומתמיד בבתי הספר במגזר הכללי, יש בתי ספר שתמיד יהיו ביקושים והגרלות ויש כעס,

צביקה כהן:

טוב, זימי,

יואב זימרון:

אותו דבר גם במגזר החרדי.

צביקה כהן:

זימי, תודה. יוחנן, משפט.

אריאל בזיז:

ביקשתי לפני יוחנן.

יוחנן וייצמן:

אני לא אאריך.

צביקה כהן:

אריאל, אריאל כבר דיבר, בוא.

אריאל בזיז:

אריאל אחר.

יוחנן וייצמן:

זימי, זה טוב לי שאתה מייצג פה גם את מנח"ח, אז יש לי כמה שאלות. שאלה ראשונה, מקודם שאלה חברת,

צביקה כהן:

שאלה אחת,

יואב זימרון:

תבחרו מנהל אגף, אז אני אוכל זה.

יוחנן וייצמן:

מקודם העלתה חברת המועצה סלע את הנושא של תכניות חינוכיות. האם יש לך, אתה יכול להגיד לי בגדול פר ראש כמה מקבל ילד במנח"ח, כמה במנח"י בתכניות חינוכיות?

דוברת:

זה לא עובד ככה.

אריאלה רגיואן:

זה לא עובד ככה.

יוחנן וייצמן:

זה לא עובד ככה,

דוברת:

לא, אני אגיד רגע,

יוחנן וייצמן:

תסבירו.

דוברת:

אבל בבסיס,

אליעזר ראוכברגר:

אתה יודע מה?

יוחנן וייצמן:

תפרטו.

אליעזר ראוכברגר:

אל תגיד פר ראש, תגיד את הפערים.

דוברת:

לא, רגע.

אליעזר ראוכברגר:

כמה מקבל במנח"ח וכמה מקבלים במנח"י.

צביקה כהן:

זימי, ...

יוחנן וייצמן:

תפרטו, תפרטו. זה לא עובד ככה, תסבירו לי.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אריאלה רגיואן:

קח אפילו את תנועות הנוער שלך כמו בנות בתיה שנמצאות בבית ספר. עכשיו תשווה לי תלמידה שמסיימת בשעה אחת וחצי, שתיים, הולכת לתנועת נוער, כמה היא מקבלת עם תנועת נוער או כמה מקבלת אצלך תלמידה חרדית, סמינר, שנשארת גם לבנות בתיה אחרי זה. אפשר להשוות?

יוחנן וייצמן:

בוא נכניס את הכל בסל, בסדר.

אריאלה רג'ואן:

אתה לא ...

יוחנן וייצמן:

עם הכל, בוא נכניס את הכל בסל.

אליעזר ראוכברגר:

אריאלה, אריאלה, תכניסי הכל בפנים וקחי עוד for כמה שאת רוצה, תגידי כל מספר זוכה בשבילך
ועדיין אנחנו נישאר ...

חגית משה:

אני אגיד,

יוחנן וייצמן:

ואל תכניסי את הספורט בתוכו.

חגית משה:

אז אני,

אריאלה רג'ואן:

אה, בלי ספורט.

יוחנן וייצמן:

בלי ספורט.

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

כן.

צביקה כהן:

חבר'ה, בוא נקל עליכם,

חגית משה:

אז אני רוצה לענות.

צביקה כהן:

חגית, אני אקל עליכם,

יוחנן וייצמן:

זה שאלה מספר 1.

צביקה כהן:

אני אקל עליכם, דקה אחת. הדיון הזה יום אחד צריך להיפתח, בגדול הפערים הם בין 100 ופלוס ל-20 ופלוס.

חגית משה:

מה 100 ופלוס?

יוחנן וייצמן:

לא, הרבה יותר מ-100 פלוס.

אליעזר ראוכברגר:

בין מיליון ל-20 מיליון,

יוחנן וייצמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

זה הפערים.

חגית משה:

לא, אני,

אליעזר ראוכברגר:

קחי את כל הספורט ותכניסי, ועדיין, איך אומרים?

צביקה כהן:

לא, לא קשור לספורט.

אליעזר ראוכברגר:

אני מוכן , לא, אני אומר, אפילו,

חגית משה :

אז אני,

אליעזר ראוכברגר :

שתכניס את הספורט בפנים.

יוחנן וייצמן :

תוציא את הספורט, הפוך.

אליעזר ראוכברגר :

כן.

חגית משה :

אני רוצה, אני רוצה,

יוחנן וייצמן :

אפילו בלי הספורט.

צביקה כהן :

חגית,

חגית משה :

שניה.

צביקה כהן :

חגית,

אליעזר ראוכברגר :

תכניס את הספורט.

יוחנן וייצמן :

תוציא את הספורט.

צביקה כהן :

חגית,

אליעזר ראוכברגר:

לא, שתכניס את הספורט בפנים.

חגית משה:

שניה.

יוחנן וייצמן:

עם הספורט אז עוד יותר גרוע.

אליעזר ראוכברגר:

אלינו, אלינו.

צביקה כהן:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

עם הספורט אז ילד חילוני מקבל,

צביקה כהן:

יוחנן, רגע,

יוחנן וייצמן:

יותר מפי 10 מחרדי.

צביקה כהן:

יוחנן, סליחה.

חגית משה:

אתם רוצים להקשיב,

צביקה כהן:

חגית,

חגית משה:

או שאתם רוצים רק לבכות?

צביקה כהן:

חגית, חגית. ששש,

חגית משה:

כי ...

יוחנן וייצמן:

אנחנו רוצים לבכות, כי זה לא יעזור.

חגית משה:

לבכות זה בכותל.

צביקה כהן:

חגית, בבקשה.

חגית משה:

אם אתם רוצים להקשיב אז בבקשה.

צביקה כהן:

בבקשה, חגית.

חגית משה:

קודם כל אנחנו בעד שגם בחינוך החרדי יהיו תכניות חינוכיות,

צביקה כהן:

יפה.

חגית משה:

ויהיו תקציבים תוספתיים,

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה, אנחנו מודים לך.

חגית משה:

שניה אחת, אל תודה לי, אני אומרת ...

יוחנן וייצמן:

זה אבירות.

חגית משה:

לא, אני אומרת אלך את זה באמת.

צביקה כהן:

אצילות, אצילות.

חגית משה:

אני אתן לך דוגמה. יש תכנית חינוכית חדשה במנח"י, שבעצם התחילה מבתי ספר ממלכתיים בכלל, אנחנו הרחבנו, שנקראת המרחב השלם. הרחבנו אותה, כל ילדי ירושלים, כל בתי הספר שרוצים יש היום גם בתי ספר חרדיים שנמצאים בתוך המרחב השלם.

צביקה כהן:

איפה,

חגית משה:

שנה,

צביקה כהן:

איפה אפשר להירשם?

יוחנן וייצמן:

כן, ראש העיר דיבר על זה מקודם, אני גם לא הבנתי מה זה בדיוק.

חגית משה:

אז אני אגיד לך, אז אנחנו,

דובר:

... ירושלים,

חגית משה:

אני אגיד לך, זה דבר אחד.

אליעזר ראוכברגר:

אנשים טובים, באמת, כל הכבוד.

חגית משה:

זה לא עניין של אנשים טובים. אנחנו ניתן,

אליעזר ראוכברגר:

... אנשים טובים.

חגית משה:

כל תכנית חינוכית שבתי הספר החרדיים ירצו להיות שותפים, הם יהיו שותפים. נקודה. כולל בנות שלומדות בקולג' הירושלמי,

צביקה כהן:

אני אספר לך, חגית,

חגית משה:

במכון לב,

צביקה כהן:

החבר'ה משמאלי,

חגית משה:

ועושות זה.

צביקה כהן:

החבר'ה משמאלי,

חגית משה:

עכשיו, לא כל תכנית חינוכית מתאימה לחינוך החרדי. מה לעשות? אתם לא כל דבר רוצים, אתם גם את זה תגידו בצורה אמיתית, בואו, כל תכנית חינוכית,

אליעזר ראוכברגר:

אני יכול לתת לך, אני יכול לתת לך,

חגית משה :

היא תכנית חינוכית,

אליעזר ראוכברגר :

עשרות תכניות חינוכיות,

חגית משה :

שיכולה להיות,

אליעזר ראוכברגר :

שמתאימות.

חגית משה :

עכשיו, יש תכניות חינוכיות,

אליעזר ראוכברגר :

רק תביאי תקציב.

חגית משה :

אבל יש,

אריאלה רג'ואן :

רגע,

חגית משה :

תכניות חינוכיות שהתקציב שלכם,

אריאלה רג'ואן :

למה אתה לא פונה לשר החינוך החרדי?

חגית משה :

הולך כולו למניעת נשירה.

אריאלה רג'ואן :

איפה השר החינוך חרדי,

חגית משה :

תראה כמה כסף,

אריאלה רג'ואן :

איפה הוא?

חגית משה :

יש במניעת נשירה במגזר החרדי. כמה כסף לתכנית חרדית,

צביקה כהן :

חגית, די, נו.

חגית משה :

של המגזר החרדי? תפתח את ספר התקציב,

צביקה כהן :

חגית,

חגית משה :

תבדוק שם.

צביקה כהן :

חגית.

חגית משה :

תבדקו כמה כסף יש במניעת נשירה במזרח העיר,

צביקה כהן :

חגית, בואי אני ארגיע,

חגית משה :

כמה במערב העיר, וכמה בחרדי.

צביקה כהן :

בואי אני ארגיע אותך, תקשיבי. כל הסיפור, כל הדיון,

חגית משה :

איזה בתי ספר עושים יום, לא יודעת מה,

צביקה כהן :

חגית,

חגית משה :

תסתכלו מה יש שמה, אז אל רק,

צביקה כהן :

מחזיקת תיק חינוך, תקשיבי. כל הדיון או כל הקריאות מצד שמאלי,

חגית משה :

הוא אוהב לבכות, וייצמן.

צביקה כהן :

כל הקריאות לשמאלי, הם הכנה לתקציב 25'.

חגית משה :

אנחנו כולנו ...

צביקה כהן :

זה כל מה שנאמר.

אריאלה רג'ואן :

מהמם.

צביקה כהן :

דעו כי הנושא על השולחן. זהו. תודה רבה.

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן :

... צביקה,

צביקה כהן:

אנחנו עוברים,

יוחנן וייצמן:

דקה, אדוני,

אליעזר ראוכברגר:

בעצם מה שאומר צביקה,

ישראל קלרמן:

צביקה,

אליעזר ראוכברגר:

שניה,

יוחנן וייצמן:

אדוני, יש לי עוד שתי שאלות.

אליעזר ראוכברגר:

שניה, רגע, רגע, יוחנן.

יוחנן וייצמן:

הרב כהן,

אליעזר ראוכברגר:

בעצם, שניה, רגע, יוחנן.

יוחנן וייצמן:

כן, סליחה.

אליעזר ראוכברגר:

בעצם מה שאומר צביקה, יש פער. אוקי. אנחנו מבינים שאת הפער הזה אי אפשר לצמצם אותו ביום אחד, אבל עדיין גם להשאיר אותו כמו שהוא, זה גם לא, איך אומרים?

חגית משה:

לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

לא סביר ולא הגיוני.

חגית משה:

לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

וצריך להתחיל לצמצם.

חגית משה:

לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

תעשי תכנית חומש,

חגית משה:

זה סדרי,

אליעזר ראוכברגר:

תעשי תכנית עשור,

חגית משה:

רגע, אני אענה לך.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל משהו חייב להשתנות.

חגית משה:

אבל אני רוצה לענות לך רגע, עכשיו ברצינות. בסדר? אתה רוצה להקשיב? באמת, לייזר. אתה רוצה להקשיב? אתה לא רוצה להקשיב?

אליעזר ראוכברגר:

כל דבר ...

חגית משה :

לא, אם אתה לא רוצה, אתה רוצה או לא רוצה? להקשיב אתה רוצה?

אליעזר ראוכברגר :

שמוליק, לא למדתי ליב"ה אבל למדתי 1, 2, 3, מספרים למדנו.

שמוליק זליגמן :

ולכמה הגעת?

חגית משה :

אז אם אתה,

אליעזר ראוכברגר :

מה?

שמוליק זליגמן :

לכמה הגעת?

צביקה כהן :

טוב,

אליעזר ראוכברגר :

עד 7 בחינוך החרדי,

צביקה כהן :

חברים,

אליעזר ראוכברגר :

עד 100 בחינוך הכללי.

צביקה כהן :

תודה רבה לחגית,

ישראל קלרמן :

בכסף, בכסף הוא מדבר איתך.

צביקה כהן:

תודה,

חגית משה:

תבדקו כמה כסף,

צביקה כהן:

חגית,

חגית משה:

יש בסעיף,

צביקה כהן:

חגית,

חגית משה:

תכניות חינוכיות למניעת נשירה בחרדי.

צביקה כהן:

חגית, תודה רבה.

חגית משה:

תבדוק שם,

צביקה כהן:

תודה רבה לזימי,

חגית משה:

קח את הכסף משם, שים בתכניות אחרות.

צביקה כהן:

זימי, תודה,

אריאל בזיז:

הרב צביקה,

יואב זימרון:

כן, תודה.

יוחנן וייצמן:

אפשר להמשיך?

צביקה כהן:

אליעזר, יוחנן, גזבר,

אריאל בזיז:

הרב צביקה, אני חיכיתי בסבלנות, שאלה אחרונה לזימי.

יוחנן וייצמן:

אדוני, יש לי שתי שאלות עוד, תן לי לסיים. שאלה מספר 2, חינוך על יסודי,

צביקה כהן:

סליחה, רגע,

יוחנן וייצמן:

מקבל שכריות?

יואב זימרון:

אני לא שומע.

צביקה כהן:

סליחה, אתה מדבר בלי תור.

יוחנן וייצמן:

למה? אני באמצע לדבר. חינוך על יסודי מקבל שכריות?

יואב זימרון:

חינוך על יסודי?

יוחנן וייצמן:

כן.

שמוליק זליגמן:

של העירייה?

יואב זימרון:

של העירייה? מוסד של העירייה?

יוחנן וייצמן:

ילדים ירושלמיים, האם הם זכאים לשכירות או לא?

יואב זימרון:

לא,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע אם יש לעירייה,

יואב זימרון:

לא, לא, לא,

שמוליק זליגמן:

לא, לא, רגע,

יוחנן וייצמן:

לא, קיבלתי תשובה, הכל בסדר.

יואב זימרון:

רגע, רגע,

יוחנן וייצמן:

שאלה שלישית.

יואב זימרון:

רגע.

שמוליק זליגמן:

איפה הם לומדים? באיזה בית ספר?

ישראל קלרמן:

... הייתה נכונה.

צביקה כהן:

לא, הוא מדבר, ... כמה תלמידים?

יואב זימרון:

שניה. אם,

חגית משה:

... ואם הוא שייך למשרד החינוך.

יואב זימרון:

אם, וייצמן, וייצמן,

צביקה כהן:

וייצמן, הגזבר שואל כמה ...

יואב זימרון:

עוד פעם, ברגע ש-, ברגע שהמוסד,

ישראל קלרמן:

18.

יואב זימרון:

הוא חטיבת ביניים רשמית,

יוחנן וייצמן:

בוא הנה, תן לי להקשיב, בחייכם.

צביקה כהן:

די. שאלה שלישית.

יוחנן וייצמן:

לא, אני, הוא עונה לי,

ישראל קלרמן:

לא, הוא עונה לו,

יוחנן וייצמן:

דקה.

ישראל קלרמן:

זימי עונה.

יואב זימרון:

אני אומר,

יוחנן וייצמן:

תן לי לשמוע תשובה.

אריאלה רג'ואן:

... רשמית או לא.

יואב זימרון:

ברגע, ברגע שבית הספר הוא חטיבת ביניים רשמית, מחובתנו בעצם לייצר לו את מקום הלימודים, ולכן אנחנו לפעמים משתמשים בשכירויות. אנחנו לא משלמים שכירויות למוסדות שהם לא רשמיים, שחטיבת הביניים היא לא רשמית.

צביקה כהן:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

מה שלא רשמי לא.

ישראל קלרמן:

הוא רשמי,

יוחנן וייצמן:

שאלה שלישית.

ישראל קלרמן:

רגע.

צביקה כהן:

שאלה שלישית.

יוחנן וייצמן:

תן לי, תן לי,

ישראל קלרמן:

...

צביקה כהן:

ישראל, לא להפריע לו. שאלה שלישית, יוחנן.

ישראל קלרמן:

רגע.

יוחנן וייצמן:

שאלה שלישית. שכר גננות, אני שואל את השאלה הזאת ארבע שנים, אני שואל את זה שנה חמישית. שנה שעברה,

צביקה כהן:

שכר גננות.

יואב זימרון:

כן, אני אשמח לענות על זה, כן.

יוחנן וייצמן:

שנה שעברה ישב פה גרינברג ואמר, מ-24' שכר גננת ב-, שוב, אני לא מדבר על תקציב מה שהעירייה נותנת, אני מדבר מה שבסוף הגננת מקבלת בכיס, הגננת או הסייעת.

יואב זימרון:

מעולה.

צביקה כהן:

כן.

יואב זימרון:

כן.

יוחנן וייצמן:

ששכר הגננות במגזר החרדי ישווה למה שקורה במגזר הכללי. לפי מה שידוע לי הרגע זה פחות מחצי.

יואב זימרון:

טוב.

צביקה כהן:

אתה מדבר על,

יוחנן וייצמן:

מה? ושוב, העירייה לא אשמה, העירייה, זה לא קשור לתקציב העירוני,

צביקה כהן:

זימי, שניה, זימי, חגית,

יוחנן וייצמן:

העירייה אשמה בדבר אחד,

צביקה כהן:

חגית, שניה.

חגית משה:

גננות זה משרד החינוך.

צביקה כהן:

חגית, אני אכבה לך. שניה.

יוחנן וייצמן:

שהיא לא מפקחת,

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

העירייה אשמה בדבר אחד, שהיא לא מפקחת על זה.

חגית משה:

היא לא יכולה לפקח,

אריאל גולן:

יוחנן,

חגית משה:

זה עובדי,

אריאל גולן:

אתה בעד לבטל את רשת הגנים,

חגית משה:

הגנות,

אריאל גולן:

של אגודת ישראל?

חגית משה:

וייצמן,

צביקה כהן:

חבר'ה,

חגית משה:

הגנות הם עובדות משרד החינוך,

צביקה כהן:

חבר'ה, סליחה,

חגית משה :

והם מקבלות שכר,

צביקה כהן :

מה קרה לכם?

חגית משה :

ממשרד החינוך.

צביקה כהן :

חגית, מה קרה לך? היה שקט עד לפני דקה.

חגית משה :

אתה רצית שאני אבוא, באתי.

צביקה כהן :

שניה.

חגית משה :

באתי.

יוחנן וייצמן :

כל הבעלויות החרדיות, אני,

יואב זימרון :

וייצמן,

צביקה כהן :

אתה מדבר על ...

יוחנן וייצמן :

אני שואל שאלה פשוטה.

יואב זימרון :

אז אני עונה.

צביקה כהן:

... על רשת מסוימת,

חגית משה:

הם פרטיות,

צביקה כהן:

או על כללי?

חגית משה:

הם לא עומדות בסטנדרטים של משרד החינוך.

יוחנן וייצמן:

על כולם, על כולם, על כולם,

יואב זימרון:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

תפסיק, אל תתקיל אותי.

צביקה כהן:

אני שואל שאלה,

יוחנן וייצמן:

אני מדבר על כולם,

יואב זימרון:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

אל תתקיל אותי.

אריאל גולן:

יוחנן,

יואב זימרון:

וייצמן, שניה,

אריאל גולן:

אתה בעד לבטל את רשת,

יואב זימרון:

אני, אני, וייצמן, וייצמן,

יוחנן וייצמן:

כן?

יואב זימרון:

אני עונה.

צביקה כהן:

בבקשה.

יואב זימרון:

בסדר? כל הגנות בעצם את שכן מקבלות ממשרד החינוך.

צביקה כהן:

כן.

יואב זימרון:

יפה. יש כאלה שמופעלות על ידי רשתות במגזר החרדי, דבר שאנחנו לא מכירים אותו במגזר הכללי ובמגזר הערבי, בסדר? ואם נוצרים פערים, יש שני גופים שבאמת אני אומר, צריך לשאול אותם. אחד זה הרשתות עצמן, כי הן מקבלות את התקציב. ושתיים, באמת יש שר שלם,

צביקה כהן:

לא, בוא,

יואב זימרון:

במשרד החינוך,

צביקה כהן:

זימי, זימי, זימי, זימי,

יואב זימרון:

שתפקידו לייצג,

צביקה כהן:

הוא שואל,

יואב זימרון:

תשאלו.

צביקה כהן:

שאלה מאד פשוטה,

יוחנן וייצמן:

טוב, אז אני אומר,

צביקה כהן:

האם, שניה, האם,

יואב זימרון:

אני לא משלם את ה-,

צביקה כהן:

האם הכסף שאתה משלם מגיע בסוף לגננת.

יואב זימרון:

אני לא משלם,

חגית משה:

איך אנחנו,

יואב זימרון:

לגננות.

חגית משה :

לא, אנחנו לא משלמים לגנות.

יוחנן וייצמן :

לא, אתה משלם לרשות, אתה משלם לבעלויות.

ברק לוי :

צביקה,

חגית משה :

אנחנו לא משלמים לגנות,

ברק לוי :

אנחנו לא משלמים בגין הגנות,

חגית משה :

זה רק משרד החינוך.

דובר :

נכון.

חגית משה :

אנחנו לא משלמים.

יואב זימרון :

אני אפילו,

חגית משה :

רק סייעות.

ברק לוי :

אנחנו לא משלמים בגין הגנות.

חגית משה :

סייעות עירייה.

צביקה כהן:

צריך להיכנס לזה, אבל תודה רבה. יוחנן, תודה.

חגית משה:

מה צריך להיכנס לזה?

צביקה כהן:

רבותיי, רבותיי.

דוברת:

חבר'ה, שקט בבקשה,

צביקה כהן:

חברים,

דוברת:

היו"ר רוצה לדבר, תודה רבה. מי שלא מסוגל לשבת בשקט מוזמן לצאת. תודה.

צביקה כהן:

אני חייב לך, אריאל, אני חייב לך שאלה ואני מסכם את הדיון.

אריאל בזיז:

תודה רבה הרב צביקה.

צביקה כהן:

תודה. שמוליק,

אריאל בזיז:

זימי, באמת, קודם כל תודה רבה,

צביקה כהן:

שמוליק,

אריאל בזיז:

על העבודה,

צביקה כהן:

אדיר, חברים, זה עושה קצת רעש. חיים, אריאל. ששש.

אריאל בזיז:

קודם כל, זימי,

צביקה כהן:

יוחנן,

אריאל בזיז:

תודה רבה על העבודה במינהל חינוך, גם, בעיקר בחינוך המיוחד,

צביקה כהן:

יוחנן, אנחנו בחינוך.

אריאל בזיז:

אני מכיר את זה טוב מהבית. אני רציתי לשאול שאלה מה בעצם השקעת העירייה, גם מבחינת משאבים וגם מבחינת רגע תפוקה בכל נושא הממ"ח, בתי הספר ממלכתיים חרדיים, שאלה, אני יודע שזה ככה, שנויה במחלוקת אבל חשוב לי לדעת.

יואב זימרון:

אז אני אגיד. אנחנו, אנחנו, התפיסה הבסיסית של מינהל החינוך זה לתת מענה לכל אחד לפי הצרכים שלו והרצונות שלו והרצונות והרצונות הקהילתיים שלו. אנחנו בשנים האחרונות הקמנו לא מעט מוסדות שהם מוסדות ממ"ח. אנחנו בעצם השנה,

צביקה כהן:

מוסדות של?

חגית משה:

ממ"ח.

דובר:

ממ"ח.

יואב זימרון:

ממ"ח, ממ"ח, יש כזה. השנה אנחנו מציינים עשר שנים בעצם להקמת בתי הספר של הממ"ח, כשבעצם ירושלים מובילה את המהלך הזה. בתי הספר האלה הם בתי ספר רשמיים, הם רשמיים, זה לא מוכר שאינו רשמי, הם רשמיים ואנחנו בהחלט עושים כל מאמץ לתת מענה לכל ילד שרוצה להיות בממ"ח, יש עוד תהליך גדול, יש עוד הרבה עבודה, שמנו ממונה שאחראית על הפרויקט הזה ועושה את זה במלאכת קודש, ואני חושב שהממ"ח יש לו עוד הרבה דרך אבל הוא בהחלט בדרך הנכונה.

צביקה כהן:

תודה רבה.

אריאל בזיז:

אני מוכרח לומר רק שבעיניי הכיוון הזה של בתי ספר ממ"חים זה אחת התקוות הכי גדולות של החברה הישראלית, ואני שמח לשמוע,

צביקה כהן:

תודה.

אריאל בזיז:

שעיריית ירושלים לוקחת בזה צד משמעותי.

צביקה כהן:

תודה רבה. חברים יקרים, אני מודה לחברים על ההשתתפות,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו חושבים שזה הרס החברה החרדית.

צביקה כהן:

עזוב, נו. תודה על ההשתתפות, תודה על הערנות. אנחנו ברשותכם תיכף נגיד, נגדיר בדיוק את הסעיף עצמו שאנחנו צריכים להצביע עליו, הגזבר, נכון? הגזבר יאמר אותו בצורה, ברק? ברק?

עידו רוזנברג:

אולי אפשר לומר תודה,

צביקה כהן:

לראשונה,

עידו רוזנברג:

תודה לכל הדרג המקצועי,

צביקה כהן:

לראשונה,

עידו רוזנברג:

שהציג פה.

צביקה כהן:

לראשונה, דקה, אל ת-,

עידו רוזנברג:

סליחה.

צביקה כהן:

אסור להאיץ. אנחנו נמצאים נכון, ב... של סדר היום אבל, לראשונה ברוך השם אנחנו ביום דיון כזה משכנע וחיובי, ללא הסתייגויות וללא מחלוקות, כולנו ביחד בצורה טובה. אני באמת מבקש לברך את הצוות המקצועי, גזבר וסגן גזבר, וכל הצוות הרחב שנמצאים איתנו. כמובן מזכיר העירייה שעושה את עבודתו. וואו, כל הכבוד, נפלאים ונהדרים. ראש הסגל והצוות שלו,

(מחיאות כפיים)

צביקה כהן:

מאיה, כולכם שאו ברכה ותודה. אני מבקש בבקשה מברק להגדיר את ההצעה לסדר היום.

חגית משה:

רגע, אנחנו רוצים להודות לך, אדוני היושב ראש.

צביקה כהן:

אני עוד לא סיימתי, בואי,

חגית משה:

אתה אף פעם לא מסיים, כאילו, יש לך עוד שנים רבות בעזרת השם.

צביקה כהן:

תודה, חגית, תודה רבה.

חגית משה:

אבל להודות לך,

צביקה כהן:

תודה.

חגית משה:

על ההובלה של הדבר הזה, זה לא, באמת בנעימות,

צביקה כהן:

אני,

חגית משה:

בטוב, במקצועיות,

צביקה כהן:

אני לא אומר את זה מצניעות, באמת זה החברים אבל. אנחנו ביחד.

חגית משה:

באמת, בשם כל החברים אני חושבת שזה, זה באמת לא מובן מאליו בכלל.

צביקה כהן:

תודה רבה.

חגית משה:

הנעימות של הדברים. וגם לגזבר שלנו ולצוות שלו, לברק, ל-

צביקה כהן:

איפה הבעיה עם הגזבר? הגזבר, הגזבר הוא נחמד פה,

חגית משה:

אין לו אף פעם כסף,

צביקה כהן:

הגזבר פה,

חגית משה:

אבל מגיע לו תודה על כל מה שהוא עושה.

צביקה כהן:

נחמד. למטה ממש לא.

חגית משה:

הוא נחמד לפעמים, אבל הפעם זה יצא זה. אבל תודה, באמת, תודה לכם על כל מה שאתם עושים כל השנה, וגם על התקציב הזה.

אדיר שוורץ:

ההצבעה עוד לא עברה, אנחנו עוד לא יודעים. רגע, בוא נראה.

צביקה כהן:

בבקשה, ברק.

ברק לוי:

טוב, אני,

צביקה כהן:

והצוות שם לידינו רושמים, בסדר? חברים? בבקשה, ברק.

ברק לוי:

טוב, דקה אחת רק לפני ההחלטה,

צביקה כהן:

מסכמים את הדיון עכשיו.

ברק לוי:

אני רוצה גם לומר תודה קודם כל לשמוליק הגזבר שמלווה אותנו ככה מלמעלה,

(מחיאות כפיים)

ברק לוי:

על כל הרוח הגבית.

צביקה כהן:

מגיע לו.

ברק לוי:

לדודו, הסגן שלי, יד ימיני. ולכל החבר'ה שלי שמה, אגף תקציבים, שבלעדיהם,

שמוליק זליגמן:

לא היה תקציב.

ברק לוי:

כל התקציב הזה,

צביקה כהן:

כן.

ברק לוי:

לא היה יוצא לפועל, אז תודה רבה לכולם.

צביקה כהן:

תודה לכולם. בבקשה, ברק.

ברק לוי:

בסדר.

ישראל קלרמן:

מתי אנחנו אומרים תודה? ... להגיד בשם כולם?

צביקה כהן:

בערב, בערב.

ברק לוי:

אוקי. וועדת הכספים ממליצה בפני המועצה לאשר את התקציב הרגיל של עיריית ירושלים לשנת 2024 כמפורט להלן. תקציב עיריית ירושלים לשנת 2024 מסתכם בסך של 9,000 אלפי ש"ח כולל הוצאה מותנית בהכנסה בסך של 388,537 אלפי כמפורט בספרי העירייה. תקציב העירייה לשנת 2024 מוגש לאישור מועצת העיר כשהוא מאוזן. במסגרת תקציב העירייה הגישו האגפים השונים בקשות להשתתפות בקולות קוראים ממשרדי הממשלה ומגופים חוץ עירוניים. התקציב הנדרש להשתתפות בקולות קוראים יבוצע במסגרת התקציב המאושר של האגפים הרלוונטיים לשנת 2024.

צביקה כהן:

חברים, לא להפריע.

ברק לוי:

במסגרת תקציב העירייה יבוצעו פעולות על ידי האגפים באמצעות קניית שירות מהחברות והתאגידים העירוניים, חברת אריאל א', אריאל ב', המינהלים הקהילתיים, עמותת לביא, חברת עדן, מרום, הורה, מוריה ועוד. תקציב המועצה הדתית. לאחר אישור תקציב המועצה הדתית לשנת 2024 ע"י המועצה הדתית ועל ידי השר הממונה, התקציב יובא לאישור העירייה, ועל פי נוהליה המחייבים ועל פי הוראות הדין ובמסגרת המרבית של התקציב כאמור להלן. ועדת הכספים ממליצה בפני המועצה לאשר מסגרת מירבית של חלקה של עיריית ירושלים מתקציב המועצה הדתית לשנת 2024 בסכום שלא יעלה על סך של 35,500,000 ש"ח.

צביקה כהן:

שלא יהיה מתחת.

ברק לוי:

תקציב מבקרת העירייה. ועדת הכספים ממליצה בפני המועצה לאשר את תקציב מבקרת העירייה בסך של 12,574,385 ש"ח ותקציב המורשה לטיפול בתלונות הציבור בסך 956,006 ש"ח. ועדת הכספים ממליצה בפני המועצה לאשר את שיא כח האדם של העירייה בסך 11,037.86 משרות, וכן את שיא כח האדם של עובדים שעתיים בסך 238.88 תקנים. ועדת הכספים ממליצה בפני המועצה לייפות את כוחו של גזבר העירייה בהתאם לסמכותה לפי סעיף 201 לפקודת העיריות, לפנות למשרדי ממשלה ולבנקים לגייס הלוואות לזמן ארוך למימון התקציב הבלתי רגיל של העירייה לשנת 2024 ולכיסוי הגירעונות המצטברים ליום 31.12.23. להבטחת ההלוואות הנ"ל ניתן יהיה לשעבד ו/או למשכן את ההכנסות העצמיות הצפויות של העירייה, כולל מארנונה. ועדת הכספים ממליצה בפני המועצה לאשר מסגרות חובה דבטוריות לשנת התקציב 2024 בהתאם להוראת סעיף 202 לפקודת העיריות, בהיקף כולל של עד 5% מההכנסה המשוערת של העירייה לתקופה אשר לה נערך התקציב הרגיל של העירייה לשנת 2024,

צביקה כהן:

יפה.

ברק לוי:

לרבות שיעבוד הכנסות עצמיות מתוך ההכנסה של אותה תקופה לצורך זה. להלן המסגרות המבוקשות,

צביקה כהן:

תדליק את הרמקול.

ברק לוי:

עד 40 מלש"ח, בנק הפועלים בע"מ - עד 20 מלש"ח, בנק דיסקונט לישראל בע"מ - עד 10 מלש"ח, בנק מרכנתיל דיסקונט בע"מ - עד 36 מלש"ח. הצעת החלטה: ועדת הכספים ממליצה בפני המועצה לאשר את התקציב הרגיל של עיריית ירושלים לשנת 2024 כמפורט בדברי ההסבר לעיל. תקציב המועצה הדתית: ועדת הכספים ממליצה בפני המועצה לאשר את המסגרת המירבית של חלקה של עיריית ירושלים בתקציב המועצה הדתית, בהתאם וכמפורט לעיל. תקציב מבקרת העירייה: ועדת הכספים ממליצה בפני המועצה לאשר את תקציב מבקרת העירייה בהתאם וכמפורט לעיל. שיא כח האדם של העירייה: ועדת הכספים ממליצה בפני המועצה לאשר את שיא כח האדם של העירייה בהתאם וכמפורט לעיל. ייפוי כוחו של גזבר העירייה: ועדת הכספים ממליצה בפני המועצה לאשר את ייפוי כוחו של גזבר העירייה בהתאם וכמפורט לעיל. אישור מסגרות חובה: ועדת הכספים ממליצה בפני המועצה לאשר את מסגרות החובה הדברטוריות, בהתאם וכמפורט בדברי ההסבר.

צביקה כהן:

יפה, יפה מאד. אני, לפני שאני מביא להצבעה, מישחו יודע לחזור על הדברים בעל פה?

(צוחקים)

צביקה כהן:

טוב, חברים, אנחנו מביאים את זה להצבעה, את אישור התקציב, כמו שבעצם נאמר. לאחר מכן אנחנו עושים הפסקה, חוזרים מיד, אני מניח שמאיה, כבר הודעת לכל חברי הוועדה, כעבור שעה נכנסים לאישור,

עידו רוזנברג:

אנחנו בשתיים וחצי.

צביקה כהן:

התקציב השוטף.

עידו רוזנברג:

שתיים וחצי.

צביקה כהן:

שתיים וחצי.

ישראל קלרמן:

שתיים ועשרים.

צביקה כהן:

תודה, חברים, תודה. מי בעד אישור התקציב?

עידו רוזנברג:

אחד, שניים,

צביקה כהן:

רק חברים,

עידו רוזנברג:

שלושה, ארבעה, חמישה,

צביקה כהן:

רק חברים או ממלאי מקום שלהם, לא פעמיים.

עידו רוזנברג:

שישה, שבעה, שמונה, תשעה, עשרה, 11,

צביקה כהן:

תודה רבה.

עידו רוזנברג:

14 בעד.

צביקה כהן:

כמה? תודה רבה. מי נגד?

עידו רוזנברג:

אין.

צביקה כהן:

יש נמנעים?

עידו רוזנברג:

אין.

צביקה כהן:

תודה רבה לכולם, אנחנו מסיימים את הישיבה, אישור התקציב, התקציב אושר '24.

(מחיאות כפיים)

צביקה כהן:

מזל טוב, ובעזרת השם בשתיים וחצי,

ישראל קלרמן:

ורבע מנחה.

צביקה כהן:

שתיים ורבע תפילת מנחה, שתיים וחצי נכנסים לסדר היום בשוטף.

(הפסקה)

צביקה כהן:

צהריים טובים לכולם. ברכות ותודות לכל חברי הוועדה, על השלב הראשון של הוועדה היום, אישור תקציב 24. ואנחנו ברשותכם כמובן מתחילים מיד את סדר היום, תקציב, מאי, אפריל – מאי, נכון? ואנחנו כבר, כבר מתחילים את סדר היום בבקשה, וחברי הטובים החדשים שנמצאים, שכבר ברוך השם ראיתי מיומנות רבה בשאלות ובדרישות, בעיון החומרים, אז גם אנחנו מברכים אתכם, ושוב תודה רבה, יוסי, ברוך הבא, יוסי חביליו, ברוך הבא, היית חסר שלי קצת לפני הצהריים אבל,

יוסי חביליו:

(לא ברור).

צביקה כהן:

אתה יודע יוסי, זה צריך להיות, (לא ברור) אנחנו דנים עכשיו על חודש מאי, נכון? מאשרים לחודש מאי.

מיכאל הלברשטאם:

אז איך מצביעים?

צביקה כהן:

אנחנו מדברים על חודש מאי, 1 חלקי 12, אם השאלות שלך,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) את הנושא.

צביקה כהן:

אם השאלות שלך יהיו 1 חלקי 12 מכל מה שכתוב פה, אין בעיה, מהזמן של הבוקר אבל. כל הדיון אחרי הצהריים, זה 1 חלקי 12 מהבוקר.

יוסי חביליו:

אם הייתי בבוקר, זה גם היה יותר, אז נתתי לך את הבוקר, צהריים.

צביקה כהן:

טוב, יללה חמוד, נתחיל. חברים על סדר היום קבוצת סעיפים, אנחנו מתחילים במידית בעזרת השם, 210, גזבר העירייה מסמך מספר עובדים, הרי שלך לפניך התקדמנו טוב. 211, תקנים עובדים סוציאליים, ככל שתביאו,

יוסי חביליו:

אין הבדל שזה יהיה (לא ברור).

מיכאל הלברשטאם:

(לא ברור).

צביקה כהן:

לא שמעתי.

דוברת לא מזוהה:

אנחנו על זה,

צביקה כהן:

על זה, יפה. 212, תודה. 213, 214, 21,

יוסי חביליו:

רגע, רגע,

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת, 214.

יוסי חביליו:

214 אני, זה ארנונה.

שמוליק זליגמן:

משה,

צביקה כהן:

בבקשה יוחנן.

יוחנן וייצמן:

חביליו תן לו קודם. דיברתי עם יושב ראש וועדת ארנונה,

צביקה כהן:

כן,

יוחנן וייצמן:

ואני הייתי רוצה שייכנס לפרוטוקול, גם הוא איננו כאן איתנו, המקומות שמשנים בהם את הסיווג,
הוא הסביר לי שמדובר, טוב שכולם פה, שמדובר,

צביקה כהן:

שלום משה.

שמוליק זליגמן:

אתה מדבר על צו המיסים של הארנונה?

יוחנן וייצמן:

כן, זה לא הסעיף הזה.

שמוליק זליגמן:

אני לא יודע, באיזה סעיף אתה? צביקה.

צביקה כהן:

אני ב – 214,

שמוליק זליגמן:

שמה זה?

יוסי חביליו:

זה ארנונה.

צביקה כהן:

הטלת ארנונה לתקופה שבין לבין, דברי הסבר נשלחו לחברים.

שמוליק זליגמן:

כן, 25,

צביקה כהן:

נכון.

ברק לוי:

יש גם ל – 24.

שמוליק זליגמן:

24 גם יש, אבל 24 אין שום שינוי, יש גם בקשה ל – 24, 24 אין שינויים.

יוחנן וייצמן:

השאלה היא, השאלה היא בצו ארנונה ל – 25,

שמוליק זליגמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

שינו כמה אזורים וזה בסדר, אני לא, לא מתנגד. מדובר בדירות חדשות. יש בחלק מהאזורים עדיין מבנים ישנים, אני אתן לדוגמא,

צביקה כהן:

לא נוגעים בהם, לא נוגעים בהם.

יוחנן וייצמן:

זה מה שרציתי שיהיה ברור,

שמוליק זליגמן:

איזה? לא, לא,

יוחנן וייצמן:

בסוף כתוב אחרת.

שמוליק זליגמן:

תשאל שאלה, תן דוגמא.

יוחנן וייצמן:

רחוב תובל,

שמוליק זליגמן:

רחוב תובל, זה רחוב קיים שיש בו בנייה,

צביקה כהן:

רחוב תובל.

יוחנן וייצמן:

יש פה בנייה,

צביקה כהן:

יוחנן, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

כתוב בצו הארנונה שינינו את זה לאזור א',

צביקה כהן:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

באמת יש שמה (לא ברור).

צביקה כהן:

השאלה היא כשאומרים מבנים חדשים, מתכוונים לחדשים בלבד, או גם הסמוכים, זה מה שאתה שואל.

שמוליק זליגמן:

משה, היה שם שינוי בגושים וזה? יובל,

משה לוי:

4 שנים האחרונות,

שמוליק זליגמן:

יובל,

משה לוי:

3 שנים האחרונות,

צביקה כהן:

כן,

שמוליק זליגמן:

בוא, בוא, קום.

צביקה כהן:

שוב, שוב, אני חוזר,

שמוליק זליגמן:

רחוב תובל,

יוחנן וייצמן:

מה שכתוב, זה לא מה שאמרת. אמר חיים כהן, אתה טועה, הפרשנות היא כמו שאני, חיים כהן אומר,

צביקה כהן:

דקה, בוא תחדד,

שמוליק זליגמן:

רגע, רגע, יובל,

צביקה כהן:

שמוליק.

שמוליק זליגמן:

רחוב תובל,

צביקה כהן:

השאלה מתחדדת,

אדיר שוורץ:

צביקה, אני מציע שיעשה הגזבר,

צביקה כהן:

חבר'ה, למה? למה הדיון הזה ככה?

יוחנן וייצמן:

מספר חלקות, הם ב - ,

צביקה כהן:

שמוליק, מה זה השוק הזה?

יוחנן וייצמן:

מספר חלקות שקשורות לרשות השידור,

אדיר שוורץ:

צביקה.

יוחנן וייצמן:

הם בתובל למטה.

צביקה כהן:

חברים.

אדיר שוורץ:

צביקה, אני מציע שיעשה הגזבר רגע הסבר, בשלוש שורות על כל הסיפור של ארנונה, ולו לשם הפרוטוקול,

צביקה כהן:

כן, קיבלת.

אדיר שוורץ:

לשם השקיפות לציבור.

צביקה כהן:

מצוין, תודה.

שמוליק זליגמן:

רגע, רגע, חברים, תנו לי כמה משפטים, יוסי, ותיכף, ומשה ויובל פה ירחיבו. אנחנו בצו המיסים ל – 25, יש כמה שינויים עזבו רגע את הנושא של הדירות של מ – 1.1.20, בסדר? שזה שכונות חדשות לדוגמא, שאין בהם כרגע, אין בנייה, למשל גבעת המטוס, בסדר? גבעת המטוס, בעבר היה מסווג ג', כיוון שהיו שם מבנים ניידים, אני לא יודע מה היה שם, הולכת להיבנות שם שכונה, ביום שיהיה שם מבנה שייבנה, הוא יהיה ברמה א', סיווג נכס ברמה א'.

צביקה כהן:

מה קורה עם המבנה לידו?

שמוליק זליגמן:

לא, לא, זה שכונה חדשה.

צביקה כהן:

הישן,

שמוליק זליגמן:

רגע, אני מדבר על שכונה חדשה.

צביקה כהן:

אז עכשיו בסדר.

שמוליק זליגמן:

זה שכונה חדשה לגמרי,

צביקה כהן:

טוב.

שמוליק זליגמן:

יש כמה בודדים, אין לנו לצערנו הרבה מקומות כאלו, בסדר? רגע, רגע, אחד. שניים, השינוי המשמעותי שאנחנו הולכים לעשות זה שבניינים שנבנו, שקיבלו טופס אכלוס, מה – 1.1.2020, שהם יקבלו את החיובים ל – 2025, כן? בעוד חצי שנה, בנובמבר דצמבר, יקבלו תשלום ל – 25, הם יחויבו לפי תעריף א', שזה התעריף הגבוה, גם אם הם היו,

עו"ד אלי מלכה:

(לא ברור).

צביקה כהן:

הוא אמר, הוא אמר את זה,

שמוליק זליגמן:

אמרתי בצו,

צביקה כהן:

הוא אמר את זה, הוא אמר את זה, אלי,

שמוליק זליגמן:

שהם יקבלו את החיוב ל – 25,

צביקה כהן:

כן,

שמוליק זליגמן:

בלבד.

צביקה כהן:

כן,

שמוליק זליגמן:

והלאה, הם יקבלו את זה לפי תעריף א', גם אם היום ב – 24 ואחורה,

צביקה כהן:

יוסי,

שמוליק זליגמן:

הם היו ברמה ב', או ברמה ג', שזה חלק מהמבנים, צו בחיוב הבא שהם יקבלו ל – 25, הם יהיו רמה א', כל העיר, אין אבחנה בין שכונות, כל רחבי העיר. כי יוסי שאל אותי פה, שכונות, לא שכונות, אז אני מחדד,

צביקה כהן:

מה קורה,

שמוליק זליגמן:

כל,

צביקה כהן:

פרט,

שמוליק זליגמן:

כן,

צביקה כהן:

בניין חדש, ולצידו בניין ישן,

שמוליק זליגמן:

יפה, אז אני אסביר,

צביקה כהן:

זה יהיה א', זה יהיה ב'?

שמוליק זליגמן:

כן, אני אסביר רגע,

צביקה כהן:

בסדר.

שמוליק זליגמן:

בוא ניקח רגע, שכונה שנגיד, רחוב שהיה שם הבתים, יש בית שהוא משנת 2018, והוא ב', הוא ימשיך להיות ב', ימשיך להיות ב'. עד מתי? עד שיהרסו אותו, ויבנו במקומו, רגע,

יוסי חביליו:

מתי יהרסו?

שמוליק זליגמן:

רגע, רגע, אם יהרסו, מתישהו, לא משנה, זה יהיה עוד 30 שנה, בסדר? יהיה פינוי בינוי, הבתים האלו,

צביקה כהן:

שמוליק, השאלה, השאלה הבאה לגבי פינוי בינוי,

שמוליק זליגמן:

לא, אני פינוי בינוי, עכשיו אני נותן,

צביקה כהן:

פינוי בינוי,

שמוליק זליגמן:

אני מסביר,

צביקה כהן:

יש 30 דיירים בבניין,

שמוליק זליגמן:

אני מסביר,

צביקה כהן:

וועד דקה יהיו 150 דיירים.

שמוליק זליגמן:

150, אז אני מסביר,

צביקה כהן:

האם אתה תשנה להם את התעריף.

שמוליק זליגמן:

לא, אז אני מסביר, פינוי בינוי, כל הדירות החדשות של היזם, החדשות, יהיו לפי רמה הגבוהה, א'.

צביקה כהן:

יפרקו אותך בבג"ץ בשנייה וחצי,

שמוליק זליגמן:

לא, לא,

צביקה כהן:

מה זה לא?

שמוליק זליגמן:

חבר'ה, שנייה,

צביקה כהן:

אחד מקבל סעיף א',

שמוליק זליגמן:

רגע, לא,

צביקה כהן:

אחד סעיף ב',

שמוליק זליגמן:

לא, רגע,

צביקה כהן:

באותו בניין,

שמוליק זליגמן:

צביקה,

צביקה כהן:

אותו כניסה, אותו מעלית,

שמוליק זליגמן:

צביקה, לא, יש לזה, יש חוק התחדשות עירונית,

צביקה כהן:

כן,

שמוליק זליגמן:

הדיירים הקיימים זכאים להטבות לא רק בארנונה, 5 שנים. בסדר?

צביקה כהן:

עוד 5 שנים.

שמוליק זליגמן:

אחרי 5 שנים, הם הופכים להיות כמו הדיירים החדשים.

צביקה כהן:

א'?

שמוליק זליגמן:

א' כן, לא רק זה, צביקה.

צביקה כהן:

זה לא יפה.

שמוליק זליגמן:

, לא, רגע צביקה תקשיב,

צביקה כהן:

זה לא יפה.

שמוליק זליגמן:

היום כל דייר שהוא, יש לו דירה,

צביקה כהן:

למה את עושה את זה?

שמוליק זליגמן:

פינוי בינוי, רגע, נגיד שיש לו דירה של 70 מטר, הוא מקבל עכשיו דירה 80 מטר.

יוחנן וייצמן:

95.

שמוליק זליגמן:

95.

צביקה כהן:

מה אכפת לך ממנו?

שמוליק זליגמן:

לא,

צביקה כהן:

מה זה קשור לעירייה?

שמוליק זליגמן:

לפי החוק,

צביקה כהן:

מה זה קשור אליך?

שמוליק זליגמן:

של ההתחדשות עירונית הוא ב – 5 שנים האחרונות, הוא לא משלם ארנונה, הוא מקבל הנחה על התוספת של ה – 20 מטר, הוא מקבל הנחה. מה קורה אחרי 5 שנים?

צביקה כהן:

שמוליק,

שמוליק זליגמן:

הוא משלם.

צביקה כהן:

אתה לא יכול בן אדם שגר בבית,

שמוליק זליגמן:

עזוב רגע, לפני הוא קופץ ל – א',

צביקה כהן:

הוא גר בדירה שלו, 400 שנה, פתאום שיניית לו תעריף תוך כדי זה,

שמוליק זליגמן:

אבל צביקה,

צביקה כהן:

מה? למה? בגלל שהוא החליפו לו בניין?

שמוליק זליגמן:

צביקה,

יוחנן וייצמן:

זה לא יעזור, זליגמן צודק בדבר פשוט, החוק,

עו"ד אלי מלכה:

בניין חדש.

יוחנן וייצמן:

מאפשר לנו,

שמוליק זליגמן:

5 שנים,

יוחנן וייצמן:

זה חוק התחדשות עירונית,

שמוליק זליגמן:

זה מה שהחוק מאפשר,

צביקה כהן:

הוא גם מאפשר לך לא לאשר את זה,

יוחנן וייצמן:

מה?

צביקה כהן:

אתה גם לא חייב לאשר את זה, אם זה החלטה שלו.

שמוליק זליגמן:

לא, אבל אין לך ברירה.

יוחנן וייצמן:

אתה יכול לא לאשר לו את הפטור, אבל אנחנו כן מאשרים לו את הפטור.

צביקה כהן:

לא הפטור,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מקלים עליהם.

צביקה כהן:

הנושא הוא לא הפטור, הנושא הוא ארנונה,

שמוליק זליגמן:

הפטור הוא יהיה לו ע"פ חוק, אני לא יכול למנוע ממנו,

צביקה כהן:

שהוא לא משלם,

יוחנן וייצמן:

אתה לא יכול,

צביקה כהן:

אני לא יכול למנוע ממנו, זה תלוי בי.

דובר לא מזוהה:

תעריף א' שלא (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

עוד יותר טוב.

דובר לא מזוהה:

שכן כזה ישלם ככה, שכן כזה ישלם ככה.

צביקה כהן:

אבל למה אתה משנה לו?

שמוליק זליגמן:

אני מסביר לך, אתה מדבר על פינוי בינוי.

דובר לא מזוהה:

לא, לפי מה שהוא טוען, בפינוי בינוי, הוא לא רוצה שלנצח הוא ישלם, כמו תעריף ב'.

צביקה כהן:

נכון,

שמוליק זליגמן:

לא,

דובר לא מזוהה:

זה לא יעבור.

שמוליק זליגמן:

לא יעבור, גם צביקה, רגע, בוא נהיה, צביקה, צביקה הבן אדם הזה 5 שנים הוא עכשיו קיבל דירה
שהשווי שלה, בלי הגזמה, כי אני מכיר את זה באופן אישי, הוא פי 2.

צביקה כהן:

הוא לא הולך עם זה למכולת.

שמוליק זליגמן:

לא משנה,

צביקה כהן:

זה אישה מבוגרת.

שמוליק זליגמן:

בסדר,

צביקה כהן:

זה אדון מבוגר שגר שם,

שמוליק זליגמן:

רגע, ומה הוא יעשה, רגע, רגע,

צביקה כהן:

הוא קם לבוקר פתאום,

שמוליק זליגמן:

ומה הוא יעשה,

צביקה כהן:

תעריף א',

שמוליק זליגמן:

ומה הוא יעשה עכשיו,

צביקה כהן:

למה אתה עושה לו את זה?

שמוליק זליגמן:

מה הוא יעשה,

צביקה כהן:

אותו בניין,

שמוליק זליגמן:

צביקה, מה הוא יעשה עכשיו עם התשלום וועד בית?

חגית משה:

הוותיק ממשיך לשלם את ה – ב'.

שמוליק זליגמן:

שהוא צריך לשלם 700?

חגית משה:

מה לא?

צביקה כהן:

הוותיק משלם תעריף א', אחרי 5 שנים.

שמוליק זליגמן:

נכון. צביקה, מה אני עושה, צביקה, אותו אחד שצריך לשלם עכשיו אחזקה של המבנה,

חגית משה:

זה לא אמרתם לנו.

שמוליק זליגמן:

800, 700 שקל, עד עכשיו הוא לא, הוא שילם 100 שקל.

צביקה כהן:

אז הכבדת עליו עוד, לכן,

שמוליק זליגמן:

מה זה הכבדתי? אבל הוא קיבל נכס,

צביקה כהן:

זורק אבן אחרי הנופל, מה?

שמוליק זליגמן:

אבל הוא קיבל נכס, הוא קיבל נכס,

צביקה כהן:

זה לא פייר.

חגית משה:

שזה חבל שאני,

שמוליק זליגמן:

העירייה ביטלה לי,

עו"ד אלי מלכה:

צביקה, לפי מה שאתה אומר לעולם לא יעלו.

חגית משה:

אבל הבעיה,

דובר לא מזוהה:

בדיוק,

חגית משה:

אבל הבעיה היא, אבל יש כאן עוד משהו,

עו"ד אלי מלכה:

זה לא הגיוני,

חגית משה:

אם כבר פותחים את זה,

שמוליק זליגמן:

כן,

חגית משה :

יש עוד משהו, צביקה,

צביקה כהן :

אלי, שוב.

חגית משה :

צביקה עוד משהו,

צביקה כהן :

אני,

חגית משה :

נגיד שברחוב שלם,

צביקה כהן :

אני חלק מהמערכת,

חגית משה :

קח את רחוב הנורית,

צביקה כהן :

אני אצביע בעד הסעיף הזה,

שמוליק זליגמן :

רגע, רגע,

חגית משה :

כן, רגע, אבל בוא נדבר על זה,

צביקה כהן :

אני רק מראה לכם את העוולה.

שמוליק זליגמן :

כן,

צביקה כהן:

יש פה עוולה. יש פה בן אדם שגר הרבה מאוד שנים, שהכנסותיו ידועות לנו, ופתאום הוא יקבל,

חגית משה:

יקבל הנחה בארנונה,

צביקה כהן:

הוא לא יקבל הנחה בארנונה,

חגית משה:

גם על א',

צביקה כהן:

בגלל שהוא לא,

שמוליק זליגמן:

איך אתה יודע מה הכנסותיו? צביקה.

עו"ד אלי מלכה:

לא, אם מגיע לו,

שמוליק זליגמן:

אתה לא יודע, אתה לא יודע מה הכנסותיו.

עו"ד אלי מלכה:

אם מגיע לו הנחה בארנונה, הוא יקבל.

חגית משה:

הוא יקבל את ההנחה. הבעיה היא אחרת, יש לי משהו אחר,

שמוליק זליגמן:

תגיע לו הנחה בארנונה, זה הכי קל, הוא,

חגית משה:

צביקה,

שמוליק זליגמן:

הוא ישלם דלתא. הוא יקבל,

דובר לא מזוהה:

הוא יקבל אבל לפי, לפי סיווג א',

צביקה כהן:

לא משנה,

שמוליק זליגמן:

נכון, אז הוא ישלם, סתם אני אומר, במקום 1000 שקל, הוא ישלם 1500.

דובר לא מזוהה:

זה יעלה לו,

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה הארנונה,

שמוליק זליגמן:

אבל לעומת מי שמשלם עליהם?

חגית משה:

אבל יש משהו אחר שלא, אני רוצה שתיתן על זה תשובה,

שמוליק זליגמן:

כן, אני יודע, שמעתי את השאלה רחוב הנורית, שעד שיפתחו אותה,

חגית משה:

נכון, בינתיים בניין אחד משלם, למה שיבואו לגור שם?

שמוליק זליגמן:

אנחנו לא יכולים, אנחנו,

צביקה כהן:

אז שתדעו, אתם חברי הוועדה,

שמוליק זליגמן:

כן,

צביקה כהן:

שאתם הולכים לשנות,

יוחנן וייצמן:

ואז העירייה תרוויח,

צביקה כהן:

עכשיו סיווג,

שמוליק זליגמן:

אבל חברים, רק אני רוצה,

צביקה כהן:

לאנשים מבוגרים,

חגית משה:

אבל בוא, אבל צביקה,

צביקה כהן:

שגרים בבית,

חגית משה:

לא כל האנשים מבוגרים,

צביקה כהן:

והפנסיה שלו לא תשלם בגלל שום אף אחד,

חגית משה:

עם פנסיה,

שמוליק זליגמן:

אבל מאיפה הבנת שזה מבוגרים?

חגית משה:

לא כל האנשים עם פנסיה,

שמוליק זליגמן:

מי אמר שזה מבוגרים?

יוחנן וייצמן:

אתה מסכים איתי שזה אזור א'?

צביקה כהן:

אני אומר לך,

שמוליק זליגמן:

אבל חבר'ה,

צביקה כהן:

מלא. ואתה תיקח לו תעריף א',

שמוליק זליגמן:

אני לא אקח,

צביקה כהן:

ואין לו את הכסף הזה,

יוחנן וייצמן:

אתה מבין שאני,

צביקה כהן:

והוא לא עומד בקריטריון של הנחות,

שמוליק זליגמן:

תקשיבו רגע, רגע,

חגית משה:

אבל אדם הוא מבוגר, והוא מקבל הכנסה, הוא מקבל הנחה,

צביקה כהן:

ואתה לוקח ממנו כסף.

חגית משה:

על,

שמוליק זליגמן:

חגית, חגית, תקשיבו. אתם יודעים,

חגית משה:

קח בחשבון רגע, שנייה רגע, צביקה, אבל קח גם את הצד השני, שאנשים קיבלו בתים, כאילו ברחוב
שהיה שני חדרים,

צביקה כהן:

אז מה?

חגית משה:

פתאום הוא 8 מיליון שקל בית, והלו, מה קרה?

צביקה כהן:

הוא לא קיבל,

חגית משה:

יש לך כסף 8 מיליון שקל, אז תשלם ארנונה.

שמוליק זליגמן:

חבר'ה,

חגית משה:

זה עושים חינוך תרבות, תשתיות, גנים הכול, ומה תעשה?

שמוליק זליגמן:

רגע, אני רוצה,

חגית משה:

אתם באים לגור ברחובות חדשים, בבניינים עס, כמו שצריך, אז מה? זה בחינם?

שמוליק זליגמן:

חגית, באים, אתם יודעים,

חגית משה:

זה גם לא בסדר,

שמוליק זליגמן:

רגע, צביקה, אני רק רוצה להסביר לכם, שר הפנים, לא אני, שר הפנים אמר לכל הרשויות, זה נא, חבריה אתם לא תקבלו, אל תבנו על המדינה, תעלו ארנונה. כל הרשויות, אני אומר לכם, אני בקבוצה של הגזברים כולם עושים, כל אחד משהו אחר, כולם מבינים שבלי להעלות ארנונה, עם כל ההתייקרויות שיש במשק, עם כל ההסכמי שכר, זה קריסה טוטאלית.

צביקה כהן:

טוב.

שמוליק זליגמן:

רגע, רגע, צביקה, עוד משהו,

צביקה כהן:

מיצינו,

שמוליק זליגמן:

רגע,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) צביקה.

שמוליק זליגמן:

רגע, עוד משהו אני רוצה להגיד לכם, אתם יודעים שיש, לא רק בירושלים, יש עיוותים בארנונה שאי-אפשר לתקן אותם, עשו פה כל מיני וועדות, אתם מכירים, חלקכם הייתם שותפים, לשנות שכונות שלמות, סיווגים בלתי אפשרי, זה לא יעבור בחיים. הדרך היחידה, ועושים את זה גם תל – אביב, וגם נתניה וגם רמת גן, זה לקחת בניינים חדשים, שזה בניינים איכותיים, בניינים ששווים הרבה כסף, וכן גם יצטרכו לשלם ארנונה, מה לעשות? הרשות המקומית היא צריכה את המשאבים כדי לעשות את כל השירותים שהיא נותנת להם, אין מה לעשות.

יוחנן וייצמן:

תסתכל בצו אחר,

צביקה כהן:

בוא תראה לי.

יוחנן וייצמן:

הצו עצמו.

שמוליק זליגמן:

מה כתוב? מה כתוב בצו?

יוחנן וייצמן:

דקה,

שמוליק זליגמן:

הנה נמצאים פה אנשי,

יוחנן וייצמן:

אני אקריא לך שני אזורים שמציקים,

שמוליק זליגמן:

הנה,

יוחנן וייצמן:

לא, הצו הוא לא על הקיר פה, לא, זה לא הצו.

שמוליק זליגמן:

(לא ברור) נמצאים.

יוחנן וייצמן:

הצו מדבר, בוא אני אגיד לך איפה הבעיה שלי עם הצו.

שמוליק זליגמן:

כן,

צביקה כהן:

איפה הבעיה?

שמוליק זליגמן:

יובל.

יוחנן וייצמן:

הבעיה שלי על האזורים ב' ו – ג', על רוממה מתחם רשות השידור, ברור לכולנו שרשות השידור המבנים החדשים, אזור א' אין ויכוח.

צביקה כהן:

קיבלתי, גיובאליה,

שמוליק זליגמן:

זה מבחינתנו,

צביקה כהן:

זה שכונת גיובאליה כאן עכשיו.

יוחנן וייצמן:

יופי, מה לא, דקה.

שמוליק זליגמן:

כן,

חגית משה:

למה שכונה חדשה,

יוחנן וייצמן:

חלקות 88, 89,

חגית משה:

שכונה חדשה היא ב'?

יוחנן וייצמן:

90, 91, 103 זה דירות, זה מבנים ישנים ברחוב תובל, שאתם כתבתם בטעות שאין נכסים רלוונטיים, יש נכסים רלוונטיים,

שמוליק זליגמן:

רגע, חבר'ה, הנה בבקשה.

חגית משה:

למה שכונה חדשה היא ב'?

יוחנן וייצמן:

אפשר להעלות ב – GIS, עכשיו אותו דבר אזור מסוים במקור ברוך.

שמוליק זליגמן:

א', איפה שרשות השידור,

יוחנן וייצמן:

זליגמן,

חגית משה:

כן,

שמוליק זליגמן:

זה יהיה א'.

חגית משה:

זה יהיה א'?

שמוליק זליגמן:

זה נקרא שכונה חדשה.

חגית משה:

אז זה יהיה א' מראש.

שמוליק זליגמן:

זה יהיה א', בלי קשר לכל הסיפור שעכשיו אנחנו מדברים עליו, זה מהרגע הראשון, כל שכונה חדשה בירושלים לא מהיום, זה רמה א', כבר הרבה שנים.

יוחנן וייצמן:

הגיוני.

חגית משה:

ושנלר?

שמוליק זליגמן:

שנלר זה כבר שכונה קיימת.

חגית משה:

ואז מה זה יקרה?

שמוליק זליגמן:

היא תהיה ב', בניינים, אם, אם,

צביקה כהן:

שנלר, שנלר,

שמוליק זליגמן:

בניינים שנבנו,

צביקה כהן:

שכונה ג'.

שמוליק זליגמן:

לא, היא ב'.

חגית משה:

שאלתי.

שמוליק זליגמן:

אז בניינים שנבנו,

צביקה כהן:

אנחנו נהפוך אותה ל – ג'.

שמוליק זליגמן:

אוכלסו אחרי ה – 1.1.20, כמו שנלר,

חגית משה:

למה רק?

שמוליק זליגמן:

זה מה שאנחנו מחליטים בצו מיסים.

חגית משה:

אבל למה 20? למה לא 18 כמו כולם?

שמוליק זליגמן:

כולם, שאלה טובה, שאל אותי גם יוסי חביליו, למה החלטנו ב – 1.1.20, ולא ב – 1.1.18,

חגית משה:

נכון.

שמוליק זליגמן:

כי אמרנו שהתנופת בנייה שהתחילה פה יחסית,

צביקה כהן:

טוב.

שמוליק זליגמן:

התחילה בשנות ה – 20.

יוחנן וייצמן:

לא, צדיקה לא טוב.

שמוליק זליגמן:

בסדר?

צביקה כהן:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

תיתן לי לגמור איתו.

צביקה כהן:

לא מדבר איתך, דיברתי על משהו אחר,

שמוליק זליגמן:

ההתחדשות העירונית,

חגית משה:

מה זה? זה מתחם חדש הכול חדש שם, דירות עולות הון תועפות.

צביקה כהן:

חגית, יוחנן באמצע דיבור.

שמוליק זליגמן:

הם יעלו ב – 25, כי הם קיבלו צו אכלוס אחרי ה – 1.1.20, אני מעריך רובם שם, נבדוק את זה, הם מ – 25 יהיו ברמה א'.

יוחנן וייצמן:

זה צו ארנונה, זה הרבה כסף לאנשים.

חגית משה:

אבל למה שהם לא ישלמו, לפני, רגע הדירות, מתי הדירות, הם קיבלו אכלוס ב – 20?

שמוליק זליגמן:

לא יודע, נבדוק.

חגית משה:

אז תבדקו לפני שמביאים את זה לפה, מה?

שמוליק זליגמן:

אלה, משה, אתה יכול לבדוק את הדירות בשנלר, מתי הם קיבלו צו אכלוס.

משה לוי:

הדירות בשנלר מחויבות לפי אזור א', זה עבר,

חגית משה:

כל הדירות?

יוחנן וייצמן:

זה לא הדיון הרגע בכלל.

צביקה כהן:

זה לא הנושא.

שמוליק זליגמן:

לא, לא, משה.

צביקה כהן:

חברים, חברים, תודה, משה, חגית.

משה לוי:

דירות בשנלר הם לפי אזור א', והאזור נקבע בהחלטת מועצה לפני 4 או 5 שנים, הבאנו את זה, וזה עבר ואין בעיה, וכל הדירות שם מחויבות לפי א'.

צביקה כהן:

טוב, תודה.

חגית משה:

אוקי,

צביקה כהן:

משה, יוחנן בבקשה.

יוחנן וייצמן:

אני יכול כמו זה, משה לוי אתה.

משה לוי:

בבקשה.

יוחנן וייצמן:

בוא נדבר על, דיברתי על מספר חלקות ברחוב תובל. עכשיו עוד נקודה, גם סעיף קטן ג', אזור תעשייה מקור ברוך, אתה רושם בפירוש, יהיה תוספת חיוב על 17 :
17 שמה עוד 51,884 שקל לשנה. עכשיו היום זה דירות עוני, זה אזור תעשייה,

צביקה כהן:

הם לא בתוך הסיפור, לא הבנתי.

יוחנן וייצמן:

הם כן בתוך הסיפור,

צביקה כהן:

סליחה,

יוחנן וייצמן:

נו באמת.

צביקה כהן:

סליחה, אתה מדבר,

משה לוי:

הדירות האלה אמורות להיהרס וייבנו חדשות.

יוחנן וייצמן:

כן, כן, יהרסו,

צביקה כהן:

משה,

יוחנן וייצמן:

אני מסכים איתך,

צביקה כהן:

אתה מדבר על הדירות הישנות,

משה לוי:

חבר'ה, יש, תן לי רגע, צביקה. יש שני דברים, אחד זה בניינים חדשים שנבנו,

צביקה כהן:

יפה.

משה לוי:

זה הבנו, נכון?

חגית משה:

כן,

משה לוי:

כולם יהיו א', כל אלה משנבנו מ – 1.11,

שמוליק זליגמן:

לא שנבנו, שאוכלסו.

יוחנן וייצמן:

ברור.

משה לוי:

שאוכלסו,

צביקה כהן:

כן,

משה לוי:

שבנייתם הסתיימה מ – 1.1.20, אוקי, נקודה. זה הבנו.

יוחנן וייצמן:

הוסכם על כולם.

שמוליק זליגמן:

כן,

צביקה כהן:

יוחנן, הבנו.

משה לוי:

עכשיו לקחנו אזורים, או שיש שמה קרקע בלבד,

שמוליק זליגמן:

לא קשור את הנושא הזה,

צביקה כהן:

שמוליק,

שמוליק זליגמן:

לא קשור, זה משהו אחר,

צביקה כהן:

שמוליק, תמשיך משה.

משה לוי:

או שיש שמה קרקע בלבד,

צביקה כהן:

כן,

משה לוי:

או שיש מעט מאוד מבנים שנותרו, וכל האזור הזה מיועד לבנייה, זה לא אומר שהוא מיועד לבנייה,

צביקה כהן:

ולכן?

משה לוי:

ב – 25, או ב – 26, או ב – 27, אנחנו לא יודעים מתי.

צביקה כהן:

נכון.

משה לוי:

אוקי,

צביקה כהן:

אם בכלל.

שמוליק זליגמן:

לא,

משה לוי:

האזור הזה, של האזור הזה של הקרקע, קבענו שהוא יהיה אזור א'.

צביקה כהן:

אני מתנגד להצעה.

חגית משה:

כמו כל שכונה חדשה.

שמוליק זליגמן:

טוב, טוב, לא, אני מסביר, רגע,

צביקה כהן:

דירות ישנות,

משה לוי:

לא, רגע, אין דירות.

חגית משה:

אבל יהיו פינוי בינוי.

משה לוי:

חבר'ה,

חגית משה:

יפנו אותם.

משה לוי:

אין באזור הזה,

דובר לא מזוהה:

עד שיפנו אותם, מה יעשו?

צביקה כהן:

סליחה, אני מתנגד.

משה לוי:

נכון, נכון,

חגית משה:

לא, אבל עד שלא מפנים אותם,

צביקה כהן:

מה לא בהסכם,

חגית משה:

הם נשארים אותו,

צביקה כהן:

סליחה, על זה איתי, איתך לא דיברו איתנו בנושא, אני מצביע נגד. אני לא, אני לא,

שמוליק זליגמן:

אז מה? צביקה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, משה, משה,

צביקה כהן:

לא יהיה, לא יהיה,

שמוליק זליגמן:

רגע,

צביקה כהן:

לא יהיה.

אליעזר ראוכברגר:

משה תדגיש דבר אחד,

צביקה כהן:

למה אתם מכניסים את כולם,

אליעזר ראוכברגר:

האם ה - , תהפוך אותו לאזור א', ליד שייבנה או ממחר בבוקר?

משה לוי:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

זה הכול.

משה לוי:

הוא יהיה אזור א' בראשון, אם יאשרו לנו מ – 1.1.25,

שמוליק זליגמן:

25.

צביקה כהן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אז הוא אומר שהוא לא הגיוני.

משה לוי:

אבל תרשו לי רגע,

צביקה כהן:

את הפינוי בינוי.

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה עדיין יישאר,

משה לוי:

אבל אנא,

אליעזר ראוכברגר:

הישנות החורבות.

יוחנן וייצמן:

זה הסעיף.

צביקה כהן:

לא יהיה.

חגית משה:

רגע, אבל אם, רגע שנייה,

משה לוי:

תנו לי רגע,

חגית משה:

אבל אם לא ייבנו,

משה לוי:

אבל לא גמרתי.

חגית משה:

עד 25, תמשיך, הוא ימשיך להיות א'?

צביקה כהן:

חגית,

משה לוי:

תנו לי, תנו לי רגע,

יוחנן וייצמן:

אם מגיע יושב ראש הוועדה,

צביקה כהן:

חברים לא להפריע,

יוחנן וייצמן:

דיברנו איתו.

שמוליק זליגמן:

רגע, רגע,

צביקה כהן:

יוחנן,

שמוליק זליגמן:

תקשיב רגע,

צביקה כהן:

משה בבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה גם המנכ"ל לא דיבר על זה בכלל.

משה לוי:

המקומות האלה ברובם אין שמה מבנים היום,

צביקה כהן:

לא, אני מדבר רק על מקום שיש מבנים, דבר רק על אלה שיש מבנים.

משה לוי:

כן?

אליעזר ראוכברגר:

אם אין מבנים, אז תוציא את זה, אז מה אכפת לך מה שיש שמה?

משה לוי:

אז לכן,

אליעזר ראוכברגר:

אז מה? להעביר? אתה שם ארנונה.

משה לוי:

שנייה, לא, אבל אתה חייב להכניס את זה לצו.

שמוליק זליגמן:

אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

אז תכניס את זה לצו, ליד שיהיה מבנים.

משה לוי:

לא, אבל אתה,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

משה לוי:

אתה מכניס את זה היום, כי אנחנו יודעים שחלק מהמקומות מתחילים לבנות שם, כמו גבעת המטוס,

צביקה כהן:

טוב, בוא,

אליעזר ראוכברגר:

אז תכניס, מתי שיהיה מבנה,

משה לוי:

זה ברור,

אליעזר ראוכברגר:

כדי שיקבל טופס 4, מה הבעיה?

משה לוי:

אין,

אליעזר ראוכברגר:

ממתי שיהיה מבנה חדש יקבל טופס 4, מה הבעיה?

שמוליק זליגמן:

רגע, משה, משה, רגע,

משה לוי:

אין שמה מבנה בגבעת המטוס,

שמוליק זליגמן:

משה,

צביקה כהן:

אתה תשנה.

חגית משה:

תחריגו את המבנים הקיימים, מה הבעיה?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

חגית משה:

מה הבעיה להחריג אותם?

צביקה כהן:

תשנו, תשנו במשפט אחד,

חגית משה:

המבנים הקיימים מוחרגים,

שמוליק זליגמן:

רגע, משה,

חגית משה :

כן, כמה מבנים יש? 10? תחריגו.

צביקה כהן :

נכון,

יוחנן וייצמן :

לא,

חגית משה :

מה לא?

שמוליק זליגמן :

רגע, וייצמן, וייצמן, תקשיב לי רגע,

יוחנן וייצמן :

מחלוקת של, יש פה מחלוקת של כהנים ונביאים,

שמוליק זליגמן :

וייצמן,

אליעזר ראוכברגר :

אין פה מחלוקת,

יוחנן וייצמן :

הנביא אומרת אחרת, הכהן אומר אחרת.

אליעזר ראוכברגר :

אין פה שום מחלוקת. משה לוי אמר בדיוק מה שאתה אמרת,

יוחנן וייצמן :

אבל הכהנים אומרים אחרת,

אליעזר ראוכברגר :

אז בסדר, אז הוא לא הבין, כמו שאני לא הבנתי,

צביקה כהן:

וייצמן, תן לי רגע לבדוק,

אליעזר ראוכברגר:

אז אני עכשיו אחרי שאתה שאלת, אני הבנתי שטעיתי,

שמוליק זליגמן:

תן לנו במהלך הוועדה לבדוק, אתה מדבר על אזור תובל, יש עוד מקומות שאתה,

צביקה כהן:

לא, כן,

יוחנן וייצמן:

אני דיברתי על סעיפים ב' ו – ג', על מבנים, על סעיפים קטנים ב' ו – ג',

שמוליק זליגמן:

לא, אבל, אבל אומר לך,

יוחנן וייצמן:

זה תובל, ואזור תעשייה מקור ברוך, על מבנים שקיימים בפועל,

שמוליק זליגמן:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

הרגע,

שמוליק זליגמן:

משה, תענה,

יוחנן וייצמן:

זה הנושא, על זה דיברתי,

משה לוי:

אנחנו נבדוק, דקה.

שמוליק זליגמן:

תן לנו לבדוק את זה, נחזור אליך עם תשובות על מקומות שיש בהם מבנים קודמים.

משה לוי:

אנחנו נבדוק,

צביקה כהן:

אני, אני לפי שממשיך,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, מצוין.

משה לוי:

שהכוונה היא,

חיים כהן:

שנייה, שנייה אחת,

משה לוי:

הכוונה במקור,

צביקה כהן:

משה,

משה לוי:

ששכונה חדשה,

צביקה כהן:

אוקי,

משה לוי:

תן לי רגע רק משפט אחד, הכוונה שאם בונים שכונה חדשה, כל המבנים החדשים שבה, יחויבו לפי אזור א', נקודה.

צביקה כהן:

עד כאן בסדר. יופי.

אליעזר ראוכברגר:

הכול בסדר.

משה לוי:

זהו.

אליעזר ראוכברגר:

זהו.

משה לוי:

אני לא מדבר על כל העיר, על כל ה – א'.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, זה בסדר גמור,

משה לוי:

וחוץ מה זה,

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר מה שאמרת,

צביקה כהן:

אני, אני,

אליעזר ראוכברגר:

אבל בצו,

משה לוי:

עכשיו,

צביקה כהן:

חברים,

משה לוי:

אם יש מבנים אחרים,

צביקה כהן:

שנייה,

משה לוי:

כמו שהרב וייצמן אמר, תן לנו לבדוק.

שמוליק זליגמן:

הנה עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

משה לוי:

אם כן, אנחנו נחריג אותם.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

צביקה כהן:

אני רוצה להוסיף,

עו"ד אלי מלכה:

לא, שנייה, שנייה,

יוחנן וייצמן:

לא צריך עכשיו לבדוק,

משה לוי:

מה?

צביקה כהן:

אני רוצה להוסיף,

יוסי חביליו:

רק רגע, אבל שמוליק, זה החלטה לכל העיר.

שמוליק זליגמן:

צריך לבדוק, בוא נראה במה,

יוסי חביליו:

אתה אמרת מבנה ישן לא ישנה,

שמוליק זליגמן:

זה לא קשור,

צביקה כהן:

נכון,

שמוליק זליגמן:

למה שדיברנו, יוסי.

יוסי חביליו:

אז מה זה? תסביר לי מה זה קשור?

שמוליק זליגמן:

אני אסביר לך,

צביקה כהן:

נכון,

שמוליק זליגמן:

יש, רגע,

יוחנן וייצמן:

שאני אבין,

שמוליק זליגמן:

יש מקומות, שכונות חדשות שאין בהם בתים לגמרי.

צביקה כהן:

הם מכניסים (לא ברור).

שמוליק זליגמן:

לא קשור, אנחנו מאז ומתמיד מגדירים אותם, א'. גבעת המטוס זה דוגמא הכי טובה, בסדר? שכונה, איפה שהייתה רשות השידור ברוממה.

צביקה כהן:

שמוליק, למה אתה הולך לשם?

שמוליק זליגמן:

בסדר?

צביקה כהן:

אתה, שמוליק, זה לא הנושא.

שמוליק זליגמן:

לא, זה אני רוצה להסביר לו,

צביקה כהן:

אני רוצה רק,

שמוליק זליגמן: שזה לא קשור לשינוי שאנחנו רוצים לעשות ב – 1.1,

צביקה כהן:

רבותי כל מקום שייבנה, חדש, תעדכנו את השדרוג הזה.

יוסי חביליו:

למה אתה יכול להגיד,

צביקה כהן:

אין בעיה,

יוסי חביליו:

שאם במקרה קיים שם מבנה ישן, זה לא יחול עליו.

שמוליק זליגמן:

אז אנחנו רוצים לבדוק מאיפה בשינויים שעשינו.

צביקה כהן:

אז זה מה שאני רוצה לשמוע.

שמוליק זליגמן:

טוב, משה, אם כן תגיד לי על מה מדובר.

צביקה כהן:

משה, משה,

שמוליק זליגמן:

ואנחנו נסייג את זה, בסדר?

צביקה כהן:

משה, עוד הפעם, מבנה חדש נכנס לקטגוריה? מבנה ישן לא ייכנס לקטגוריה, עד שיחליפו אותו,

שמוליק זליגמן:

רק אם הוא נבנה, אבל אם הוא נבנה ב – 1.1.20 כן,

יוחנן וייצמן:

זה חדש.

צביקה כהן:

אין בעיה,

שמוליק זליגמן:

זה חדש.

יוחנן וייצמן:

זה חדש.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא נקרא ישן, חדש זה מ – 1.1.20, נקודה.

שמוליק זליגמן:

בסדר.

צביקה כהן:

מאה אחוז.

אליעזר ראוכברגר:

קיבל טופס 4, מ – 1.1.20, כן,

צביקה כהן:

אתם מקבלים את ההגדרה הזאת?

שמוליק זליגמן:

כן, אנחנו עכשיו רק רוצים,

צביקה כהן:

אני יכול להביא את זה להצבעה?

שמוליק זליגמן:

נחזור לזה, בוא נחזור לזה,

צביקה כהן:

נחזור לזה.

שמוליק זליגמן:

הנושא הזה ספציפית.

צביקה כהן:

אבל אני אומר לך שאנחנו לא נחזור למשהו אחר, טוב.

שמוליק זליגמן:

רק לזה, רק לזה.

צביקה כהן:

מאה אחוז.

עידו רוזנברג:

רגע, צביקה, אתה רוצה שנציין את זה?

צביקה כהן:

אנחנו מדלגים על הסעיף הזה,

שמוליק זליגמן:

לא, בוא נחזור, משה,

צביקה כהן:

מדלגים.

יוסי חביליו:

מתחם הרכבת.

צביקה כהן:

אם הוא יוחזר אלינו בתיקון הזה, נעביר אותו, אם לא,

אריאל גולן:

אבל השאלה אם אין,

אליעזר ראוכברגר:

מתחם הרכבת אין מגורים, יוסי.

צביקה כהן:

תודה רבה, חברים אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

אין, אין דירות במתחם.

יוסי חביליו:

מקור ברוך אין מגורים?

אליעזר ראוכברגר:

יש,

דובר לא מזוהה:

תגיד להם גם במתחם,

יוסי חביליו:

אז זה לא יחול על הישן.

אליעזר ראוכברגר:

אז זה מה שמדברים פה עכשיו.

יוסי חביליו:

אני מבין, אמרתי לו, למה אתה כאילו מהסס על זה?

אליעזר ראוכברגר:

שאלת על מתחם הרכבת, אמרתי שאין שם מגורים.

שמוליק זליגמן:

מה מסבירים לך?

יוסי חביליו:

אומרים לי שיכול להיות שיש ליד איזה בית שניים,

אליעזר ראוכברגר:

אז אם יש, אז זה גם צריך להיות מוחרג, נכון.

שמוליק זליגמן:

של מקור ברוך יש בניינים בודדים, הרוב שם זה הולך לקום שם שכונה חדשה.

יוסי חביליו:

הבנתי, אבל למה, אני שואל אותך,

צביקה כהן:

חד – וחלק,

יוסי חביליו:

אם זה מה אתה אומר, אז תיתן גורף.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) שלום.

יוסי חביליו:

חדש ככה, ישן ככה.

שמוליק זליגמן:

אז אנחנו עכשיו,

יוסי חביליו:

מחריגים את הישן,

חגית משה:

להחריג את הבתים הקיימים.

יוסי חביליו:

אבל זה שאתה לא רוצה כאילו מה, מה הטריק פה?

צביקה כהן:

לא, לא, יוסי, אנחנו איתכם, תן לנו לבדוק, אנחנו עכשיו בודקים את זה, ניתן לכם תשובה במהלך הדיון.

יוחנן וייצמן:

כן, לייזר עושה (לא ברור) כל פעם.

יוסי חביליו:

אבל גם על קריית יובל, אני לא רגוע.

שמוליק זליגמן:

לא, קריית יובל לא קשור, מה קשור קריית יובל?

צביקה כהן:

טוב, רבותי.

יוסי חביליו:

החדשים.

צביקה כהן:

אנחנו, יוסי,

שמוליק זליגמן:

קריית יובל, לא שיניתי שם הגדרות.

צביקה כהן:

יוסי, יוסי, אנחנו בסעיף 215, 216,

יוסי חביליו:

,216

שמוליק זליגמן:

מה זה 216?

צביקה כהן:

,216

יוסי חביליו:

אני מבקש להוריד את הסעיף מסדר היום,

צביקה כהן:

בבקשה,

יוסי חביליו:

הוא לא תואם איתי מחזיק תיק חדש,

שמוליק זליגמן:

מה זה 216?

יוסי חביליו:

פתאום אני רוצה לבקשה העלאת השיפוץ מגרשים, ואני רואה פה,

שמוליק זליגמן:

יובל, בוא שם,

יוסי חביליו:

מורידים 6.5,

צביקה כהן:

תראה, בדרך כלל מה שאתה תראה פה היום,

יוסי חביליו:

כן,

צביקה כהן:

זה פרויקטים שלא יכלו וידעו לבצע אותם.

יוסי חביליו:

לא, לא, לא,

חגית משה:

לא, חסר.

ברק לוי:

רגע, רגע, אני,

יוסי חביליו:

לא,

חגית משה:

חסר המון מגרשים.

יוסי חביליו:

לא,

ברק לוי:

אני אתייחס רגע, אני אתייחס.

אליעזר ראוכברגר:

איזה מחזיק תיק הוא?

יוסי חביליו:

אני רוצה שזה ירד מסדר היום, שיתאם איתי, תיק ספורט.

ברק לוי:

רגע, רגע,

יוסי חביליו:

זה ספורט.

אליעזר ראוכברגר:

זה חזות העיר.

ברק לוי:

שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

זה חזות העיר.

יוסי חביליו:

אז תקרא, מה כתוב למטה?

ברק לוי:

רגע, זה, מגרשי ספורט חזות העיר, כן. זה פרויקט שמתואם בין,

צביקה כהן:

אם אתה מוריד את זה, אני מוריד את כל (לא ברור).

ברק לוי:

ספורט למנח"י. תראו, יוסי,

צביקה כהן:

לא,

יוסי חביליו:

לא, לא, אני לא מוכן עכשיו,

ברק לוי:

אנחנו,

יוסי חביליו:

תוריד את זה מסדר היום, ונקבל,

ברק לוי:

רגע, אנחנו לא מורידים אותו מסדר היום,

יוסי חביליו:

אז זה לא, אין בעיה,

ברק לוי:

תקשיב, אני רוצה רגע להסביר,

יוסי חביליו:

אני מצביע נגד זה, נגד, וכל הסעיפים נגד.

צביקה כהן:

אני מוריד את הכול.

יוסי חביליו:

לא מקובל עלי.

ברק לוי:

אני,

יוסי חביליו:

היה כלל פה, רגע, אני אעזוב אותו, אני מדבר אליך, אדון צביקה,

חגית משה:

שמחזיק תיק הוא צריך ל - ,

יוסי חביליו:

הרי היה, שלא מתאמים, רגע,

צביקה כהן:

בשבילך צביקה, לא אדון צביקה.

יוסי חביליו:

מה?

צביקה כהן:

בשבילך צביקה.

יוסי חביליו:

שלום צביקה.

צביקה כהן:

שלום יוסי.

יוסי חביליו:

אני מדבר אליך, צביקה. היה כלל פה, מאז שאני פה 5 שנים, וגם בסיבובים הקודמים, שיש משהו שנוגע למחזיק תיק, צריך לתאם את זה איתו. אני מחזיק תיק הספורט. עכשיו רוצים, ואני אומר לך שבתקב"ר אני הולך להגיד - אני רוצה עוד כסף, גם במנח"י, וגם בבתי ספר, גם בכול. אתה תראה פה סעיפים אחרים, עשרות ומאות מיליונים,

צביקה כהן:

תודה, יוסי.

יוסי חביליו:

לתיאום,

צביקה כהן:

בוא תן רגע אחד.

יוסי חביליו:

בכבשת הרש פוגעים,

צביקה כהן:

אנחנו מההתנהלות,

יוסי חביליו:

לא רוצה את ההסבר שלו, שיוריד מסדר יום,

צביקה כהן:

יוסי,

יוסי חביליו:

שיבוא יסביר לי,

צביקה כהן:

יוסי,

יוסי חביליו:

ונראה אם אני אשתכנע,

צביקה כהן:

על ההתנהלות, נדבר עוד רגע,

יוסי חביליו:

לא,

צביקה כהן:

בינתיים נקבל תשובה נקודתית.

ברק לוי:

טוב, אז בואו נדבר רגע על הרציונאל, כי יש פה איזה צבר של בקשות.

אליעזר ראוכברגר:

צביקה, צביקה, אני מציע שכולנו בדבר אחד לפחות כן נסכים איתו, שצריך לתאם עם מחזיק תיק.

חגית משה:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו אם להוריד או לא, זה סיפור בנפרד.

יוסי חביליו:

מה הסנקציה הזאת,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, יוסי,

ברק לוי:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

תגיד תודה שאני תומך במה שאתה אומר.

צביקה כהן:

לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

במחזיק תיק צריך לתאם,

צביקה כהן:

על ההתנהלות נדבר,

אליעזר ראוכברגר:

מחזיק תיק זה לא קישוט,

צביקה כהן:

כל ההתנהלות,

אליעזר ראוכברגר:

עם כל הכבוד, מחזיק תיק צריך לדבר איתו. אפשר בסוף להסכים איתו, אפשר לא להסכים, אין שום בעיה, יש בסוף ראש עיר, הוא יכול להכריע, הכול בסדר.

צביקה כהן:

לייזר,

יוסי חביליו:

סעיף לא,

אליעזר ראוכברגר:

אבל חייבים לתאם עם מחזיק תיק, לא יכול להיות שאנחנו נבוא לפה,

צביקה כהן:

אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

ונראה שליפות (לא ברור).

צביקה כהן:

הלו, הלו,

אליעזר ראוכברגר:

לא יכול להיות.

יוסי חביליו:

להוסיף, זה הוא לא דיבר איתי, זה לא תקציב הרגיל.

צביקה כהן:

יוסי,

יוסי חביליו:

בתקציב הרגיל שאתה,

צביקה כהן:

אתה רוצה לדבר?

יוסי חביליו:

בסדר, לא,

צביקה כהן:

אתה רוצה לדבר?

יוסי חביליו:

מה?

צביקה כהן:

דיברת, תשמע,

ברק לוי:

טוב, ככה רק שנבין את הרציונאל ונבין את המשמעויות, גם מה זה אומר להוריד את הבקשה הזאת מהסדר יום. כמו שאתם יודעים כל חברי המועצה, הנהלה יודעים, מכירים את המצב, מאז תחילת המלחמה יש לנו ירידה משמעותית בהכנסות מהיטלים. היטלי השבחה והיטלי סלילה ותיעול, זה הדלק של התקב"ר, זה מה שמניע ומזין את התקב"ר העירוני, חוץ כמובן מתקציבים, חוץ עירוניים, אני מדבר על הכספים העירוניים, הם מגיעים משם. יש האטה משמעותית, מכל מיני סיבות, כולם מבינים את זה לבד, יזמים מעדיפים כרגע להמתין עם פרויקטים לא לבוא להוציא היתרים, ולשלם את מה שצריך, ולכן חלק מהפרויקטים שלנו מואטים,

אליעזר ראובברגר:

לא,

ברק לוי:

לא רק מואטים בקצב, יש תקציבים חדשים נוספים שאנחנו צריכים להוסיף, לדוגמא והכי דחוף, ועוד מעט תראו את זה בבקשות, פה זה הפתיחת שנת לימודים. יש לנו תיכף פתיחת שנת לימודים, חסר לנו שמה תקציבים, שאנחנו צריכים להעמיד שהם סופר דחופים מבחינתנו כדי לפתוח, כדי ששנת הלימודים הקרובה תשפ"ה תוכל להיפתח כסדרה. ולכן מה שבעצם עשינו, הלכנו לכל התקב"רים, לא רק לסעיף הזה,

שמוליק זליגמן:

לא (לא ברור) עם כולם.

ברק לוי:

לכל האגפים, והסטנו תקציבים מהיקף של כמה עשרות מיליונים בערך 30 מיליון שקל בערך הסטנו מהאגפים, זה לא רק ה – 6 מיליון האלה. על מנת לממן את הצרכים הדחופים, כשבראשם החינוך, 25 מיליון שקלים, אתם תראו תיכף, זה הגדלה בחינוך כדי ששנת הלימודים הזאת תוכל להיפתח.

חגית משה:

ועדיין יש פער.

ברק לוי:

ועדיין ה – 25 מיליון האלה, זה, זה טיפה בים, ביחס לצרכים שהם צריכים, וכשאמרתי להם את זה אתמול, שזה המקסימום שהצלחנו להעמיד,

חגית משה:

שיפוצי עומק.

ברק לוי:

הם כמעט בכו לי מול העיניים אנשי מנח"י, שתכירו רק את הסיטואציה. אז זה זה, צריך, אני מבין שזה לא פשוט להוריד משהו.

שמוליק זליגמן:

גם בוועדה הבאה, באמת אני אומר, אני לא שולל, נצטרך לבוא אם לקצב ההיטלים,

צביקה כהן:

ברור שזה יקרה,

שמוליק זליגמן:

ולהוריד עוד כספים לטובת החינוך,

צביקה כהן:

ברור שזה יקרה,

שמוליק זליגמן:

חבר'ה, אתם יודעים מה זה החינוך, אני לא צריך להגיד לכם,

חגית משה:

לא, זה כיתות, אין, אין שיפוצים.

יוסי חביליו:

אז תביא את זה לוועדה הבאה, לא, לא השתכנעתי. ברק, תראה,

שמוליק זליגמן:

לא השתכנעת.

יוסי חביליו:

אני פה רואה סעיפים במאות מיליונים, לכל מיני דברים,

ברק לוי:

מה? איזה מאות מיליונים?

יוסי חביליו:

שנייה, אנחנו נעבור.

שמוליק זליגמן:

זה הכול כסף עירוני, יוסי.

ברק לוי:

מה שאתה רואה במאות מיליונים זה כספי,

יוסי חביליו:

אז למה לא באת דיברת איתי? אתה יודע שאני מחזיק תיק הספורט.

ברק לוי:

אני דיברתי עם מנהלת האגף,

יוסי חביליו:

בסדר, אתה תדבר איתי, אני מחזיק תיק,

ברק לוי:

אני צריך לתאם את זה,

יוסי חביליו:

אני חדש פה,

ברק לוי:

יוסי, אני צריך,

יוסי חביליו:

לא, אני לא מסכים,

ברק לוי:

לתאם את זה מקצועית,

יוסי חביליו:

אז במקום לקחת מ – 8 מיליון,

ברק לוי:

עם מנהלת האגף.

יוסי חביליו:

תיקח 180 מה – 6.5 מיליון, אתה בכבשת הרש פה,

שמוליק זליגמן:

מה זה 186?

יוסי חביליו:

של ההלוואה.

שמוליק זליגמן:

נראה לך? אין בעיה יוסי,

ברק לוי:

מההלוואה לאיזון של 2023,

שמוליק זליגמן:

תבוא איתי למשרד הפנים,

ברק לוי:

אני אקח אותו?

יוסי חביליו:

למה? אישרו לך 200 מיליון, ראיתי בסדר היום, מה? שמוליק,

שמוליק זליגמן:

רגע, יוסי,

יוסי חביליו:

אל תעבוד עלי,

שמוליק זליגמן:

יוסי.

יוסי חביליו:

על זה לא מסכים.

שמוליק זליגמן:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, עוד לא אישרו, זה פה.

שמוליק זליגמן:

יוסי,

יוסי חביליו:

מאה אחוז.

שמוליק זליגמן:

יוסי,

אליעזר ראוכברגר:

עוד לא אישרו, חכה, חכה.

יוסי חביליו:

משרד הפנים אישר מסגרת של 200,

אליעזר ראוכברגר:

חכה, נכון, חכה.

יוסי חביליו:

אנחנו לא צריכים, רק 180.

שמוליק זליגמן:

יוסי, אתה מוכן להקשיב?

יוסי חביליו:

אז אתה רוצה לקבוע בכבשת הרש של הספורט. אז אני לא מסכים.

שמוליק זליגמן:

תקשיב, אנחנו,

יוסי חביליו:

וגם בגלל שלא תיאמו איתי, וגם לגופו של עניין.

שמוליק זליגמן:

אנחנו במועצה לפני הקודמת, ביקשנו 100 מיליון שקל הלוואה נוספת, לא קשור ל – 200 האלו, לטובת פיתוח העיר, חזות העיר וסביבה קרובה, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו לא,

יוסי חביליו:

תשב איתי, אני אראה לך מאיפה להוריד.

שמוליק זליגמן:

תקשיב רגע,

יוסי חביליו:

תשב איתי, אני אראה לכם מאיפה להוריד.

שמוליק זליגמן:

תקשיב רגע,

יוסי חביליו:

לא מסכים לזה.

שמוליק זליגמן:

משרד הפנים לא מאשר לנו.

יוסי חביליו:

אין בעיה, אז עוד חודש, נשב חודש, תסביר לי,

שמוליק זליגמן:

אבל הם צריכים להוציא עכשיו עבודות,

ברק לוי:

אין זמן,

יוסי חביליו:

היום מספיק להוציא מיליונים,

אליעזר ראוכברגר:

אין שום בעיה, בסדר.

יוסי חביליו:

זה לא קשור לבתי ספר, הפכה להיות איתי.

חגית משה:

אני איתך, אבל אין קשר, גם לא רוצה, אתה לא יכול (לא ברור).

יוסי חביליו:

שלא יהיה מגרשים?

חגית משה:

אני רוצה,

דובר לא מזוהה:

אתה רוצה שלא יהיה להם כיתות, יוסי.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה לא תיאם?

יוסי חביליו:

בסדר, שמענו,

אליעזר ראוכברגר:

מנהלת האגף,

יוסי חביליו:

אני אראה לך דברים שאני לא יכול להגיד פה, של עשרות מיליונים שרוצים להוציא,

ברק לוי:

איזה? תראה לי,

יוסי חביליו:

אני אחסוך לך.

ברק לוי:

תראה לי. תראה לי מה.

יוסי חביליו:

אני מסכים, אני רוצה להוריד את זה מסדר יום,

חגית משה:

אז אם הוא רוצה,

יוסי חביליו:

זה זכותי,

חגית משה:

זה זכותו, בואו.

יוסי חביליו:

שיחכו חודש, שישבו איתי, אם אני אשתכנע שאי-אפשר למצוא מקום אחר.

צביקה כהן:

אתה, אנחנו רוצים להביא את זה לסדר היום, ואם אתה,

יוסי חביליו:

אז אתה מבין? שאני, מישוהו אחר,

צביקה כהן:

רגע,

יוסי חביליו:

אני לא מסכים.

צביקה כהן:

אם יש לך הצעה לסדר יום, תצביע, נביא.

יוסי חביליו:

מה?

חגית משה:

לא, אבל הוא יכול להוריד מסדר היום.

יוסי חביליו:

לא, אני רוצה שאת ההסכמה,

חגית משה:

לא, אבל זה סוגר הנוהל, מה?

יוסי חביליו:

להוריד מסדר יום.

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, אני יכול להציע לך הצעה?

חגית משה:

תביא את זה להנהלה.

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, רגע, לא, עזבי הנהלה עכשיו. אני אציע לך הצעה, פה תסכים עם זה עכשיו, תגיע עם ברק ועם זליגמן להבנה, שמכאן והלאה, יתאמו איתך דברים, בוא,

צביקה כהן:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

איך אומרים?

יוסי חביליו :

לא,

אליעזר ראוכברגר :

תסכים הפעם,

יוסי חביליו :

עוזר לך להוריד,

אליעזר ראוכברגר :

בוא שנייה, יוסי, תסכים הפעם,

יוסי חביליו :

לא מסכים,

אליעזר ראוכברגר :

אבל אנחנו אומרים שיעשו,

יוסי חביליו :

לא מסכים.

אליעזר ראוכברגר :

חזרה בתשובה מכאן ולהבא.

יוסי חביליו :

אז מה זה שווה לי? זה יעזור לך?

צביקה כהן :

יוסי, חביליו,

יוסי חביליו :

אני רוצה שתעזור לי,

צביקה כהן :

חביליו, ולייזר.

יוסי חביליו:

מה? מה רגע?

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, יוסי, אני עוזר לך,

יוסי חביליו:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

אני הבאתי הצעת פשרה.

צביקה כהן:

חברים, יש לי הצעה, חברים יש לי, חברים, יש לי הצעה, לייזר,

דובר לא מזוהה:

במילים אחרות תומך,

צביקה כהן:

לייזר, לייזר, יוסי, תקשיבו לי.

דובר לא מזוהה:

במילים אחרות, תומך, אתה תתעצבן עוד חודשים.

צביקה כהן:

חברים, תקשיבו לי רגע אחד, תקשיבו,

יוסי חביליו:

(לא ברור),

צביקה כהן:

יוסי, יוסי, תקשיבו לי, תקשיבו לי היטב. אנחנו בעצם בהתנהלות, בוא נדבר על ההתנהלות, דקה אחת.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, אתה טועה,

צביקה כהן:

בוא, בוא נדבר, יוחנן, בוא נדבר על ההתנהלות, בסדר? לגבי ההתנהלות, שנייה,

יוסי חביליו:

אתה עושה,

צביקה כהן:

בוא, אתה לא צריך, את מכביר במילים, הבנו אותך, הבנו.

דובר לא מזוהה:

אין (לא ברור) אבל בסדר יום.

צביקה כהן:

יוסי, יוסי, הנושא, הנושא הוא לא כסף עכשיו.

יוסי חביליו:

חגית, (לא ברור).

חגית משה:

אני איתך, אבל רגע, מה איתך? שנייה אחת, תביא את זה,

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן,

חגית משה:

עד המועצה.

אליעזר ראוכברגר:

אתה חבר שלו, תשכנע אותו שיקבל את ההצעה שלי.

חגית משה:

תקבל תגובה עד המועצה.

יוסי חביליו:

להוריד את זה מהסדר יום,

צביקה כהן:

יוחנן, יוסי,

חגית משה:

תקשיבו, אני אגיד לכם, בתור,

צביקה כהן:

אני, לא, לא, אני רוצה בבקשה, אני רוצה דקה אחת שקט. אני מבקש שתשמעו אותי רגע, מה שאני חושב בעניין, הרי הנושא הוא התנהלות, אנחנו בישיבה ראשונה של קדנציה חדשה, התנהלות. יש פה בלי עין הרע 15, 17 מחזיקי תיקים. חגית, אני מדבר גם אליך, יוסי, תהיה איתי דקה אחת, אני מדבר אליך. הנושא,

יוסי חביליו:

לא תשכנע אותי, אולי אני טועה, אבל אני לא אשתכנע.

צביקה כהן:

הנושא הוא, הנושא הוא התנהלות עזוב, עזוב רגע אחד את הכסף,

יוחנן וייצמן:

הוא לא רוצה,

צביקה כהן:

הנושא הוא התנהלות, עזוב את הכסף רגע אחד, עזוב את הכסף, עזוב את ה - ,

יוסי חביליו:

(לא ברור),

צביקה כהן:

ריבוננו, תאזין עד הסוף, תאזין עד הסוף. בבקשה ממך. הנושא הוא התנהלות. אנחנו נפגשים פה פעם בחודש, עם 15, 16 מחזיקי תיקים. ואתה מסרב, ואת מסרבת, ואתה מסרב, ואתה מסרב, וגם אני מסרב לפעמים. ואז אנחנו נפגשים יום אחד בסירוב, ואין בכלל דיונים. הרי זה לא יכול לקרות הדבר הזה. לכן מה שצריך לעשות, לכם מה שצריך לעשות. אני מציע, אני מציע, חבל אני מדבר אליך, יוסי, אבל אתה לא רוצה לשמוע, לכן, לכן אני,

יוסי חביליו:

מנסים לעזור לך.

צביקה כהן:

לכן, לא, לא,

חגית משה:

רגע, רגע,

צביקה כהן:

אני לא צריך את העזרה, אני לא צריך את העזרה.

חגית משה:

רגע, מה אתה מציע?

יוסי חביליו:

תגיד לו תודה, הוא רוצה לשכנע אותי, לייזר ווייצמן.

צביקה כהן:

אני לא צריך את העזרה,

חגית משה:

שנייה, בוא נשמע מה הוא מציע.

צביקה כהן:

אני מדבר אליך, תקשיב, הרי לא נוכל לעשות פה מפגש, של מחזיקי התיקים שפתאום מסרבים על דיון כזה או אחר,

חגית משה:

לא, בתיק שלהם.

צביקה כהן:

כי כל, שלהם, שלהם, כי כל הוועדה תתייתר באותו רגע. מה שאני כן מציע,

חגית משה:

לא נכון.

צביקה כהן:

אני מסביר לך למה, את יש לך משהו בחינוך, מסרבת, והוא בספורט יסרב,

חגית משה:

לא, אבל מה שהיה, מה שהיה,

צביקה כהן:

והוא בחינוך,

חגית משה:

כל השנים,

יוסי חביליו:

היא לא מסרבת.

חגית משה:

שנייה,

יוסי חביליו:

תיאמו את זה איתה.

חגית משה:

אני לא מסרבת, מה שהיה כל השנים,

צביקה כהן:

לכן מה שאני רוצה לומר,

יוסי חביליו:

תיאמו את זה איתה, היא לא מסרבת.

צביקה כהן:

לכן מה שאני כן אומר,

חגית משה:

שיושב ראש המינהל, יושב עם מחזיק התיק, ומסכמים, הם לא חייבים להסכים, אבל מחזיק התיק צריך להכיר את הנושאים, תמיד זה היה ככה.

יוסי חביליו:

גם לגוף העניין אני לא מסכים,

חגית משה:

זה לא חדש.

צביקה כהן:

בישיבת הנהלה,

יוסי חביליו:

אני אראה להם משהו אחר להוריד,

צביקה כהן:

בישיבת הנהלה הקרובה אני אביא את זה,

חגית משה:

נכון, אבל למה לא לשבת עם ראש המינהל שלך, לא הבנתי.

צביקה כהן:

אני אביא את זה לדיון בישיבת הנהלת העיר הקרובה, ושם נקבל את ההחלטה.

יוסי חביליו:

אני לא מסכים לזה.

צביקה כהן:

אתה יכול להצביע נגד.

יוסי חביליו:

אין בעיה, תצביע.

צביקה כהן:

הכול בסדר, יוסי, בבקשה חברים.

יעל ענתבי:

צביקה, זה לא רק יוסי, זה לא רק יוסי, זה עניין של התנהלות מול,

צביקה כהן:

בישיבת הנהלה,

יעל ענתבי:

מול כולם.

צביקה כהן:

הקרובה,

יעל ענתבי:

זה לא רק הוא,

צביקה כהן:

גברתי הנכבדה, תעלי את הנושא, אני אעלה את זה בכל מקרה, נקבל החלטה איך מתנהלת הוועדה הזו.

יעל ענתבי:

אבל זה לא ש - ,

חגית משה:

אבל זה היה כל השנים,

יעל ענתבי:

עכשיו התכנסנו לראשונה,

צביקה כהן:

תודה רבה חברים.

יעל ענתבי:

זה,

יוחנן וייצמן:

איזה כיף יהיה לראות כל השפנים, בישיבת הנהלה.

צביקה כהן:

חברים, מי בעד? אני מביא את זה להצבעה.

יוסי חביליו:

לא, אני הולך לעשות בלגאן, לא יעזור.

צביקה כהן:

מי בעד, מי בעד? הסעיף הזה בבקשה, חברי הקואליציה.

דוברת לא מזוהה:

מי בעד?

חגית משה:

אני נמנעת.

צביקה כהן:

חברים, אריאל,

יוסי חביליו:

אין לך רוב, תוריד את זה מסדר יום, צביקה,

צביקה כהן:

אריאל,

יוסי חביליו:

הולך לביזיון פה.

צביקה כהן:

מי? אריאל,

עידו רוזנברג:

שבעה בעד.

צביקה כהן:

אריאל גולן,

יוסי חביליו:

שבעה.

צביקה כהן:

מי בעד הסעיף הזה?

עידו רוזנברג:

חבר'ה, הצבעה, שקט.

דובר לא מזוהה:

שבעה.

צביקה כהן:

מועלם.

יוסי חביליו:

וייצמן,

צביקה כהן:

מועלם,

יוסי חביליו:

תמנע, תצא החוצה.

עידו רוזנברג:

4, 5, 6, 7,

צביקה כהן:

יוסף חיים,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שלייזר נתן לך, (לא ברור).

צביקה כהן:

יוסף חיים,

יוסי חביליו:

כמה?

עידו רוזנברג:

10 בעד.

צביקה כהן:

מועלם, אתה בעד?

עידו רוזנברג:

10 בעד.

צביקה כהן:

הוא חבר,

עידו רוזנברג:

לא, לא, הוא לא יכול להצביע.

צביקה כהן:

סליחה, סליחה, מי בעד הסעיף הזה?

יוסי חביליו:

איך עשרה? זה ממלא מקום.

צביקה כהן:

תודה. ספרתם?

יוסי חביליו:

כמה?

עידו רוזנברג:

10 - בעד.

צביקה כהן:

תודה רבה. מי נגד? אחד.

עידו רוזנברג:

אחד.

יוסי חביליו:

מה? אני לבד?

עידו רוזנברג:

נמנע?

צביקה כהן:

אוקי, מי? תוריד את היד שלך. מי נמנע?

עידו רוזנברג:

תודה.

צביקה כהן:

חגית נמנעת. תודה רבה.

יוסי חביליו:

למה? היא גם נמנעת, ואדיר גם, רגע,

דובר לא מזוהה:

צביקה, שההצעה של אליעזר כן תתקבל פה על הגזברות.

צביקה כהן:

אני אומר לך, אני אומר לך, אני אצטרך לשבת לראות,

חגית משה:

כל הסעיף זה על ההתנהלות.

צביקה כהן:

שהוועדה הזאתי מתייתרת, נו מה? היא מתייתרת.

חגית משה:

זה לא על הסעיף, הסעיף הוא צודק.

יוסי חביליו:

זה כסף זה יהיה במוסדות חינוך.

חגית משה:

אבל אם יהיה להם, אם לא תהיה כיתה א' נוספת, ויהיה להם אולם ספורט אז אתה בבעיה. אבל א, אני נמנעת על ה - ,

יוסי חביליו:

חגית, יש פה מיליונים סעיפים,

חגית משה:

על ההתנהלות, לא על הסעיף.

צביקה כהן:

חברים, טוב.

אלדד רבינוביץ:

גם אני הצבעתי בעד,

צביקה כהן:

חברים, תודה רבה,

אלדד רבינוביץ:

אבל באמת ההתנהלות היא צריכה להיות יחד עם מחזיקי התיקים.

צביקה כהן:

217, 218, 219,

יעל ענתבי:

רגע צביקה, לאט לאט.

צביקה כהן:

220,

יוסי חביליו:

רגע, רגע,

צביקה כהן:

20, 21,

יעל ענתבי:

רגע, רגע,

יוסי חביליו:

21.

צביקה כהן:

בבקשה, יוסי.

יוסי חביליו:

תשים אותו, אני אומר לך ברק, אז פה אני גם לא מתלהב מזה, זה לא תיק שלי, שלהם, אבל (לא ברור) פה.

יוחנן וייצמן:

מי זה הם?

צביקה כהן:

תודה, יוסי. אוקי,

ברק לוי:

ומה אתה חושב הם אמרו לי אתמול שהם שמעו את זה?

יוסי חביליו:

אם הם יעלו את זה,

ברק לוי:

מה אתה חושב שהם אמרו לי?

צביקה כהן:

תקווה לירושלים.

ברק לוי:

הם אהבו את זה?

יוסי חביליו:

אז רגע, כשאתה עושה,

ברק לוי:

לך לא אכפת לקחת מהם, נו מה?

צביקה כהן:

זה התקווה לירושלים.

יוסי חביליו:

אני העליתי את זה, איך (לא ברור)?

אדיר שוורץ:

רגע, צביקה, צביקה, אני רוצה להגיד פה רגע משהו עקרוני, בסוף,

צביקה כהן:

בבקשה.

יוסי חביליו:

זה אני מוכן אולי.

אדיר שוורץ:

יוסי,

צביקה כהן:

יוסי, יוסי, הצבעת נגד,

יוסי חביליו:

ספורט,

צביקה כהן:

יוסי, יוסי, הצבעת נגד, חבר קואליציה,

חגית משה :

על החינוך שהוא כיתות,

צביקה כהן :

סלחנו,

חגית משה :

אין לך כיתות לשנה הבאה.

צביקה כהן :

עכשיו אתה מפריע.

יוסי חביליו :

בסדר,

חגית משה :

אתה לא מבין את זה,

צביקה כהן :

בבקשה אדיר.

אדיר שוורץ :

פה אני רוצה להגיד רגע משהו עקרוני, קודם כל אני מצטרף להסתייגות מההתנהלות,

צביקה כהן :

כן,

אדיר שוורץ :

ראוי היה לתאם עם מחזיקי התיקים,

צביקה כהן :

אני כבר קיימתי הצבעה, אתה יכול לשלוח אחר כך הערות.

אדיר שוורץ :

זה אחד. שתיים, בהקשר הזה, פה אני אגיד לך יוסי, אנחנו עברנו על סדר היום של השוטף, ראינו את הדבר הזה, ופנינו עוד אתמול, אני לא צריך לבוא לפה ולצעוק, כי אני מבין, לדרוש מכולנו

עכשיו, לכל הסעיפים קדימה, אני מנסה לתעל את הדיון, לדרוש מאיתנו איזה שהיא בגרות, כדי לאשר את התקציב שאישרנו בבוקר, מה לעשות, אנחנו נצטרך לחטוף פה ושמה, בשר החי בדיון של עכשיו,

חגית משה :

נכון,

אדיר שוורץ :

ואין,

יוסי חביליו :

בסדר.

אדיר שוורץ :

אין ברירה, לגבי, אבל תקשיב לרישא, ברישא אין לי, ברור שהיה עדיף מוטב לתאם.

חגית משה :

לא היה עדיף, צריך,

יוסי חביליו :

אין בעיה,

חגית משה :

זה לא המלצה, צריך שמחזיק התיק ידע,

אדיר שוורץ :

נכון,

חגית משה :

מה מגיע והוא, זה גם אחריות שלו, לבדוק מה קורה במינהל שלו.

צביקה כהן :

אני מסכים איתך אגב, לא נגד, אדרבא,

אדיר שוורץ :

אבל אם נמשיך,

חגית משה :

מה? בוא הפתעות, הוא לא צריך, אה, קיבלתי מה?

צביקה כהן :

אני מסכים איתך לגמרי בנושא.

אדיר שוורץ :

אבל אני מסתייג,

צביקה כהן :

טוב.

אדיר שוורץ :

מהתפישת השלי שלך, כולנו ביחד בעצם אחראים על הכול ביחד, וכל אחד צריך פה לדאוג אחד לשני,

צביקה כהן :

לא, לא זה אמרתי, ממש לא אמרתי.

אדיר שוורץ :

זה שכואב ליוסי בספורט, זה לא כי זה יוסי זה רק ספורט.

חגית משה :

לכולנו, זה לא כואב רק ליוסי,

צביקה כהן :

לא זה אמרתי,

חגית משה :

בואו, מה זה,

צביקה כהן :

חברים 22,

אדיר שוורץ :

תודה רבה.

צביקה כהן:

23,

יוסי חביליו:

מה זה 23?

יוחנן וייצמן:

איזה סעיף זה, איזה סעיף?

צביקה כהן:

תסתכל, 24,

יוסי חביליו:

מה?

צביקה כהן:

25,

יוסי חביליו:

רגע,

יוחנן וייצמן:

25, אפשר להבין?

צביקה כהן:

בוודאי,

יוסי חביליו:

רגע שנייה,

צביקה כהן:

שואל אותך.

יוסי חביליו:

רגע, דיברתי על 23. מה? מה אתה אומר?

ברק לוי:

זה גם הפחתה, אבל פה זה יותר קל, כי זה פרויקט שהוא לא יוצא לפועל ולכן הוא, זה לא שהוא מקטינים אותו, כי צריכים את הכסף, מקטינים אותו, כי הוא לא יוצא לפועל.

יוסי חביליו:

למה?

ברק לוי:

תבדוק עם מנהלת המינהל. תרבות ופנאי, תעדכן אותך.

יוסי חביליו:

כן, למה?

חגית משה:

כן,

אריאלה רג'ואן:

לענות?

חגית משה:

כן,

צביקה כהן:

כן, בוודאי.

דוברת לא מזוהה:

חבר'ה, שקט, שקט.

יוסי חביליו:

רגע שקט, תנו לשמוע.

אריאלה רג'ואן:

פרויקט שהובלנו ביחד עם גזבר העירייה, לא רצינו לעשות אותו, אבל אנחנו קיבלנו (לא ברור), ובסוף בכל (לא ברור) שהיה בינינו עם גורמי המשרד להגנת הסביבה, ומשרד (לא ברור) על זה, המקום קיים.

חגית משה:

המשרד לא העביר את הכסף כאילו?

אריאלה רג'ואן:

לא מצליחים כלום.

צביקה כהן:

מה זה מחלוקת?

חגית משה:

הפרויקט לא קרה, כי המשרד לא השתתף בכסף בחלק השלו היחסי?

אריאלה רג'ואן:

כסף, כן,

חגית משה:

הבנתי. בסדר.

צביקה כהן:

תודה רבה. 24, 25,

יוסי חביליו:

רגע, רגע, שנייה,

צביקה כהן:

26,

חגית משה:

מה זה רגע רגע? למה? למה מקטינים את השיפוף בגבעת משה?

צביקה כהן:

27,

חגית משה :

רגע, 25, יש מקווה טהרה, שהחליטו להקטין שם תב"ר,

ברק לוי :

לא, זה נדחה הפרויקט הזה, בתיאום עם הנאו, הפרויקט הוא מתעכב,

חגית משה :

מקווה טהרה,

ברק לוי :

הביצוע שלו מתעכב,

חגית משה :

שלא עושים אותו.

דובר לא מזוהה :

בית טהרה?

ברק לוי :

המקווה.

חגית משה :

מקווה, בגבעת משה.

צביקה כהן :

בנושא המקוואות משפט אחד, חגית, חגית והחברים, חגית וחברי הוועדה, לייזר, בנושא המקוואות, אני הזמנתי אלי ביחד עם ברק את,

ברק לוי :

הנאו.

צביקה כהן :

הרב יצחק הנאו בנושא הזה, ואין שום מקווה שחס וחלילה מתעכבת,

שמוליק זליגמן :

דקה,

צביקה כהן:

או אפילו לא דקה. הפוך,

חגית משה:

זאת אומרת שכל המקוואות,

צביקה כהן:

הפוך,

חגית משה:

גם אלה שצריכים,

צביקה כהן:

אפילו לא דקה. זה מה שאמר לי יצחק, אצלי במשרד.

יוסי חביליו:

ספורט מתעכב, אתה מבין?

צביקה כהן:

יתרה מזאת, גם הוספנו 1,800,000 לשיפוצים.

יוסי חביליו:

אז תעכב שמה.

צביקה כהן:

אז תהיו רגועים בנושא הזה,

חגית משה:

שנייה,

צביקה כהן:

אני לא הייתי מתקדם על זה, אם חס וחלילה הייתי יכול, זה מציק לחביליו זה נגד התפיסת עולם של חביליו והלכתי איתך בסיפור הזה עד הסוף. חביליו.

יוסי חביליו:

מה?

שמוליק זליגמן:

הוא ידע שאתה תתנגד להוריד מהמקוואות.

צביקה כהן:

לכן,

שמוליק זליגמן:

הוא ידע.

יוסי חביליו:

אני מקווה זה חשוב, וספורט זה חשוב.

חגית משה:

זאת אומרת סליחה רגע אני רוצה רגע,

צביקה כהן:

באחריות.

חגית משה:

באחריות שאם אני, אם יגיעו אלי אזהרות או אזהרות, ויגידו המקווה שלנו לא משופץ, כי אין תקציב שיפוץ?

צביקה כהן:

ענתי, ענתי, כן, זה לא שעכשיו אנחנו חס וחלילה עושים, עכשיו בפוליטיקה.

חגית משה:

לא, אני שואלת אני רוצה לדעת את זה.

צביקה כהן:

אומר לי שום פרויקט, שום פרויקט, נמצא איתנו, יצחק לידינו, יצחק משפט אחד אפשר להגיד לנו.

חגית משה:

לא יהיו מקוואות שלא ישופצו?

צביקה כהן:

בבקשה יצחק, בוא למיקרופון אנחנו נשמע.

ברק לוי:

הפוך, אנחנו מגדלים את תקציב השיפוץ מקוואות.

חגית משה:

לא, אני רוצה לשמוע.

צביקה כהן:

אתה מכובד, דברת.

יצחק הנאו:

שיפוץ של המקווה הזה לא זמין, ולכן אנחנו כרגע מקטינים אותו, ברגע שהוא יהיה זמין שזה תחילת שנה הבאה הכסף יחזור,

יוסי חביליו:

רגע, איזה מקווה זה?

יצחק הנאו:

אין לי כרגע, בגוש 80, אין לי כרגע.

אריאל גולן:

המקווה בקטמון. מה קורה איתו?

יצחק הנאו:

אין לי כרגע עיכוב,

צביקה כהן:

תודה.

יצחק הנאו:

בגלל הכסף הזה במקווה אחר.

דובר לא מזוהה:

יפה.

צביקה כהן:

אגב תאמר כבר בבקשה,

אריאל גולן:

ובקטמון, אתה יכול להגיד לנו מילה?

צביקה כהן:

מאחר ויש לנו יצחק,

דובר לא מזוהה:

כסף להביא משהו (לא ברור),

יצחק הנאו:

אני צריך כמה שיותר.

יוסי חביליו:

אז יש לו ספורט, מה אתה נותן לו?

חגית משה:

רגע, רגע,

יוסי חביליו:

תביא לספורט.

יצחק הנאו:

כמה שיהיה אפשר לעשות, אבל אין כרגע משהו שמתעכב בגלל ההלוואה הזאתי נקרא לזה, לפתיחת שנת הלימודים. זה כרגע כסף שעומד,

דובר לא מזוהה:

אבל אתה יכול לקחת את זה,

יצחק הנאו:

זה מה שאני אומר, אין משהו שמתעכב,

ישראל קלרמן:

אין לו משהו פתוח.

יצחק הנאו:

כרגע,

דובר לא מזוהה:

עוד אחד,

ברק לוי:

שמנו, הגדלנו פה, אתם תראו עוד מעט עוד כמה עמודים, 1,800,000,

צביקה כהן:

חברים.

ברק לוי:

תקב"ר לשיפוץ מקוואות.

צביקה כהן:

חברי הוועדה,

ברק לוי:

עוד כמה עמודים תגיעו לזה.

צביקה כהן:

חברים, נכבדים,

יוסי חביליו:

228.

צביקה כהן:

28,

אליעזר ראוכברגר:

רק במסגרת זה,

יוסי חביליו:

,28

אליעזר ראוכברגר:

שלא למדתי ליבה,

יוסי חביליו:

,28

אליעזר ראוכברגר:

1,800,000

יוסי חביליו:

רגע, עצור.

אליעזר ראוכברגר:

ו – 3,900,000 יש פער.

צביקה כהן:

לא לעצור, 28 בבקשה ברק, תקשיב.

יוסי חביליו:

הספריות, גם נראה לי חשוב, תראה צביקה אני חייב להגיד לך משהו יותר בגדול,

צביקה כהן:

לא מורידים משהו שהוא חשוב, מורידים משהו שהוא תקוע. תשמע את ברק.

יוסי חביליו:

זה לא תקוע.

צביקה כהן:

תקשיב לברק.

יוסי חביליו:

איפה הספריות?

צביקה כהן:

תקשיב לברק.

יוסי חביליו:

מקשיב.

ברק לוי:

זה גם בתיאום עם האגף, כסף שניתן להסיט זמנית,

יוסי חביליו:

(לא ברור).

ברק לוי:

זה לא פרויקט שהם הולכים, זה אגף תרבות, אפשר להסיט את זה,

יוסי חביליו:

אריאלה, מה זה?

ברק לוי:

אפשר להסיט את זה זמנית, כרגע זה לא דחוף, כן,

חגית משה:

למה זה לא מופיע לי?

יוסי חביליו:

לא, לא, רגע,

צביקה כהן:

תודה רבה.

יוסי חביליו:

הספריות.

צביקה כהן:

29,

יוסי חביליו:

רגע, לא נחה דעתי, אני רוצה לשמוע את אריאלה.

ברק לוי:

זה הספרייה הניידת.

יוסי חביליו:

בדיוק זה רעיון טוב.

צביקה כהן:

תודה רבה,

אריאלה רג'ואן:

אני אגיד שלצערי הרב הספריות הניידות הבעיה שלהם יוסי היא לא התקב"ר אלא הניידים, ואנחנו גם בספריות של ניידות הקיימות מתקשים להשיג ניידים שיסיעו אותם,

חגית משה:

זה הכול ברק,

אריאלה רג'ואן:

ולכן לא הייתה לנו בעיה שעשינו, כי יש לי ניידת עומדת, שאנחנו נשכיל להביא נהגים שיוכלו לנסוע בזה, מזכירה שזה נהגים שעובדים רק אצל גילי גורני, וגם צריך להם שעות, זה סיפור (לא ברור) הלוואי והיו לי מספק נהגים כמו שיש ניידות.

יוסי חביליו:

יבואו נהגים, לא יהיה כס.

חגית משה:

רק על זה,

אריאלה רג'ואן:

אם יבואו נהגים, אני אדאג לניידת.

צביקה כהן:

הנחת את דעתו של חביליו, אנחנו רגועים.

יוסי חביליו:

אין בעיה, תרשום.

צביקה כהן:

תודה.

יוסי חביליו:

אם יהיה נהגים, יהיה כסף.

צביקה כהן:

30, 31,

יוסי חביליו:

שלי, שלי.

צביקה כהן:

32,

יוסי חביליו:

למה הוא רוצה לדבר איתך?

צביקה כהן:

33,

יוסי חביליו:

רגע, רגע, 32 היה לי גם שאלה.

צביקה כהן:

33 זה בדיוק,

יוסי חביליו:

32,

צביקה כהן:

33, זה בדיוק התשובה לכל הסעיפים.

יוסי חביליו:

רגע, רגע, גם זה, אריאלה, 70 אלף שקל, תרד עוד אחד, תרד עוד אחד ל – 32, מאיה אזולאי. זה 33,

צביקה כהן:

מאיה אזולאי, כרטיס אדום, חביליו כרטיס אדום.

יוסי חביליו:

עידו,

צביקה כהן:

חביליו כרטיס אדום,

יוסי חביליו:

232,

צביקה כהן:

לא צהוב, אדום.

מאיה אזולאי:

אדום ישן.

צביקה כהן:

הוא מתעסק בספורט, הוא יודע מה זה אדום.

יוסי חביליו:

תבואי לכאן, למה רוצים להוריד חיזוק תרבות בשכונות, זה רוצים להוסיף?

ברק לוי:

זה לא, זאת תוכנית,

אריאלה רג'ואן:

זה לא חיזוק תרבות, זה תוכנית,

ברק לוי:

זאת תוכנית שנגמרה, ונשאר ביתרה של 70 אלף מתוך 600 אלף, אנחנו לוקחים את היתרה.

צביקה כהן:

איך מחזיק תיק לא הבין את זה לבד?

אריאלה רג'ואן:

זה,

יוסי חביליו:

אבל למה, אבל זה לא כתוב.

צביקה כהן:

20, יוסי,

יוסי חביליו:

כתוב, שנייה, שנייה,

צביקה כהן:

23,

יוסי חביליו:

כתוב הפרויקט הסתיים, שנייה, שנייה, ברק,

צביקה כהן:

ב – 23,

ברק לוי:

הפרויקט,

יוסי חביליו:

רגע לא סיימתי, צביקה.

צביקה כהן:

(לא ברור) מובא לכל הקיזוזים.

יוסי חביליו:

שנייה, שנייה, נתנו לי תיקים, עכשיו רוצים לקצץ את התיקים, לא? עכשיו, בוא להפריע לי.

צביקה כהן:

נתנו לו תיקים, אבל אין שם כלום בפנים.

יוסי חביליו:

נכון,

צביקה כהן:

הוא בודק,

יוסי חביליו:

כי הכול אצלכם,

צביקה כהן:

הוא בודק בתיקים, ולא שמו לו.

יוסי חביליו:

שנייה, שנייה,

צביקה כהן:

לא שומע, מה את אומרת?

יוסי חביליו:

שנייה, ברק, אני קורא פה, יש מקום כתוב - הפרויקט הסתיים, הבן אדם לא מדבר, לא כתוב פה.
"בהתאם להתקדמות ודחיפות הפרויקט",

ברק לוי:

טוב, זה משפט גנרי, שמנו אותו בכל הבקשות האלה של ההפחות,

צביקה כהן:

טוב,

ברק לוי:

את אותו משפט.

צביקה כהן:

חברים, הלאה, טוב.

יוסי חביליו:

רגע, אריאלה,

צביקה כהן:

יוסי, אתה בכובע של קואליציה,

אריאלה רג'ואן:

זה פרויקט שהסתיים,

צביקה כהן:

לא אופוזיציה.

אריאלה רג'ואן:

אין מה לעשות עם זה, זה יישאר שם סתם.

צביקה כהן:

לקח לך 10 שנים להבין שאתה בקואליציה,

אריאלה רג'ואן:

פרויקט זה ספציפי אין מה לעשות.

יוסי חביליו:

טוב.

חגית משה:

70 אלף שקל, על 70 אלף שקל?

יוסי חביליו:

אז אני עכשיו יודע.

צביקה כהן:

הוא לא הבין את זה בקדנציה הזאת.

יוסי חביליו:

אני עכשיו, לא, אני רוצה על זה הצבעה גם.

צביקה כהן:

אבל האמת היא שראש העיר היה צריך להבין את זה,

יוסי חביליו:

צביקה.

צביקה כהן:

כן,

יוסי חביליו:

הצבעה.

צביקה כהן:

הצבעה על מה?

יוסי חביליו:

על 232, נגד.

צביקה כהן:

אני רוצה שהוא ידע שהוא חבר קואליציה, לא יעזור לו.

יוסי חביליו:

בסדר, אז הוועדות האלה זה גם פיקציה.

שמוליק זליגמן:

כן,

יוסי חביליו:

הצבעה.

חגית משה:

(לא ברור) את ה – 70 אלף שקל האלה,

צביקה כהן:

חברים אני מציע להסיט את הכסף הזה,

יוחנן וייצמן:

אתה חתמת שלא תצביע נגד יושב וועדה, אתה חתום על זה.

צביקה כהן:

(לא ברור) את זה בתרבות תורנית אולי אם אני אתעצבן.

יוסי חביליו:

וייצמן, אתה עכשיו נגדי? שם לי סכין בגב?

חגית משה:

תן לו הצבעה,

יוחנן וייצמן:

אני לא חתמתי, יוסי.

צביקה כהן:

חברים, בעד? מי בעד הסעיף הזה?

מאיה אזולאי:

מי בעד?

צביקה כהן:

תודה רבה. יש נגד? תודה, יש נמנעים? תודה רבה, סעיף הבא. 233, תקציב 25,000,000 שקל,

יוסי חביליו:

תשלחי לי, שאני לא אשכח את זה,

צביקה כהן:

לטובת עבודות פיתוח שנת הלימודים,

יוסי חביליו:

רגע, רגע,

חגית משה:

מה זה? מה זה? רגע,

צביקה כהן:

תשפ"ה.

חגית משה:

רגע,

צביקה כהן:

אנחנו מעמיסים.

יוסי חביליו:

רגע,

ברק לוי:

לימודים 25 מיליון,

יוסי חביליו:

לא, לא, 237 אותו דבר,

ברק לוי:

25 מיליון,

יוסי חביליו:

תעשה כבר הצבעה.

ברק לוי:

לפתיחת שנת לימודים.

שמוליק זליגמן:

לפתיחת שנת לימודים.

צביקה כהן:

איזה סעיף?

יוסי חביליו:

רגע, ליאת,

חגית משה :

זה הקטנה אבל.

ברק לוי :

הגדלה.

חגית משה :

הגדלה, לא הבנתי.

ברק לוי :

זה אני מקטין לכל האחרים.

חגית משה :

לא ראיתי את ההקטנה והגדלה.

יוסי חביליו :

צביקה, 237,

צביקה כהן :

אני יודע שאתה נגד, אבל אנחנו עוד לא הגענו לזה.

אליעזר ראוכברגר :

234 עוד מקווה.

צביקה כהן :

אנחנו רק 233, חכה.

יוסי חביליו :

בסדר, אין בעיה.

אליעזר ראוכברגר :

עוד מקווה.

צביקה כהן :

ישר אתה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, ברמת מוצא.

צביקה כהן:

מה זה? זה סגן ראש עיר, לא?

חגית משה:

מה?

צביקה כהן:

סגן ראש עיר?

שמוליק זליגמן:

בשכר.

צביקה כהן:

בשכר. טוב, 234, 236,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, 34 זה עוד מקווה.

חגית משה:

עוד מקווה למעלה, מה עם זה?

יוסי חביליו:

יש לך זכות, בטח, תצביעי איתי.

אליעזר ראוכברגר:

למה?

צביקה כהן:

הנאו, הרב יצחק הנאו.

ברק לוי:

רמת מוצא.

צביקה כהן:

אני מתייחס,

יצחק הנאו:

234 חוזר ב – 240.

צביקה כהן:

ל – 234. תקשיב, לייזר.

דובר לא מזוהה:

אז למה עשו את זה?

צביקה כהן:

לייזר, תקשיב.

יצחק הנאו:

בגלל ששם הוא לא זמין,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אני רוצה לראות 240,

יצחק הנאו:

ו – 240 כן זמין.

צביקה כהן:

יש עוד כמה, לייזר. תקשיב.

אליעזר ראוכברגר:

זה מכוסה משם?

יוסי חביליו:

רק להפיס את דעתכם, אני מקווה ש – 234 עוד 10 שנים גם לא יהיה זמין, כי אני מתנגד, וגם התושבים מתנגדים למקווה הזו.

צביקה כהן:

לא להפריע.

אריאל גולן:

התושבים לא מתנגדים.

אליעזר ראוכברגר:

השלושה תושבים שמדברים איתך מתנגדים.

צביקה כהן:

הרב הנאו, בבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, השלושה תושבים,

אריאל גולן:

לא מתנגדים.

יוסי חביליו:

(לא ברור).

צביקה כהן:

בבקשה, הרב יצחק הנאו, הרב הנאו,

אליעזר ראוכברגר:

שלושת התושבים שמדברים איתך,

צביקה כהן:

לגבי מוצא. נשאלים, שואלים פה שאלות,

אלדד רבינוביץ:

יוסי, בקצב הזה, אתה תחליף אותי בתפקיד נראה לי, עוד מעט.

צביקה כהן:

הרב הנאו, לגבי מוצא, לייזר.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, הוא ענה לי.

צביקה כהן:

ענה לך?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

צביקה כהן:

תודה רבה. 35,

יוסי חביליו:

אני מבקש הצבעה.

צביקה כהן:

36, 37,

יוסי חביליו:

אותו דבר, אני לא מכיר את זה, אני רוצה הצבעה, חבל על הדיון, אף אחד מחזיק תיק, לא דיברו איתי, אני רוצה להגדיל את,

ברק לוי:

זה לא שלך, זה המאור, זה באגף שפי"ע.

שמוליק זליגמן:

זה לא שלך, יוסי. זה בשפי"ע.

ברק לוי:

זה אגף, זה אגף שפי"ע.

שמוליק זליגמן:

שפי"ע.

ברק לוי:

זה תקציב תאורה.

יוסי חביליו:

אז אני מקצר.

צביקה כהן:

די לקצר. תגיד כנ"ל, חברים, מי בעד הסעיף הזה? אנחנו ב – 237,

יוסי חביליו:

רגע, רגע, מה מאור?

צביקה כהן:

תודה.

ברק לוי:

זה תאורה במגרשי ספורט.

צביקה כהן:

מי מתנגד?

ברק לוי:

זה אגף המאור. באגף שפ"ע.

צביקה כהן:

מי נמנע? אין נמנעים, תודה.

יוסי חביליו:

רגע, גם היא נגד. שכנעתי (לא ברור) עכשיו.

צביקה כהן:

אוקי,

מאיה אזולאי:

היא לא יכולה.

צביקה כהן:

את חברת,

חגית משה :

היא לא, היא ממלאת מקום.

צביקה כהן :

את חברת מועצה? נעים מאוד. לא באת להגיד שלום.

דוברת לא מזוהה :

יש עתיד,

צביקה כהן :

לא הבאת להגיד שלום.

אלה ביטון :

אלה ביטון.

צביקה כהן :

מה?

אלה ביטון :

מינוס אחת.

צביקה כהן :

איפה היית? באיזה קומה?

חגית משה :

יש עתיד.

אלה ביטון :

לא זוכרת שנפגשנו, דאגתי לך.

צביקה כהן :

יפה מאוד, יפה, יפה, פה זה עירייה, לא כנסת, גברת הלו.

אריאל גולן :

הוא לא מאמין שאת ביחד עם חביליו.

צביקה כהן:

אבל אנחנו בונים עליך הרבה דברים טובים, בואי. 9, 238,

אלדד רבינוביץ:

ב – 9,

צביקה כהן:

חביליו תהיה ערני,

אלדד רבינוביץ:

ב – 9 יש לי שאלה,

צביקה כהן:

40, חביליו תהיה ערני, 41,

אלדד רבינוביץ:

רגע, שנייה, שנייה, ב – 39 יש לי שאלה, כאן,

צביקה כהן:

מי שואל?

אלדד רבינוביץ:

כאן,

צביקה כהן:

בבקשה.

אלדד רבינוביץ:

אני ראיתי שיש רק פיתוח תאורה מערב העיר, לא ראיתי פיתוח תאורה מזרח העיר, למרות ש - ,

שמוליק זליגמן:

אני לא שומע אותך.

אלדד רבינוביץ:

ראיתי רק פיתוח תאורה מערב העיר, ולא ראיתי פיתוח תאורה מזרח העיר, למרות שאני יודע שיש מחסור מאוד מאוד גדול, רציתי להבין למה.

צביקה כהן:

תהליך, זה תהליך, מתחילים,

אלדד רבינוביץ:

מה תהליך? אנחנו כבר די הרבה, עשרות שנים שמה, וזה לא התקדם.

חיים כהן:

חביליו, יוסי, יוסי,

ברק לוי:

יש תקציב גם לתאורה של מזרח העיר, החוסר שלו כרגע, איפה שנגמר לו זה במערב, אז הוא צריך פה תוספת.

חיים כהן:

יוסי, אני חושב שאתה צריך להצטרף לגלעד עכשיו,

ברק לוי:

יש תקציב ייעודי גם לתאורה במזרח העיר.

אלדד רבינוביץ:

גם בתקב"ר היה פחות כסף במזרח מאשר במערב. שהמחסור הוא מאוד מאוד גדול.

חיים כהן:

הוא מבקש במזרח ירושלים, הוא שואל למה אין תאורה.

צביקה כהן:

תאורה.

אלדד רבינוביץ:

אני חושב צריך להעלות,

צביקה כהן:

הוא לא רוצה שיהיה תאורה,

ברק לוי:

יש לו תקציב לשניהם, מערב ומזרח, המערב נגמר לו, הוא צריך שם תוספת.

ישראל קלרמן:

למה לא? צביקה, כולם רוצים, צביקה גם יוסי, כולם רוצים מזרח ירושלים,

צביקה כהן:

כן, ברור, אין ספק. חברים, אנחנו,

אליעזר ראובברגר:

כל אחד והמזרח שלו.

צביקה כהן:

איפה?,

יוחנן וייצמן:

רגע 41 אדוני.

צביקה כהן:

נו, דיברנו.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אתה רץ כמו עשרת בני המן, באמת.

צביקה כהן:

אבל דיברנו, חמוד שלי.

יוחנן וייצמן:

המיצבים האלה, היועץ המשפטי פה, יש פה סעיף 241 מיצבים, זה דברים שמצריכים היתר בנייה, לא מצריך היתר בנייה?

צביקה כהן:

חגית קודם קואליציה כולם.

יוחנן וייצמן:

ברור, אני שואל, אני שואל, האם הדבר הזה מצריך היתר בנייה?

אדיר שוורץ:

זה מיצבים זמניים, שמקבלים את כל האישורים הרלוונטיים ויורדים, מה הבעיה?

יוחנן וייצמן:

גם כל אישור, זה עבודה המקרקעין, יש סעיף 145, שדורש, היתר בנייה.

צביקה כהן:

יוחנן, תודה רבה.

עו"ד אלי מלכה:

לא כל דבר.

יוחנן וייצמן:

אל תגיד לי תודה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, רגע, רגע, לא, לא, אני רוצה תשובה.

צביקה כהן:

כן, תשובה.

עו"ד אלי מלכה:

רגע, לא כל דבר,

צביקה כהן:

מי ניתן תשובה?

עו"ד אלי מלכה:

רק שנייה, לא כל דבר,

אליעזר ראוכברגר:

אלי מלכה אולי ייתן תשובה.

עו"ד אלי מלכה:

רק שנייה, לא כל מיצב טעון היתר בנייה, יש כאלה שטעונים רק אישורי בטיחות, וזהו. ויש כאלה שכן, היתר בנייה.

אליעזר ראוכברגר:

למה? למה רק אישורי בטיחות?

עו"ד אלי מלכה:

כי זה משהו שהוא,

אליעזר ראוכברגר:

רגע,

יוחנן וייצמן:

גם פרוז'קטור על בניין,

אליעזר ראוכברגר:

רגע,

יוחנן וייצמן:

ברור לי, לא, אני אפריד.

אליעזר ראוכברגר:

בוא, זה יפתור לי בעיות.

עו"ד אלי מלכה:

אם אני מציב מיצב קבוע, אתה צודק, וזה, נניח זה יציקה וכולה, אתה צודק.

אליעזר ראוכברגר:

אז אם אני עושה לבית כנסת, אני יכול לקרוא לזה מיצב?

עו"ד אלי מלכה:

לא, אם אתה עושה משהו שאומנותי, של,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, אומנותי,

עו"ד אלי מלכה:

רגע, רגע, דקה,

אליעזר ראוכברגר:

אוהל אומנותי,

עו"ד אלי מלכה:

רגע, דקה, שזה ברזלים קטנים,

אליעזר ראוכברגר:

כן, קטנים, הכול בסדר,

עו"ד אלי מלכה:

וזה לשבוע ימים, אתה צריך,

אליעזר ראוכברגר:

רק לשבוע?

עו"ד אלי מלכה:

כן, זה מיצבים אומנותיים, נו בחיך, זה לא ל - ,

צביקה כהן:

הניחו את דעתך? לייזר.

דוברת לא מזוהה:

השאלה אם זה מחזק את כוח הקנייה.

צביקה כהן:

לייזר, הניחו את דעתך? לייזר. הניחו את דעתך או לא?

אליעזר ראוכברגר:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא, עדיין לא?

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה לדעת אם זה מצריך היתר בנייה או לא.

אדיר שוורץ:

הניסיון לייזר, לייזר בוא,

צביקה כהן:

רבותי 44.

אדיר שוורץ:

הניסיון לעשות זירה שווה בין האוהל שמה ברמות שכבר יותר קבוע מקבוע לבין מיצג אומנותי במרכז העיר,

צביקה כהן:

או שתירגע, או שאני ארגיע אותך.

אדיר שוורץ:

לא מכבד את הבית כנסת. בית כנסת בירושלים צריך להיות במבנה קבע.

יוחנן וייצמן:

ביקשתי להיות חבר.

אליעזר ראוכברגר:

תביא, תביא, מה יעשו בינתיים 200 איש?

אדיר שוורץ:

לא על חשבון המיצגים האומנותיים, מרכז ירושלים שמגדילים את הקנייה ושמגדילים את הפיתוח הכלכלי של ירושלים.

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה גם אומנותי.

אדיר שוורץ:

תראה לי אוהל, תראה לי אוהל אומנותי, ובוא נדבר.

צביקה כהן:

אתה יכול להוסיף כסף?

יוסי חביליו:

כן, כן,

ישראל קלרמן:

הכסף הזה, למה?

צביקה כהן:

זה לא קשור אלי, זה לא קשור לפה.

אדיר שוורץ:

צביקה, צביקה.

צביקה כהן:

כן, בבקשה.

אדיר שוורץ:

יללה.

צביקה כהן:

תודה רבה, חברים.

יוחנן וייצמן:

,242

צביקה כהן:

שאלתך.

יוחנן וייצמן:

אני רואה שהולכים לטפל פה בחלונות, אבל בכלל זה עוד דברים, מה הולכים לעשות בדיוק?

צביקה כהן:

לגבי החלונות, יהיה דיון מיוחד, בגלל שכל הכסף הזה לא יספיק להם.

יוחנן וייצמן:

לא, אני מנסה להבין, למה, באמת מה? מה המטרה?

צביקה כהן:

לגבי, הוא שואל אותך לגבי החלונות,

שמוליק זליגמן:

חלונות,

יוחנן וייצמן:

כן,

צביקה כהן:

הם נוסעים מידי מהר, שלא, יהיה תקלות עם האצבעות.

יוחנן וייצמן:

אני יודע נו.

גיל שכטר:

רגע, רגע, אם מדובר על החלונות זה בדיוק התקציב שחסר לנו כדי לסיים פה את הפרויקט של החלונות כרגע, מצאנו שם בעיה בטיחותית,

צביקה כהן:

יוחנן, ראה, ראה תשובה.

יוסי חביליו:

מה?

גיל שכטר:

תוכלו לפתוח את החלונות,

צביקה כהן:

הנה זה הכסף שהוא מסדר לך את החלונות שלך.

גיל שכטר:

יוחנן,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה החלונות?

גיל שכטר:

התחלנו בפרויקט של החלונות, כמו שאתם יודעים בבניין 3, כבר אנחנו בשלבי סיום, גילינו משהו בטיחותי בעייתי, היה לנו שמה אירוע בטיחותי בחלונות.

צביקה כהן:

דיברו על הפועלים, לא על הנסיכים.

גיל שכטר:

התחלנו בהחלפה,

יוחנן וייצמן:

חברים, כן.

גיל שכטר:

אנחנו עכשיו צריכים את התוספת תקציב, כדי לסיים בניין 1, אנחנו נסיים את זה, נקבל את הכסף הזה, עד סוף אוגוסט, ואז תוכלו לפתוח חלונות בבטחה, והכול יהיה רגוע.

יוחנן וייצמן:

מי שירצה להתאבד יוכל?

גיל שכטר:

לא שמעתי.

יוחנן וייצמן:

מי שירצה להתאבד, יוכל?

גיל שכטר:

מי שיבקש בקשה מיוחדת.

צביקה כהן:

תודה רבה. 45,

יוסי חביליו:

44.

צביקה כהן:

44 אמרנו לכבודך נחזור.

יוסי תביליו:

אני רוצה הסבר,

צביקה כהן:

נחזור, נחזור לכבודך.

יוסי תביליו:

מה?

צביקה כהן:

נחזור על הסעיף הזה לכבודך.

אריאל גולן:

44 הכנסות, לא הוצאות.

שמוליק זליגמן:

זה יוסי.

ברק לוי:

44 זה שכר טרחה לעורכי דין חיצוניים שיביאו לעירייה,

צביקה כהן:

הכנסות,

ברק לוי:

הרבה מאוד כסף, מעל 20 מיליון שקלים,

צביקה כהן:

וממוסדות.

ברק לוי:

וצריך,

צביקה כהן:

ממוסדות, ולא פרטיים.

ברק לוי:

נכון, מגופים ציבוריים, וצריך לשלם להם שכר טרחה.

צביקה כהן:

חביליו, חביליו, על הכסף שהם כבר הביאו, הביאו לנו 23 מיליון שקלים, צריך לשלם להם שכר טרחה.

צביקה כהן:

חביליו זה כסף ממוסדות ציבוריים,

אדיר שוורץ:

למה זה מאושר רטרו? ברק.

צביקה כהן:

זה לא פרטי.

ברק לוי:

גופים ציבוריים, כן, רמ"י, משרד הביטחון, דברים כאלה.

צביקה כהן:

הלאה, 45.

חיים כהן:

ברק, ברק, העורכי דין האלה הם ירושלמים?

אדיר שוורץ:

ברק, ברק למה זה מאושר רטרו?

צביקה כהן:

46, 47,

אדיר שוורץ:

אם זה כסף שכבר שולם.

צביקה כהן:

חלק וחלק. 48.

שמוליק זליגמן:

תגיד לו,

אדיר שוורץ:

זה כמו עמלה כזאת.

צביקה כהן:

49. 50.

אליעזר ראוכברגר:

מה 50?

צביקה כהן:

51.

אליעזר ראוכברגר:

46.

צביקה כהן:

לא דילגתי על אף אחד. מה שאלתך? שאלת שאלה?

אליעזר ראוכברגר:

מה זה?

צביקה כהן:

מה זה? 46 ברק, לייזר מתעניין.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה?

צביקה כהן:

מה זה 46? אנחנו נמצאים ב – 51, בינתיים נעשה הפסקה.

ברק לוי:

איפה אהרליה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני מוותר, אני מוותר. פה אני מוותר.

צביקה כהן:

אז אפשר להתקדם? לייזר.

אליעזר ראוכברגר:

אני מוותר.

צביקה כהן:

אוקי, תודה. 52,

אליעזר ראוכברגר:

אם הוא ידע לענות לי בסדר, הוא אומר שהוא רוצה להביא לי, אני מוותר.

צביקה כהן:

אוקי, 52, 53, 54, 55, לייזר, אהרליה כבר מגיע, לייזר.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

צביקה כהן:

אהרליה כבר מגיע.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

צביקה כהן:

56, תקרא לאהרליה שנייה אחת, לייזר רוצה אותו.

מאיה אזולאי:

מתקשרת.

אלדד רבינוביץ:

56 אני רוצה הסבר

צביקה כהן:

שמוליק זליגמן:

57,

אלדד רבינוביץ:

56 אני רוצה הסבר, בבקשה.

צביקה כהן:

לא צריך לקרוא לו, בגלל שליזור, הסתפק במה שברק אמר. לייזר.

אלדד רבינוביץ:

56, אני רוצה הסבר.

צביקה כהן:

לייזר, הסתפקת במה שברק אמר, או שצריך להביא את אהרל'ה? היא שואלת.

אלדד רבינוביץ:

שנייה רגע, אני רוצה הסבר. 56, אני רוצה הסבר למה יש שם הקטנה,

אריאל גולן:

ברוממה.

צביקה כהן:

56 בבקשה.

ברק לוי:

כן, אנחנו,

אריאל גולן:

איפה זה ברוממה?

ברק לוי:

המכרז נגמר, ועכשיו מתאימים את התקציב לפי התוצאות, לפי האומדן המעודכן.

אלדד רבינוביץ:

הבינוי הסתיים, ולא צריך?

ברק לוי:

לא הבינוי, המכרז.

אלדד רבינוביץ:

הוא לא הסתיים,

ברק לוי:

המכרז, אבל עכשיו יודעים את התוצאות.

צביקה כהן:

עכשיו (לא ברור) אתה צריך,

ברק לוי:

אז אפשר להוריד שם מיליון וחצי, מתוך ה – 7 מיליון,

צביקה כהן:

באומדן, האומדן היה גדול מהמכרז.

דובר לא מזוהה:

כן,

צביקה כהן:

יש עוד שאלה?

אריאל גולן:

רגע, רגע, כן, המתנ"ס ברוממה, איפה זה? איפה מדובר?

צביקה כהן:

המתנ"ס ברוממה היכן הוא? שואלים אותך.

אריאל גולן:

46. שלוחת מתנ"ס. איפה?

דובר לא מזוהה:

רחוב תכלת מרדכי.

אריאל גולן:

איפה?

דוברת לא מזוהה:

תכלת מרדכי.

אריאל גולן:

איפה זה שמה?

אליעזר ראוכברגר:

אם (לא ברור), אני מוכן לתת תשובה.

אריאל גולן:

כן, אבל איפה?

אריאלה רג'ואן:

רחוב תכלת מרדכי.

אריאל גולן:

מה? יש שמה שטח חום וזה? יש שמה שטח חום למתנ"ס? לא מכיר. אני לא מכיר. אני חושב שעובדים עליכם.

צביקה כהן:

חברים, תודה. 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65,

יוחנן וייצמן:

אפשר הסבר על 65?

צביקה כהן:

כן,

יוסי חביליו:

65 גם אני.

צביקה כהן:

בבקשה ברק.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, זה של הבוקר.

צביקה כהן:

חגי,

יוחנן וייצמן:

זה זה יש לך את זה פה אבל.

צביקה כהן:

אנחנו משהים את סעיף 65, עד שיגיע חגי. 66,

יוחנן וייצמן:

אז אדוני גם 66 אני רואה משהו פה לא מסתדר לי, יש פה כסף שנמצא בקרן חנייה, לפי החוק, ולפי תוכנית התב"ע 5166/ב כסף שנכנס לקרן חנייה, אי-אפשר להשתמש בו לשום דבר אחר. אני רואה פה שמעבירים אותו להשלים שיפוץ, איך עושים את זה?

אדיר שוורץ:

באותו מתחם אבל.

יוחנן וייצמן:

זה צריך להיות לחניות, לא קשור למתחם.

אדיר שוורץ:

קרן חנייה,

יוחנן וייצמן:

הכסף הזה, הכסף הזה,

אדיר שוורץ:

קרן חנייה של המתחם יכולה לשמש רק את החניות?

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

ברק לוי:

זה לטובת החניון שבנו שם.

יוחנן וייצמן:

מה?

ברק לוי:

משתמשים בכסף הזה, שנכנס,

צביקה כהן:

זה לחניון לחניון?

ברק לוי:

מקור חנייה של מנורה, להקמת החניון הזה שבנו שם במנורה.

יוחנן וייצמן:

כתוב פה שזה לא לחנייה, אז אני לא הבנתי, כנראה לא הבנתי נכון, כי לי נראה שכתוב שזה הולך להשלמת שיפוץ.

צביקה כהן:

אז אם לא הבנת, זה ההסבר.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, זה לא ההסבר.

ברק לוי:

זה עבודות הפיתוח,

אליעזר ראוכברגר:

ברק, כתוב,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

תסתכל בשורה התחתונה, התקציב יועד גם להשלמת עבודות הפיתוח במתחם מנורה.

יוחנן וייצמן:

תעבור לסעיף 267, וזה כתוב בפירוש.

אדיר שוורץ:

זה המתחם שעוטף את החניון.

צביקה כהן:

אל החניון,

אליעזר ראוכברגר:

אבל בוא עזוב, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

זה כסף קטן, נו באמת.

יוחנן וייצמן:

תעבור ל – 267, תעבור לסעיף 267 רגע,

ברק לוי:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה הסעיף ראי של הסעיף הזה, כן?

אדיר שוורץ:

יוחנן זה המתחם שעוטף את החניון,

אליעזר ראוכברגר:

נו בחייד, יוחנן.

אדיר שוורץ:

אתה מעדיף שהמתחם שעוטף את החניון יהיה מתחם שהוא מפותח, או שאתה מעדיף להמשיך להשקיע בחנייה (לא ברור)?

יוחנן וייצמן:

זה לא קשור, אני מדבר איתה חוקי, איך עושים את זה, אתה מדבר איתי,

אדיר שוורץ:

חוקי, זה לא שאלה אליהם, זה שאלה אליו,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

ברק לוי:

לא, אבל זה פרויקט אחד, וייצמן,

יוחנן וייצמן:

לא, יש פרויקט,

ברק לוי:

זה פרויקט אחד, בפרויקט גם בנו את החניון וגם את מה שמעליו, את הכסף של חניון כבר שילמו, נשאר הכסף של החשבונות הסופיים בפרויקט.

צביקה כהן:

איזה סעיף?

ברק לוי:

אבל זה לא משנה, כי יכולת למממן איתו את ההקמה של החניון, אתה מבין? זה אותו, זה אותו פרויקט, זה חניון עם עבודות פיתוח מעליו.

עו"ד אלי מלכה:

יוחנן, אין שום מניעה, אני לא מבין מה, זה מדובר, כשאתה מקים חניון, יש לו גם פיתוח, אז מה? זה לא כולל את הפיתוח? לא הבנתי.

יוחנן וייצמן:

אז הפיתוח מעל החניון?

אדיר שוורץ:

יוחנן, כל המתחם הזה הוא מחובר, הוא אחד, החניון מוביל לתוך,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל בוא,

אדיר שוורץ:

זה מתחם שהוא אחד.

יוחנן וייצמן:

אנחנו, לא, לא, אדיר, תבין.

אליעזר ראוכברגר:

זה כסף קטן, נו באמת.

יוחנן וייצמן:

אדיר תבין,

אדיר שוורץ:

חוקית, אני לא רואה פה,

יוחנן וייצמן:

תבינו 70 אלף שקל,

אדיר שוורץ:

ועדיין אין פה בעיה וחוקית, לא רואה פה בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן, יש פה 350 אלף שקל.

יוחנן וייצמן:

כן, זה לא מיליונים.

אליעזר ראוכברגר:

אומר לך, אומר לך ברק, מתוך זה, סתם אני לוקח את זה כבערך, 300 הולך בשביל החניון עכשיו צריך לעשות גם מסביב, אז לוקחים עוד כמה עשרות אלפי שקלים, נו באמת.

אדיר שוורץ:

מה תעשה עם זה?

אליעזר ראוכברגר:

עושה מזה סיפור?

אדיר שוורץ:

אומר לך, לא צריך את זה בחניון, מה תעשה עם זה? תצבע את הקווים עוד פעם, עוד פעם, מה תעשה?

יוחנן וייצמן:

לא, להחזיר את זה לאנשים ששילמו את זה.

אדיר שוורץ:

מי שילם את זה?

יוחנן וייצמן:

זה החוק.

אדיר שוורץ:

זה אנשים ששילמו על חנייה.

יוחנן וייצמן:

זה אנשים שילמו קרן חנייה,

דובר לא מזוהה:

אז תוריד את מחיר החנייה.

יוחנן וייצמן:

ככל שלא השתמשת, חייבים להחזיר להם.

עו"ד אלי מלכה:

זה הולך לחניון אחר.

ברק לוי:

אבל השתמשנו, זה, החניון נבנה,

יוחנן וייצמן:

אבל זה עודף על הקרן חנייה.

אדיר שוורץ:

המתחם והחניון, אחד הם, זה מתחם שמפאר את העיר ירושלים,

ברק לוי:

הקרן, תקשיב,

אדיר שוורץ:

וכל מה שתומך בו, מצוין.

יוחנן וייצמן:

אבל זה לא סותר,

ברק לוי:

וייצמן, זה בדיוק כמו שאתה אומר, כי בסוף זה אותו פרויקט.

אדיר שוורץ:

אתה מדבר על 300 אלף ו – 50 מיליון יוחנן,

ברק לוי:

מתחם מנורה, לשם אני מחזיר את הכסף. הוא כלל גם את ההקמה של החניון, וגם את החשבונות,

צביקה כהן:

יוחנן, די,

ברק לוי:

של הפיתוח הסביבתי.

צביקה כהן:

הולך מחניון לחניון, נו מה הויכוח פה? אומר ברק, אני סומך עליו, נו מה?

יוחנן וייצמן:

תסתכל על זה,

צביקה כהן:

טוב, חברים, 67 מאושר, אנחנו עושים הפסקה דקה אחת, חגי נמצא איתנו, שתדע רגע כיבדנו אותך בישיבה הזו, כל מנהלי האגפים, והמחלקות, והמינהלים, צריכים להיות פה מסודר, בסעיף. דילגנו קשה לנו לחזור אחורנית, קחו את זה בחשבון, זה אחד. שתיים, אנחנו עושים הפסקה נוספת לגבי ארנונה, תיקון וממשיכים, אנחנו עוצרים, ב – 267, חגי בבקשה,

אדיר שוורץ:

צביקה,

צביקה כהן:

לגבי הסכם הגג.

אדיר שוורץ:

צביקה ב – 65, צביקה, צביקה,

צביקה כהן:

בבקשה.

אדיר שוורץ:

רגע,

חגי רגב:

המדובר בתוספת להסכם הגג, הסכם הגג כבר אושר ונחתם, נחתם,

צביקה כהן:

סליחה, אני עוצר אותך, חברים, יש מידי רעש,

אדיר שוורץ:

עידו,

צביקה כהן:

שמוליק, יש רעש.

אדיר שוורץ:

מבקש לציין שאני לא משתתף בסעיף הזה.

צביקה כהן:

צינו, בסדר? מזכיר העירייה, בבקשה חגי.

חגי רגב:

אז מדובר בתוספת להסכם הגג, שנחתם ב- 2019, אנחנו נוהגים להוסיף עליו עוד ועוד מתחמים, כדי, סך הכול מדובר בהסכם שמייצר לא מעט הטבות לעירייה, כלכליות וכספיות, וגם מסדיר את כל סוגיות הפיתוח שרמ"י לא ישווקו בלי הסדרי פיתוח מסודרים. מדובר כ- 5200 יחידות דיור, נקבל פה תשתיות בהיקף של כ- 240 מיליון, 240 מיליון שקל, נקבע פה עדיפות לדירות להשכרה, אם דיברנו קודם,

צביקה כהן:

יפה מאוד.

חגי רגב:

מפה קבעו חד-משמעית,

צביקה כהן:

איזה שכונה זאת?

חגי רגב:

תינתן עדיפות, יש בהסכם פירוט של המון שכונות, אני אוכל לומר לכם, שכבר רמ"י אצלהם עוד לפני שהתחלנו משא ומתן, העמידו לפחות 40% מהדירות בירושלים להשכרה, וזאת עוד לפני שהתווכחנו, כך שאנחנו בהישגים יפים מאוד בהסכם.

צביקה כהן:

יפה.

חגי רגב:

הוספנו עוד מתחמים, ואני מקווה ש - ,

צביקה כהן:

לייזר, יש לך משהו להגיד?

אליעזר ראוכברגר:

כן, אני רוצה לשאול, מהנדס העיר מכיר את זה?

חגי רגב:

בהחלט, כן, הוא היה חלק מה –

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, טוב, אני לא משתתף בהצבעה.

צביקה כהן:

אני לא מאמין.

אליעזר ראוכברגר:

לא,

חגי רגב:

(לא ברור) במקומו אבל,

צביקה כהן:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא משתתף בהצבעה.

ישראל קלרמן:

מה זה?

יוסי חביליו:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

מהסיבה שאתה אמרת קודם.

צביקה כהן:

חמוד.

יוסי חביליו:

טוב, אני נמנע בסעיף הזה, כי זה חלק מהמגדלים שאני לא רוצה אותם.

צביקה כהן:

הפוך תתנגד,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא משתתף.

צביקה כהן:

סליחה קואליציה. יללה חברים, חגי, תודה רבה.

יוסי חביליו:

אני נמנע.

צביקה כהן:

הסעיף הזה אושר.

יוסי חביליו:

תרשום, עידו.

צביקה כהן:

הסעיף אושר,

יוסי חביליו:

נמנע, עידו רשמת?

צביקה כהן:

מלבד זה שלייזר וחביליו,

עידו רוזנברג:

רגע הצבעה,

צביקה כהן:

לא היו בהצבעה.

אליעזר ראוכברגר:

אני מבקש לא להשתתף בהצבעה,

צביקה כהן:

אין הצבעה.

אליעזר ראוכברגר:

משום שאני כמחזיק תיק לא עודכנתי ע"י מהנדס העיר, זה לא פעם ראשונה שמהנדס העיר לא מעדכן אותי,

צביקה כהן:

מי בעד הסעיף הזה? רבותי.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא מספר, לא מדבר, לא משמיע קול.

צביקה כהן:

מי בעד הסעיף? חברים, מי בעד הסעיף?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא משתתף בהצבעה.

יואל אבן:

לייזר, זה לא בסדר, כי זה מי שהוביל זה המנכ"ל, ולא אני, עם כל הכבוד. אז עם כל הכבוד, בסדר גמור, אני, זה תהליכים שמובלים במשרדו של המנכ"ל ישירות.

צביקה כהן:

חברים, חברים,

חגי רגב:

אגב זה נכון, אליעזר.

צביקה כהן:

חגי, חגי,

חגית משה :

אז מה עמדתך? רגע, שנייה, שנייה, אז מה עמדת מהנדס העיר?

צביקה כהן :

חגי, בואו חברים.

חגי רגב :

אליעזר, זה נכון אגב.

צביקה כהן :

מי בעד הסעיף? נביא את זה להצבעה, אנחנו בהצבעה.

אליעזר ראוכברגר :

(לא ברור) הביא את זה,

חגית משה :

מה זאת אומרת? אני נמנעת.

צביקה כהן :

מי בעד?

חגית משה :

אני חושבת שיש פה משהו שהוא לא בסדר,

צביקה כהן :

מי בעד?

חגית משה :

קוראים פה דברים לא, לא הגיוניים בזמן האחרון.

צביקה כהן :

תודה. מי נגד?

עידו רוזנברג :

רק אחד (לא ברור) בעד.

צביקה כהן:

יש מישהו שנמנע?

חגית משה:

אני,

צביקה כהן:

שלושה.

עידו רוזנברג:

ארבעה נמנעים.

צביקה כהן:

ארבעה.

חגית משה:

חמישה, למה עוד אחד.

צביקה כהן:

חמישה. טוב,

עידו רוזנברג:

5 - בעד, 4 - נמנעים, ושניים לא השתתפו בהצבעה.

צביקה כהן:

ברשותכם.

חגית משה:

חמישה נמנעים.

צביקה כהן:

אני מבקש,

חגית משה:

גם את גולן?

צביקה כהן:

לחזור חזרה לארנונה,

חגית משה:

גם גולן הצביע שהוא נמנע.

צביקה כהן:

הרב הלפרין ברוך הבא.

עידו רוזנברג:

אריאל, אתה נמנע?

צביקה כהן:

חברים, אנחנו, כן, אריאל נמנע.

שמוליק זליגמן:

סעיף 214.

צביקה כהן:

אנחנו 214 רוצים לשמוע מחדש את הסיפור של הארנונה, כולל שזה יבוא בצורה מוסדרת עכשיו.

חגית משה:

תשלחו את התוצאות של וועדת כספים לדואר מנהל (לא ברור).

שמוליק זליגמן:

שלך, וגם אחרי זה של אליעזר, אז אנחנו עושים כמה תיקונים, ואני רוצה שתהיו איתנו, בסדר? בצו מיסים 7/ב איפה שאתה ראית.

יוסי חביליו:

אתה יכול לשים את זה על המסד?

שמוליק זליגמן:

אני לא יודע אם יש את זה, אני לא בטוח שיש את זה, אבל אנחנו,

משה לוי:

יש את זה, יש את זה בנספח.

שמוליק זליגמן:

יש את זה, יש לך את הנספחים? עידו.

יוחנן וייצמן:

חביליו,

שמוליק זליגמן:

רגע, תיכף נביא לכולם חבר'ה, ב – 7/ב לא קשור למה שדיברנו קודם על בניינים חדשים.

יוחנן וייצמן:

ברור מובן,

שמוליק זליגמן:

אז מופיע שמה כמה חלקות שאנחנו, חלקה, אתה דיברת על 117, שזה רחוב תובל, 117, נכון? הרב וייצמן. הרב וייצמן, כן, אני לא זוכר בדיוק,

שמוליק זליגמן:

117, חלקה 117 זה רחוב תובל.

יוחנן וייצמן:

כן,

שמוליק זליגמן:

באמת בדקנו ברחוב תובל, כמו שאתה אמרת, וזה נכון, יש שמה כמה מבנים ישנים,

משה לוי:

5,

שמוליק זליגמן:

5 דירות. אנחנו לא רוצים לפגוע בהם שמ – 25 הם יקבלו תעריף א', אז אנחנו מורידים את ה – 117.

יוחנן וייצמן:

לא, 91, 103,

שמוליק זליגמן:

רגע, רגע, שאר הגופים אין דירות, זה חלקות חדשות.

משה לוי:

הכול חלקות,

שמוליק זליגמן:

רגע,

יוחנן וייצמן:

לא,

שמוליק זליגמן:

רגע, בדקנו הם בדקו עכשיו אחד לאחד. רגע, תקשיב, 117 זה רחוב תובל, מורידים אותו. יהיו דירות חדשות יחול עליהם הדין, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

כמו כולם.

שמוליק זליגמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

א',

שמוליק זליגמן:

ג', אזור תעשייה מקור ברוך יש שם 55 נכסים,

צביקה כהן:

רק חדשים,

שמוליק זליגמן:

אנחנו מורידים אותו, מורידים אותו מהצו מיסים. דירות חדשות אותו דין.

יוחנן וייצמן:

כמובן.

שמוליק זליגמן:

יופי. סעיף ד',

משה לוי:

משאירים אותו כמו שהוא.

שמוליק זליגמן:

הוא נשאר כמו שהוא,

משה לוי:

בחלקה 184.

שמוליק זליגמן:

חלקה 184 לא משתנה שום דבר,

צביקה כהן:

מה זה? מה זה?

שמוליק זליגמן:

מקור ברוך.

צביקה כהן:

למה לא תאמר פשוט? מה שחדש, אני מחייב.

יוחנן וייצמן:

לא, אבל זה לא נמצא פה.

שמוליק זליגמן:

להיפך, אני אומר לא, לכן אני אומר,

יוחנן וייצמן:

הם פירטו פה חלקות, את התתי, הכול גושים וחלקות הכול בסדר.

צביקה כהן:

אז מה שישן, אני לא נוגע.

שמוליק זליגמן:

מוריד את זה,

צביקה כהן:

לא עושה רוורס.

שמוליק זליגמן:

אני משאיר את זה כמו שזה היה, ייבנו שם בניינים חדשים יחול עליהם,

צביקה כהן:

תחייב.

אליעזר ראוכברגר:

איפה?

שמוליק זליגמן:

במקור ברוך.

יוחנן וייצמן:

באזור תעשייה, למעשה אתה אומר כזה דבר, את סעיף ג' אתה מוריד.

שמוליק זליגמן:

אני מוחק, זאת אומרת שאם יהיה, רגע, זה אומר שאם יש שמה היום מבנה, כן, זאת אומרת שאם יש שם היום מבנה מ – 2010, והוא היום בתעריף ג', כי זה אזור תעשייה, הוא יישאר אזור ג'.

יוחנן וייצמן:

יישאר ג',

שמוליק זליגמן:

עד ש - ,

אליעזר ראוכברגר:

לא לנצח, עד שייבנו את זה,

שמוליק זליגמן:

עד שייבנו במקומו, אם יבנו, לא ייבנו הוא יישאר לעד,

צביקה כהן:

אם לא ייבנו?

שמוליק זליגמן:

ג',

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז.

שמוליק זליגמן:

יופי, רגע,

צביקה כהן:

מה זה פינוי, פינוי בינוי נכון?

שמוליק זליגמן:

רגע,

צביקה כהן:

לא סתם מישוהו הוסיף מרפסת, או הוסיף קומה.

שמוליק זליגמן:

רגע, חברים,

יוחנן וייצמן:

לא,

שמוליק זליגמן:

עוד סעיף אחד כזה.

יוסי חביליו:

בעד, ככל שלא תהיה החלטה אחרת.

שמוליק זליגמן:

כן, עוד סעיף אחד כזה, זה מתחם הרכבת,

צביקה כהן:

כן,

שמוליק זליגמן:

שגם שם התברר לייזר, שיש שמה כמה, כמה,

יוחנן וייצמן:

ערעורים.

שמוליק זליגמן:

כמה דירות, אותו דבר, יחול עליהם אותו דבר,

צביקה כהן:

תודה.

שמוליק זליגמן:

דירות ישנות נשארות באותו תעריף, דירות חדשות מ – 1.1.20 חל עליהם מה שחל על כל העיר.

צביקה כהן:

מצוין,

שמוליק זליגמן:

אנחנו מתקנים את זה,

יוחנן וייצמן:

דקה, צביקה דקה.

שמוליק זליגמן:

(לא ברור) נוסיף, זהו.

יוחנן וייצמן:

רק דבר אחד,

עידו רוזנברג:

רגע, שמוליק, כזה דבר רלוונטי ל – 2025, נכון?

שמוליק זליגמן:

רק 2025.

יוחנן וייצמן:

ואילד,

שמוליק זליגמן:

לא, כרגע אנחנו דנים ב – 2025,

עידו רוזנברג:

לא, רגע,

יוחנן וייצמן:

כן, ברור, אחרי זה זה ירוץ.

שמוליק זליגמן:

ברור.

יוחנן וייצמן:

עכשיו שנייה אחת, רק על סעיף קטן ב', אתה דיברת על 117, אני הייתי מנסה לסייג את זה טיפה יותר בכותרת, לא רק להוריד את 117, לכתוב - ככל שיש מגורים,

שמוליק זליגמן:

לא, לא, זה לא יעבור את משרד הפנים,

משה לוי:

אי-אפשר, אי-אפשר,

שמוליק זליגמן:

אי-אפשר, זה לא יעבור את משרד הפנים.

יוחנן וייצמן:

זה לא יעבור?

שמוליק זליגמן:

לא,

משה לוי:

בדקנו,

שמוליק זליגמן:

בדקנו.

יוחנן וייצמן:

אז אני אומר,

משה לוי:

אין.

שמוליק זליגמן:

בדקנו, תבדוק,

יוחנן וייצמן:

אז דקה, אז תן לי לצמצם, שנייה, יש שמה כמה מבנים, בין אם יש שמה מגורים, יש שמה בתי הספר, יש שמה אני לא יודע מה,

משה לוי:

זה לא רלוונטי.

שמוליק זליגמן:

בתי ספר זה לא רלוונטי.

יוחנן וייצמן:

מחר יעשו שימוש חורג למגורים,

שמוליק זליגמן:

לא, לא, מה שלא מגורים, לא רלוונטי פה, אנחנו מדברים על מגורים.

יוחנן וייצמן:

מחר יבקשו שימוש חורג למגורים, זה יקפוץ ל – א'?

משה לוי:

כן,

שמוליק זליגמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

במבנה הישן?

שמוליק זליגמן:

כן,

משה לוי:

לא,

יוחנן וייצמן:

יללה, לא רב על זה, שלום, בסדר, הרמתי ידיים שלום.

שמוליק זליגמן:

אין,

משה לוי:

אין,

שמוליק זליגמן:

זה לא,

יוחנן וייצמן:

מה אין?

משה לוי:

אם יהיה, עכשיו יש שמה מוסד, נכון?

יוחנן וייצמן:

לא, יש שמה בית חרושת לתרופות, יש שמה בתי ספר,

משה לוי:

בוא ניקח יש בית ספר,

יוחנן וייצמן:

כן,

משה לוי:

הופכים אותו לדיור (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

כן,

משה לוי:

הוא לא יקפוץ ל – א', הוא יישאר מה שהוא היה. מה שיכול,

יוחנן וייצמן:

אז תגיד את זה רק לפרוטוקול,

שמוליק זליגמן:

הנה, הנה הוא אומר את זה, הוא אומר את זה,

יוחנן וייצמן:

כן,

משה לוי:

מה שיחול על החלקה הזאת,

אליעזר ראוכברגר:

אם יהפכו את זה,

משה לוי:

זה רק בנייה חדשה,

אליעזר ראוכברגר:

משה,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז אז בוא נפרט את זה.

אליעזר ראוכברגר:

דירות מגורים באמצעות בנייה חדשה,

משה לוי:

זה סיפור אחר.

שמוליק זליגמן:

זה סיפור אחר.

משה לוי:

יחול עליו.

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

יורידו קירות ויעשו עבודות (לא ברור).

שמוליק זליגמן:

נכון, אז זה נשאר באותו סיווג, באותו,

יוחנן וייצמן:

אז אפשר לכתוב את זה, די בכותרת.

אליעזר ראוכברגר:

הכול מובן,

שמוליק זליגמן:

ברור, ולפרוטוקול.

חיים כהן:

הכול יחול רק על בנייה חדשה.

שמוליק זליגמן:

נכון מאוד.

צביקה כהן:

תודה לכולם.

שמוליק זליגמן:

בסדר? וייצמן.

אלדד רבינוביץ:

היו"ר,

צביקה כהן:

תודה לכולם.

יוחנן וייצמן:

אפשר להוסיף את זה רק במילים, לסעיף קטן ב',

שמוליק זליגמן:

אנחנו משרד הפנים אם אני אתחיל להגיד להם מלא, שחלק מהמבנים, וחלק זה, הם לא יאשרו לנו את זה, לכן אנחנו מורידים את (לא ברור), מורידים.

יוחנן וייצמן:

הבנתי, לא, אני דיברתי על חלקות 103, ו – 91,

שמוליק זליגמן:

לא, שמה, אין, אין,

יוחנן וייצמן:

אני יושב מול ה – GIS העירוני,

שמוליק זליגמן:

אין, שמה אין שום,

יוחנן וייצמן:

אבל דיברנו מחר מה יהיה, לייזר העלה את הנושא, ו - , מחר בן אדם יביא שימוש חורג מהבית ספר למגורים.

חיים כהן:

אבל הוא הסביר לך.

שמוליק זליגמן:

אני הסברתי לכם.

יוחנן וייצמן:

בסדר, לא יהיה.

צביקה כהן:

חברים,

שמוליק זליגמן:

אני לא (לא ברור) את משרד הפנים.

צביקה כהן:

תודה רבה, שמוליק.

אלדד רבינוביץ:

היו"ר רק עוד,

צביקה כהן:

על התיקון, תודה, משה, משה לוי תודה רבה.

אלדד רבינוביץ:

כבוד היו"ר רק עוד דבר אחד קטן בסעיפים האלה,

צביקה כהן:

רבותי, אנחנו,

אלדד רבינוביץ:

עוד דבר אחד קטן בסעיפים האלה, ולגבי צו הארנונה,

שמוליק זליגמן:

רגע, רגע, צביקה, עוד משהו אחד לארנונה, וייצמן,

צביקה כהן:

חביליו.

שמוליק זליגמן:

תקשיבו רגע, חביליו, תקשיבו זה חשוב. בדרך כלל אנחנו מביאים את צו המיסים, שאנחנו כבר יודעים את העלאת החובה לשנה הבאה,

אליעזר ראוכברגר:

זה יוצא ביולי כבר.

שמוליק זליגמן:

לא, לא, אנחנו אמורים לדעת את זה ביום יומיים הקרובים, אנחנו כבר יודעים, אבל זה עדיין לא פורסם רשמית, אבל שכולם ידעו שהאחוז הוא, 5.29,

יוחנן וייצמן:

ואוו,

צביקה כהן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור)?

צביקה כהן:

מזעזע.

צביקה כהן:

כן, למה?

יוסי חביליו:

זה הרבה?

שמוליק זליגמן:

המון.

צביקה כהן:

מזעזע.

שמוליק זליגמן:

למה? רגע,

צביקה כהן:

מזעזע.

שמוליק זליגמן:

לא, אני אסביר לכם מה שקרה, זה שהשכר במשק, השכר הממוצע שזה 50% מהרכיב, עלה ב – 8%,
זה לבד הביא 4%, והמדד הביא עוד 1.39,

צביקה כהן:

בקידום בקשה (לא ברור).

שמוליק זליגמן:

אבל זה משהו שאין לנו שיקול דעת,

צביקה כהן:

טוב.

יוחנן וייצמן:

כן,

שמוליק זליגמן:

כל הרשויות זה העלאת חובה גבוה.

צביקה כהן:

,268

אלדד רבינוביץ:

שנייה, שנייה כבוד היושב ראש, עוד דבר אחד,

צביקה כהן:

269.

אלדד רבינוביץ:

כבוד יושב הראש, שליחה, בעניין הארנונה, עוד דבר אחד קטן, רחוב הנביאים מסומן ברובו כאזור א', הקצה שלו, בעצם ליד באזור שער שכם, הוא מאוד מאוד לא מתאים, קיבלתי פניות מאנשים,

יוחנן וייצמן:

אי-אפשר להוריד, איפה להוריד, אלדד זה לא שייך חוקית.

שמוליק זליגמן:

אנחנו לא יכולים לעשות את הדברים האלו.

צביקה כהן:

270.

יוחנן וייצמן:

חוק ההסדרים סגר אותנו.

שמוליק זליגמן:

נסביר לך את זה תיכף.

צביקה כהן:

271, 272, 273,

מרים סלע:

רגע, צביקה, אני רוצה לשאול רגע משהו,

צביקה כהן:

מי מבקשת?

מרים סלע:

אני.

צביקה כהן:

בבקשה.

מרים סלע:

אני רואה שיש כאן הרבה סעיפים לבניית מעונות יום,

צביקה כהן:

כן,

מרים סלע:

יש איזה תוכנית, זה בונים בפסגת זאב, בגילה, לפי מה? לפי מה מחליטים, מה התוכנית? מי? מי יודע לענות על זה? מתי, כמה?

אהרל'ה בן נון:

אני אתייחס. שלום.

מרים סלע:

שלום.

אהרל'ה בן נון:

את רוצה ככה בשקט או?

מרים סלע:

בשיח.

אהרל'ה בן נון:

או בשיח, או בזה.

צביקה כהן:

גברת סלע דברי עם הבחורצ'יק מימינך.

מרים סלע:

לא, אני אשמח שכולם ידעו, זה דבר חשוב, אתה יודע יש מחסור גדול,

אליעזר ראוכברגר:

יותר כדאי שלא.

מרים סלע:

של מעונות יום, זה חשוב.

אהרל'ה בן נון:

לא הבנתי.

יוחנן וייצמן:

מה?

צביקה כהן:

בבקשה.

אהרל'ה בן נון:

כן, יש תוכנית כוללת להקמת, תוכנית כוללת להקמת מעונות יום, שהוכנה לפני כשנתיים, חלקה נמצא כבר במימוש, חלקה אחר יתממש עוד בהמשך. גם בתכנון גם בביצוע של מעונות יום, יש כרגע כמה וכמה בביצוע, הושלמו בשנה הקודמת לפני שנתיים כמה וכמה מעונות, וזה חלק מאותה תוכנית כוללת שמיושמת, בהתאם לתקציב, בהתאם לזמינות, וכן הלאה.

צביקה כהן:

יופי, תודה אהרל'ה. אנחנו ב – 273, 274, 275, חברים, יש מלא מלא סעיפים אנא מכם ריכוז. 276,

יוחנן וייצמן:

שנייה 276,

אלדד רבינוביץ:

סליחה כאן יש לי שאלה, ב – 276.

צביקה כהן:

רק שנייה, לא הגענו לשם.

אלדד רבינוביץ:

ב – 276 יש לי שאלה, זה מתייחס רק לחברת חשמל ישראל, או גם לחברת חשמל מחוז ירושלים?

ברק לוי:

לא הבנתי, מה השאלה?

אלדד רבינוביץ:

אני שואל אם הסעיף מתייחס רק לחברת חשמל ישראל, או גם לחברת חשמל מחוז ירושלים, שמשפקת את החשמל במזרח ירושלים?

ברק לוי:

זה תוכנית שחברת עדן עושה לנו פרויקטים להתייעלות אנרגטית, יש כל מיני פרויקטים, אם מעניין אותך לדעת איזה, אז אפשר להזמין אותם שיסבירו מה, מה כלול בתוכנית הזאת.

אלדד רבינוביץ:

הם כאן בחדר? זה אני אשמח.

ברק לוי:

מה? הוא עולה.

חגית משה:

אלדד,

צביקה כהן:

תודה רבה.

ברק לוי:

מנכ"ל של חברת עדן עולה, הוא יסביר.

חגית משה:

זה לא מול חברת חשמל,

צביקה כהן:

אני מתקדם,

חגית משה:

זה לא, זה תוכנית אסטרטגית מול חברת חשמל,

צביקה כהן:

חברי הוועדה,

חגית משה:

זה פרויקטים,

צביקה כהן:

חברים,

חגית משה:

לחיסכון,

צביקה כהן:

מתקדמים 277, 278,

יוחנן וייצמן:

278.

צביקה כהן:

בבקשה יוחנן,

יוחנן וייצמן:

לא, דבר אתה.

שמוליק זליגמן:

מה זה?

צביקה כהן:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

כן,

צביקה כהן:

יוחנן, דבר.

יוחנן וייצמן:

מה עושים?

צביקה כהן:

מה עושים?

יוחנן וייצמן:

מתייעץ איתך.

צביקה כהן:

אני אומר לך, אנחנו, לא, לא ניגוד עניינים, אצלו זה עניין של, בפקוח נפש, זה מותר ניגוד עניינים.

אליעזר ראובברגר:

פיקוח נפש, כן,

צביקה כהן:

אנחנו מה שסיכמנו בישיבה הקודמת, צריך לראות איך עושים את זה,

יוחנן וייצמן:

זה להבדיל מהישיבה הקודמת, שאישרנו אותה את המסגרת הגדולה, אתה רואה אותה ממש נכנס על הנקודה. אולי נוסיף פה כבר 100 אלף שקל,

צביקה כהן:

נכנס לך לנקודה.

יוחנן וייצמן:

ושלום.

חגית משה:

של? למה?

יוחנן וייצמן:

אנחנו מדברים על הסעיף של המש"צים.

חגית משה:

נו.

אליעזר ראובברגר:

שירותים ציבוריים.

יוחנן וייצמן:

השירותים האוטומטיים, יש איתם בעיה עם שבת, החדשים.

חגית משה:

שלא יהיו בשבת?

צביקה כהן:

יש פה, יש פה בעיה מהותית,

חיים כהן:

יש ככה מי שנתקע ברחוב, חגית, מי שהולך ברחוב ונכנס לשירותים,

צביקה כהן:

זו בעיה, זו בעיה,

יוחנן וייצמן:

נראה שחבילו מבסוט.

חיים כהן:

זה חשמלי הוא לא יכול לצאת בשבת.

צביקה כהן:

זה בעיה מהותית.

חיים כהן:

ואדון וייצמן כבר נתקע שמה שבת שלמה,

צביקה כהן:

הוא יכול, זה בעיה רצינית.

חיים כהן:

והבטיחו לו שיפתרו את הבעיה, ולא פתרו את הבעיה.

צביקה כהן:

טוב, אני מציע,

חגית משה:

אבל יש פתרון לזה? יש לזה,

חיים כהן:

תשאיר אותו כל השבת.

חגית משה:

זה רעיון, זה לא פתרון, זה רעיון.

יוחנן וייצמן:

יש פתרון לנעול את צביקה,

צביקה כהן:

יוחנן, יוחנן, בוא הפתרון, יוחנן, יוחנן, או שהגזבר יאשר לנו להוסיף פה 100 אלף שקלים,

שמוליק זליגמן:

אבל הבעיה זה לא כסף,

צביקה כהן:

או שאנחנו,

חגית משה:

השאלה אם הטכנולוגיה מאפשרת,

שמוליק זליגמן:

זה לא כסף.

צביקה כהן:

חבר'ה, אנחנו או מורידים,

חיים כהן:

צביקה, צביקה,

צביקה כהן:

אנחנו או מורידים,

חיים כהן:

צביקה,

חגית משה:

אבל אם בשבת רוצים ללכת לשירותים,

צביקה כהן:

חברים, אנחנו או מורידים,

יוחנן וייצמן:

בלי, מנגנון מכאני, לא צריך אלקטרוני,

חיים כהן:

שנייה,

צביקה כהן:

יוחנן, או מורידים בגלל שאין פתרון, או שניתן 100 אלף שקל,

שמוליק זליגמן:

לא, לא,

חיים כהן:

המהות פה,

שמוליק זליגמן:

את ה – 100 אלף שקל, היה פה איציק נידם בבוקר כשדיברתם על זה,

צביקה כהן:

אם אין לנו פתרון, אנחנו לא דנים בזה,

שמוליק זליגמן:

אין לו כסף, אתם דיברתם איתם בבוקר.

צביקה כהן:

אני לא יודע להביא את זה, יש לנו בעיה עם זה אמיתית.

שמוליק זליגמן:

בסדר, אתם רוצים שאני אשאל עוד פעם את איציק, נידם? אני אקרא לו, אבל הבעיה זה לא כסף.

צביקה כהן:

יש מערכות טכנולוגיה שמה, אתה יכול להביא לך פתרונות, נו מה?

שמוליק זליגמן:

אין בעיה, חבר'ה, הכסף נפתור אותה, אבל הם,

צביקה כהן:

זה הבעיה.

שמוליק זליגמן:

עמדו פה מנהלים.

חגית משה:

הבעיה היא כספית או טכנולוגית?

שמוליק זליגמן:

הם לא דיברו על כסף.

צביקה כהן:

יש מכון מיוחד, טכנולוגיה שיביא לך פתרון.

שמוליק זליגמן:

אין בעיה, אני,

חיים כהן:

שהוא יכול להביא פתרון.

שמוליק זליגמן:

לא נחסוך, חבר'ה,

צביקה כהן:

אבל חבר'ה, אי-אפשר ככה, אנחנו עושים פה,

שמוליק זליגמן:

אנשי מקצוע, אני לא יודע. תבקש מאיזיק נידם שיעלה.

צביקה כהן:

נכון, לא משנה.

חגית משה:

לא, זה לא מאפשר להם להיכנס לשירותים. מה נעשה?

אליעזר ראובברגר:

(לא ברור).

חגית משה:

אין מכאני, הוא אומר אין פתרון מכאני.

צביקה כהן:

איציק, אני דיברתי,

חגית משה:

זה מה שהוא אומר שזה לא עניין של כסף בכלל, זה עניין,

אליעזר ראובברגר:

לא, לא כסף, מכאני, מכאני זה לא כסף, טכנולוגית.

צביקה כהן:

תלכו לאחד מהמכונים האלה.

חגית משה:

אני לא בטוחה,

חיים כהן:

אני אביא את המכון הזה.

צביקה כהן:

שמוליק, האלטרנטיבה, זה לא מה (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

החיסכון בו שלא עולה לנו ניקיון, העירייה בעצם התנתקה מהשירותים האלה, ברגע שהיא הקימה אותם, הם מנקים את עצמם לבד, השירותים האלה נחמדים מאוד.

צביקה כהן:

אנחנו משהים את הסעיף הזה, עד שיגיע איציק נידם, ייתן לנו פתרונות, אנחנו לא מורידים, משהים. אנחנו ב – 279,

ברק לוי:

בא עידו מנכ"ל עדן.

שמוליק זליגמן:

מנכ"ל עדן פה,

ברק לוי:

לדבר על ה - ,

צביקה כהן:

באיזה עניין?

ברק לוי:

התוכנית האסטרטגית להתייעלות.

אלדד רבינוביץ:

מה ששאלתי על ההתייעלות אנגרטי.

שמוליק זליגמן:

עידו, שב רגע. היו פה שאלות על התוכנית אנרגיה חברת חשמל מזרח ירושלמי,

חגית משה:

לא, זה לא קשור, זה לא תוכנית אנרגיה, זה רק החיסון באנרגיה.

שמוליק זליגמן:

הבאנו את מנכ"ל גן עדן.

חגית משה:

גן עדן, שלום.

שמוליק זליגמן:

תשאלו אותו.

חגית משה:

הוא אמר שאתה מנכ"ל גן עדן.

אלדד רבינוביץ:

שלום, אני שאלתי לגבי 0276, על התוכנית התייעלות אנרגטית, שכתוב כאן, יש כאן שיפור תשתיות האנרגיה וכולה, האם זה חלק רק על חברת חשמל ישראל, או גם על חברת חשמל מזרח, מחוז ירושלים, האם שמה בעצם יש את הדרישה ואת היכולת לשפר תשתיות?

עידו הרשקוביץ:

א', כן, יש אפשרות גם לעשות שמה. ספציפית, שמתי לחוץ. שומעים?

חגית משה:

כן,

עידו הרשקוביץ:

אחלה. דבר ראשון, כן, זה יכול לחול גם על חברת חשמל מזרח ירושלים, זה לא סותר, אנחנו עובדים עם שתי החברות. ספציפית לתוכנית הזאת מיועדת יותר למערב העיר, עברה החלטת ממשלה 880 בממשלה ביום ירושלים הקודם, בכל הנושא של מזרח ירושלים, יש שם סעיף ספציפי לכל הנושא של האנרגיה. אתמול בדיוק עשינו וועדה ייעודית יחד עם משרד האוצר, ומשרד ירושלים ששמה אישרו כספים ייעודיים לטובת מזרח העיר, לטובת כל הנושא של תשתיות אנרגיה. זהו?

(מדברים ביחד ברקע)

צביקה כהן:

איך עשית את זה? תחזור עוד הפעם. תודה רבה, תודה רבה.

שמוליק זליגמן:

בסדר גמור, תודה איציק.

צביקה כהן:

תודה, נפתרה הבעיה. יוחנן, בסדר גמור. ראש שיפור העיר, רואה שקשר בין המכון לבין הזה, בסדר?

יוחנן וייצמן:

לפרוטוקול,

צביקה כהן:

אמרנו את זה לפרוטוקול. עידו, נושא השירותים הציבוריים, מאחר ויש,

יוחנן וייצמן:

תוסיף את זה להחלטה.

צביקה כהן:

אני מוסיף להחלטה,

אליעזר ראוכברגר:

החלטה שיוחנן לא ייכנס לשירותים הציבוריים.

צביקה כהן:

נושא השירותים הציבוריים, עידו, אנחנו יש מכון מיוחד, שפותר בעיות כאלה טכנולוגיות, משה גורא ילווה את העניין הזה מול איציק נידם, הגזבר מגבה זה מבחינה תקציבית, גמרנו את הנושא, אישרנו את הנושא, רצנו קדימה. אנחנו ב – 278, 279, 280, 81, חביליו, 82, 83, 84, 85, 86,

אליעזר ראוכברגר:

את 85, אני הייתי עושה החלפה עם מה שדיבר מקודם,

צביקה כהן:

לא, אבל זה כבר לא פה. רצנו,

אליעזר ראוכברגר:

נתתי רעיון.

צביקה כהן:

87,

יעל ענתבי:

רגע, רגע, 87. 87,

צביקה כהן:

אני חושב שאסור לך לדבר על הסעיף הזה, גברתי הנכבדה.

יעל ענתבי:

כן, חברים,

צביקה כהן:

בבקשה.

יעל ענתבי:

אני רוצה שכולכם תדעו על מה מדובר, מדובר בפרויקט סופר חשוב לתנועה של כל ירושלים, ופסגת זאב בכלל, זה מדובר בהפרדה מפלסית, שיקוע,

צביקה כהן:

ברק, תהיה קשוב.

יעל ענתבי:

בסיירת דוכיפת, שזה יעזור לפסגת זאב מרכז, זה יעזור גם לחבל בנימין, זה יעזור לכל התנועה בירושלים, ומשום מה בגלל שמדובר בשיקוע בסיירת דוכיפת בפסגת זאב, החליטו העירייה בשיתוף משרד התחבורה להסיט את ה - , את התקציב הזה לבנייה ברחוב ביט, אני לא מבינה, אף אחד לא דיבר איתי על זה, למרות שאמרו לי שכל דבר שקשור לפסגת זאב, ידברו איתי. הנושא הזה מאוד מאוד חמור, שפשוט שמו את פסגת זאב הצידה, כאילו היא לא מעניינת אף אחד. אולי מישו כאן ויתר על פסגת זאב. ובעיני זה מאוד מאוד חמור.

צביקה כהן:

טוב. בבקשה ברק, כמה מילים ונתקדם קדימה.

ברק לוי:

טוב, זאת הרשאה במאה אחוז בעצם הרשאה שירדה מהפרויקט הזה ועברה לסעיף אחר,

צביקה כהן:

מדוע?

ברק לוי:

לפרויקט אחר, למחלף ביט מזרח,

צביקה כהן:

מדוע?

ברק לוי:

חיבור שם של כביש 16 ל - ,

צביקה כהן:

למה זה קרה לנו?

ברק לוי:

לבגין, ממה שנאמר לי ממליח, זה היה כי הייתה איזה שהיא התנגדות של התושבים שם באזור, ולכן משרד התחבורה הפרויקט הזה לא התקדם,

יעל ענתבי:

המינהל הקהילתי בעד מאוד.

ברק לוי:

והוא החליט להסיט אותו.

יעל ענתבי:

בעד מאוד,

צביקה כהן:

כמה בעד זה?

יעל ענתבי:

הפרויקט הזה,

ברק לוי:

לא יודע,

צביקה כהן:

יעל, יעל, סליחה,

יואל אבן:

יעל, זה לא המינהל,

צביקה כהן:

דקה, לא להפריע, דקה, דקה.

יואל אבן:

התושבים לאורך דוכיפת, זה לא המינהל,

צביקה כהן:

בבקשה.

ברק לוי:

זה פרויקט של,

יוסי חביליו:

נכון, הם לא רוצים את זה,

ברק לוי:

לפני כמה שנים כבר.

יעל ענתבי:

הם רוצים מאוד,

יואל אבן:

התושבים לאורך דוכיפת, יש להם בעיה.

יעל ענתבי:

המינהל הקהילתי בעד.

צביקה כהן:

לא להפריע.

יואל אבן:

(לא ברור),

חגית משה:

לא רצו את דוכיפת,

צביקה כהן:

ברק, נא לא להפריע,

חגית משה:

הם עשו הפגנות.

צביקה כהן:

חברים,

יעל ענתבי:

הם רצו מאוד, המינהל הקהילתי בעד השיקוע של דוכיפת.

צביקה כהן:

יעל,

חגית משה:

התושבים יעשו שמה הפגנות,

צביקה כהן:

חברת ענתבי,

חגית משה:

שם נגד, אתה לא זוכר?

צביקה כהן:

גברת ענתבי, שאלת,

יעל ענתבי:

יש איזה שניים שלושה אנשים,

צביקה כהן:

אני לא מצליח להבין אותך, שאלת, סליחה, סליחה, שאלת, בבקשה ברק אנחנו, ברק בבקשה.

ברק לוי:

זה פרויקט שהוא כבר שעומד כמה שנים התקציב הזה, לא מתקדם, ממה שהבנתי ממנהל אגף תחבורה ופיתוח תשתיות, בגלל התנגדות של תושבים, וכעת בהסדר עם משרד התחבורה, הוחלט להעביר אותו לתקצוב של בייט מזרח, זה הסעיף אחד לפנינו פה בסדר היום.

חגית משה :

אני חושבת שצריך לקבל את עמדה של המינהל הקהילתי, ונראה בדיוק מה אומר המינהל הקהילתי.

צביקה כהן :

אמר לי, אמר לי גם המנכ"ל,

חגית משה :

מה אומר מזרחי?

צביקה כהן :

אמר לי גם מנכ"ל העירייה, זו פעם אחת, זה החלטה של משרד התחבורה, פעם שנייה, זמני, ברגע שתהיה הסכמה שם, מחזירים את זה חזרה לשם, בגלל שיש,

חגית משה :

זה,

צביקה כהן :

פרויקטים מתוקצבים. טוב, תודה רבה.

חגית משה :

רגע, רגע, שנייה, שנייה. שנייה, משהו פה לא ברור.

צביקה כהן :

זה יתוקצב,

חגית משה :

צביקה.

צביקה כהן :

וזה יתוקצב.

חגית משה :

צביקה,

דובר לא מזוהה :

כמה אתה מסיט זה תוקצב.

חגית משה :

צביקה, אם זה, אני לא, רגע,

אריאל גולן :

לא, אבל כתוב שמשרד התחבורה העביר.

חגית משה :

היא אומרת שכן רוצים, צביקה בוא, אתה, שמעת מה שאתה אומר? אם משרד התחבורה אישר את שני הפרויקטים גם של בייט, וגם של דוכיפת, אז יש כסף גם לזה, וגם לזה.

צביקה כהן :

משרד התחבורה לא מוכן לממן את השני, בגלל שהכסף הזה כלוא,

חגית משה :

שנייה,

צביקה כהן :

5 שנים. אני אומר לך, משרד התחבורה לא מממן את הפרויקט הבא,

חגית משה :

משרד התחבורה קיבל החלטה, רגע, סליחה,

צביקה כהן :

בשל העובדה שהוא פרויקט כלוא.

חגית משה :

משרד התחבורה קיבל החלטה להסיט את הכסף? מי קיבל את ההחלטה? צביקה.

צביקה כהן :

מנכ"ל העירייה, ב – 10 בלילה.

חגית משה :

צביקה,

צביקה כהן:

הנושא הזה הציק לי מאוד, ואני ב – 10 בלילה, אתמול דיברתי עם מנכ"ל העירייה, גם ליעל זה מציק, נכון,

יעל ענתבי:

ברור,

צביקה כהן:

את צודקת,

יעל ענתבי:

בגלל זה עירבו אותך.

צביקה כהן:

ברור,

יעל ענתבי:

ביקשתי שאנשים,

צביקה כהן:

וב – 10 בלילה, הייתה שיחת ועידה בין ראש העיר, לבין מנכ"ל העירייה, או אולי מהנדס העיר נמצא פה איתנו?

יואל אבן:

אני פה.

צביקה כהן:

הייתה אתמול שיחת ועידה?

יואל אבן:

אני יודע שהייתה, אני לא הייתי שותף לה, אבל אני,

צביקה כהן:

אני יודע שהנושא הזה עלה.

יעל ענתבי:

אבל גם מהנדס העיר בעד הפרויקט,

צביקה כהן:

סליחה, לא,

יעל ענתבי:

הוא יודע שזה חשוב,

צביקה כהן:

(לא ברור) מדעתך, אזל למה אני צריך?

יואל אבן:

אין ספק זה חשוב, אבל ההתנגדות של התושבים, שהייתה לאורך דוכיפת, היא כן הייתה מהותית, וזה הסיבה למעשה שלא יכלו להתקדם עם הפרויקט.

יעל ענתבי:

אבל המינהל הקהילתי אמור לייצג,

יואל אבן:

אבל אף אחד לא וויתר על הפרויקט,

יעל ענתבי:

את התושבים, המינהל הקהילתי, אמור לייצג את התושבים. המינהל הקהילתי בעד, אפילו אתמול וידאתי את זה טוב עם יושב ראש וועדת התחבורה, ועם יושב ראש המינהל, הם כמובן שבעד, הם רוצים קצת לטייב את זה, אבל הם בעד. אז זה שהעירייה לא יודעת לקבל החלטה, ולהגיד - כן, זה דבר טוב לכל התחבורה בירושלים, אז פתאום משרד התחבורה,

חגית משה:

למה,

יעל ענתבי:

לוקח את התקציב. אבל זה לא יעלה על הדעת דבר כזה.

יואל אבן:

ההחלטה,

יעל ענתבי :

כאילו מה? אנחנו כל מי ש - ,

יואל אבן :

העירייה רוצה את הפרויקט הזה,

יעל ענתבי :

נסב את תשומת ליבנו, אנחנו הולכים לצד השני?

יואל אבן :

לא, היה, היה, יש כן רצון לבצע שם מיגון אקוסטי מה שהתושבים רוצים, זה בדיונים משרד התחבורה, אף אחד לא מוותר על הפרויקט הזה, רק אומרים שכרגע לאור העובדה שאי-אפשר לממש אותו בזמן הזה,

צביקה כהן :

יואל, תודה.

יואל אבן :

אז,

יעל ענתבי :

יואל, הוציאו משם את הכסף, מה זה לא לוותר על הפרויקט?

יואל אבן :

זה עדיין לא אומר שלא יקבלו אותו חזרה.

חגית משה :

ואנחנו יודעים מה,

יעל ענתבי :

זה ממש חמור.

חגית משה :

מה העמדה של המינהל הקהילתי אנחנו יודעים, חד-משמעית? מה אומר המינהל הקהילתי?

יואל אבן :

אני לא בטוח, גם שם זה חלוק.

יעל ענתבי :

חד-משמעית.

יואל אבן :

אני יודע שהתושבים שמה הפעילו לחץ, כמו שאמרת בצדק, מאוד כבד, בגלל ההפרעה שלהם בדוכיפת, בכל הציר עם דוכיפת, על החיים שלהם. והייתה התנגדות די משמעותית שלהם, זה לא היה משהו קטן, ואכן יש על זה דיונים תכנוניים כאלה ואחרים.

יעל ענתבי :

יש הבדל,

יואל אבן :

אבל זה לא שוויתרו על הפרויקט.

יעל ענתבי :

יש הבדל בין בבוא ננסה לעשות את הפרויקט הזה, שנא מוצלח ונהדר, טוב יותר, וכולנו בעד לעשות דברים טוב יותר, לבין ולהגיד, אוקי, אנחנו מוותרים על העניין,

צביקה כהן :

לא, לא,

יעל ענתבי :

ונעביר את הכול לבייט.

צביקה כהן :

יעל, לא מוותרים על זה,

יעל ענתבי :

כי פה יש לנו קצת בעיה קטנה.

צביקה כהן :

בשום אופן,

יואל אבן :

לא נופל הפרויקט,

צביקה כהן:

לא מוותרים עליו.

יואל אבן:

זה מהלך טקטי, זה לא מהלך,

צביקה כהן:

באמת.

חגית משה:

מי הביא את הכסף? אתה לוקח את הכסף, מי יחזיר לך אותו?

צביקה כהן:

משרד התחבורה,

חגית משה:

מתי?

צביקה כהן:

בתור הפרויקט הזה. זה מה שאומרים,

חגית משה:

של בייט?

צביקה כהן:

אתמול דיבר איתי איציק לארי ב – 10 בלילה, תרימי אליו טלפון, תשמעי אותו, מה?

חגית משה:

אני מאמינה לך.

יעל ענתבי:

אני אגיד לך צביקה, אני הייתי רוצה לראות כאן להגיד, אם ראש העיר או מישהו כאן אומר, אנחנו מבקשים ממשרד התחבורה להעביר את התקציב, להגיד אנחנו מבטיחים שהתקציב יחזור תוך,

צביקה כהן:

זה מה שאמר לי אתמול בלילה,

יעל ענתבי:

לתת זמן, אף אחד לא אומר לנו את זה,

צביקה כהן:

אמר לי את זה, מנכ"ל העירייה, לוקחים את זה,

יעל ענתבי:

מה הוא אמר?

צביקה כהן:

הפרויקט הזה היה כלוא,

יעל ענתבי:

בעתיד, בעתיד, הוא לא נתן את ה - ,

צביקה כהן:

שאלת שאלה,

יעל ענתבי:

לא,

צביקה כהן:

שאלת, אני משיב לך.

יעל ענתבי:

זה לא רציני, במקום לעשות עבודה, במקום לעשות עבודה לטובת התושבים, מה אנחנו עושים כאן?
עושים פה את החיים קלים? אני לא מבינה את זה, באמת אני לא מבינה.

צביקה כהן:

אוקי, מישוהו רוצה להוסיף משהו לפני שאני מביא את זה להצבעה?

יוסי חביליו:

מה? אסף שנייה.

יעל ענתבי :

אני מבקשת לא להצביע בנושא הזה.

צביקה כהן :

מאה אחוז. אם את לא רוצה להצביע,

חגית משה :

לא, מה זה לא להצביע?

צביקה כהן :

אנחנו לא רוצים להצביע,

חגית משה :

תצביעי,

יעל ענתבי :

לדחות את זה ההצבעה.

חגית משה :

את רוצה שכולנו לא נצביע?

אליעזר ראוכברגר :

לא, לא,

חגית משה :

מה את מבקשת?

יעל ענתבי :

אני מבקשת שכולנו לא נצביע, אם אתם לא תצביעו, אם, אם אתם תחליטו להצביע, אז אני לא מצביעה. אני חושבת שזה,

צביקה כהן :

אוקי, הפרויקט הזה עבר,

יעל ענתבי :

זה ביזיון, באמת.

צביקה כהן:

בסדר? אנחנו מעבירים אותו נגמר, בסדר? יעל, אני יכול להתקדם?

יוסי חביליו:

אני לא יודע, צריך להחליף אותי.

יעל ענתבי:

מה זה לבדוק את זה?

צביקה כהן:

אני יכול להתקדם? שאלתי.

חגית משה:

אנחנו יכולים לקבל ממנכ"ל העירייה, או משרד התחבורה התחייבות?

צביקה כהן:

תבדקי עם איציק לארי, זה מה שאמר לי אתמול בלילה. אני לא לוקח התחייבות בכיסים מאף אחד, בואי.

חגית משה:

לא, שלא (לא ברור) מזה.

יעל ענתבי:

ניסיתי להיות, אני ניסיתי בימים האלה להיות בקשר עם משרד התחבורה,

צביקה כהן:

חברים יקרים,

יעל ענתבי:

אבל לא קיבלתי,

צביקה כהן:

אתם רוצים להביא את זה להצבעה, נביא.

יעל ענתבי:

לא קיבלתי שום הבטחות על זה.

צביקה כהן:

אתם רוצים להביא את זה להצבעה? נביא. אתם רוצים להתקדם, אנחנו צריכים בכל מקרה להתקדם.

יוסי חביליו:

יעל, אני רק רוצה להפיש את דעתך, אני מסכים פה עם יואל אבן, אני בקשר עם התושבים, ואיך שהפרויקט הזה ככה, הם לא רוצים אותו.

צביקה כהן:

נכון,

יוסי חביליו:

שיעשו להם מיגון, ואז הם יסכימו להביא אותו, אז הפעם אני עם יואל אבן.

צביקה כהן:

חברים,

יעל ענתבי:

לא, אבל אתה מבין,

צביקה כהן:

יוסי,

יעל ענתבי:

גם אני בעד,

יוסי חביליו:

יעשו להם את זה בלי מיגון, אז שיעשו בינתיים במקום אחר, ושיביאו מיגון.

יעל ענתבי:

לא, לא, זה ממש לא ככה.

יוסי חביליו:

התושבים שמה מתנגדים, לא אחד, ולא שתיים.

צביקה כהן:

יוסי, תודה רבה, חברים, אני מביא את זה להצבעה.

יעל ענתבי:

זה לא ככה.

צביקה כהן:

אני מביא את זה להצבעה.

יעל ענתבי:

זה לא ככה, אתה יודע את זה יפה מאוד.

צביקה כהן:

מי בעד הסיפור הזה? תודה רבה. מי נגד?

יוסי חביליו:

אני בעד,

צביקה כהן:

אז תצביע בעד.

חגית משה:

הנה הצבעת.

יוסי חביליו:

אני בעד.

עידו רוזנברג:

6 - בעד.

צביקה כהן:

מי נגד? מי נמנע? יש נמנעים? תודה רבה.

עידו רוזנברג:

אחת נמנעת.

צביקה כהן:

חברים, 288, 9, 290, 91, 92,

חגית משה:

חבל שאנחנו (לא ברור).

צביקה כהן:

93, 4, 5,

חגית משה:

הוא מקטין לך את המסך, או רצים כמו זה,

צביקה כהן:

6, 7, 8,

חגית משה:

חביליו, אתה עוקב?

יוסי חביליו:

כן,

צביקה כהן:

9,

חגית משה:

טוב.

צביקה כהן:

300.

יוסי חביליו:

הנה התראה ל – 303, חגית, שאלה אם אני עוקב.

צביקה כהן:

301, 302, 304,

יוסי חביליו:

עצור. עצור, לא, את 3.

צביקה כהן:

3. בבקשה חביליו. בבקשה.

יוסי חביליו:

כן, בבקשה,

צביקה כהן:

303,

חגית משה:

מה זה למה אנחנו?

צביקה כהן:

30 מיליון שקלים. תראה מה הוא מתעסק איתי עכשיו.

יוסי חביליו:

אני מבין שזה נועד לשרת את כביש 39.

צביקה כהן:

נכון, אתה,

יוסי חביליו:

אני נגד זה,

צביקה כהן:

אוקי, תצביע נגד.

חגית משה:

מה זה?

יוסי חביליו:

יללה הצבעה.

צביקה כהן:

תודה, חברים, מי נגד?

אריאל גולן:

למה? בגלל לורה?

צביקה כהן:

חברים, מי בעד?

חגית משה:

מה זה?

צביקה כהן:

בעד, תודה.

חגית משה:

מה זה כביש 39?

צביקה כהן:

הלאה, תודה, יש נמנעים?

יוסי חביליו:

והיא נמנעת, היא נמנעת.

חגית משה:

מה זה?

צביקה כהן:

יש נמנעים?

עידו רוזנברג:

ארבעה,

יוסי חביליו:

זה כביש שפוגע בטבע באופן קשה, ביותר.

עידו רוזנברג:

4 - בעד, 1 - נגד, ו - 1 - נמנע.

צביקה כהן:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

היה פה 10 (לא ברור).

צביקה כהן:

04, חביליו, חביליו,

יוסי חביליו:

מה?

צביקה כהן:

חביליו, 04,

יוסי חביליו:

רגע שנייה,

צביקה כהן:

05, 6,

יוסי חביליו:

נגד הטבע, מצילים את ירושלים.

צביקה כהן:

7, 8,

יוסי חביליו:

שנייה רגע,

צביקה כהן:

9, 310. 11, 12, 13, 14, 5 מיליון ש"ח.

חגית משה :

מה זה, מה זה תביעות של?

יוסי חביליו :

רגע, רגע, מה זה עמוד 79, רגע, רגע,

חגית משה :

מה זה התביעה של רק"ל?

צביקה כהן :

אתה מדברת על 14?

חגית משה :

כן,

צביקה כהן :

ברק.

חגית משה :

מה זה?

ברק לוי :

זה הרשאה במימון מלא מאה אחוז של משרד התחבורה, כנגד כל מיני תביעות, אם יהיו עתידיות, של הזכיון,

שמוליק זליגמן :

שלא נדע.

ברק לוי :

של הזכיון של הרכבת הקלה על כל מיני פגיעות, שיהיה בפרויקט שלו.

צביקה כהן :

תודה, ברק. חגית הבינה. 15,

יוחנן וייצמן :

15.

צביקה כהן:

בבקשה.

יוחנן וייצמן:

איפה הנת"צים שמתוכננים? פשוט אני לא מצליח למצוא את אומרת הנספח,

צביקה כהן:

גם היה פה, היה לנו פטור.

שמוליק זליגמן:

זה סל תכנונים, זה תקציב שמיועד שהולך לצוות, סל תכנונים, שהם אמורים לתכנן נת"צים עתידיים,

אריאל גולן:

פה כתוב ביצוע, זליגמן.

יוחנן וייצמן:

אתה לא יודע איפה?

צביקה כהן:

זה לא בוצע עדיין.

אריאל גולן:

כתוב, זה ביצוע.

יוחנן וייצמן:

זה לא בוצע, אני יודע, אבל מתכננים,

צביקה כהן:

הם יכולים ללמוד איפה,

יוחנן וייצמן:

אתה עדיין אתה מתכנן בדב יוסף או בגולדה?

צביקה כהן:

הוא הולך לראות, לפי צרכים.

שמוליק זליגמן:

אני לא,

אריאל גולן:

שמוליק, יכול להיות,

צביקה כהן:

16,

אריאל גולן:

יכול להיות תכנון באמת 35 מיליון? זה ביצוע.

צביקה כהן:

17,

יעל ענתבי:

רגע, 16.

אלדד רבינוביץ:

17 אני רוצה להבין,

אריאל גולן:

כתוב ביצוע, לא כתוב תכנון.

יוחנן וייצמן:

בוא, על פניו,

צביקה כהן:

סליחה, יעל ב – 16.

יוחנן וייצמן:

זה כתוב ביצוע אבל.

יעל ענתבי :

316,

יוחנן וייצמן :

אדוני היו"ר, ב – 15 רשום ביצוע, לא, שלא,

שמוליק זליגמן :

ביצוע, אני לא יודע, אני יכול לבדוק עם מוריה.

צביקה כהן :

יעל, בבקשה 316,

יעל ענתבי :

לא, לא, טעות, טעות.

צביקה כהן :

תודה רבה, בבקשה.

אלדד רבינוביץ :

17 אני רוצה להבין,

צביקה כהן :

על איזה סעיף?

אלדד רבינוביץ :

17, 317.

צביקה כהן :

17 בבקשה.

אלדד רבינוביץ :

אני רוצה להבין, לא הבנתי מה העניין של ההערה לאוניברסיטה, מה זאת אומרת? מרכזיות בתוך התחום.

ברק לוי :

זה למעשה עתיק ימים, זה כבר, לפחות מעל איזה 15, או 20 שנה, יש לנו שתי מרכזיות שם בתוך האוניברסיטה,

צביקה כהן:

נכון,

ברק לוי:

של החשמל שלנו בשטחים הציבוריים שמחוץ לאוניברסיטה, רק שהמרכזיות עצמם יושבות בתוך האוניברסיטה, אז זה התחשבות, מה?

דובר לא מזוהה:

זה בתוך קמפוס הר הצופים.

ברק לוי:

בתוך השטח של האוניברסיטה העברית.

דובר לא מזוהה:

זה בתוך קמפוס הר הצופים.

ברק לוי:

אז זה מעבירים להם כסף בגין הצריכת חשמל, בהתאם לקריאות בפועל.

אלדד רבינוביץ:

זאת אומרת זה לא, אנחנו לא ממנים להם חשמל.

ברק לוי:

בהר הצופים.

אלדד רבינוביץ:

אנחנו לא ממנים להם את החשמל.

צביקה כהן:

אני מבטיח לך,

אלדד רבינוביץ:

לא ממנים להם חשמל.

צביקה כהן:

לא, על זה,

יעל ענתבי:

צביקה, אני רוצה לחזור ל – 315, סליחה, התבלבלתי,

צביקה כהן:

אין רוורסים פה, גברת.

יעל ענתבי:

תחזרו, תחזרו.

צביקה כהן:

בואי,

יעל ענתבי:

תחזרו,

צביקה כהן:

יללה.

יעל ענתבי:

15,

צביקה כהן:

דברי, דברי קצר אבל.

יעל ענתבי:

ב – 15 יש סל ביצוע של נת"צים, אני כבר כמה ימים מבקשת מהאגף, איזה נת"צים מדובר.

צביקה כהן:

מי מפגיש אותה ביחד עם סולר?

יעל ענתבי:

אני אשמח לדעת.

צביקה כהן:

מוריה,

יעל ענתבי:

ולא קיבלתי את הרשימה של הנת"צים, למרות שביקשתי.

צביקה כהן:

חברת וועדה, חברת הוועדה,

אליעזר ראוכברגר:

שמוליק, (לא ברור).

צביקה כהן:

כן, זה נכון, אבל,

יעל ענתבי:

אוקי, אז,

שמוליק זליגמן:

ממליה,

יעל ענתבי:

צביקה.

צביקה כהן:

הגזבר יפנה לממליה, יעשה תקשורת ביניכם.

יעל ענתבי:

צביקה, תקשיב, לא, יש לי תקשורת טובה עם ממליה, אבל פשוט התקשורת טובה, אבל הדברים לא עברו, עכשיו העבירו לי את זה, אני באמת מתנגדת, זה חמור,

צביקה כהן:

(לא ברור).

יעל ענתבי:

אני מבינה עכשיו למה,

צביקה כהן:

על מה זה?

יעל ענתבי:

אני עכשיו מבינה למה זה, לא הועבר לי.

צביקה כהן:

על איזה סעיף את מדברת?

יעל ענתבי:

15,

אלדד רבינוביץ:

אפשר להציג לכולם בבקשה?

יעל ענתבי:

עכשיו אני מבינה למה לא העבירו לי את זה, כי הם יודעים שאני מתנגדת לנת"צ במאיר גרשון, ואני באמת רואה את זה בחומרה,

אריאל גולן:

מה מינהל קהילתי שמה אומר?

יעל ענתבי:

גם המינהל הקהילתי מתנגד, גם התושבים מתנגדים, זה, זה ממש חמור וכאילו ממש גניבת דעת.

אריאל גולן:

אבל לא בטוח ששואלים את התושבים על נת"צים, אף פעם לא שאלו.

יעל ענתבי:

ממש גניבת דעת כאן.

צביקה כהן:

יעל, אבל אני אציע לך משהו,

דוברת לא מזוהה:

(לא ברור) לביצוע.

יעל ענתבי:

מה אכפת לי? אתם מעבירים לשם כסף,

צביקה כהן:

יעל, אני אציע לך משהו, יעל, בואי, פה,

יעל ענתבי:

זה ממש חמור.

צביקה כהן:

פה, זה לא המקום להתנגד לתוכניות. את הפורום של אותו אגף, אותו מחלקה, אותו מנהל, אותו מנהלת, לא יודע בדיוק מה, ושם את זה, לא יודע פה,

יעל ענתבי:

לא, לא,

צביקה כהן:

בתוכנית של נת"צ ברחוב הזה, או ברחוב ההוא.

יעל ענתבי:

לא, אני מבקשת, אני מבקשת לא להצביע על הסעיף הזה.

צביקה כהן:

אוקי, תצביעי נגד, זה כבר סעיף שכבר עברתי,

יעל ענתבי:

לא, לא, צביקה זה לא להצביע נגד.

אריאל גולן:

דודי זוהר, דודי זוהר.

יעל ענתבי:

זה חמור,

אריאל גולן:

חגית, דודי זוהר.

יעל ענתבי:

אני ביקשתי את הנת"צים, לא העבירו לי, ועכשיו להעביר לי, ואני רואה את,

צביקה כהן:

אני לא יודע מי צריך לתת לך, ואני לא יודע על מה את מלינה בכלל. אני חוזר ואומר,

יעל ענתבי:

מה זאת אומרת? אני, אני מבקשת נתונים, ולא נותנים לי את זה עד ההצבעה.

אליעזר ראוכברגר:

יעל, כמה נת"צים יש ברשימה שלך שם?

יעל ענתבי:

כמה יש פה?

דוברת לא מזוהה:

שבעה, שמונה.

יעל ענתבי:

שבעה.

אלדד רבינוביץ:

צריך לחשוף את זה, במסגרת הסדר יום.

יעל ענתבי:

אני חושבת שזה ממש חמור, זה לא, זה ממש מרגיז, באמת,

חגית משה:

צל שלא יודעים מה יעשו איתו, כבר יודעים מה עושים איתו, רק שמים כסף בלי לתת לכם סעיפים, כאילו מה? כאילו הוועדה הזו הפכה להיות, תאשרו, תאשרו, לא שואלים אף אחד. אני שואלת אתכם אתם חברי המועצה, סגני ראש עיר, אני לא מבינה מה אנחנו עושים פה.

אליעזר ראוכברגר:

גילוי נאות.

חגית משה:

מה גילוי נאות? אתה רוצה, אז בוא תאשר את הכול,

צביקה כהן:

רגע, רגע, חגית,

חגית משה:

נאשר, נצא, נחזור עוד פעם,

צביקה כהן:

חגית, חגית,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) שפעם (לא ברור) שמוליק זליגמן (לא ברור).

חגית משה:

אז אנחנו ראשון, רק תודיע שאנחנו ראשון, בלי הים.

צביקה כהן:

רגע, חגית, חגית, שנייה אחת,

חגית משה:

לא, זה ממש מרגיז.

צביקה כהן:

רגע, רגע, ברק. ברק, מה היה חסר לה? מה היה חסר לה?

יוחנן וייצמן:

כן,

צביקה כהן:

למה, למה הם כועסים?

חגית משה :

אני אגיד לך למה אני כועסת, אני לא כועסת סתם,

צביקה כהן :

בואי תסבירי לי.

חגית משה :

אני מרגישה באמת זה,

צביקה כהן :

מה? היה חסר כאילו ב – בנספחים, חסר בנספחים? אבל הם טוענים,

חגית משה :

אתה מאשר משהו שאתה מתנגד לו, מביאים לך את זה לוועדה בסל סודי, אחר כך אתה מול התושבים, צריך להתחיל להסביר את עצמך, ולהתפתל. שימו את הדברים על השולחן, תעשו דיון כמו שצריך, אנחנו בעד כל דבר, אנחנו רוצים שהעיר הזאת תתפתח, רוצים שיהיו כבישים, רוצים שיהיו, שיהיה כול.

צביקה כהן :

סליחה, זה קשור לוועדה? או קשור לאגף שמטפל בזה?

חגית משה :

אני לא יודעת מי זה האגף הזה,

אלדד רבינוביץ :

זה קשור למידע שלא הועבר לוועדה,

צביקה כהן :

זה אגף ממליה, איזה אגף זה?

חגית משה :

אגף ממליה, איפה ממליה?

צביקה כהן :

אני לא יודע.

חגית משה :

אה, לא יודע, טוב.

ברק לוי :

צביקה, תראה,

דוברת לא מזוהה :

סליחה אני יכולה רק להגיד משהו,

ברק לוי :

אנחנו מקבלים פה תקציב, רגע, רגע,

יעל ענתבי :

זה בדיוק ההיפך מקואליציה.

ברק לוי :

משפט,

צביקה כהן :

שנייה,

יעל ענתבי :

זה כאילו לנסות לגנוב את הדעת.

צביקה כהן :

שנייה, שנייה, יעל.

חגית משה :

זילות בוועדה, אני אומרת לך,

צביקה כהן :

יעל, שנייה אחת.

ברק לוי :

תראה, יש פה תקציב, מאה אחוז מימון ממשרד התחבורה, 135 מיליון שקלים לעשות נת"צים, זה דבר טוב, זה לא משהו שאנחנו נגיד שאנחנו לא רוצים אותו.

צביקה כהן:

נכון.

ברק לוי:

לגבי התכולה איזה נת"צים, ומה,

צביקה כהן:

אז זה הם טוענים,

ברק לוי:

זה צריך לעשות,

חגית משה:

אז זה צריך להיות לפני שמביאים את זה לוועדה, אנחנו נגיד ככה, אנחנו בעד הסעיף,

צביקה כהן:

זה לא מחייב.

חגית משה:

אנחנו בעד הכסף,

צביקה כהן:

זה לא מחייב,

חגית משה:

הנת"צים, התוכנית הזו כרגע לא מאושרת.

צביקה כהן:

חגית, חגית,

דוברת לא מזוהה:

לא, במידה והפרויקט לא יאושר,

צביקה כהן:

ופה לא מאשרים,

דוברת לא מזוהה:

לביצוע, יעל, הכסף הזה יוקצה לנת"צ אחר, אנחנו מאשרים כרגע את החבילה.

יעל ענתבי:

אז למה,

חגית משה:

אז למה יש רשימה?

יעל ענתבי:

לא הבנתי, למה?

צביקה כהן:

בדיוק,

חגית משה:

אז למה יש רשימה?

צביקה כהן:

אנחנו לא מאשרים פה, יעל וחגית,

דוברת לא מזוהה:

אם הפרויקט לא (לא ברור).

צביקה כהן:

לא מאשרים פה נת"צים ספציפי.

חגית משה:

אבל הם הולכים לאשר,

יעל ענתבי:

לא, לא, בסיפורים האלה,

חגית משה:

(לא ברור) הנת"צים.

יעל ענתבי :

בסיפורים האלה היינו, זה תוכנית,

חגית משה :

יש כבר רשימה מתוכננת,

יעל ענתבי :

זה לא ממש.

צביקה כהן :

חברים, יעל, בואי נעזור לך, בואי תקשיבי,

חגית משה :

אבל הם לא ישאלו אותך,

צביקה כהן :

חגית, חגית,

חגית משה :

הם לוקחים את הכסף לתכנון,

צביקה כהן :

חגית.

חגית משה :

נכון? רגע, משרד התחבורה נתן כסף לנת"צים, תבורך.

צביקה כהן :

תני לי לומר לך, מילה, מילה,

חגית משה :

אנחנו רגע, אנחנו כעירייה צריכים לקבל את הכסף, גם מבורך. וועדת כספים צריכה לאשר את קבלת התקציב גם מבורך, אבל לבוא כשהאגף עושה על דעת עצמו משהו, בניגוד לשיח שהיה. עכשיו אם היה פה מחזיק התיק יושב, והיה אומר, אני,

דוברת לא מזוהה:

מי מחזיק תיק? אפשר לדעת?

חגית משה:

ואני מאשר את זה, סבבה, מדיניות מחזיק התיק, אבל אם מחזיק התיק לא מכיר את זה, התושבים מתנגדים, ואנחנו מאשרים את הכסף לתכנון, אז מה אנחנו עושים? לא יהיה לך עוד כסף לתכנון נוסף, כי את הכסף הזה יבזבזו.

צביקה כהן:

טוב, אני קיבלתי את ההצעה של ברק, אנחנו כן נאשר את הסעיף הזה, מחד. מאידך גיסא, נזמין ישיבה מסודרת אצל מנכ"ל העירייה, ספציפית לגבי הנושאים שאתם מדברים עליהם.

יעל ענתבי:

לא, אולי נעשה ההיפך? אולי,

יוחנן וייצמן:

נו אז יהיה תשובות,

חגית משה:

הפוך, הפוך.

יעל ענתבי:

אנחנו לא נאשר את זה,

חגית משה:

הפוך, אתם רוצים את הכסף,

יעל ענתבי:

בדיוק.

חגית משה:

אבל נעשה על זה דיון, ואז נאשר את הקבלה של הכסף, אחרת, אף אחד לא ישאל אותך,

צביקה כהן:

לא, לא,

חגית משה :

כמו שזה מתנהל.

צביקה כהן :

לא,

יעל ענתבי :

אדרבא, השיח כאן הוא בעד נת"צים, אבל פה,

חגית משה :

מה אני עושה? מביאה את זה לדיון.

צביקה כהן :

חברים, אנחנו, אנחנו,

חגית משה :

מביאה את זה לדיון.

דוברת לא מזוהה :

מדובר בעוד נת"צים,

חגית משה :

את האמת,

צביקה כהן :

רגע,

חגית משה :

ועשיתי את זה בעבר.

צביקה כהן :

בואי אני אעזור לך, חגית, חגית, אני אעזור לך.

חגית משה :

אבל היא אומרת שמתנגדים.

צביקה כהן:

חגית,

חגית משה:

התושבים.

יוסי חביליו:

איפה?

יעל ענתבי:

כולם מתנגדים.

חגית משה:

פסגת זאב.

צביקה כהן:

סגנית ראש העיר,

דוברת לא מזוהה:

זה נת"צים.

יעל ענתבי:

נת"צ מאיר גרשון.

צביקה כהן:

חגית משה,

חגית משה:

מאיר גרשון,

צביקה כהן:

חגית משה,

יעל ענתבי:

זה נת"צ מפגר, באמת.

צביקה כהן:

חגית, תקשיבי לי היטב, תקשיבי לי, אנחנו מאשרים את הסעיף זה,

יעל ענתבי:

למה?

חגית משה:

רגע, רגע, בוא נשמע מה הוא מציע.

צביקה כהן:

את שעה נואמת.

חגית משה:

זה מתנה, אבל לא בכל מקום מתאים.

צביקה כהן:

תני לי משפט, אנחנו מאשרים את הסעיף הזה,

חגית משה:

אבל הם כבר החליטו איפה,

צביקה כהן:

חגית, אנחנו מאשרים את הסעיף הזה, ומתנים, מתנים יהיה דיון אצל מנכ"ל העירייה, למי שרלוונטי בעניין יוזמן למנכ"ל העירייה, ידון בסעיף הזה,

חגית משה:

אוקי,

צביקה כהן:

על דעתכם, אני מקווה,

חגית משה:

אוקי,

צביקה כהן:

בסדר? תודה רבה.

יעל ענתבי :

לא מקבלת את זה.

אלדד רבינוביץ :

מאשרים את הסל התקציבים, לא מאשרים,

יעל ענתבי :

אנחנו לא נאשר,

אלדד רבינוביץ :

את רשימת הנת"צים.

יעל ענתבי :

אנחנו לא נאשר,

חגית משה :

אנחנו נאשר את ה - ,

צביקה כהן :

תודה, תודה רבה,

חגית משה :

תקציב, לא את הרשימה.

יעל ענתבי :

נקיים דיון,

אלדד רבינוביץ :

מאשרים את ה - , את (לא ברור),

יעל ענתבי :

נקיים דיון,

אלדד רבינוביץ :

ולא מאשרים את רשימת הנת"צים.

צביקה כהן:

אני הצעתי, ואני רוצה שזה יירשם בפרוטוקול,

עידו רוזנברג:

אנחנו רשמנו,

חגית משה:

צביקה, אפשר,

צביקה כהן:

מה שאמרת, רשמתם?

חגית משה:

אפשר לאשר את הסעיף,

צביקה כהן:

מי בעד כפי שאני הגשתי?

חגית משה:

רגע, רגע, תתקן, לא לתקן,

אריאל גולן:

צביקה, אפשר להציע משהו? צביקה,

חגית משה:

אני מצביעה איתך, בסדר,

יעל ענתבי:

אתם כולכם מצביעים, נגד עמדת תושבי ירושלים.

צביקה כהן:

מי נגד?

חגית משה:

אבל צביקה, צביקה, תגיד שאתה, אנחנו מאשרים את התקציב, ואת הסעיף, ואת הרשימה אנחנו לא מאשרים.

צביקה כהן:

לא,

שמוליק זליגמן:

לא, אין דבר כזה.

צביקה כהן:

אני התנית, אני התנית,

יוחנן וייצמן:

את הנספח את הרשימה?

צביקה כהן:

התנתי את זה,

חגית משה:

את הנספח, הנה יש רשימה אצל יעל.

צביקה כהן:

התנתי לך את זה,

חגית משה:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

יש בנספח?

דובר לא מזוהה:

לא,

יעל ענתבי:

לא, אין בנספח את הרשימה.

צביקה כהן:

חברים, מי נגד?

עידו רוזנברג:

רגע, מי בעד? צביקה, מי בעד?

צביקה כהן:

מי בעד?

חגית משה:

ההצעה של צביקה.

עידו רוזנברג:

1, 2, 3, 4, 5,

חגית משה:

מאשרים את הסעיף ועושים דיון אחר כך על הרשימה.

אריאל גולן:

רגע, זה כמו שהיא אומרת? חגית. עידו, זה כמו שהיא אומרת,

צביקה כהן:

תודה.

אריאל גולן:

(לא ברור)?

עידו רוזנברג:

אנחנו מאשרים את הסעיף,

אריאל גולן:

בלי הרשימה.

שמוליק זליגמן:

עם הרשימה.

צביקה כהן:

עם הרשימה.

עידו רוזנברג:

עם הרשימה.

יעל ענתבי:

זה עם הרשימה.

צביקה כהן:

עם הרשימה, אבל התנינו את זה בדיון אצל מנכ"ל בגלל שיש להם בעיה בשורה אחת. יש להם בעיה לא עם כל הרשימה, בעיה, ילכו למנכ"ל, יסבירו לו את הבעיה, והכול בסדר,

יעל ענתבי:

זה אלה דברים שצריכים לעשות לפני, לא אחרי, צביקה.

שמוליק זליגמן:

אנחנו יכולים להחליט,

צביקה כהן:

סליחה, אדוני,

שמוליק זליגמן:

ואז משרד התחבורה,

צביקה כהן:

חברי המועצה יחליטו שלא רוצים את הנת"צ הזה לא יהיה נת"צ הזה סליחה,

שמוליק זליגמן:

אבל,

צביקה כהן:

נביא את זה להצבעה. מה? עם כל הכבוד, טוב. מי נגד?

שמוליק זליגמן:

משרד התחבורה לא עובד פה.

צביקה כהן:

יעל, תודה. יש נמנעים?

יעל ענתבי:

אני נגד, אבל זה אומר שאני בעד תושבי ירושלים.

צביקה כהן:

ברור,

יעל ענתבי:

אוקי,

צביקה כהן:

יש נמנעים?

יעל ענתבי:

זה מה שזה אומר.

צביקה כהן:

יש נמנעים? תודה, הסעיף הבא.

יעל ענתבי:

והסעיף הזה הוא ממש חרפה,

צביקה כהן:

,318

יעל ענתבי:

חרפה לכל העשייה כאן.

צביקה כהן:

,319

דובר לא מזוהה:

לא להגזים.

יעל ענתבי:

לא, לכל,

צביקה כהן:

320,

יעל ענתבי:

לכל ההתנהלות מול חברי המועצה,

צביקה כהן:

321,

יעל ענתבי:

כשאני מבקשת, את הרשימה של הנת"צים,

צביקה כהן:

322,

יעל ענתבי:

ולא נותנים לי, כשיודעים שאני מתנגדת לזה.

צביקה כהן:

323, יעל,

יעל ענתבי:

זה חמור.

צביקה כהן:

יעל, יעל, אני אשמח לעזור לך בנושא הזה, אבל לא ברגע זה. אני אשמח לעזור לך, בסדר? מבטיח, בעזרת השם.

יעל ענתבי:

אבל כאן זאת הדרך, זאת הדרך.

צביקה כהן:

בואי, בואי.

אלדד רבינוביץ:

323 יש לי מה לומר.

צביקה כהן:

323,

אלדד רבינוביץ:

יש לי מה לומר, אני חושב שהעלאה של, של אגרות למי שבא מחוץ לירושלים, כל עוד לא סודר כאן מערך ציבורי שלם, זה דבר שמזיק לירושלים, בן אדם בא מתל – אביב רוצה ללכת לישיבה בקטמון, לא יכול להיות שיצטרך לשלם כל כך הרבה כסף,

צביקה כהן:

אתה ראית מה קורה בתל – אביב?

אלדד רבינוביץ:

בסדר, אני מדבר על ירושלים, אני חושב שירושלים,

צביקה כהן:

בסדר, כן,

אלדד רבינוביץ:

היא צריכה למשוך אליה, היא צריכה למשוך אליה אנשים בחוץ.

צביקה כהן:

אתה תבדוק בתל – אביב, כתושב חוץ מה אתה משלם.

שמוליק זליגמן:

תחבורה ציבורית,

אלדד רבינוביץ:

אז מקום שיש תחבורה ציבורית טובה, זה נכון,

צביקה כהן:

תבדוק בתל – אביב.

אלדד רבינוביץ:

יש שכונות בירושלים שתחבורה ציבורית מאוד קשה,

צביקה כהן:

אז לך תבדוק בתל – אביב,

אלדד רבינוביץ:

איך תגיע לקטמון?

צביקה כהן:

כמה אתה משלם כאורח.

אלדד רבינוביץ:

לך תגיע לקטמון בתחבורה ציבורית.

שמוליק זליגמן:

למה? אוטובוסים לא מגיעים לקטמון?

אלדד רבינוביץ:

קשה מאוד, אוטובוסים בתדירות נמוכה, לא נוחים בכלל. יש מקומות שלא (לא ברור) בירושלים
עדיין, לא השלמנו עדיין,

צביקה כהן:

טוב, תבדוק בתל – אביב כמה אתה כאורח משלם.

חגית משה:

אתה יודע יש רשימה, שבתל – אביב על כיסא של תושב, אתה משלם 5 שקלים, ומי שלא תושב ובא
לים, משלם 12 שקל. גם אנחנו יכולים, מי שתושב ירושלים,

צביקה כהן:

תודה, חגית,

חגית משה:

יש לו את ההטבות,

שמוליק זליגמן:

נותן העדפה לתושב העיר,

חגית משה:

תן העדפה לתושב העיר,

דוברת לא מזוהה:

וזה מקובל מאוד בערים גדולות בעולם, ואין ברירה.

אלדד רבינוביץ:

אני חושב שזה לא לתועלת ירושלים, אנחנו צריכים את האנשים שבאים מבחוץ, זה דבר, זה דוחה אותם, וזה גורם לאנשים,

צביקה כהן:

טוב,

אלדד רבינוביץ:

פחות לבוא, זה סכומים גבוהים, לשלם לשעה 12 שקל לשעה, זה הרבה כסף.

שמוליק זליגמן:

לא, למה הם לא יבואו, הם צריכים לבוא לקחת אם לא יבוא?

צביקה כהן:

בכל מקרה מזרח העיר, לא משתנה התעריף.

שמוליק זליגמן:

הם יבואו,

אלדד רבינוביץ:

אני לא מתעסק רק במזרח.

צביקה כהן:

23, 24, 25, 26,

חגית משה:

למה זה לא עובר?

צביקה כהן:

27.

שמוליק זליגמן:

עידו, מי מוריד אצלכם את הזה?

צביקה כהן:

28.

יוסי חביליו:

רגע, רגע, שנייה, 29, 30, 31,

יוסי חביליו:

רגע מה זה 26, תחזור אחורה.

דוברת לא מזוהה:

זה גם לא עבר, לא ראינו.

צביקה כהן:

אתה מסתובב לשם.

יוסי חביליו:

תחזור.

צביקה כהן:

תחזור.

יוסי חביליו:

עידו, תחזור ל – 26 בבקשה.

צביקה כהן:

אנחנו ב - ,

חגית משה:

רגע, רגע,

יוסי חביליו:

ממתינים אבל.

צביקה כהן:

אנחנו במשאבי חנוך, בבקשה יוסי.

ברק לוי:

מקטינים, מקטינים.

יוסי חביליו:

מקטינים, אין לי מה להגיד.

שמוליק זליגמן:

תמשיך, תמשיך צביקה, 330, נו.

יוסי חביליו:

טעות, מה לעשות.

צביקה כהן:

טוב, מותק.

חגית משה:

רגע, רגע, נו,

צביקה כהן:

31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40,

דוברת לא מזוהה:

רגע 38, לא?

צביקה כהן:

41, 42, 43, 44, 45,

דובר לא מזוהה:

עד איזה סעיף יש?

שמוליק זליגמן:

יש הרבה.

צביקה כהן:

46,

יוחנן וייצמן:

400 ומשהו.

צביקה כהן:

47, 48, 49,

חגית משה:

רגע, רגע, שנייה,

צביקה כהן:

350.

חגית משה:

מה זה 47?

יוחנן וייצמן:

אדוני, 50 אני יכול לשאול משהו?

ישראל קלרמן:

שמוליק.

חגית משה:

למה על מעלה רמות יש מנ"דים זמניים, אפשר לדעת?

ישראל קלרמן:

14.

חגית משה:

מה אתה צוחק? סליחה, אני רוצה את 47.

צביקה כהן:

47.

יוסי חביליו:

למה עושים מנ"דים, אנחנו לא נגד מנ"דים.

חגית משה:

למה מנ"דים? איזה בית ספר עכשיו חסר לו במעלה רמות כיתות? לא, לא, אל,

אריאל גולן:

לא, זה זמני כי בונים, מעבירים אותם לאיזה שהוא מקום שבונים.

חגית משה:

איפה בונים? למי בונים?

אריאל גולן:

בהר המנ"דים,

חגית משה:

איפה הם היו? אבל למה מנ"דים בונים?

אריאל גולן:

בינתיים עושים להם שמה, גם בסנהדריה יש עכשיו, הם רוצים עוד אגף, אז מעבירים אותם למנ"דים, אותו דבר עוד שתי סעיפים,

חגית משה:

אבל היה שם, היה שם מנ"דים.

ישראל קלרמן:

חגית, לפינוי של הרק"ל המנ"דים, הם עכשיו הולכים לעשות להם מנ"דים בשביל לפנות, כמו שהוא אומר, לפנות שיוכלו להרוס שם ולהתחיל לבנות את הבניין,

חגית משה:

איפה היום בית ספר נמצא?

ישראל קלרמן:

שמה.

חגית משה:

נו.

ישראל קלרמן:

בתוך המגרשים שצריכים לבנות עליהם? אז מוציאים אותם זמני, ומחזירים אותם לבניין טוב, מה הבעיה?

חגית משה:

זה בית ספר קיים? זה בית ספר קיים?

ישראל קלרמן:

יהודה, היא שואלת אותך שאלה, אני צריך לענות?

צביקה כהן:

אני רוצה להתקדם, חברים.

חגית משה:

איזה בית ספר?

ישראל קלרמן:

ה – 1,200,000 אתה צריך הגדלה ל – 9 מנ"דים האלה?

יהודה עמר:

איזה מספר זה?

ישראל קלרמן:

47.

אלדד רבינוביץ:

347, 347.

ישראל קלרמן:

זה שלך?

צביקה כהן:

איזה סעיף אתם? ישראל,

ישראל קלרמן:

זה 47.

צביקה כהן:

347.

יוחנן וייצמן:

אני 50 יש לי.

חגית משה:

30 מנ"דים.

ישראל קלרמן:

זה השיפור כמו שאמרתי. יהודה,

יהודה עמר:

כן, זה השלמה להר המנ"דים, אנחנו עושים שמה העתקה, יוסי, ומכאן,

ישראל קלרמן:

לא חגית שאלה כאן,

חגית משה:

אני שואלת,

ישראל קלרמן:

תענה לחגית, יהודה, אל תחפש לי פה אנשים עכשיו.

יהודה עמר:

אוקי, בהר המנ"דים, שומעים אותי עכשיו?

ישראל קלרמן:

כן, כן, שומעים. תגיד כמו שאמרת.

יהודה עמר:

בהר המני"דים עשינו העתקה, של הר המני"דים, הרסנו חלק מהמני"דים, אני יהודה עמר מנהל אגף משאבי חינוך חרדי. בעצם,

ישראל קלרמן:

נא (לא ברור) את הסעיף כמה דקות, תן לי לסיים את הדבר הזה.

יהודה עמר:

כל אגף הבינוי בעצם זה כל אגף הבינוי של החרדי, אז ביצענו העתקה של המני"דים ממקום,

ישראל קלרמן:

עד הסוף, עד סעיף עמוד 414,

צביקה כהן:

תדע לך, אני, את החבר'ה האלה זה חשוב שיעברו את יוסי חביליו.

חגית משה:

נו, בסדר, אני סומכת עליך.

צביקה כהן:

יהודה, תמשיך. טוב, אפשר? תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

סעיף 350 אדוני,

צביקה כהן:

350 בבקשה.

יוחנן וייצמן:

אני מבין שזה, אני מבין שזה משהו עתירה מינהלית על זה, על ארגנטינה,

חגית משה:

רגע כדי להעביר 11 מני"דים אתם צריכים רק 1,200,000?

יהודה עמר:

זה פער שהיה חסר מהוועדה הקודמת.

חגית משה :

הבנתי.

צביקה כהן :

הלאה,

יוסי חביליו :

51.

יוחנן וייצמן :

לא, על 350 שואל,

ישראל קלרמן :

מה השאלה?

יוחנן וייצמן :

הולכים שמה לבנות בית ספר,

חגית משה :

רגע, רגע, שנייה,

יוחנן וייצמן :

אני מבין בסוף זה לא,

חגית משה :

מה זה המתחם למעלה?

יוחנן וייצמן :

למי מיועד הבית ספר?

ישראל קלרמן :

תוריד את זה מסדר היום.

חגית משה :

שנייה מה זה 39?

ישראל קלרמן:

תוריד את זה מסדר היום,

חגית משה:

מצב יוצא אחראים על ה - ?

צביקה כהן:

זה חרדים, לא? לא הבנתי, יוחנן.

ישראל קלרמן:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע מה זה.

צביקה כהן:

זה בית ספר לחרדים, לא?

ישראל קלרמן:

בקווים, אנחנו עוד לא יודעים,

צביקה כהן:

הלאה,

חגית משה:

49 מה זה?

יוחנן וייצמן:

אני חושב שלא צריך לדון,

יהודה עמר:

49 זה מנ"דים בסנהדריה,

ישראל קלרמן:

צביקה, צביקה.

יהודה פרוידגר:
זה מקום אחר בסנהדרה.

ישראל קלרמן:
צביקה, הוא מבקש להוריד מסדר היום את 50, תוריד מסדר היום,

חגית משה:
איפה הילדים היום?

צביקה כהן:
חברים,

יהודה עמר:
זה מבנה, זה בשביל לבנות מבנה חדש.

יוסי חביליו:
הנה, זה האחראי, איפה בית ספר זה?

יוחנן וייצמן:
אנחנו מדברים על 50,

צביקה כהן:
חביליו בבקשה. תדליק את המיקרופון שלך, יוחנן,

יוחנן וייצמן:
אני מציע לא לדון בזה, היות וזה עדיין בבית משפט.

צביקה כהן:
יוסי חביליו, בבקשה

חגית משה:
מה?

יוחנן וייצמן:

ב – 350.

חגית משה :

מה זה? תראה רגע,

יוחנן וייצמן :

בית ספר ארגנטינה,

אוריאל אלבז :

יוחנן, יוחנן,

ישראל קלרמן :

יוסי גם נגד.

עו"ד אלי מלכה :

מה הקשר?

חגית משה :

מה פתאום,

עו"ד אלי מלכה :

אנחנו נקיים, נקיים,

ישראל קלרמן :

מה? מה פתאום?

עו"ד אלי מלכה :

נקיים כל החלטה של בית משפט,

חגית משה :

אין, זה לא קשור בכלל לבית משפט.

יוחנן וייצמן :

לא, אני יודע שיש היתר,

אוריאל אלבז :

אין מניעה, אין שום, אין לנו כרגע שום מניעה, זה כדי לצאת למכרז, אנחנו צריכים, ההשלמה
הזאתי היא יציאה למכר, אין כרגע,

חגית משה:

שום החלטה אחרת, בבית משפט.

אוריאל אלבז:

אין שום מניעה, אין סיבה שלא להתקדם עם זה.

יוחנן וייצמן:

אבל יש עדיין, האם בבית משפט בסוף נתקע?

עו"ד אלי מלכה:

מה שנאשר, במכרז הכול ידוע, אל תדאג.

צביקה כהן:

לאן זה הולך.

אוריאל אלבז:

כן,

יוחנן וייצמן:

לא יביאו לך את זה וועדת הקצאות. לא תראה את זה בוועדת הקצאות, אתה יכול להיות רגוע.

חגית משה:

וייצמן,

צביקה כהן:

טוב, חברים,

יוחנן וייצמן:

נכון,

צביקה כהן:

מי רצה להעיר?

יוסי חביליו:

איזה בית ספר זה?

יוחנן וייצמן:

ארגנטינה,

צביקה כהן:

מספר.

יוסי חביליו:

351,

צביקה כהן:

אנחנו לא נגיד לך את זה,

יוסי חביליו:

בהר חומה.

צביקה כהן:

לא נאמר.

יוסי חביליו:

הר המור זה,

צביקה כהן:

אנחנו לא נאמר.

חגית משה:

זה יסדת עוז.

צביקה כהן:

לא נגיד.

יוסי חביליו:

מה?

חגית משה :

יסדת עוז.

יוסי חביליו :

לא שומע.

חגית משה :

זה יסדת עוז, זה המבנים.

צביקה כהן :

לא נגיד איזה בית ספר זה, אל תפלי ברשת שלו.

חגית משה :

אני לא נופלת אליך, לא נופלת,

צביקה כהן :

זה לא וועדת ההקצאות.

שמוליק זליגמן :

מה? היה וועדות הקצאות?

צביקה כהן :

חברים מי בעד? חברים, מי בעד? אני רוצה להבין בסוף לראות, כמה סעיפים סגן ראש עיריית ירושלים, הצביע נגד בוועדת הכספים.

חגית משה :

מושך אותו בלשון,

צביקה כהן :

מי בעד? חברים,

ישראל קלרמן :

הוא לא יכול להתנגד, אני לא מבין את זה,

צביקה כהן :

בבקשה מי נגד? חביליו נגד?

אוריאל אלבז :

למה? יוסי, למה?.

צביקה כהן :

חביליו.

יוסי חביליו :

איזה בית ספר זה?

אוריאל אלבז :

למה הוא מתנגד?

חגית משה :

זה בית ספר יסודי של ילדי השכונה,

אוריאל אלבז :

יסדת עוז,

חגית משה :

שנמצא בתוך קרוואנים,

צביקה כהן :

זה לא וועדת הקצאות,

חגית משה :

והם צריכים בינוי,

אלדד רבינוביץ :

לא, אבל יוסי חושב שאם דתיים, הם לא יכולים,

חגית משה :

לא, לא, זה בכניסה לשכונה, מצד ימין, זה הר המור.

צביקה כהן :

לא מקבלים החלטות,

חגית משה:

יסדת עוז זה תלמוד תורה,

צביקה כהן:

נקודה.

חגית משה:

וגני ילדים.

צביקה כהן:

חברים, אני רוצה יש נמנעים? יש נמנעים?

חגית משה:

אבל זה לא אמרה עכשיו,

צביקה כהן:

תודה רבה, סעיף הבא.

יונה רוט:

3 - בעד, 1 - 2 - נגד.

צביקה כהן:

351,

אריאל גולן:

יוסי, איפה הליברליזם? יוסי.

צביקה כהן:

352. 353,

אלדד רבינוביץ:

353, אני,

צביקה כהן:

354,

אלדד רבינוביץ:

353, אני רק רוצה לשאול, אם לומדים בתוכנית לימודים ישראלית, צביקה,

צביקה כהן:

56,

אלדד רבינוביץ:

ב – 353 רק לומדים בתוכנית לימוד ישראל, נכון? 353.

דובר לא מזוהה:

כן,

צביקה כהן:

מה? אני יודע מה לומדים שם? בחיית.

אלדד רבינוביץ:

כן, מותר לי לשאול.

צביקה כהן:

אתה מתנגד, תצביע נגד. נו מה?

אלדד רבינוביץ:

אני רוצה לשאול שאלה,

צביקה כהן:

זה לא וועדת חינוך, לא וועדת הקצאות,

אלדד רבינוביץ:

לפני שאנחנו מעבירים כסף, כעירייה,

צביקה כהן:

פה מאשרים קוביות, פה מאשרים, קוביות, לא מאשרים פה, לא לפלוני ולא לאלמוני, זהו.

אלדד רבינוביץ:

לפני שאנחנו מאשרים כסף כעירייה, אנחנו צריכים לדעת,

צביקה כהן:

יקירי,

אלדד רבינוביץ:

מה קורה. אפשר לשאול שאלה?

צביקה כהן:

פה, אנחנו לא דנים כלום חוץ מלאשר כסף,

אלדד רבינוביץ:

נכון, אז אני שואל שאלה,

צביקה כהן:

או (לא ברור),

אלדד רבינוביץ:

כסף לבית ספר, האם זה בית ספר שלומד,

צביקה כהן:

אני לא יודע,

אלדד רבינוביץ:

שלומד תוכנית לימוד ישראלית, או לא,

צביקה כהן:

אני אתן לך הצעה, אני אציע לך, יש וועדת הקצאות, בוועדת הקצאות, שמה אומרים בניינים לענפים, לפה, לשם, תעשה שמה דיון להפקדה, עם כמה חברים, תתקע את זה, פה אתה לא יכול לתקוע את זה,

אלדד רבינוביץ:

לא, זה לא לתקוע, אני רק שואל שאלה,

צביקה כהן:

אני לא יודע,

אלדד רבינוביץ:

שאלה מותר לי?

צביקה כהן:

אני באמת לא יודע,

אלדד רבינוביץ:

אז אפשר להעביר למי שכן יודע, יש אנשים שיודעים, לא?

צביקה כהן:

לא נדון בזה.

חגית משה:

הבית ספר הזה לדעתי הוא,

צביקה כהן:

אני לא מוכן לדון בזה,

חגית משה:

בתוכנית הישראלית, בית חנינה למצוינים זה תוכנית ישראלית.

צביקה כהן:

(לא ברור),

חגית משה:

לא, סתם, זה סתם שתדע.

צביקה כהן:

פה לא דנים,

חגית משה:

זה בית ספר, אלדד,

צביקה כהן:

אני אענה לך, אני אצטרף לענות ליוסי חביליו.

חגית משה :

הוא צודק מה שהוא אומר, אבל בית ספר, סתם לתשובה, תשובה לשאלה שלך,

צביקה כהן :

טוב. תודה רבה, חגית.

חגית משה :

זה בית ספר שלומד תוכנית ישראלית.

צביקה כהן :

,356

יוסי חביליו :

אני כן פה זה,

צביקה כהן :

,357

חגית משה :

רגע,

יוסי חביליו :

7, ב – 7.

צביקה כהן :

357, אני ב – 7.

יוסי חביליו :

בסדר, מה זה בית ספר לבנות?

חגית משה :

זה בית ספר קיים,

יוסי חביליו :

של איזה?

חגית משה :

זה צביעה יצירתית, לדעתי זה הבינוי שלהם, נכון?

אוריאל אלבז :

כן, זה הרה – תכנון של כל המגרש הזה.

חגית משה :

אוקי,

צביקה כהן :

תודה רבה,

חגית משה :

כן, כן, זה מה (לא ברור),

אוריאל אלבז :

בדיוק מה שהיא אמרה,

חגית משה :

זה מה שהיה (לא ברור), שהפך לצביעה יצירתית.

יוסי חביליו :

בסדר.

צביקה כהן :

חביליו,

יוחנן וייצמן :

זה בית יעקב.

חגית משה :

הם עושים לנו טריוויה,

צביקה כהן :

חביליו זה בנות,

ישראל קלרמן:

זה בית ספר של בית יעקב,

חגית משה:

אין יותר וועדות עד שאני לא יושבת איתך, אבל בסדר, נו.

צביקה כהן:

הגיע הזמן,

חגית משה:

מזל שאני בעניינים,

צביקה כהן:

לשנות את הדיסק.

יוסי חביליו:

אבל לא ביקשתי הצבעה.

ישראל קלרמן:

יוסי,

צביקה כהן:

הגיע הזמן,

ישראל קלרמן:

לא, זה בית יעקב, יוסי. אתה רוצה הצבעה? יוסי.

חגית משה:

הוא בעד.

ישראל קלרמן:

זה בית יעקב.

חגית משה:

אתה בעד.

צביקה כהן:

אני מבקש להיזהר על כבודו של חביליו, אני מבקש להיזהר על כבודו של חביליו, מהחברים, לא ממך. 58,357,

חגית משה:

כן, רגע, שנייה רגע, יש כאן משהו, משמעותי,

צביקה כהן:

איזה סעיף?

חגית משה:

עכשיו אני רצינית,

צביקה כהן:

איזה סעיף? איזה סעיף?

חגית משה:

עד עכשיו צחקנו,

צביקה כהן:

איזה סעיף?

חגית משה:

יש כאן עניין,

צביקה כהן:

איזה סעיף? שאלתי.

חגית משה:

ב – 58.

צביקה כהן:

8.

חגית משה:

58.

צביקה כהן:

כן,

חגית משה:

יש יזם שבונה בניין ברחוב בקריית מנחם שם, ליד בית ספר תל – חיים, מה שהיה פעם חבי"ד עיר גנים, מה שנקרא,

צביקה כהן:

כן,

חגית משה:

יש שם גני ילדים,

צביקה כהן:

כן,

חגית משה:

שצריך להעביר אותם, והיה סיכום של אהרליה, בן – נון עם, אתה איתי? וחסר כסף, כי זה לא יעזור, מתחילים לחפור צריך להעביר את הגנים מהיזם, מזיז את הגנים, כדי לבנות את הבניין שלו,

צביקה כהן:

כן,

חגית משה:

והמיליון שקל האלה לא ייתנו מענה, ויש שם בית ספר של, שפעיל.

יוסי חביליו:

צריך לעצור את הזה, אולי,

חגית משה:

אז אני רוצה לחכות, כאילו אני, אני לא יודעת מה, מה עם זה בוועדת כספים.

יוחנן וייצמן:

בהיתר אנחנו חייבנו אותו משהו, אני לא זוכר.

אדיר שוורץ:

מי היזם, ולמה הוא לא עומד במטלה הציבורית.

יוחנן וייצמן:

תשאלי את ליזר,

חגית משה:

אני לא יודעת, אני צריכה,

ברק לוי:

כרגע, חגית,

צביקה כהן:

חגית, אנחנו (לא ברור) בסעיף הזה.

ברק לוי:

זה מיליון שקל שכבר התקבלו בעירייה,

צביקה כהן:

כן,

ברק לוי:

הגיעו הוא שילם, הם כאן,

חגית משה:

היזם.

ברק לוי:

כן, הם כבר הגיעו.

חגית משה:

אבל העירייה צריכה את החלק שלה, וזה לא בא לידי ביטוי.

ברק לוי:

קודם כל, אני את הכסף הזה, של היזם, אני מתקצב פה, כי הוא פה, כי הוא הגיע, כי הוא הגיע, הוא בקופה של העירייה. מה צריך להוסיף, כמה, מתי? בוא נראה, נלמד את זה, נראה מה, מה עושים עם זה.

חגית משה:

אוקי, בסדר,

צביקה כהן:

תודה רבה.

חגית משה:

תודה.

צביקה כהן:

חגית, תודה גם לך, אנחנו במינהל חינוך 359, 60, 61, 62,

חגית משה:

אז תרדו רגע,

צביקה כהן:

63,

חגית משה:

אנחנו לא רואים את הסעיפים,

צביקה כהן:

64, 65, 66, חבריה אתם מגלגלים את הסדר יום, בסדר?

דוברת לא מזוהה:

כן,

צביקה כהן:

לא, החברים צריכים להיות איתנו ביחד, אני לא רוצה לרוץ איתם,

חגית משה:

החזר הוצאות, מה זה החזר הוצאות?

צביקה כהן:

החזר הוצאות. 65, 66, 67,

חגית משה:

מזל,

אלדד רבינוביץ:

67 אני רוצה לשאול,

צביקה כהן:

8.

אלדד רבינוביץ:

אנחנו עושים כאן הנגשה לבתי ספר,

צביקה כהן:

מי זה מדבר?

אלדד רבינוביץ:

אני,

צביקה כהן:

בבקשה.

אלדד רבינוביץ:

67 אנחנו עושים הנגשה לבתי ספר, אני רק רוצה לוודא שזה בתי ספר שבעצם עברו בדיקה, שהם בטיחותיים, ושהם חוקיים, ומבנים חוקיים, לפני שעושים הנגשה שזה מתעסקים בפינוי, צריך לבדוק שבאמת הבית ספר חוקי.

חגית משה:

לילדים, זה משרד החינוך מעביר, עבור ילד ספציפי.

שמוליק זליגמן:

לא, לא, אבל,

חגית משה :

תלוי שהוא לקוי ראייה, משרד החינוך נותן לו הרשאה,

צביקה כהן :

69, תודה.

חגית משה :

ולכן זה פר תלמיד, לא קשור למה שקורה בבית ספר.

אלדד רבינוביץ :

בית ספר,

צביקה כהן :

70.

שמוליק זליגמן :

זה הרשאות של משרד החינוך.

צביקה כהן :

71.

חגית משה :

זה הרשאות של משרד החינוך,

צביקה כהן :

72, 73, אנחנו ברווחה, 74, 75, 76, 77, 78, 79, חביליו, 80 חביליו, תהיה ערני, לא עברו אותך, לא דיברו איתך, תהיה ערני בהכול, 81, 82, לא דיברו איתך אגף חינוך חרדי, 83, 84,

אלדד רבינוביץ :

83 ועוד כמה אני רוצה לשאול שאלה,

צביקה כהן :

5,

אלדד רבינוביץ :

אני רוצה לשאול שאלה,

צביקה כהן:

שאלה (לא ברור),

אלדד רבינוביץ:

כל השכירות האלה, זה אכן, זה אחרי שמוצאו האפשרויות לבינוי בשטחים חומים?

צביקה כהן:

ברור, כן, כן

אלדד רבינוביץ:

חד-משמעית?

צביקה כהן:

84, 85, אגב אני אומר לך משפט, אנחנו בודקים עכשיו אפשרות, הבינוי להצמיד למקומות שאנחנו שוכרים אותו, שוכרים, כדי לעצור את המבול הזה של השכירות. 85, 86, 87, 88, 89, 90.

חיים כהן:

לא הבנתי את זה, אתה יכול לחזור?

צביקה כהן:

91, 92, 93, 4, 5, 6 זה הארכת שכירות, כן? 7, 8, 9, 400. 1, 2, 3,

יוסי חביליו:

96.

צביקה כהן:

איפה אתה? 96 אנחנו כבר עברנו כבר מחוז בכלל.

יוסי חביליו:

לא, לא, אתה תחזור.

צביקה כהן:

90, אני לא חוזר.

יוסי חביליו:

חוזר.

צביקה כהן:

לא, אז זה בסוף, אביא אותך בסוף.

יוסי חביליו:

אני רוצה הצבעה,

צביקה כהן:

לא עכשיו, 05, 06, 07, 08,

יוסי חביליו:

עצור.

צביקה כהן:

,09

יוסי חביליו:

בבקשה, אני רוצה הסבר.

צביקה כהן:

יפה, עכשיו אתה טוב.

יוסי חביליו:

גם ב – 8 אני רוצה הסבר,

צביקה כהן:

עכשיו אתה נפלא.

יוסי חביליו:

וגם ב – 9 אני רוצה הסבר.

אריאל גולן:

מה? גשר יפה יהיה שמה, יוסי. יוסי, זה יהיה גשר יפה, אני אומר לך.

צביקה כהן:

יוסי, מה אתה צריך, מה שאלתך?

יוסי חביליו:

אני רוצה הסבר לשני הסעיפים האלה.

צביקה כהן:

בבקשה מי מסביר לנו את סעיף 408, 409,

אדיר שוורץ:

מה? מה? נפשך?

צביקה כהן:

408, 409.

ריטה לדיז'נסקי:

408 זה,

צביקה כהן:

חבר'ה, אני מאוד מאוד מעריך את חברי הוועדה, קחו בחשבון שהחל מהבוקר יושבים פה, ומאשרים בזה אחר זה, למרות שחביליו הגיע בצהריים, גם אותו אני מעריך.

ריטה לדיז'נסקי:

הוא יש לו כוח עכשיו.

צביקה כהן:

טוב, בבקשה. הסבר, על 8, 9.

ריטה לדיז'נסקי:

יוסי.

יוסי חביליו:

כן,

ריטה לדיז'נסקי:

אנחנו מאריכים את החוזה שכירות שהיה קיים. מה אתה רוצה לשאול? תשאל שאלה, אז אענה לך,

צביקה כהן:

הסבר, הוא מבקש הסבר.

ריטה לדיז'נסקי:

כי זה הארכות,

צביקה כהן:

כלום, לא משהו מורכב, מה זה, לאן זה, למה זה,

ריטה לדיז'נסקי:

הכול כתוב בדברי הסבר שזה,

צביקה כהן:

בבקשה יוסי.

ריטה לדיז'נסקי:

אחת הסכם שכירות,

חיים כהן:

זה על ה – 408 הוא שואל פה על 409, ריטה.

צביקה כהן:

העתק הדבק.

ריטה לדיז'נסקי:

גם הארכת חוזה שכירות,

יוסי חביליו:

לא, רגע,

יוחנן וייצמן:

409, אני הייתי רוצה להבין אותו.

יוסי חביליו:

שנייה, שנייה, איפה שכירות? רגע, 409 זה מכירה, אני רוצה לדעת מה השטח של העירייה, מה השטח של היזם, מה פה העניינים.

יוחנן וייצמן:

אני יכול לומר לך חביליו,

יוסי חביליו:

רגע, הוא רוצה להגיד לי משהו,

ריטה לדיו'נסקי:

שנייה,

עו"ד אלי מלכה:

רגע, דקה, דקה,

ריטה לדיו'נסקי:

רגע, כי אצלי זה מופיע אחרת.

עו"ד אלי מלכה:

אצלה שונה אחרת.

ריטה לדיו'נסקי:

כן,

יוחנן וייצמן:

לא זה הנושא כעת.

ריטה לדיו'נסקי:

כן, 8 זה,

יוסי חביליו:

כן, יוחנן, מה רצית להגיד לי? עזוב את הטלפון עכשיו, זה לא ממני.

ריטה לדיו'נסקי:

זה, נכון?

יוסי חביליו:

אולי זה היזם מתקשר אליך.

צביקה כהן:

חברים, מי מסביר.

יוחנן וייצמן:

זה אשתי, עכשיו ככה חברים,

יוסי חביליו:

אשתך, מרים ידיים.

צביקה כהן:

חביליו אני רוצה,

יוחנן וייצמן:

סעיף 409,

יוסי חביליו:

שנייה, כן,

ריטה לדז'נסקי:

שנייה,

יוחנן וייצמן:

זה 4 חלקות צמודות לאורך רחוב יפו, שתיים בבעלות פרטית, שתיים בבעלות העירייה.

צביקה כהן:

כן,

יוחנן וייצמן:

אחד מאלה שבבעלות העירייה היא שצ"פ, או משהו כזה, אחד זה אמור להיות דרך, יזם מגיש תוכנית, רוב השטח לדעתי הוא בבעלות עירייה, או לפחות חצי חצי, אם אני מבין נכון, השמאות נתנה לנו שמה 7%, אני מנסה להבין למה,

ריטה לדז'נסקי:

רגע, רגע,

צביקה כהן:

יש לנו את הגברת, איך קוראים לה? נו,

ריטה לדיז'נסקי:

כן,

צביקה כהן:

409.

ריטה לדיז'נסקי:

פשוט הסתכלתי,

צביקה כהן:

אנחנו מבקשים הסבר, בגלל שהחברים קצת לחוצים.

ריטה לדיז'נסקי:

409, 408.

יוסי חביליו:

מי אתה?

דובר לא מזוהה:

אני עובד איתה.

ריטה לדיז'נסקי:

408 או 409?

יוסי חביליו:

9, מי זה? מי זה?

ריטה לדיז'נסקי:

9. יש לנו שם זכויות, ואנחנו עושים קומבינציה עם ה - , מי,

צביקה כהן:

לא, לא, השאלה היא אחרת, ריטה,

יוסי חביליו:

אני חושש ש - , אולי אנחנו מקבלים פחות מידי תמורה.

ריטה לדיו'נסקי:

למה? לפי מה אתה מגיע?

יוסי חביליו:

אז אני שואל אותך מה השטח, מה השטח שלנו?

ריטה לדיו'נסקי:

לא, רק זה, אנחנו מקבלים גם יותר, עשינו שומה,

יוסי חביליו:

אז תסביר לי,

ריטה לדיו'נסקי:

אנחנו מקבלים שטחים מסחריים, בסביבות 150 מטר.

יוסי חביליו:

איפה? אני רוצה לראות את השומה.

ריטה לדיו'נסקי:

אנחנו לא, אתה תרצה לראות, לא, אנחנו,

יוסי חביליו:

לא, לפני שאני מצביע, מה?

ריטה לדיו'נסקי:

יוסי, אתה רוצה לראות שומה, תבוא אלינו, אנחנו לא מוציאים שומות.

יוסי חביליו:

רגע, יוחנן,

ריטה לדיו'נסקי:

כי זה מסחרי.

יוסי חביליו:

שנייה, שנייה,

יוחנן וייצמן:

אבל, מנהלת האגף,

ריטה לדיז'נסקי:

כן,

יוחנן וייצמן:

אני לא שמאי, אין לי כישרונות של שמאי, אולי יש לי כישרונות כן של מי שמבין בנדל"ן. החלקה אחת, היא באמת דרך שלנו, חלקה שנייה היא לא דרך, היא חלקה, סחירה.

דוברת לא מזוהה:

וייצמן, וייצמן, סליחה רגע, חכו שנייה, אני צריכה רגע לעצור שנייה, כל מי שהוא לא חבר וועדה, אני מבקשת, כל מי שיושב בצדדים, וכל מי שלא רלוונטי לדיון, או לא רלוונטי כרגע, בבקשה לשמור על השקט. אי-אפשר לנהל ככה, זה וועדה ארוכה, בבקשה תכבדו את המצב, תודה.

יוחנן וייצמן:

אני מכיר את התוכנית הזאתי מוועדת התכנון, במצב הנכנס אנחנו מכניסים 50% מהשטח, ואנחנו מקבלים בסוף 8%.

ריטה לדיז'נסקי:

אנחנו לא מכניסים, מבחינת שטח שלנו, לא מכניסים 50% ורוב הדרך שם הייתה דרך ושצ"פ,

יוחנן וייצמן:

נכון,

ריטה לדיז'נסקי:

אני לא יודעת מאיפה לקחת את ה – 50%.

יוחנן וייצמן:

מה – GIS העירוני,

ריטה לדיז'נסקי:

לא, אז אנחנו, עשינו בדיקה מעמיקה של השטחים, ונבדק גם שמאית,

יוחנן וייצמן:

ריטה, אולי, אולי תעלו את ה – GIS, שנייה.

דובר לא מזוהה:

אבל היא אומרת לא.

יוסי חביליו:

לא, אבל השאלה ריטה, למה אנחנו לא מקבלים מראש את החוות דעת שמאית?

יוחנן וייצמן:

המצב הנכנס, אם אנחנו את כל חלקה 162 שהיא רחוב, אז אנחנו הרבה יותר, אבל אני מאמין שלא את כל 162, רק את מה שלאורך רחוב יפו,

ריטה לדיז'נסקי:

נכון,

יוחנן וייצמן:

אבל זה גם אני רואה פה שוב, אני,

ריטה לדיז'נסקי:

זה רצועה קטנה,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אין לנו גן ילדים שם, זה חלקות האלה, זה גשר החי, זה הצופצ'יק הזה של רש"י בעצם.

דובר לא מזוהה:

נכון,

עו"ד אלי מלכה:

הוא מדבר על זה,

ריטה לדיז'נסקי:

הוא מדבר על,

יוחנן וייצמן:

ארבעת החלקות,

יוסי חביליו:

ריטה, מי זה האיש? אתה מהנכסים?

ריטה לדיו'נסקי:

וייצמן, אתה מדבר על 409, או 408? כי אנחנו בנינו כבר,

דובר לא מזוהה:

88 זה זה,

ריטה לדיו'נסקי:

408, הוא מדבר על 88.

דובר לא מזוהה:

זה הבניין שיש לנו עכשיו גן ילדים שם.

ריטה לדיו'נסקי:

מה שקורה יש שם רצועה צרה,

יוסי חביליו:

אז אתה היית מעורב בעסקה הזאת?

יוחנן וייצמן:

אתה גר בבנין,

חיים כהן:

יש גם רצועת, יש גם רצועה, וגם מצד ימין,

ריטה לדיו'נסקי:

כן, אבל זה שטח.

חיים כהן:

זה מה שרואים ב – GIS,

ריטה לדיו'נסקי:

מאוד קטן מצד ימין, ולא הכול לקחנו.

עו"ד אלי מלכה:

לא הבנתי, פה זה כתוב שזה 7.7%.

חיים כהן:

אבל ב – GIS, לא מופיע ככה, זה מופיע אחרת, זה מה שהוא שואל.

ריטה לדיז'נסקי:

כן, אנחנו, זה עסקה שבדקנו אותה כבר מספר פעמים, והבאנו אותה גם לפורום נכסים, ובדקנו כמה פעמים את השומות, וזה אחוזים שאנחנו יכולים,

יוסי חביליו:

איפה השמאית העירונית?

יוחנן וייצמן:

כן, ג'רסי, אבל כנראה זה יצא לה (לא ברור),

ריטה לדיז'נסקי:

מה היא קשורה אלינו?

יוסי חביליו:

כתוב, מה מה היא קשורה? כתוב,

ריטה לדיז'נסקי:

לא קשורה לקניין, היא בדקה את הנושא הזה.

יוסי חביליו:

אז מי זה? קרן ג'רסי?

ריטה לדיז'נסקי:

כן,

יוסי חביליו:

אז רגע, היא פה, אפשר לקרוא לה.

ריטה לדיו'נסקי:

לא, היא לא פה.

יוסי חביליו:

אז בואי נקרא לה, נשאל אותה.

ריטה לדיו'נסקי:

אתה לא רוצה לשאול אותה,

יוחנן וייצמן:

הם רוצים, את 147 הם לא רוצים, הם רוצים את ארבעת אלה.

צביקה כהן:

חברים, סיימנו את ההפסקה, ממשיכים את סדר היום,

יוסי חביליו:

לא, רגע, שנייה, בוא נוריד את זה, שתבוא קרן ג'רסי, נשמע ממנה.

יוחנן וייצמן:

אני, אני לא אוהב, אני מודה, אני אומר לך, אדוני היו"ר,

יוסי חביליו:

בוא הנה, זה מלא כסף. וייצמן, מה אתה אומר את זה?

יוחנן וייצמן:

אני לא אוהב את הסעיף הזה.

יוסי חביליו:

אז אני מבקש, אני והוא לא אוהבים את זה, שתבוא השמאית, יכול להיות שאנחנו טועים, אבל זה מלא כסף, צביקה.

יוחנן וייצמן:

למה אני חייב להיות פראייר?

יוסי חביליו:

רגע, מי הבן אדם הזה, זה ההוא ממנח"י, מה הוא קשור?

יוחנן וייצמן:

93, 94, זה היזם. 161 זה (לא ברור),

ריטה לדיו'נסקי:

הוא מדבר על משהו אחר,

יוחנן וייצמן:

162 זה המדרכה גם.

צביקה כהן:

כן,

יוחנן וייצמן:

אז בוא נגיד ש – 162 במצב הנכנס,

ריטה לדיו'נסקי:

כן, איפה?

יוחנן וייצמן:

לא הרבה.

ריטה לדיו'נסקי:

אין פה את השומה.

אלדד רבינוביץ:

הפנייה הזאתי יש,

יוסי חביליו:

לא, אני לא רואה את זה,

ריטה לדיו'נסקי:

אז רגע, אז תוציא לי את השומה, תוציא לי שנייה את השומה.

יוסי חביליו:

עזוב, אני לא יודע.

צביקה כהן:

טוב, חברים, מה דעתכם בעניין?

יוסי חביליו:

אני חושב ש - ,

יוחנן וייצמן:

אתה רואה את הגודל ב - ,

יוסי חביליו:

חכה, מה דחוף?

יוחנן וייצמן:

דבר ראשון, אתה רוצה מספר מטרים? שתי דקות אני אגיד לך,

יוסי חביליו:

רגע מה דחוף?

אדיר שוורץ:

צביקה, אני חושב שזה בקשה מאוזנת לחכות רגע, נחכה שתבוא השמאית, נקבל את התמונה המלאה,

צביקה כהן:

אוקי,

אדיר שוורץ:

זה הרבה כסף של העירייה.

צביקה כהן:

נמתין.

אדיר שוורץ:

החלטה מאוזנת.

צביקה כהן:

אוקי,

יוסי חביליו:

אז בוא, אתה יכול להמשיך בינתיים את הסעיפים האחרים.

צביקה כהן:

אנחנו נשהה את הסעיף הזה.

יוסי חביליו:

מה?

צביקה כהן:

נשהה,

יוסי חביליו:

לא להשהות.

יוחנן וייצמן:

לא, ממש לא.

יוסי חביליו:

נמשיך, נמשיך.

צביקה כהן:

נשהה,

אדיר שוורץ:

נשהה.

יוסי חביליו:

נשהה,

צביקה כהן:

לא נאשר.

יוסי חביליו:

כן, לא שמעתי טוב.

אדיר שוורץ:

כי אתה צועק כל הזמן, אז אתה לא שומע.

צביקה כהן:

אני, זה לא בגללך, יוסי, זה לא בגללך, זה בגללי, אני לא אמרתי מספיק טוב. משהה את הסעיף הזה, עד שתגיע קרן גירסי.

יוסי חביליו:

נמשיך כבודו.

צביקה כהן:

עידו, אנחנו ממתנינים לגירסי להגיע לסעיף הזה, בסדר?

יוחנן וייצמן:

162.

שמוליק זליגמן:

תודה רבה, אנחנו ב - , יוחנן, הסעיף הזה מושהה,

יוסי חביליו:

בסדר, שיבדקו בינתיים, יגיד מה דעתו.

צביקה כהן:

12, 11, 410,

יוחנן וייצמן:

זה ואת זה,

צביקה כהן:

15, 14, 13,

ריטה לדיז'נסקי:

וגם יש טבלאות איזון.

צביקה כהן:

סיימנו את סדר היום,

יוסי תביליו:

כן, אבל עוד פעם,

צביקה כהן:

אני רוצה להודות לכם. הסעיף הזה, הסעיף הזה לא אושר, עד שתגיע קרן ג'רסי, תדבר איתנו, תסביר לנו, בינתיים אני סוגר את הישיבה.

ריטה לדיז'נסקי:

איזה סעיף? איבדתי אותם.

צביקה כהן:

בינתיים אני סוגר את הישיבה.

יוחנן וייצמן:

כמה דקות.

צביקה כהן:

סגירת ישיבה.

יוחנן וייצמן:

בכלל.

צביקה כהן:

תודה רבה.

ריטה לדיז'נסקי:

רגע, מה?

עידו רוזנברג:

יש פה את הבקשה הזאתי שאנחנו לא מאשרים,

יוחנן וייצמן:

9,

צביקה כהן:

אנחנו,

ריטה לדיז'נסקי:

לא, שנייה,

צביקה כהן:

מחכים להסברים.

ריטה לדיז'נסקי:

אני מוכנה לשבת, וייצמן ויוסי.

צביקה כהן:

אנחנו לא נגד, אנחנו,

יוחנן וייצמן:

כן,

ריטה לדיז'נסקי:

נשב אתכם,

אדיר שוורץ:

לא, אבל זה לא, אבל ריטה,

צביקה כהן:

זה יבוא לישיבה הבאה.

יוסי חביליו:

ריטה, ואם נדחה את זה לעוד חודש, מה קרה?

צביקה כהן:

תודה.

ריטה לדיז'נסקי:

לא, כי זה חיכינו כבר המון זמן.

אדיר שוורץ:

לא, אבל זה לא, שנייה, אז בוא נחכה כמה דקות, צביקה, 5 דקות נחכה, איפה היא?

יוסי חביליו:

היא יכולה להסביר בדקה?

עידו רוזנברג:

נעלנו את הישיבה, תודה רבה לכולם.

ריטה לדז'נסקי:

רגע, אז מה עשיתם עם הסעיף הזה?

עידו רוזנברג:

יובא לדיון בעוד חודש.

ריטה לדז'נסקי:

למה?

יוסי חביליו:

ריטה, תשבי איתי במשרד, יש לי עוד כמה דברים שאני רוצה לדבר איתך.

ריטה לדז'נסקי:

זה לא נושא שלה. וייצמן, אני, עד המועצה אני אשב אתכם היום מחר,

אדיר שוורץ:

ריטה, זה לא,

ריטה לדז'נסקי:

אני אציג לכם,

אדיר שוורץ:

ריטה, ריטה, זה לא רק וייצמן ויוסי, לא, לא רוצים להיות חותמת גומי.

ריטה לדז'נסקי:

אין בעיה, כל מי שרוצה, אני,

אדיר שוורץ:

יש פה שאלה עניינית,

ריטה לדיז'נסקי:

אני אציג לכם את הנתונים. אני מוכנה לשבת איתם להציג להם. אבל שלא יוריד מסדר היום. רגע, איפה צביקה?

עידו רוזנברג:

צביקה, צביקה, מה אני עושה עם כל הפיצות שהזמנו?

ריטה לדיז'נסקי:

זה סתם, סתם, גם הייתי מוכנה להראות להם, הכול תלוי GIS, כי רוצים לסיים, אז לא מעלים GIS.

סיום הדיון